SERIE NOUĂ - 654 • ANUL XLVI • 4 DECEMBRIE 2003 • 16 PAGINI • 8000 LEI Nr. 49 (2404)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Săptămâna celui ce munceşte are şapte zile lucrătoare. A leneşului are şapte zile de „mâine".*
(Désiré Nisard)

■ *Inteligenţa nu poate suplini cunoştinţele.*
(Vauvenargues)

■ *Cel mai bun profet al viitorului este trecutul.*
(Lord Byron)

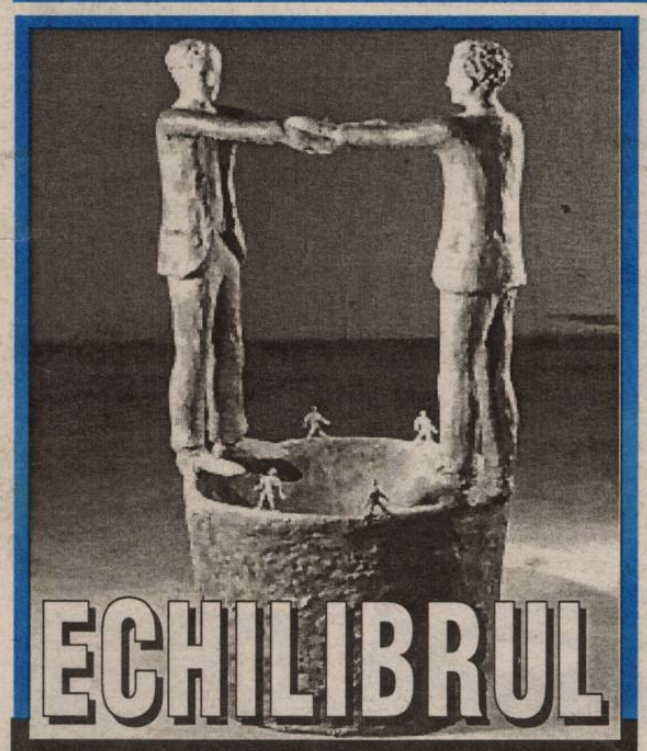

ECHILIBRUL CARE NE DOARE

Femina club

Dosarele frumuseţii
Remedii simple

Pentru părinţi
Limbajul copiilor

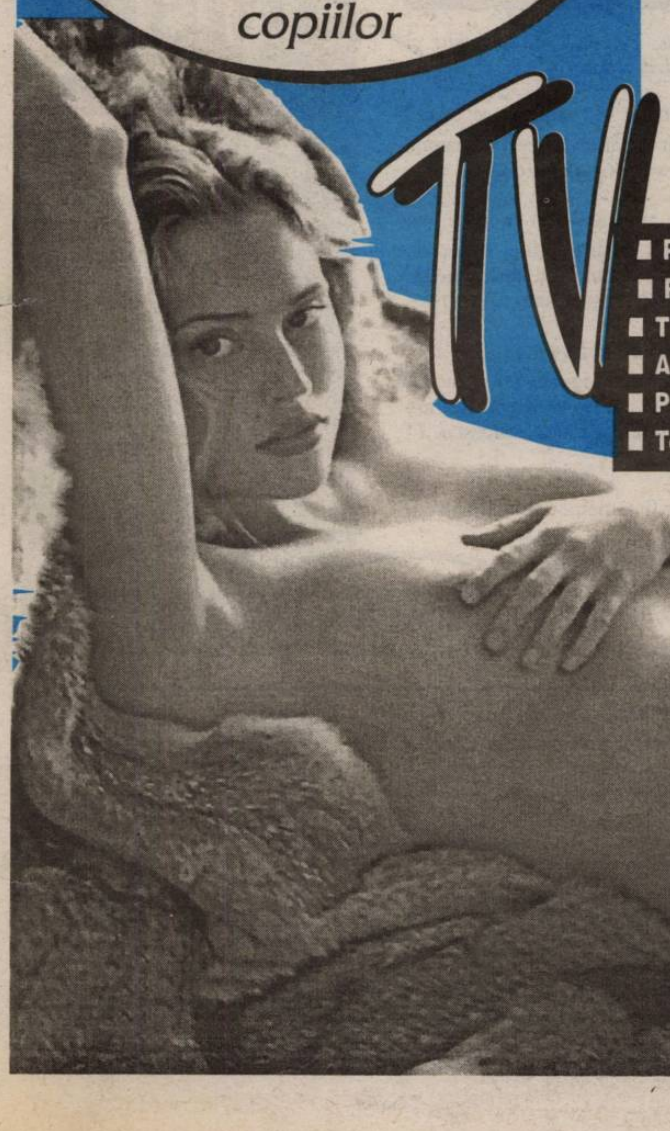

TV

- Pro TV
- România 1
- TVR 2 ■ Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

Rezervorul de planete pitice din sistemul nostru solar

CENTURA LUI KUIPERT

Undeva, la marginea sistemului nostru solar, dincolo de orbita lui Neptun, se află o zonă cu miliarde de obiecte celeste, mici planete de dimensiunile asteroizilor pe care astronomii o numesc, din anii 90, Centura lui Kuipert. Brâul de protecţie al Sistemului Solar a fost descoperit de-abia în 1992, primind numele astrofizicianului american de origine olandeză dispărut în 1973. Cele mai noi cercetări demonstrează, dacă ne luăm după cele publicate săptămâna trecută în revista *Nature*, că această centură s-a aflat iniţial mult mai aproape de Soare, undeva, în interiorul sistemului nostru solar, dar a fost împinsă, ca o curea de pantaloni uzată, dincolo de orbita planetei Neptun, cea care se şi face responsabilă de această translaţie. Graţie simulării digitale realizate de doi cercetători, Harold Levison de la *Southwest Research Institute* din Boulder (Colorado) şi Alessandro Morbidelli, de la *Observatoire de la Côte d'Azur* (OCA/laboratoire Cassini/CNRS), din Nisa, a fost extrasă concluzia că toate corpurile cereşti din Centura lui Kuipert, aflate acum la o distanţă de Soare de 40-50 UA (o UA este echivalentă cu 150 milioane kilometri) s-au aflat, atunci când s-au format, la o distanţă de 30 UA, adică undeva cam pe unde se află orbita planetei Neptun azi.

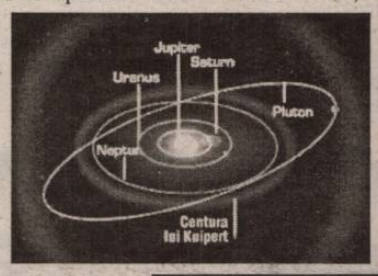

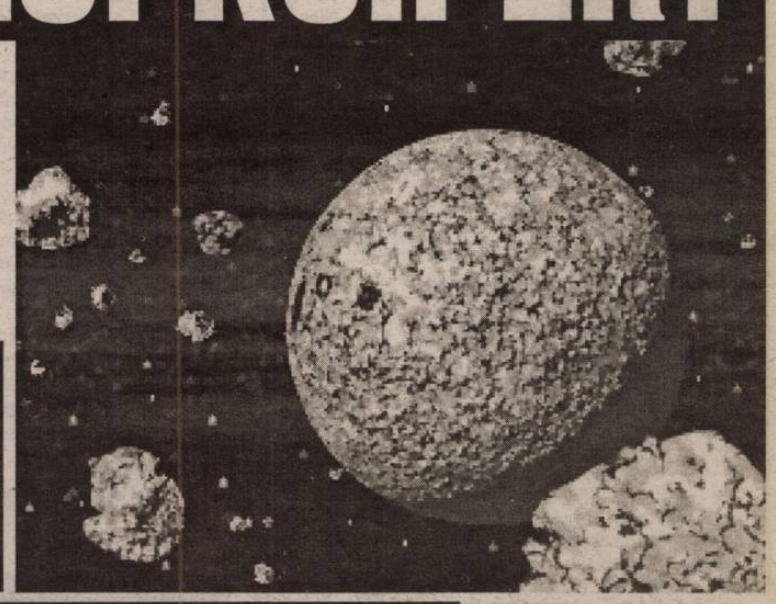

Din 1992 au fost catalogate peste 1.000 de corpuri cereşti în Centura lui Kuipert; unele destul de mari, adică depăşind un diametru de 1.000 kilometri. Alte peste 70.000 de obiecte „transneptuniene" cu un diametru mai mare de 100 km se bănuieşte că ar gravita într-o zonă cuprinsă între 30 şi 50 UA. Cum s-au format acestea? Ipoteza lansată este simplă: obiectele mari ale Centurii s-au format din cele mici, care au intrat în coliziune unele cu altele. Numai că apare o problemă: pentru ca acest proces să funcţioneze dincolo de Neptun era nevoie de o cantitate de masă de zeci de ori superioară masei Terrei. Or,

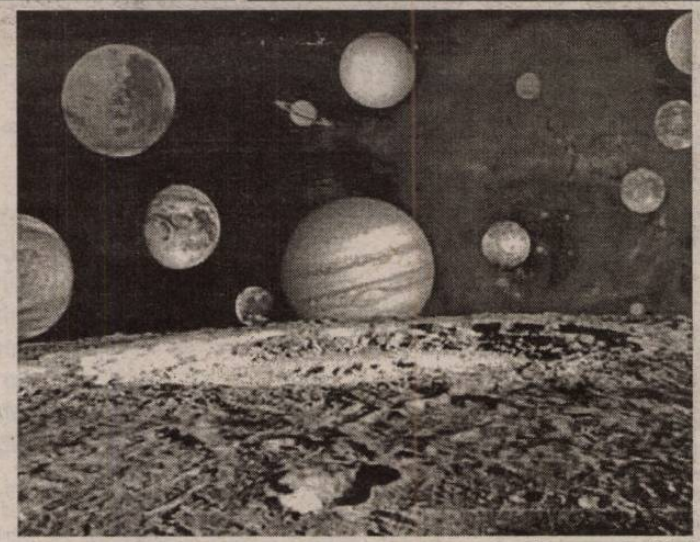

observaţiile actuale arată că acolo există o masă celestă cam de o zecime din masa Pământului. Concluzia ar fi că Centura s-a format în interiorul sistemului nostru solar şi apoi a fost împinsă de planetele grele, Uranus şi Neptun, mult mai departe, adică pe poziţia în care a fost descoperită. Cel puţin aceasta este ipoteza cercetătorilor, dar cine poate băga mâna în foc? Şi totuşi, această poveste a „deplasării" lui Neptun", frumoasă chiar dacă n-are poze, nu poate eluda o întrebare simplă: bine, Neptun s-a îndepărtat de Soare şi a împins Centura mai încolo de Dincolo, dar cum de s-a oprit Neptun exact acolo unde trebuia, adică pe orbita ei actuală? Sau, cu alte cuvinte, de unde a ştiut să se oprească brusc, la limita unui sistem solar pe care ar fi putut, la fel de bine, să-l părăsească pentru totdeauna, dacă... nu punea frână? Întrebări pentru care nici măcar cei doi cercetători nu au un răspuns coerent. Deocamdată.

DODO
pasărea mitică

Ultima observaţie confirmată despre Dodo, pasărea mitică din Insula Mauriţiu, situată în Oceanul Indian, datează din 1662, acesta fiind anul în care, se credea până acum, misterioasa pasăre a dispărut de pe Pământ, ca specie. Săptămâna trecută, doi cercetători au publicat un studiu din care reieşea că lucrurile stau puţin altfel. Ceva mai mare decât o lebădă bună de mâncat, Dodo era rotofeie, cântărea peste 20 kilograme şi era incapabilă să zboare. Până la sosirea primilor navigatori olandezi, la sfârşitul secolului al XVI-lea...

Grupaj de GEORGE CUŞNARENCU

Continuare în pag. 9

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

divanul galben

Gaudeamus-10

PLIMBARE PRIN ORĂŞELUL CĂRŢII

Cea de-a X-a ediţie a Târgului Internaţional Gaudeamus – carte de învăţătură, şi-a închis porţile duminică, după ce a găzduit peste 400 de evenimente culturale, lansări de carte, dezbateri, seminarii. Gaudeamus

a fost organizat de către Societatea Română de Radiodifuziune (SRR) şi Romexpo, fiind imaginat ca un „orăşel al cărţii", în care, de pe bulevardul lecturii puteai ajunge pe cele 9 „străzi" purtând numele unor personalităţi marcante a căror activitate a fost legată şi de radio: „Liviu Rebreanu", „Nicolae Iorga", „Alfred Alexandrescu", „Dimitrie Gusti", „Mihail Jora", „Dragomir Hurmuzescu", Mihai Zirra", „Catinca Ralea" şi „Vasile Voiculescu". Cu un buget de aproximativ opt miliarde lei, 50 la sută fiind suportat de SRR, Târgul a fost un spaţiu în care timp de cinci zile bucuria de a citi a avut un contur material. Editurile cele mai importante au arătat o generozitate maximă faţă de cititori, nu doar prin reducerile de 30 la sută al preţului, ci şi prin oferta de carte extrem de bogată. *Paralela 45, ALL, Humanitas, Teora, Vremea, Casa Radio* sunt doar câteva edituri care mi-au sărit în ochi la o rapidă plimbare pe bulevardul lecturii. TVR a transmis în direct, o felie de o oră din tortul eclectic al Târgului, realizatoarea acestei performanţe fiind Ioana Drăgan, în vreme ce atracţia pitorească a celor cinci zile a fost poetul Paul Daian, cel care cu un cocoşel pe cap şi o trompetă în mână a jucat rolul clovnului înţelept. Cât despre propunerile acestei ediţii, şi ele au fost destule: Bursa Ofertelor Educaţionale şi Profesionale, Salonul Naţional de Inventică pentru Tineret, organizat cu sprijinul Ministerului Educaţiei, Cercetării şi Tineretului, Târgul de Artă Gaudeamus, unde au fost expuse lucrări de artă plastică aparţinând unor artişti tineri, majoritatea debutanţi, Expoziţia „10 ani Gaudeamus", cu un *remember* fotografic al celor nouă ediţii trecute, Expoziţia „România în timpul Holocaustului", organizată cu sprijinul Federaţiei Comunităţilor Evreieşti din România şi al United States Holocaust Memorial Museum, Expoziţia de Carte Bibliofilă, organizată cu sprijinul Bibliotecii Metropolitane Bucureşti, precum şi Atelierul de caricatură şi portrete. Târgul s-a întins pe o suprafaţă de 4.000 mp – mai mare ca la ediţia precedentă, iar numărul expozanţilor a atins cifra de 203 (comparativ cu 186 la ediţia anterioară), reprezentând câteva dintre cele mai importante segmente din domeniul editorial şi educaţional: edituri – 125, instituţii de învăţământ – 19, agenţii de difuzare de carte românească şi străină – 12, edituri străine reprezentate de difuzori români – 19, firme multimedia şi instituţii cu acest profil – 4, asociaţii profesionale şi organizaţii non-profit – 7, centre culturale – 4, publicaţii culturale şi ştiinţifice – 5. Pentru a treia oară consecutiv, Gaudeamus s-a transmis în direct pe Internet, existând în incinta Târgului chiar şi un *Café Internet*. De-a lungul celor 9 ani, Gaudeamus a câpătat un palmares semnificativ: 1.110 participări, 1.531 de evenimente editoriale şi profesionale organizate în cadrul târgului, aproape 336.500 de vizitatori. Au fost apoi şi premiile. Prin votul publicului, s-a acordat Trofeul Gaudeamus, pe segmentul editurilor cu o producţie de peste 100 de titluri publicate în 2002, editurilor Humanitas, ALL şi Polirom. Agenţia Naţională de Presă Rompres a primit Trofeul „Mircea Sântimbreanu", la secţiunea agenţii de presă. Premiul fiind acordat de asemenea cotidianului „România liberă", postului Radio 21 şi postului TV România 1. Premiul de excelenţă, acordat de Societatea Română de Radiodifuziune, a fost atribuit Federaţiei Comunităţilor Evreieşti din România, pentru itinerarea expoziţiei „România în vremea Holocaustului", Editurii Albatros, pentru publicarea unor lucrări de educaţie politică în spiritul „Discursurilor parlamentare ale lui Titu Maiorescu" şi Salonul Naţional de Inventică pentru Tineret, pentru încurajarea creaţiei ştiinţifice a tineretului. Întrebarea Târgului: dacă cererea e mare şi oferta bogată, de ce atâtea bombăneli că nu se citeşte Cartea?

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

TINA D., Piteşti: *„...N-aş putea să vă descriu exact ceea ce simt la vârsta mea de aproape 50 de ani, căci nu îmi imaginam că dragostea la bătrâneţe, cum se spune, există doar în romane (...) Ceea ce este sigur este că străbat o perioadă foarte grea, în care nu prea am cu cine să mă sfătuiesc, căci nu mă crede nimeni şi este şi, pe undeva, ruşinos. Foarte grav pentru psihicul meu este că bărbatul de la care nu-mi mai pot lua gândurile este căsătorit şi ne putem vedea foarte rar. Eu nu mai sunt căsătorită din 1996, soţul meu cunoscând o doamnă din Germania care l-a cumpărat cu totul (...) Există oare un adevăr în astrologie, în ceea ce scrieţi pentru persoanele cu viaţă sentimentală dureroasă? Eu sunt din zodia Racului, iar despre femeile Rac se spune că au parte numai de suferinţă în dragoste, datorită sensibilităţii lor mai mari şi pentru că sunt foarte ataşate de familie, sacrificându-se mereu. Vă mărturisesc că până acum, singura persoană căreia i-am spus prin ce trec a fost fiul meu, dar acesta are propriile lui probleme şi nu pot să-l agasez prea mult. Bărbatul pe care-l iubesc este din Taur şi nu doresc să-i stric mariajul, care am înţeles că supravieţuieşte datorită lui. Îmi puteţi da un sfat liniştitor?"*

Până la ce vârstă dragostea mută munţii?

– Stimată doamnă, este pentru prima oară când o femeie de vârsta dumneavoastră îmi scrie cu atâta sinceritate. Şi, aşa cum am mai spus şi altor corespondenţi, vă spun şi dumneavoastră că „sfaturi utile" în ceea ce priveşte dragostea, indiferent de vârstă, nu există, dacă nu vrei să cazi în derizoriu, dar există principii. Zicale precum „dragostea mută munţii" sunt bune pentru telenovele, căci în multe cazuri nefericite se aplică o altă zicală: „Am fost în locul nepotrivit, în momentul nepotrivit şi am întâlnit persoana nepotrivită, căreia o să-i trimit an de an o felicitare de Crăciun!". Dar până ca dragostea să se transforme în prietenie, multe lacrimi pot traversa obrajii... Din punct de vedere astrologic, femeia-Rac se potriveşte de minune cu Berbecii şi Capricornii şi are afinitate minimă faţă de Gemeni şi Vărsători. În ceea ce priveşte sensibilitatea, toţi suntem prea sensibili atunci când este vorba de propria persoană şi se pare că există, totuşi, o vârstă de la care raţiunea primează în faţa pasiunii. Care o fi aceea?

Poezii în miez de noapte

– Stimată doamnă, dragostea pentru părinţi este o categorie afectivă care nu trebuie amestecată cu dragostea pentru o persoană de sex opus; ele se completează, nu se anihilează. Totuşi, decizia nu este decât a dumneavoastră. Eu vă readuc aminte că în orice hotărâre importantă există şi o doză de risc, pe care ar trebui să-l acceptaţi pe propria piele. În altă ordine de idei, iubitul din Grecia are dreptate, Taurii şi Tăuroaicele au afinitate maximă reciprocă, fie că sunt sau nu poeţi sau poetese. Dar sfaturile astrologiei ar trebui privite ele

DRAGA I. PETRESCU, Bucureşti: *„...Nu mi-am propus niciodată să rămân departe de ţară mai mult de două-trei săptămâni, căci mereu mi se face un dor irezistibil de casă (...) Anul acesta am rămas în Grecia aproape toată vara, deoarece am întâlnit un bărbat superb, care are o afacere înfloritoare şi nu este căsătorit. De ce soarta mi l-a scos în cale atât de departe? Nu ştiu cum să fac, întrucât el nu-şi poate părăsi afacerea, iar eu nu pot să mă despart de ai mei (...) V-am scris pentru că acel bărbat mi-a spus că ne potrivim foarte bine, amândoi fiind din zodia Taurului, unde oamenii sunt foarte pasionali şi nu-şi trădează sentimentele? Aşa este, sau a fost o simplă «poezie la miez de noapte», căci am uitat să vă spun că T. a scris poezii în tinereţe, pe care mi le-a tradus în englezeşte şi mi-au plăcut, ca şi cum ar fi fost scrise pentru mine. Oare ne potrivim atât de mult, încât să-mi părăsesc părinţii?"*

COLEA din Tulcea: *„...O cunosc pe I. de când aveam 15 ani şi, deşi am plecat la Bucureşti câţiva ani şi nu m-am mai întâlnit cu ea, numai la ea m-am gândit tot timpul şi abia am aşteptat să mă întorc acasă şi s-o cer de nevastă. Dar în scrisori şi telefoane nu mi-a spus un lucru esenţial, şi anume că s-a logodit în secret cu un bărbat mai în vârstă, căci părinţii nici nu voiau să audă (...) Eu consider că m-a minţit şi că m-a pus în faţa unui fapt împlinit, dar, din păcate, o iubesc prea mult ca să-i fac vreun reproş. Dar simt nevoia să mă mut din oraş pentru că nimic nu mai este ca înainte... Eu sunt Vărsător, iar ea este Scorpion. Ar trebui să «reîncălzim ciorba»?"*

înşele ca nişte poezele izvorâte din marele poem pe care-l scriu planetele, atunci când se rotesc neobosite în jurul Soarelui.

„Reîncălzirea ciorbei" poate provoca indigestii

– Dragă *Colea*, umorul ce răzbate din scrisoarea ta mă face să-ţi dau un răspuns similar, căci eşti un bărbat cu picioarele pe pământ. De ce cunoscătorii spun că, la reîncălzire, ciorba scoate mai puţin abur? Pentru că mumiile egiptene mai au ţesuturi vii, dar asta nu le foloseşte la nimic...

RADU IANIERI

ANCHETA săptămânii

Se poate trăi fără iubire?

„Dacă dragoste nu e, nimic nu e", spunea Marin Preda în „Cel mai iubit dintre pământeni", desprinzând o sentinţă dintr-un pasaj biblic. Realitatea pare însă să infirme acest adevăr. Întotdeauna au existat indivizi infirmi din punct de vedere afectiv, care şi-au disprefuit semenii sau i-au tratat cu indiferenţă. Şi o altă categorie de oameni, care nu pot concepe viaţa fără iubire, dar care n-au avut şansa să se împlinească afectiv.

Am cunoscut oameni care nu pun preţ pe iubire sau nu ştiu ce e iubirea. Ştiu doar ce e plăcerea, interesul etc. Eu cred că aceşti oameni trebuie ajutaţi, pentru că infirmitatea de care suferă e toxică pentru cei din jur. *(Mihai Toboşaru, 22 ani)*

Eu îmi iubesc în primul rând părinţii şi bunicii. Nu am simţit că iubesc vreun băiat, aşa că la capitolul ăsta de iubire sunt codaşă. Viaţa nu pot să spun că o iubesc, pentru că mi se pare ceva firesc şi pentru că încă n-o cunosc. Dar în general nu cred că se poate trăi fără iubire, fără să fii apăsat de tristeţe. *(Marcela Sfântu, 16 ani)*

Da, se poate. Multă lume trăieşte fără să iubească cu adevărat sau să fie iubită. Oameni care se bucură de lucruri mărunte, care nu au învăţat să viseze. Eu cred că iubirea vine după visare. După ce ţi se împlineşte visul de iubire. *(Mona, 17 ani)*

Depinde de iubire. Maicile de la mănăstiri nu pot trăi fără iubirea pentru Dumnezeu, dar pot trăi fără iubirea femeii pentru bărbat. *(Anonim, 24 de ani)*

Cred că toată lumea normală îşi caută fericirea în iubire. Cei care n-au găsit-o se îmbată cu speranţa că o vor găsi şi asta îi ajută să meargă mai departe. Fără iubire, fiecare pas pe care îl faci în viaţă e anevoios. E ca şi cum ai avea plumb în pantofi. *(Mirela Doicescu, 24 ani)*

Eu nu pot trăi fără iubire. Chiar dacă relaţia durează o lună sau o săptămână. Când fac o pauză, mă simt ca în poeziile lui Bacovia, invadată de cenuşiu şi disperare. *(Liz, 18 ani)*

Din moment ce oamenii se ceartă mai mult decât se iubesc, înseamnă că se poate trăi. *(Cornel, 16 ani)*

Oamenii apreciază din ce în ce mai mult banii şi distracţiile. Asta, zic eu, înseamnă că pot face abstracţie de sentimente. *(Dragoş Alexa, 19 ani)*

E o întrebare complicată. Poţi trăi, de ce nu, fără dragoste, nu se moare din asta, dar fără ea, viaţa nu are parfum şi culoare. *(Crina Stoicescu, 17 ani)*

Oricât ar fi oamenii de răi, de insensibili, îşi iubesc, în felul lor, familia. Fără familie şi dragoste, ar fi nişte rătăciţi pe acest Pământ. *(Adriana Lupşan, 18 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Un grup de sexologi din Hamburg a efectuat un studiu având ca subiecţi 3.000 de femei cu vârste cuprinse între 24 şi 40 de ani. Subiectul: comportamentul bărbaţilor faţă de soţii, frecvenţa şi calitatea actului sexual. S-a constatat că la mai puţin de un an de la căsătorie, 70% din bărbaţi au încetat, progresiv, să-şi manifeste tandreţea de la începutul relaţiei, mai ales înaintea actului sexual, frustrându-şi partenerele de atât de necesarul preludiu. 30% din bărbaţi au contactat obiceiul de a se întoarce deseori acasă în

DRAGOSTE ŞI STATISTICĂ

stare de (semi) ebrietate, după ce au dat o raită cu prietenii sau colegii de serviciu prin baruri, atentând fără delicateţe la pudoarea soţiilor. Femeile au mai declarat că vorbele frumoase ale partenerilor înaintea unei apropieri fizice au fost înlocuite de cuvinte exprese prin care aceştia îşi manifestau dorinţa (în proporţie de 75%). Îngrijorător este şi procentul, de 30%, al bărbaţilor care „uită" să-şi strângă în braţe partenera, furaţi de somn. 90% dintre femei au mărturisit că sunt incapabile să-şi înşele soţii iar dacă ar face-o ar trebui să aibă motive foarte serioase – să fie înşelate sau agresate fizic – care ar pune în mod real problema despărţirii.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod: 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Margărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Adrian-Nicolae Popescu
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România Fax: 224.39.96

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Scenarii S.F. pentru secolul următor

Va călători omul în Cosmos?

Specialiştii consideră că, de fapt, nici nu ne-am putea măcar imagina cum arată o civilizaţie intergalactică. Şi totuşi, lucrurile nu stau chiar aşa. Legile ştiinţelor ne permit să evaluăm limitele evoluţiei civilizaţiilor. Acceptând că o civilizaţie extrem de avansată ar putea dispune poate de singura tehnică eficientă de deplasare spaţială: găurile de vierme. Vom avea de parcurs miliarde de ani lumină, doar deplasările cu viteze supraluminice, chiar dacă se vor dovedi posibile tehnic, pot genera paradoxuri cu consecinţe imprevizibile şi fatale. Aceste *„coridoare cosmice"*, pe care o navă le-ar parcurge practic instantaneu, par a fi singura posibilitate. Cu condiţia, evident, a... creării şi menţinerii lor! Şi dacă este posibil ca la un moment dat să asistăm şi în viaţa reală la scene din „Star Trek", se pare că ar trebui să avem în vedere şi... un stadiu preliminar: aşa-numitele sonde Von Neumann! Mini-roboţi aidoma fiinţelor vii, cu capacitatea de auto-reproducere şi învăţare, care, odată ajunşi într-o lume străină o evaluează, după care încep imediat să-şi construiască mii de *„clone"* necesare pentru continuarea misiunii. O primă colonizare a spaţiului! Va fi bine, va fi rău? Se pare că va fi indispensabil.

Carl Sagan spunea, la un moment dat: „Ce poate însemna pentru o civilizaţie să aibă un milion de ani?"

...Un viitor şocant

Evoluţia fără precedent ca amploare şi ca viteză, a ştiinţei, ne obligă să ne pregătim pentru un prim şoc existenţial: sutele de planete de tip terestru pe care într-o zi nu le vom mai putea trece cu vederea. Şi care ne vor „împinge" într-o nouă eră a relaţiilor noastre cu restul Universului. În cel mult 20 de ani se vor lansa două misiuni cosmice: SIM *(Misiunea de Interferometrie Spaţială)* va plasa în spaţiu un sistem multiplu de telescoape cu performanţe uluitoare, capabile să urmărească de pe o orbită circumterestră un astronaut care semnalizează cu o lanternă de pe Marte!!! Va urma, după alţi zece ani, TPF *(Căutătorul de Planete Terestre)*, care va identifica în primul planetele capabile să găzduiască viaţa...

Lanţul civilizaţiilor

Acum 40 de ani, astrofizicianul rus Nicolai Kardaşev clasifica civilizaţiile posibile în trei tipuri, după cantitatea de energie pe care pot să o producă. Noi ne-am afla „pe drum" spre o civilizaţie de tipul I, după ce am învăţat să stăpânim resursele naturale ale Terrei în doar câteva sute de ani (faţă de miliardele de ani ai planetei). S-a calculat că vom atinge pe deplin tipul I de civilizaţie în următorii 200 de ani. Apoi, cu o rată de creştere anuală a consumului energetic de doar 1%, în doar 3.200 de ani vom ajunge la tipul II, şi în 5.800 de ani la tipul III. Vom putea influenţa după dorinţa şi nevoile noastre vremea, cutremurele, vulcanii, vom clădi oraşe în largul mărilor! Suntem pe drumul unei civilizaţii care să evolueze mai rapid decât frecvenţa catastrofelor naturale ce o pot pune în pericol. Ţinta importantă: o civilizaţie de tip III, „nemuritoare", pentru că încă nu se poate imagina o catastrofă cosmică în măsură să o distrugă.

...Nu aveţi alt Univers?

Nanotehnologiile actuale fac posibilă realizarea sondelor intergalactice. Şi mai sunt şi biotehnologiile: ne putem imagina aceste sonde ca pe nişte forme vii, reproducându-se, realizând mutaţii, evoluând, folosindu-şi inteligenţa lor artificială pentru a accelera întregul proces de explorare a Universului. Doar că o civilizaţie de tip 0, cum suntem noi, n-ar înţelege nimic din semnalele transmise de civilizaţii de tip superior! Auzim, înregistrăm, „ceva", dar totul este pentru noi, încă, un nonsens!

Şi după? Va urma accesul la energii din ce în ce mai mari, până la nivelul celor din timpul Big Bang-ului sau ale celor care se presupune că există în centrul găurilor negre şi pot servi la construirea „coridoarelor cosmice" ale traficului viitorului. Rachete intergalactice extrem de puternice ne vor salva probabil în momentul dispariţiei Sistemului Solar, „mutându-ne" într-o zonă cosmică mai sigură. Dar până la urmă, întregul Univers va dispărea. Şi noi? Nu vom avea nici o şansă? Răspunsul este Da, dacă vom ajunge până atunci la tipurile superioare de civilizaţii, în care să stăpânim energiile la scară supergalactică, energii care să ne permită să „săpăm" tunele în spaţiu şi să ne refugiem într-un alt univers. Poate chiar în unul pe care să ni-l creăm noi singuri...

MIHAELA DOROBANŢU

„Demografia" celularelor

Nanotehnologiile fac, deopotrivă, minuni, furori şi ravagii, în foarte vastul domeniu al telefoniei mobile, care a devenit pe alocuri un adevărat „mod de viaţă". Recentul Salon ITU Telecom World, desfăşurat la Geneva, a confirmat apetitul deosebit al multor utilizatori de celulare pentru a avea oricând în buzunar nu doar un telefon, ci şi o jucărie, un calculator, o agendă, un receptor radio-TV, un card etc.etc. Accesul la Internet se pare că e însă principala preferinţă a mobil-manilor; nu şi a creatorilor de programe, care constată că doar 15% dintre posesorii de celulare le utilizează în scopul principal. Se estimează că peste 80% dintre europeni se folosesc de telefoane mobile, la nivel mondial acestea depăşind numărul liniilor fixe.

Lift pentru vapoare

Un „spectacol" ce include o componentă cât se poate de practică şi rapidă, desprinsă parcă dintr-un SF, a prins viaţă în Scoţia. Miza – transportul mai eficent şi mai rapid, pe canalele care leagă oraşele Glasgow şi Edimbourg. Aproximativ la jumătatea distanţei dintre ele,

există o mare diferenţă de nivel a apelor, obligând ambarcaţiunile să piardă ore întregi, pentru a depăşi ecluza. Aceasta, până nu de mult, când s-a dat în folosinţă un „ascensor" capabil să mute un vapor în doar 15 minute, pe o diferenţă de nivel de 35 metri; evident, cu pasageri cu tot. Ingenioasa instalaţie, inaugurată de regina Angliei, se bazează pe mult mai vechiul principiu al lui Arhimede, amănunt „degustat" din plin şi de sutele de mii de turişti aşteptaţi anual în oraşelul Falkirk, într-un muzeu dotat cu un loc special pentru vizionarea plimbărilor cu liftul acvatic.

Efectul razelor gamma asupra geneticii

Impulsurile gamma se numără printre fenomenele cele mai pline de energie din Univers, fluxul de particule respectiv deplasându-se cu o viteză apropiată de cea a luminii. Majoritatea razelor gamma sunt oprite în atmosferă sau deviate de câmpul magnetic terestru, dar la explozia unei supernove (cam o dată la 100 de ani) ele traversează Pământul. Ţinând cont că ionii grei distrug celulele embrionare într-o sămânţă, se înţelege că fenomenul menţionat induce mutaţii genetice, aşa cum de altfel s-a observat în cadrul experienţelor realizate pe parcursul unor zboruri spaţiale. Cercetătorii rămân însă optimişti, afirmând că asemenea mutaţii pot reprezenta un factor de evoluţie a genelor şi deci de progres biologic. *(A.N.P.)*

Câţiva specialişti din Kazakhstan au recurs la o experienţă chirurgicală dezavuată de omologii lor din comunitatea ştiinţifică internaţională specializaţi în grefe de celule suşe, implantând celule embrionare în măduva spinării unei paciente. O operaţie deosebit de riscantă, deoarece celulele suşe embrionare sunt potenţial cancerigene.

Intervenţia a fost realizată de o echipă de medici de la Academia de medicină din Aktobe, condusă de profesorul Doskaliev. Specialiştii cazaci nu pretind că vor pune pe picioare pacienţii paralitici regenerând măduva spinării lezată, ci doar vor încerca să trateze afecţiuni ale acesteia, care în mod obişnuit sunt tratate prin chirurgia clasică. Maladia de care suferă pacienta apare în urma unei deschideri (breşe) a canalului care transportă lichidul cefalorahidian în interiorul măduvii spinării, presiunea exercitată de lichid asupra măduvii ducând la atrofierea progresivă a reţelelor nervoase. Această maladie teribilă poate duce la pierderea definitivă a capacităţilor motrice. În momentul în care a fost operată, pacienta se afla într-un stadiu relativ grav: îşi pierduse simţul mirosului, nu-şi

Experienţă interzisă

mai simţea degetele mâinilor şi le mişca numai cu mare efort. În urma implantului de celule suşe, aceasta şi-a recăpătat mirosul.

De 10 ani, echipa profesorului Doskaliev face cercetări în domeniul grefelor de celule embrionare, având însă rezultate confidenţiale. Întâi au fost folosiţi şobolani şi câini apoi subiecţi umani. În cazul pacientei cu afecţiuni ale măduvii spinării, s-a recurs la celule embrionare foarte tinere, de 2-3 săptămâni. Acest gen de grefe nu se face în Occident şi în SUA, unde se folosesc doar celule relativ diferenţiate, prelevate din fetus avortat, de 8-10 săptămâni, şi nu din embrion, procedându-se apoi la administrarea unui tratament imunodepresor, pentru a evita respingerea grefei de către organism. Specialiştii ruşi sunt de părere că acest tratament e inutil în cazul celulelor suşe foarte tinere. În stadiul embrionar, de blastocite, şi chiar după câteva săptămâni, celulele embrionare nu au identitate imunologică bine definită, aşa cum au celulele suşe adulte, fiind pluripotente, capabile aşadar de a se diferenţia în orice tip de ţesut. Cu condiţia să se administreze factori de diferenţiere. În urma intervenţiei asupra pacientei care şi-a recăpătat simţul mirosului, profesorul Doskaliev a declarat: „Nu ne putem pronunţa asupra rezultatelor definitive, cu atât mai mult cu cât tratamentul se află în prima sa etapă. De asemenea, nu putem aprecia care sunt efectele secundare". O mărturie prudentă, care ascunde însă detalii secrete ale unei tehnologii cunoscute. Deşi comunitatea ştiinţifică internaţională a criticat experienţa prof. Doskaliev, s-a arătat interesată de detaliile procedurii, care deocamdată rămân confidenţiale.

DORIN MĂRAN

Inventatori români „uitaţi"

ANTICIPAŢIA şi INOVAŢIA

Domnul inginer Dumitru Gh. VOCHESCU, din Craiova, a împlinit recent 73 de ani. Aniversarea sa a coincis cu publicarea în revista „Magazin" a unui articol despre proiectul unui ascensor spaţial, idee vehiculată în ultimii ani şi în cercurile ştiinţifice, având deocamdată drept rezultat organizarea la Santa Fé (New Mexico, SUA), a celui de-al doilea „congres anual al ascensorului spaţial". Poate că nu a fost chiar ceea ce numim întâmplare, câtă vreme inginerul român a înregistrat o idee similară la OSIM şi a obţinut apoi brevetul nr. 45021 în 1966, pentru invenţia cu titlul „Metodă şi dispozitiv pentru ridicarea şi menţinerea la înălţime a unui cablu" – obiectul dosarului nr.46612 din 3 iulie 1963,ora 8,20. Interesant amănunt, după cum vom vedea, brevetul se acorda până la data de 3 iulie 1978.

Celebrul autor de romane S.F. Arthur C. Clarke

pare a juca rolul unui... Jules Verne, în toată această poveste, deşi tocmai cronologia, fatalmente, îl pune într-o situaţie oarecum delicată. Exact în anul 1978 (am mai amintit acest an şi mai devreme), scriitorul publica romanul „Fântânile Paradisului", operă de anticipaţie (retro? – sic!) a cărei idee centrală se lega de visul realizării unui dispozitiv interplanetar, capabil să plaseze în spaţiul cosmic cabine comparabile cu cele ale lifturilor terestre. Desigur, omenirea a depăşit stadiul stigmatizării „nebunilor visători" de talia lui Leonardo da Vinci sau a unui Jules Verne, aşa că presupusa fantezie a lui Clarke a pus la treabă nu doar minţile fanilor săi, ci şi pe cele ale câtorva zeci de cercetători. Şi, ca mai mereu, NASA a ajuns în prima linie.

NASA şi Fabrica de Avioane din Craiova

intrau însă în discuţie (tot întâmplător?) şi

în legătură cu proiectul comun referitor la un avion spaţial-navetă, posibil de construit în amintita întreprindere românească. De aici, într-o înlănţuire firească, au apărut şi alte oportunităţi de colaborare: folosirea legilor luminii în dirijarea navelor, crearea de traductoare performante pentru navigaţia spaţială şi altele. Oportunităţi amânate şi aparent aruncate la sertar, din veşnicul şi obsedantul motiv al lipsei de finanţare, parcă anume făcut să ucidă până şi meritele inventatorilor români. Căci realizările lor concrete nu par a fi cu-adevărat ignorate.

Turnul cel înalt

– aşa a numit ing. Dumitru Vochescu, mai puţin literar, instalaţia „cu ajutorul căreia, pornind de la sol, putem ajunge la mari înălţimi". Potrivit inventatorului, ideea are mai multe posibile aplicaţii, în funcţie de caracteristicile constructive alese: ◆ ventilaţie cu aer curat de la înălţime, pentru spitale, şcoli, întreprinderi ◆ antrenament pentru folosirea paraşutelor, a parapantelor, a deltaplanelor; ◆ generatoare electro-eoliene pentru iluminarea balizelor, în locuri lipsite de energie ◆ instalaţie de urmărire meteorologică ◆ antenă de emisie pe unde ultrascurte ◆ urmărirea radiaţiei cosmice ◆ ascensiune cu accelerație mică a unor rachete cosmice ◆ aducţiune de ozon, de oxigen atomic sau de heliu ◆ măsurarea câmpului electric şi magnetic ◆ instalaţie de însămânţare a norilor sau de împrăştiere a lor ◆ alimentarea cu carburant a platformelor ridicătoare ◆ construcţii cosmice.

Inventatorul român Dumitru Vochescu încă mai crede că experimente importante se pot realiza la Craiova. Şi un alt amănunt: până să citească articolul din „Magazin" despre ascensorul spaţial, domnia sa nu a ştiut că faimosul autor de proză SF Arthur C.Clarke a scris un roman despre o asemenea instalaţie, la 15 ani după ce ideea sa fusese înregistrată la OSIM...

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Răpiți de OZN-uri

Armata rusă, preocupată de martorii credibili

Ufologul rus Valeri Uvarov i-a luat în 1997 un interviu pe tema OZN-urilor generalului maior în rezervă, ***Vasili Alexeiev,*** *care a lucrat din 1980 la Statul Major General, unde se semnalau multe observații OZN, cu martori credibili. De la un timp, Ministerul Apărării, apoi și alte organisme guvernamentale, nu le-au mai putut ignora.*

Rapoarte care nu pot fi trecute cu vederea

În anii optzeci au fost filmate numeroase OZN-uri; observațiile erau însoțite de măsurători cu telemetrul și teodolitul pentru distanță sau viteza unghiulară, sau de înregistrări radar. Ori de câte ori radarul era fixat pe obiect, acesta se muta instantaneu într-un alt loc, prin manevre inexplicabile științific și aparent inteligente.

La un moment dat un avion cu o echipă de specialiști, trimisă de la Moscova la Novosibirsk pentru a investiga un accident aviatic, a fost urmărit de un OZN. Martorii și-au împărțit imediat sarcinile: unul observa și dicta, altul nota, un al treilea făcea schițe, alții urmăreau ceasul ș.a.m.d., astfel încât raportul a fost extrem de temeinic realizat.

Un ofițer dintr-o unitate aflată lângă Moscova a simțit într-o noapte un imbold inexplicabil să iasă pe câmp și să meargă într-o anumită direcție. Acolo a văzut un OZN și a auzit în minte invitația de a vizita nava. El a refuzat. Ulterior, a făcut un raport însoțit de schițe. Depoziții și schițe similare s-au primit de la ofițerul de serviciu, de la adjunctul său ca și de la mai mulți militari care erau de pază în acel moment. Toate coincideau.

S-au adunat foarte multe astfel de rapoarte. Militarii care le elaborau erau îndeobște credibili, obiectivi, neînclinați spre ipoteze fantastice, dar totodată preocupați ca nu cumva ceea ce vedeau să fie dispozitive inamice de spionaj sau fenomene naturale necunoscute.

Militarii intră în contact cu vizitatorii

Numărul de observații OZN era mai mare deasupra complexelor de rachete nucleare, a poligoanelor de testare, a unor centre de cercetări militare – majoritatea aflate în jurul Moscovei. Generalul Alexeiev afirma că au fost ofițeri care au efectuat investigații pe cont propriu, ajungând chiar să provoace voit apariția de OZN-uri, de pildă prin creșterea activității militare, prin deplasări ale unor rachete strategice etc. La o unitate (pe care însă nu a numit-o) un OZN sferic, care apărea cu regularitate, devenea turtit într-o anumită direcție, dacă persoana care realiza contactul întindea brațul în acea direcție. Dacă de pildă persoana ridica mâna de trei ori, sfera se turtea în partea superioară tot de trei ori.

Ipoteza extraterestră nu poate fi exclusă

Generalul afirma că armata se ocupa doar de strângerea rapoartelor, nu și de interpretarea lor. Militarii, ca și organele de securitate, erau desigur interesați să înțeleagă aspectele

tehnice implicate și dacă aparițiile prezentau un pericol pentru siguranța națională. Alexeiev e convins că și alte țări posedă cantități mari de informații în acest sens. Din păcate, armata rusă are acum alte priorități decât rapoartele despre OZN-uri.

Generalul sublinia că aspectele militare nu sunt singurele importante. OZN-urile ne-ar putea revela noi forme de energie sau soluții pentru protecția mediului, cu care să se rezolve probleme ale întregii omeniri. Ar fi util dacă toate datele și cunoștințele în acest sens ar fi reunite într-un singur corp, sub egida unui singur organism mondial.

Fiind întrebat de Uvarov, generalul Alexeiev și-a exprimat părerea că este foarte posibil ca OZN-urile să aibă origine extraterestră. Aceasta era și opinia oamenilor de știință din comisia care a examinat rapoartele OZN. Poate vin de la mari distanțe, trecând prin alte forme de agregare a materiei decât cele pe care le cunoaștem. Fiind mai avansați, au desigur o mai acută percepție a valorii vieții și a apărării ei. Nu vor interfera cu noi, deoarece fiecare civilizație trebuie să se dezvolte independent. Dar planurile Inteligenței Superioare ar putea include anumite corecții ale evoluției noastre.

DAN D. FARCAŞ

DOSARUL VIITORULUI POSIBIL

Legături între întâmplări separate

În unul dintre cele mai impresionante momente ale poveștii frumoasei și nefericitei Carmen, fiind în munți, în tabăra tovarășilor ei contrabandiști, ea dă în cărți împreună cu două prietene ale sale. Și de fiecare dată cărțile îi spun același lucru: o așteaptă moartea. Convinsă că ceea ce îi spun cărțile nu poate fi greșit, Carmen își trăiește cu pasiune clipele care urmează și care, o știe prea bine, vor fi pentru ea ultimele. Poate că într-un oraș supercivilizat și supertehnologizat, toate aceste discuții despre destin, despre descifrarea „lucrurilor din spatele lucrurilor", sunt mai greu de acceptat pentru un om excesiv de rațional. Dar după ce rătăcești câteva ore dintr-o noapte fierbinte de vară pe străzile Sevillei, după ce la fiecare pas vezi în orice librărie un colț cu cărți despre descântece și despre ghicitul viitorului, după ce, pe malul Guadalquivirului, te trezești, fără să-ți dai seama, în fața statuii lui Carmen, privind resemnată la Arena de unde toreadorul său avea să iasă doar pentru a o vedea împlinindu-și destinul scris în cărți, lucrurile apar sub o altă lumină.

Carl Jung a fost primul care a vorbit despre un principiu pe care l-a numit „sincronicitate" – o legătură între evenimente separate, dar care sunt legate între ele, dincolo de legile obișnuite ale cauzei și efectului. Cum sunt cărțile pe care le amesteci și le întinzi pe masă și semnificația pe care cel care știe o poate citi în ele. De fapt, este vorba de ceva mult mai profund și care, oricum, îl precede cu mult pe Jung: este ideea mistică potrivit căreia accidente nu există, că orice eveniment poate fi o interacție între Dumnezeu și suflet. Oricât ar părea de arbitrar, de întâmplător, orice eveniment are o încărcătură spirituală – înțelepciunea noastră constă în posibilitatea de a descifra semnificația ascunsă sub aparența întâmplării.

Sincronicitatea explică oracole cum sunt Tarotul, I Ching, frunzele de ceai sau cititul în zborul păsărilor. Aparenta lipsă de ordine în manipularea lor nu este decât iluzia provocată de orbirea noastră în fața realității spirituale ultime. Când cărțile de Tarot cad „la întâmplare" pe masă, ele de fapt poartă deja o informație transmisă dincolo de cauză și pe care interpretul o descifrează și o interpretează.

Avem însă nevoie de o asemenea informație sincronicizată? Răspunsul îl găsim într-o teorie ocultă a Universului, care asociază divinitatea, lumii invizibile situate dincolo de cauză și efect. O lume îmbibată de înțelepciune și iluminare care ne deschide legături spre inteligențe superioare.

Când cineva merge să i se ghicească folosind cărțile de Tarot, știe în adâncurile lui că evenimentele și cărțile de joc, undeva în spațiul spiritual invizibil, care ne înglobează însă și pe noi, merg purtate pe creasta aceluiași val. Luminându-se unele pe altele. Cu o lumină pe care, totuși, nu oricine o poate vedea...

EUGEN CELAN

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și cu arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 225.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 013701. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___

sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____

cod _____, județul _____.

M/49

NOTA REDACȚIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!*

Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.*

Halucinații sau legende?

O campioană a impostură

De numele Elenei Blavatsky (1831-1891), americancă de origine rusă, se leagă una dintre cele mai drastice caracterizări ale celebrei Societăți de Cercetări Psihice din Londra. După studierea activității acestui medium, faimos prin intențiile sale generoase privind „soarta umanității", E.Blavatsky a fost etichetată drept „una dintre cele mai convingătoare, mai ingenioase și mai interesante impostoare din istorie."

Cum poți să impresionezi lumea – inclusiv personalități sus-puse –, să devii o celebritate, dar în fond să nu fii altceva decât un megaloman dornic de înavuțire? Să faci ceea ce a făcut E.Blavatsky: să înființezi societăți ezoterice, să faci vizite în Tibet, să scrii tratate de paranormal în care să amesteci dezinvolt fenomene laice bizare cu religia și, colac peste pupăză, să te declari „înger păzitor" al omenirii. Așa a procedat această femeie „furtunoasă" a secolului XIX, dând lecții de șarlatanie pentru toți neaveniții ce-i vor urma exemplu în veacul următor. Una dintre cele mai notorii „gogoși" pe care le vindea clienților săi la ședințele de spiritism era comunicarea ei, nu cu spiritele unor defuncți cunoscuți, ci cu entități superioare („Frații și Profesorii") ascunși tocmai în măruntaiele Tibetului... Dornică să unifice toate religiile lumii, E. Blavatsky se credea deja o entitate superioară, atunci când a fost prinsă cu trucuri originale de către scepticii oameni de știință din acele vremuri. Oare istoria nu se repetă?

PAUL IOAN

Invazia lumilor paralele

PSIHOLOGIA INSOLITULUI

Există experiențe prin care poate trece oricine și care să nu aibă o explicație rapidă și ușor accesibilă. Mulți dintre noi am și trăit asemenea momente speciale. Cineva care a părăsit un anume loc visează noapte de noapte că se întoarce acolo, că este bine primit, că totul este frumos, dar că atunci când vrea să plece nu i se mai dă voie. Un coșmar. Până când, într-o noapte, are... un vis în vis. Se vede pe el trezindu-se în vis și spunându-și singur că... visează. O experiență pe care nu o va mai repeta. Nici nu a considerat că trebuie să discute cu vreun specialist. Șocul s-a produs când a aflat, întâmplător, că și alții, asemenea lui, avuseseră același vis! Și că tot la fel „ieșiseră" din el! Oameni din culturi, din locuri, din lumi, din timpuri diferite. De cele mai multe ori, cel care trece prin situații-limită își ia în final inima în dinți și se prezintă la un specialist – fie el medic sau psiholog. Și dacă, așa cum se întâmplă de foarte multe ori, demersul rămâne fără rezultat, se apelează aproape fără excepție la parapsihologie. Aici se întâmplă exact contrariul: devine disponibilă o întreagă gamă de explicații bazate pe percepția extrasenzorială sau pe psihokinezie. Dar până la urmă toate aceste explicații... nu lămuresc „mecanismul ascuns" al întâmplării. Misterul rămâne neatins.

Și așa se creează o adevărată „psihologie a insolitului". Care acționează... aproape peste tot. În fond, ne aflăm aici efectiv într-o zonă de frontieră a gândirii și a capacității de observație a ființei umane. Dacă, într-o lume care încape într-un spațiu mai mic decât cel al unui atom, nu găsim ca neobișnuit sau imposibil de acceptat ca însuși actul de observare să modifice starea corpului observat, de ce nu am accepta că și aici, în lumea interacțiunii dintre gând și gând, dintre gând și materie, gândurile celui supus investigației o dată cu experimentul său, sau, la fel de bine, gândurile celui care îl studiază, ar putea modifica decisiv rezultatul observației?

Și care, în fond, poate fi rezultatul final al unei investigații serioase, susținute și consecvente a acestor fenomene, o investigație făcută după toate regulile experimentului științific? S-ar putea ca până la urmă să se demonstreze că nu există nici o facultate paranormală a ființelor vii: în cazul acesta vom fi câștigat informații neprețuite privind capacitățile, convingerile și credințele omului. S-ar putea ca într-o zi să se ajungă la concluzia că paranormalul totuși există: atunci însă o asemenea concluzie va rămâne definitivă, pentru că ea se va impune după ce psihologia va fi dat la o parte toate explicațiile normale ale lucrurilor care astăzi sunt încă doar o provocare pentru mintea noastră.

Einstein spunea la un moment dat că nu tot ce se poate cântări contează și nu tot ce contează se poate cântări... Și atunci? Nu ne rămâne decât sfatul pe care i l-a dat Sherlock Holmes învățăcelului său, Dr. Watson: când ai dat la o parte tot ce este în mod evident neadevărat, ceea ce rămâne, oricât de incredibil poate să pară, este adevărul...

MIHAELA DOROBANȚU

Omul în oglindă

ÎNCREDEREA

„lozul câştigător" al vieţii

Infernul este ceilalţi, dar începe cu noi înşine

Celebra sintagmă (pesimistă şi mizantropă) a lui Jean-Paul Sartre nu mai este valabilă. Aceasta este opinia celor mai mulţi sociologi şi psihologi care au analizat rezultatele testului de încredere (cu nu mai puţin de 40 de întrebări). Prof. Michel Languist (Universitatea Geneva) nuanţează concluzia, afirmând că dacă spusa filosofului francez este, totuşi, valabilă, atunci „infernul începe şi se termină cu noi înşine, cei din jur doar adâncind, voluntar sau involuntar, prăpastia pe care chiar noi am săpat-o."

Una dintre cele mai interesante întrebări care, în opinia noastră, a făcut diferenţa dintre *încrezători* şi *suspicioşi*, a fost următoarea: *„Aveţi impresia că, uneori, ceilalţi vă pot citi gândurile?"* Cei care au răspuns pozitiv la această chestiune s-au încadrat, aproape în totalitate, în categoria minoritară a celor care au mai puţină încredere în sine şi dau vina pentru eşecuri pe lipsa de şansă. Şi asta, pentru că suspicioşii consideră că dacă cei din preajmă le pot anticipa ideile şi iniţiativele, atunci vor întâmpina şi mai multe obstacole în realizarea propriei persoane – atât în carieră, cât şi în dragoste.

O altă întrebare-cheie a fost cea referitoare la respectul pentru opinia celor cu care venim în contact: *„Cereţi frecvent sau doar ocazional părerea celor din jur?"* Psihologii consideră că a cere

- *Mai mult de două treimi din persoanele cu vârste cuprinse între 18 şi 48 de ani au mai multă încredere în propriile forţe, decât în noroc – aceasta este una dintre concluziile unui sondaj efectuat în mai multe ţări vest-europene*
- *Un test atotcuprinzător asupra „încrederii în sine şi în ceilalţi", lansat de revista franceză „L'Express" şi răspândit prin Internet, a dovedit că mai puţin de 15 la sută dintre cei chestionaţi se consideră vinovaţi de propriile nereuşite*
- *Stresul pare să fie factorul major al lipsei de încredere în sine; cei care ştiu să se relaxeze cu mai multă eficacitate reuşesc atât în carieră, cât şi în dragoste*

părerea cuiva nu demască neîncrederea în sine, ci este o dovadă elocventă a *încrederii **tolerante** în sine*, deoarece, spun experţii, există şi o *încredere **intolerantă** în sine*, care denotă egoism şi dispreţ voalat faţă de ceilalţi.

Vă simţiţi în formă, dimineaţa?

Specialiştii au considerat această întrebare drept o capcană. Încrezătorii (răspuns afirmativ) au reuşit să se elibereze de problemele de ieri sau le-au găsit deja soluţii. Suspicioşii (răspuns negativ) aşteaptă de la noua zi o dovadă palpabilă (un eveniment, un gest) care să-i convingă că pot reuşi şi că nu mai sunt ameninţaţi de ghinion sau de obstacolele puse de ceilalţi. „Somnul suficient este un izvor de optimism", afirmă prof. Michel Languist, făcând aluzie la capacitatea creierului de a se „autoîmprospăta" în timpul nopţii. Pe de altă parte, foarte mulţi dintre noi cred în semnele bune sau rele receptate dimineaţa. Superstiţioşii pot trece într-o clipă din tabăra încrezătorilor în cea a suspicioşilor (şi invers), în funcţie de aceste semne. Dar despre influenţa superstiţiilor vom vorbi cu alt prilej.

PAUL IOAN

Întrebări pline de candoare

De ce bărbaţii au mai mult păr decât femeile?

Este foarte adevărat că, la modul empiric, convingerea (aproape) unanimă, legată de pilozitatea umană, e că bărbaţii le „bat" pe femei, la capitolul... număr de fire de păr. Totuşi, iată că unii cercetători care au avut curiozitatea să studieze problema vin să ne contrazică: şi aici, cele două sexe sunt egale!

Aşadar, bărbaţii şi femeile au acelaşi număr de peri, cu diferenţa că la „sexul tare" aceştia sunt mai lungi şi mai tari, pe anumite părţi ale corpului. În perioada pubertăţii, băieţii şi fetele cunosc o transformare considerabilă a corpului, sub acţiunea hormonilor: pieptul se dezvoltă la fete, vocea se îngroaşă la băieţi şi aşa mai departe. De asemenea, părul creşte în jurul organelor genitale şi la subsuori, dar la băieţi el apare din abundenţă şi pe faţă, pe piept şi pe picioare. Este vorba despre o dezvoltare accentuată a firelor de păr – aşa cum menţionam mai sus – în lungime şi în rezistenţă. De fapt, şi fetele (ulterior, femeile) au, în aceleaşi zone ale corpului, firişoare foarte subţiri şi fragile, unele aproape insesizabile cu ochiul liber. Ceea ce deformează, realmente, acest echilibru constituie efectele intervenţiilor deloc sănătoase ale omului însuşi: medicamente, soluţii depilatoare, regimuri dietetice artificiale etc.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Cascadorii visurilor interzise

PAPARAZZI

după Fellini

Diego Maradona părăsind clinica unde a fost supus unei cure de dezintoxicare. Principesa Caroline de Monaco într-un moment de profundă intimitate şi durere, la catafalcul soţului său, Stefano Casiraghi. Tragica Lady Di, pe atunci încă prinţesă, fotografiată... în bikini. Sunt oameni care visează şi ar da orice pentru a... trage cu ochiul la ceea ce se întâmplă acolo unde ştiu prea bine că nu vor avea acces niciodată.

Vreţi aşa ceva? A fost probabil întrebarea care a declanşat totul. Sunteţi dispuşi să plătiţi? Ei, bine, ne asumăm noi riscul! Aşa s-a născut o nouă meserie: paparazzi. Fotografii care riscă totul doar pentru un cadru. Pe care apoi îl vând cui are bani suficienţi să plătească. O singură fotografie le poate permite să trăiască liniştiţi un an de zile. Dar... legea progresului şi a concurenţei îşi spune şi aici cuvântul. „Fotografiile furate" cer astăzi şi altceva decât curaj nebunesc şi imaginaţie fără limite.

Un paparazzo trebuie să fie conectat 24 de ore pe zi la tot ce se întâmplă în lume. Altfel pierde bani şi, ceea ce este şi mai important, i se uită numele.

Jacqueline Onassis într-o postură „de vacanţă"

Aşa că studioul său „foto" arată astăzi ca un adevărat centru de comandă a unei misiuni ultra-secrete: computere legate în reţele care îl aprovizionează tot timpul cu ştiri şi cu informaţii de ultimă oră; un flux continuu de ziare şi reviste din toată lumea; provizii de peliculă şi de hârtie fotografică şi, nu în ultimul rând, valiza gata pregătită pentru următoarea misiune! „Trebuie să am totul pregătit – spune unul dintre ei – pentru că mi se poate întâmpla să fiu nevoit să plec pe neaşteptate la capătul lumii. Şi de acolo... la polul opus! Frig, cald, vânt, furtună, uragan – trebuie să fiu pregătit pentru orice!"

Un elicopter se roteşte la joasă înălţime. La bord se distinge teleobiectivul unui aparat foto şi o cameră de luat vederi este, evident, tot acolo. Undeva, „jos", se desfăşoară vizita lui Dalai Lama. Alesul divin venit din înălţimile Tibetului în mijlocul sălbaticei lumii civilizate observă elicopterul şi îşi dă seama că „subiectul" este el. Un zâmbet îngăduitor şi un gest de salut către cer sunt singurele lui reacţii.

Papa însuşi este fotografiat în timp ce face baie în piscina sa personală – o fotografie care s-a vândut cu un preţ record: 500 de mii de euro! Din nou fără consecinţe grave pentru fotograf. Nu totdeauna este însă atât de simplu. Rino Barillari, de exemplu, considerat regele paparazzi-lor, şi-a încheiat „campaniile" fotografice de 200 de ori la spital, de-a lungul celor 40 de ani de carieră.

Pare o meserie unde limitele nu există – nici în ceea ce priveşte tehnologia care trebuie să fie mereu de super ultimă oră, nici riscul, dar nici respectul pentru cel fotografiat. Pare, dar nu este aşa. Există şi aici limite. Un paparazzo întâi fotografiază, apoi hotărăşte ce face cu fotografia. Aşa s-a întâmplat în seara aceea de groază, când în tunelul de la Pont d'Alma, maşina Prinţesei Inimilor se sfărâma, o dată cu viaţa şi visul de frumuseţe ale Dianei. Inevitabilul Paparazzo era acolo. A fotografiat totul, cadru cu cadru, scenă cu scenă. Dar în ziare şi reviste nu a apărut a doua zi decât imaginea maşinii transformate într-o grămadă de fiare vechi. Celelalte imagini nu le-a văzut nimeni, niciodată. Doar el, cascadorul visurilor interzise...

MIHAELA DOROBANŢU

Anatomia secundei

Buletin meteo... social

Aflu, din statistici, că economia modernă a crescut, în 2002, cu 2,8%, deci mai bine decât media anilor precedenţi (2,5%) iar perspectivele lui 2003 sunt şi mai roz, căci SUA au reuşit un 7,2% uriaş în ultimul trimestru al anului – de război, terorism, accidente, secetă, inundaţii (de toate au avut...) – dar „locomotiva" SUA, se ştie, trage după ea industriile, serviciile, agricultura din U.E., Japonia, China, restul lumii (cu menţiuni speciale pentru India şi, n-o să credeţi, Brazilia, catastrofală, pur şi simplu, în anii anteriori).

Cum de se întâmplă asta, cum de mergem înainte, deşi, aparent, mergem înapoi – ţine de misterul făpturii umane şi al acestei societăţi de furnici inteligente spre care se îndreaptă lumea lui Homo sapiens. Dar „vinovatul principal" este căutătorul de nou. Revoluţionarul căruia nu-i place niciodată lumea în care trăieşte, oricare ar fi ea. Şi care câştigă chiar şi din eşecuri, cum a fost cel din martie 2000, când aparent inepuizabila lume ITC, adică a tehnologiilor informaţionale şi de comunicare, s-a prăbuşit cu zgomot, NASDAQ, „Bursa ITC" neoficială făcând să se risipească mii de miliarde de dolari, bani care, este drept, nu existaseră niciodată, fiind propuşi de specula bursieră. Dar ITC nu a murit, cum bine se ştie, ci a luat-o pe drumul parcurs de motorul electric, atunci când acesta a pornit (în 1880) să detroneze motorul cu aburi, în industriile lumii, ceea ce însă s-a întâmplat abia prin 1920, adică după 40 de ani de tribulaţii. La ITC revenirea a fost fantastică: după abia 3 ani de la aparenta moarte, maşinăriile ITC intră, rapid şi eficace, în tot metabolisul socio-economic al lumii!

Cu multe rezultate absolut uluitoare; înşir câteva dintre fenomenele pe care le naşte...

Primul „câştigător ITC" din lumea modernă se numeşte India. În „Sillicon Valley"-ul de lângă Bangalore, dar şi în centrul ITC din Delhi, Hyderabad, Chennai (fostul Madras), Pune, Mumbai (fostul Bombay), Kolkata (Calcutta de pe vremea lui Rudyard Kipling şi ale sale „Cărţi ale Junglei"), lucrează 350.000 de specialişti în computere – plus alte câteva sute de mii în jurul lor – pentru creat programe de computer, dar şi pentru a ţine, de pildă... contabilitatea întreprinderilor americane (cărora le iese mai ieftin să plătească „contabilii ITC" indieni, lucrând pentru companiile din SUA, prin Internet). Iar în 2008, spun statisticile, numărul salariaţilor ITC de pe subcontinentul indian va fi de 1.000.000, cu aproximativ 1000 de miliarde de dolari câştig, în cursul deceniului în care ne aflăm!

Alt câştigător al marelui loz a fost China – Beijing-ul este o mai mare ameninţare pentru noi decât a fost (şi este – n.a.) Bagdadul, spun analiştii politici americani – căci dezvoltarea fantastică în absolut toate domeniile industriale l-au făcut pe chinezul secolului XXI un concurent de temut pentru orice industrie, dovadă cele 2,8 milioane de locuri de muncă pe care le-a pierdut economia SUA în ultimii trei ani, prin preluarea, de către chinezi (dar şi de către indieni, coreeni, malaiezieni, singaporezi) a diverselor ramuri de industrie. Motivele principale: salariile şi primele de asigurări prea ridicate ale nord-americanilor.

Dar câştigătoare este şi economia SUA – şi chiar în domenii la care s-ar fi aşteptat la pierderi. Oţelarii, de pildă, de la 75 milioane tone „produs" acum 20 de ani, au ajuns la 102 milioane tone, deşi numărul de angajaţi în industria respectivă a scăzut de la 289.000 la 74.000, în aceeaşi perioadă (guvernul SUA îşi subvenţionează oţelul, încălcând acordurile încheiate cu Organizaţia Mondială a Comerţului, aşa cum o face şi în industria agrară, de o teribilă eficienţă, dacă ne gândim că doar 2% din populaţia SUA înseamnă „ţărani", astăzi – faţă de 38% în anul 1900 – şi că exportul de produse agricole este înfloritor).

Dar şi ITC-iştii, paradoxal, au reînceput să prospere, productivitatea fabricilor INTEL (de microprocesoare) crescând cu 250% după anul 2000, creştere, este drept, însoţită de multe concedieri.

Secretul creşterii în continuare a economiei stă în productivitatea mereu sporită, spun analiştii. În adaptare, în inovare, în crearea de noi produse. În atacarea acestor industrii noi care sunt biotehnologiile şi nanotehnologiile, dar şi în crearea altor ramuri şi subramuri de producţie – televiziunea, cinematografia, serviciile bancare etc. – tot mai inteligente şi care, la rândul lor, vor face şi „bussiness"-ul, afacerile, tot mai inteligente. *Hi tech*, adică înaltele tehnologii, migrează repede, atenţionează analiştii, globalizează cu viteză tot mai mare – şi singura soluţie majoră în a te menţine la putere este să mizezi pe cercetarea ştiinţifică şi tehnologică – adevărat creier al acestui „sistem nervos" pe care ITC îl construieşte în economia planetară.

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

◆ Ulei floral

Din plantele medicinale puse la uscat, alegeţi *florile de sunătoare*. Zdrobiţi 20 g din acestea, mărunţiţi-le şi, într-un castron din porţelan, stropiţi-le cu 30 ml alcool de 70 de grade. După 12 ore, puneţi florile de sunătoare într-o sticlă de culoare închisă, adăugaţi 200 ml de ulei de măsline, închideţi etanş sticla, apoi puneţi-o într-o baie de apă călduţă. Fierbeţi-o la foc mic, vreme de 3 ore. Lăsaţi acest amestec timp de 2-3 zile la loc întunecos.

Filtraţi lichidul prin tifon aşezat în 2-3 straturi şi după 24 de ore repetaţi filtrarea, cu grijă, ca eventualele reziduuri să nu treacă în lichidul rezultat. Păstraţi lichidul în frigider, în sticle de culoare închisă. Este uleiul ideal de folosit pentru tratarea arsurilor, rănilor, tăieturilor.

◆ Loţiune de ienupăr

Cumpăraţi, din magazine specializate în plante medicinale, fructe de ienupăr. Zdrobiţi-le apoi într-o piuliţă din lemn şi amestecaţi-le cu 100-150 ml alcool de 70 de grade. În această stare, păstraţi amestecul într-un borcan cu capac timp de 2-3 zile, apoi combinaţi-l cu 1 litru oţet din vin natural şi lăsaţi-l la temperatura camerei vreme de 7-8 zile. Obţineţi astfel o loţiune foarte indicată în fricţionări ale zonelor dureroase cauzate de reumatism, lumbago sau diverse alte nevralgii.

După ce se masează locul dureros, acesta se acoperă cu fulare călduroase şi se rămâne în această stare 2-3 ore.

◆ Oţet de trandafiri

Dacă aveţi soiuri de trandafiri foarte parfumaţi, adunaţi petalele florilor (în vară) şi puneţi 100 g din acestea într-un vas ce poate fi închis ermetic. Turnaţi peste petale 100 ml de alcool de 70 de grade şi 900 ml oţet din vin. După 5 zile, filtraţi lichidul prin tifon şi vată şi puneţi-l în sticle de culoare închisă. Este un excelent remediu împotriva febrei, fiind folosit în: migrene, gripe, răceli.

◆ Ulei de muşeţel

Peste 10 g flori de muşeţel uscate, mărunţite, puneţi 50 ml alcool alb de 70 de grade. Lăsaţi acest amestec în vas timp de 7-8 ore. Adăugaţi apoi 100 ml ulei de floarea soarelui, închideţi bine recipientul şi puneţi-l pe baia de apă caldă după care îl fierbeţi, la foc domol, timp de 2-3 ore.

Turnaţi-l apoi în sticle de culoare închisă pe care le păstraţi la frigider. În caz de arsuri simple, fricţionaţi zona respectivă cu acest ulei de muşeţel, care dă efecte excelente de vindecare.

FARMACIA CASEI

◆ Băutură de măceşe

Măceşul (trandafirul sălbatic sau rugul), este cunoscut şi creşte în toată Europa, Asia Centrală şi Africa de Nord. Acest arbust cu flori atât de parfumate creşte în flora spontană din păduri şi fâneţe, la marginea ogoarelor din lunci. În general are tulpini prevăzute cu ghimpi şi flori de culoare roz către alb. Fructele de măceş sunt ca nişte mici bile roşii şi se culeg după primele brume din toamnă. Conţin mult acid ascorbic, (vitamina C) 250-1.400 mg la 100 g fruct. În plus, măceşele conţin şi vitaminele: B1, B2, A, E, care fac să crească efectul vitaminei C şi o protejează de descompunerea rapidă sub gerurile iernii.

În timpul prelucrării, folosiţi vase din sticlă incasabilă, niciodată din metal, pentru că acestea degradează valoarea Vitaminei C.

Peste 100 g de măceşe zdrobite, turnaţi 1 litru de apă clocotită, acoperiţi recipientul etanş şi lăsaţi-l aşa 10-12 ore. Puneţi în amestec 100 g de zahăr, filtraţi lichidul prin tifon dublu, turnaţi-l în sticle de culoare închisă şi păstraţi-le la rece. Se beau câte 25-50 ml din acest elixir cu 15 minute înainte de masa principală.

Dr. VALERIU MANTA

În acord cu albul zăpezii

Pentru dumneavoastră, doamnă

Lâna se impune în „anotimpul zăpezilor" în nuanţa sa cea mai pură. Fie că este vorba despre pulovere, şaluri, căciuliţe, toate au forme ample. În plus, mantourile, fustele sau pantalonii au tăieturi moderne, iar materialele preferate sunt stofele din lână. Creatorii ne asigură că oricât de geroasă ar fi iarna căldura ţinutelor imaginate de ei se va face simţită. Şi nu numai atât: albul imaculat în care sunteţi învăluită va creşte exponenţial puterea dv. de seducţie.

Adevărat sau Fals

◆ Este adevărat, între somn şi menţinerea tinereţii este un raport de dependenţă, dacă avem în vedere o ipoteză formulată recent. Astfel, un test efectuat pe un grup de voluntari tineri a condus la concluzia că diminuarea numărului orelor de somn conduce la o îmbătrânire prematură. Privarea de somn favorizează intoleranţa la glucoză şi diminuează nivelul de hormoni tiroidieni. De asemenea, somnul insuficient sporeşte procentul unui anumit hormon ce stimulează activitatea sistemului nervos simpatic, care accelerează declanşarea unor afecţiuni endocrine şi metabolice specifice vârstelor înaintate.

◆ Un alt adevăr este cel legat de consumul de broccoli. Într-adevăr, un grup de cercetători australieni au constatat că această legumă ar putea fi un excelent remediu împotriva cancerului de colon. Două elemente identificate în broccoli ajută la reducerea riscului de apariţie a cancerului de colon. Sunt suficiente trei porţii de broccoli pe zi, pentru ca organismul să producă o enzimă implicată în lupta cu celulele canceroase.

Gastronomice

Iată câteva reţete apetisante testate cu succes de cititoarea noastră fidelă, doamna Matilda Schuster Tudoriu, din Cluj-Napoca.

Şalău cu ciuperci

1 kg şalău, 3 cepe sau arpagic, 1/2 kg ciuperci, pătrunjel verde, 1 pahar de vin, sare, piper, ulei.

Se curăţă şalăul şi se taie în bucăţi. Ciupercile se spală în 5-6 ape. Ceapa se taie mărunt şi se pune cu ulei şi cu ciupercile tăiate felii să fiarbă înăbuşit, în apa ce se lasă de la ciuperci, până scade. Apoi se pun bucăţile de peşte, sare, piper, pătrunjel verde tocat, un pahar cu vin şi se ţin la cuptor până când peştele este fiert. Se lasă să se rumenească puţin şi se serveşte cu felii de lămâie. Cine doreşte pune 1/2 pahar cu smântână şi 2 linguri de brânză rasă.

Şalău cu maioneză

1 kg şalău, maioneză, 1 lămâie, măsline, pătrunjel verde.

Se curăţă şalăul, se spală şi se pune la fiert (ca şi şalăul rasol). Când este fiert se scoate pe o farfurie, se lasă să se răcească, se scot oasele şi se aranjează frumos pe o farfurie, în forma sa de peşte. Peste el se toarnă maioneza şi se garniseşte cu felii de lămâie, de măsline şi frunzuliţe de pătrunjel verde.

Sos pentru peşte

3 gălbenuşuri fierte tari, 6 linguri cu ulei, 1 lingură cu muştar, 3 linguri suc de lămâie sau oţet diluat, puţină ceapă rasă, piper, sare.

Se amestecă bine gălbenuşurile date pe răzătoare, cu ulei pus câte puţin, apoi se adaugă muştarul, oţetul, ceapa tocată foarte fin, sare şi piper şi se freacă bine până se îngroaşă. Dacă este prea gros, se pune zeamă în care a fiert peştele. Se dă la rece. Se serveşte la peşte.

Supă de lămâie, bănăţeană

Sucul de la 2 lămâi, 2 gălbenuşuri, 2 albuşuri spumă, 1 lingură unt, 50 g zahăr, 1 litru apă fierbinte.

Se freacă untul cu zahăr, se adaugă gălbenuşurile, sucul de lămâie şi se freacă continuu, turnând apoi apă fiartă puţin câte puţin, amestecând mereu. Se pune la foc şi se lasă să fiarbă 10 minute. Se adaugă albuşurile spumă, puse cu linguriţa. Se mai lasă să dea în 1-2 clocote.

Ardei umpluţi, de post

6 ardei graşi, 6 linguri orez, 200 g ciuperci, 1 ceapă, ulei, sare, 1/2 pahar suc de roşii, smântână, puţin morcov.

Se spală bine orezul şi se lasă în apă să se umfle. Între timp se toacă mărunt ceapa, morcovul spălat se dă prin răzătoarea cu găuri mici şi se pune împreună cu ceapa să se înmoaie în ulei, la foc mic. Se adaugă ciupercile spălate şi tăiate mărunt. Când s-au înmuiat se pune orezul, 1/2 pahar suc de roşii. Se fierbe amestecând continuu, se pun sare, piper, mărar şi pătrunjel verde tocat. Când a scăzut sucul se ia de pe foc, se răceşte şi se umplu ardeii. Se aranjează ardeii umpluţi în cratiţă, se pun în picioare, se toarnă peste ei suc de roşii şi apă până se acoperă. Se mai pun 3 linguri cu ulei, puţină sare, pătrunjel verde şi se dau la cuptor. Cine doreşte îi serveşte calzi, cu smântână sau chefir. Se pot servi şi reci.

Dosarele frumuseţii

REMEDII SIMPLE

Tenul seboreic, de care se plâng în special femeile tinere, nu trebuie neglijat. În astfel de cazuri, pielea este lucioasă, cu pori dilataţi, prezintă comedoane şi chisturi. De asemenea, se îngroaşă, de descuamează şi are un colorit neplăcut, gălbui-cenuşiu. Ce este de făcut? La modul general, remediul presupune echilibrarea secreţiei de sebum. Acest echilibru se poate obţine prin curăţarea obrazului cu săpunuri speciale. Apoi, folosirea preparatelor pe bază de propolis şi plante medicinale are rolul de a regla secreţia sebacee.

Şi încă un sfat: evitaţi autotratarea comedoanelor, pentru că există pericolul potenţial de a vă infecta, lăsând loc apariţiei acneei vulgare.

Pentru părinţi

LIMBAJUL COPIILOR

Sunt ani buni, de când studii extrem de laborioase au demonstrat că încă din stadiul dezvoltării intrauterine se produc diferenţieri între cele două sexe.

Dacă ne referim doar la cele privind limbajul, trebuie spus că la băieţi emisfera cerebrală stângă, cea care conţine şi centrii vorbirii, se dezvoltă mai lent decât la fetiţe. Care sunt consecinţele? În mod frecvent, între 2 şi 3 ani cei mai mulţi băieţi vorbesc cu dificultate. Un motiv ar fi acela că îi sperie chiar şi ideea de a exprima ceea ce doresc să comunice. În multe cazuri, subliniază specialiştii, acest sentiment de nesiguranţă se va menţine şi la vârsta adultă. Trebuie menţionat şi faptul că unele tulburări de vorbire, de tipul dislexiei, se manifestă la băieţi de 4-5 ori mai frecvent decât la fetiţe. În schimb, fetiţele sunt înzestrate cu capacităţi verbale deosebite încă de la cele mai fragede vârste. Fetiţele rostesc corect cuvintele şi pot alcătui propoziţii dezvoltate şi fraze mai devreme decât băieţii. Avansul luat de fetiţe în primii ani, în privinţa limbajului, se va menţine până la adolescenţă. Fetele au capacitatea de a comunica mai mult şi mai corect. Această deprindere se va accentua cu trecerea anilor, ele ştiind să vorbească mai convingător despre emoţiile pozitive sau negative trăite.

Cu toate că există aceste diferenţieri demonstrate de cercetători, părinţilor li se cere răbdare, pricepere şi tact, pentru ca prin dialogul purtat cu copilul, prin jocurile propuse sau prin lecturi adecvate vârstei, să dezvolte limbajul celor mici şi universul cunoştinţelor.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Remedii naturale...

TĂTĂNEASA

tămăduieşte multe „dureri"

Tătăneasa e cunoscută sub incredibil de multe alte denumiri, în funcţie de zona geografică: buruiană de vânătaie, iarba oaselor, barba tatei, iarba tatii, boracioc, iarbă întăritoare, iarba lui Tatin, iarbă neagră, rădăcină neagră, tatană, zlac, ploşniţoasă...

E vorba de fapt despre acea plantă ierboasă perenă, cu înălţimea de până la 120 cm, ramificată, păroasă, cu frunze ascuţite şi flori de culoare roşie-violacee, grupate în corole de 5-10 exemplare. Rădăcina trăieşte mulţi ani şi are la exterior culoarea maron închis până la negru iar în interior este alb-gălbuie. Dacă este desfăcută, e cleioasă, lipicioasă la pipăit. Planta creşte începând din zonele de câmpie, până în cele montane inferioare, prin lunci, zăvoaie, şanţuri, marginea apelor şi înfloreşte din mai până în august. Medicina populară foloseşte în scop terapeutic rizomii cu rădăcina, recoltate primăvara (martie) sau toamna (septembrie) şi partea aeriană recoltată în timpul înfloririi. Cum se folosesc?

◆ ***Decoct din rădăcină*** – 1-2 linguriţe de rădăcină mărunţită, fiartă 5 minute în 250 ml apă; se beau 2-3 căni pe zi. Are proprietăţi cicatrizante şi antiinflamatorii, motiv pentru care se recomandă în *ulcer stomacal.* De asemenea, se dă în diaree. Se foloseşte şi extern, pentru *cicatrizarea rănilor* de pe piele (sub formă de comprese cu decoct), ca şi pentru vindecarea *flegmoanelor* şi *fistulelor, abceselor, hemoroizilor, arsurilor.*

◆ ***Ceai de rădăcină*** – 2 linguriţe de rădăcină mărunţită, peste care se pun 250 ml de apă rece, se lasă peste noapte iar dimineaţa se filtrează, se încălzeşte uşor şi se bea cu înghiţituri mici. Se foloseşte în *bronşite, afecţiuni ale aparatului digestiv, hemoragii stomacale, pleurezie.*

◆ ***Cataplasme*** – din 3 linguri de rădăcină proaspătă, rasă sau pulbere, cu 85 ml apă se face o pastă groasă, care se aplică direct pe piele, apoi se acoperă cu bandaj curat şi se ţine câteva ore sau toată noaptea. Se folosesc în *astm bronşic* (se aplică pe stern), *tumori canceroase* (se aplică pe zona bolnavă, de exemplu pe sân, având proprietatea de a opri dezvoltarea tumorii).

◆ ***Tinctură*** – rădăcinile se spală, se curăţă cu o perie, se taie mărunt şi se pun într-o sticlă, peste care se toarnă rachiu de secară sau de fructe, cât să le acopere; se închide sticla cu dop şi se lasă 14 zile la soare sau la căldură. Se iau 20-30 de picături, de 3 ori pe zi, înainte de mese, fiind util în *diferite forme de cancer.* În *spasmofilie, anxietate,* se iau câte 15 picături de 3 ori pe zi. De asemenea, se foloseşte pentru *retragerea hematoamelor* (umflături) – câte 20 de picături de 3 ori pe zi, inclusiv masaje locale cu tinctură.

◆ ***Alifie*** – se iau 4-6 rădăcini proaspete bine spălate şi tăiate foarte mărunt şi se prăjesc în circa 250 g de untură de porc. Se lasă peste noapte şi încă o zi, apoi se filtrează. Se păstrează în frigider în borcănele mici, putând fi folosită în locul compreselor cu decoct sau tinctură, pentru vindecarea *rănilor şi a tumorilor.*

◆ ***Vin*** – 2-5 rădăcini proaspete spălate şi tăiate mărunt se lasă 5-6 săptămâni într-un litru de vin alb. Se bea câte un păhărel înaintea meselor, în *bolile de plămâni.*

PILULE de sănătate

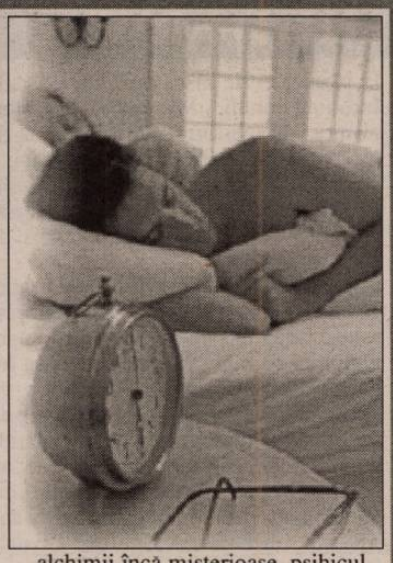

Alimentele potenţează sau inhibă absorbţia medicamentelor administrate pe cale bucală (în special în cazul antibioticelor). De aceea e important ca medicul să precizeze dacă un anumit medicament se ia pe stomacul gol, în timpul sau după masă, precum şi alimentele care sunt de evitat în perioada tratamentului.

O cană sau două pe zi, de infuzie de ceai verde, are efect benefic asupra sănătăţii, fiind un antioxidant excelent. Ajută la întârzierea îmbătrânirii, a demineralizării oaselor şi dinţilor, dar şi la diminuarea riscului de apariţie a cancerului. Atenţie, însă! Ceaiul verde se prepară numai prin metoda infuzării (opărirea frunzelor timp de câteva minute) şi niciodată ca decoct, deoarece prin fierbere se eliberează substanţe care pot fi nocive.

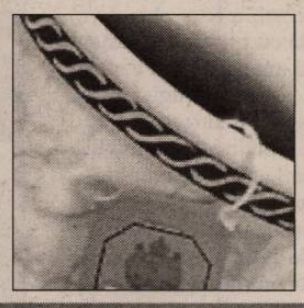

A compensa frustrările şi problemele cotidiene „de nerezolvat" prin exces alimentar este o gravă greşeală, cu efecte neîntârziate asupra sănătăţii. Însă un răsfăţ, din când în când, cu un aliment „interzis" sau cu o mâncare bună, este un regal pentru psihic.

Prea puţin somn poate duce la depresii; în timpul somnului, întâmplările de peste zi sunt prelucrate în vis şi, prin intermediul acestei alchimii încă misterioase, psihicul se eliberează de stres.

Utilizarea pe termen lung a laxativelor este dăunătoare şi chiar agravează constipaţia. Orice laxativ ingerat grăbeşte imediat tranzitul intestinal, creând un dezechilibru hidro-electric (elimină brusc substanţe nutritive, săruri minerale şi vitamine). În locul laxativelor, se pot introduce în meniul zilnic lichide, fructe şi legume crude (în special rădăcinoase).

Dietele drastice pot duce la sterilitate

Într-o lume în care se spune că obezitatea este pe cale să transforme populaţia ţărilor dezvoltate în persoane care se vor îmbrăca doar de la magazinele cu „măsuri excepţionale", obsesia siluetei, în special în rândul femeilor, este în egală măsură un subiect fierbinte pentru cercetători şi medici. Curele de slăbire sunt la modă mai mult ca oricând, iar femeile, în general sensibile la „ceea ce se poartă", se supun justificat sau nu „comenzilor zilei". Statisticile arată că, în rândul reprezentantelor sexului frumos preocupate obsesiv de siluetă, o femeie din două este convinsă că e grasă şi se supune la diete draconice, deşi are o greutate normală sau foarte aproape de normal, asumându-şi astfel o serie de riscuri privind dereglările hormonale şi metabolice. Pericolul este la fel de mare şi pentru categoria supraponderalelor sau a femeilor cu grad crescut de obezitate. Ce se poate întâmpla?

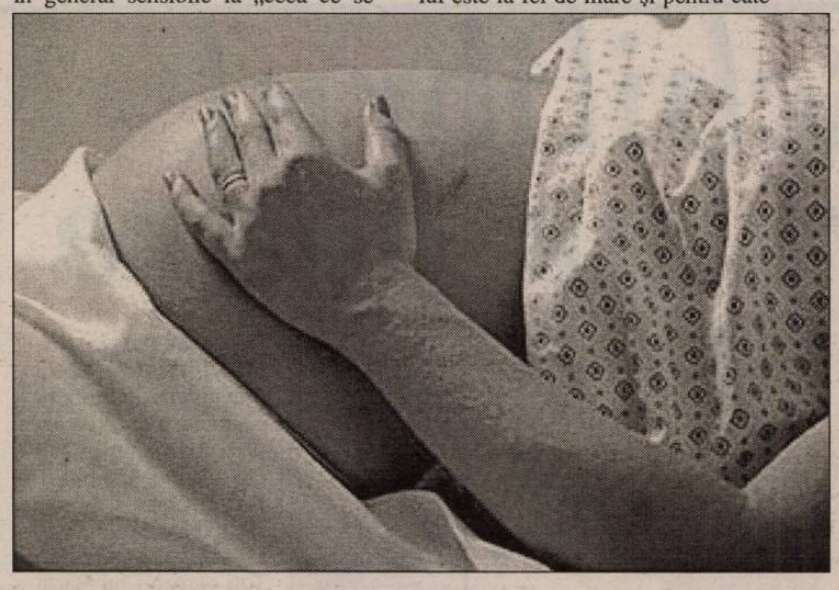

Printre primele semne ale disfuncţiilor apărute în organism sunt tulburările de ciclu menstrual, de fapt de ovulaţie, urmate de diminuarea posibilităţii de a rămâne însărcinată. Explicaţia constă în faptul că organismul, privat de surse de energie, refuză să-şi mai îndeplinească în mod corect funcţiile, prioritatea fiind „economisirea" energiei de care încă dispune. Nu întâmplător, în tratamentul sterilităţii femeilor care s-au supus repetat la cure agresive de slăbire se începe cu revenirea la o alimentaţie normală, echilibrată, în care grăsimile nu sunt excluse cu desăvârşire.

Statisticile evidenţiază faptul că 15-20% din femeile sterile au ţinut cure de slăbire neadecvate. Sunt însă şi femei care, deşi s-au înfometat mult timp pentru a avea o siluetă de top-model, rămân totuşi însărcinate iar copilul se dezvoltă normal în perioada intrauterină. Deşi pare a fi un paradox, cercetările au arătat că un copil născut de o mamă „săracită" din punct de vedere energetic va avea cele mai multe „şanse" să devină un obez. Încă dinainte de a se naşte, organismul lui s-a obişnuit să facă economie de calorii.

IUBIREA VINE CÂND VREA EA!

–„Mă numesc M.P. şi sunt o tânără de 24 de ani din Iaşi (...) – ne scrie corespondenta noastră de profesie psiholog. ***Deşi sunt plăcută la înfăţişare, îngrijită şi cu aspiraţii spre cultură, nu am reuşit să-mi găsesc până în momentul de faţă «jumătatea». (...) Întrebarea mea (...) este: ce trebuie să facă o femeie, pentru a atrage atenţia bărbaţilor? Bineînţeles că nu accept un răspuns care să-mi recomande atitudini şi ţinute provocatoare. Sunt o persoană mai curând clasică, cu valori morale, care nu doreşte să atragă atenţia oricui, ci doar a persoanelor POTRIVITE. (...) Aş dori ca prin intermediul revistei dv. să găsesc un corespondent care să fie capabil să-şi exprime concepţiile de viaţă în scris (...) şi care să accepte opinii opuse celor proprii."***

– Dragă M.P., cred că ceea ce ţi-ai dori tu nu se poate: să te curteze mulţi bărbaţi, dar să fie numai dintre aceia pe care îi doreşti tu, adică inteligenţi, profunzi, sentimentali... Asemenea bărbaţi mai există şi astăzi, dar nu chiar pe toate drumurile. Aşa că ori mai laşi din standarde, ori te mulţumeşti cu situaţia de faţă. Cam dur, nu?! Din păcate, cam asta e situaţia.

Totuşi, cred că ai putea face şi tu ceva pentru a-ţi îmbunătăţi imaginea în faţa bărbaţilor. Nu trebuie neapărat să porţi fuste scurte ostentativ, deşi la vârsta ta este mai degrabă firesc, şi nici „decolteuri generoase", dar nici să îmbraci numai fuste până în pământ şi bluze pe gât. Şi chiar şi aşa, depinde *cum* le porţi... Dacă vrei să te ascunzi, vei reuşi. Dar dacă tu crezi că eşti frumoasă şi vrei să arăţi şi celorlalţi asta, poţi să o faci fără a fi provocatoare sau vulgară. Totul vine în primul rând din interior. Când o femeie (sau un bărbat) se simte bine în pielea ei, când se place, se iubeşte aşa cum e, cu calităţi şi defecte, atunci transmite o senzaţie plăcută celor din jur, care ajung şi ei să o placă, deopotrivă.

Pe de altă parte, iubirea vine când vrea ea. Pentru tine nu e nici devreme, dar nici târziu. Poate că atunci când vei avea o carieră mai bine conturată, vei „atrage" bărbaţii „potriviţi" cu mai multă uşurinţă, pentru că vei fi şi tu mai sigură pe tine, mai matură, mai femeie.

Vorbind despre carieră, cum se face că nu-ţi profesezi meseria? De ce ai urmat facultatea respectivă? Doar din curiozitate? Poate aici e ceva care să-ţi dea de gândit. O asemenea profesie, de obicei, se practică, nu e ca şi cum ai mers cu valul şi ai dat la facultatea la care dădea jumătate din clasă... Sau poate că da? Ce ai sperat să găseşti acolo? Ai găsit sau nu? Sunt întrebări la care poţi să-ţi răspunzi singură sau poţi să ne mai scrii, dacă tu crezi că am atins un punct sensibil.

Până una-alta, aşteptăm la redacţie scrisori pentru tine, care să comenteze ceea ce ai adus în discuţie, de la băieţi şi fete, bărbaţi şi femei, cu puncte de vedere evident diferite; ar fi interesantă o asemenea dezbatere!

MIHAELA DOROBANŢU

Dr. ANDREI ONU

vă răspunde

Mircea Pavel din Râmnicu-Vâlcea. *Hepatita cronică este o boală care de cele mai multe ori nu se vindecă, dar se poate ţine sub control, pentru a nu evolua cu paşi repezi spre ciroză. Pentru a preveni evoluţia nefavorabilă, de care în mod firesc vă temeţi, foarte important este regimul alimentar menit să protejeze şi să uşureze funcţia he-*

HEPATITA CRONICĂ SE VINDECĂ?

patică. Asta înseamnă că în primul rând trebuie să se evite cât mai mult posibil alimentele „grele" sau iritante pentru ficat, cum ar fi grăsimile, carnea de porc, de raţă sau vânat, condimentele (piper, ardei, muştar şi boia iute, hrean hiper-concentrat etc.), legumele greu digerabile (de exemplu, vinetele), alcoolul, băuturile acidulate şi conţinând ingrediente sintetice, peştele gras, maionezele, icrele, prăjelile, rântaşurile. Recomandate sunt alimentele pe care ficatul le prelucrează cu mai mare uşurinţă: legume şi fructe proaspete, uleiuri dietetice, brânzeturi şi lactate degresate şi proaspete, peşte slab, carne slabă de pui sau vită, gătite la aburi sau la grătar. Ceaiurile hepatoprotectoare, consumul de citrice şi de sucuri naturale de fructe, bogate în vitamine şi minerale ajută deopotrivă. În egală măsură cu importanţa alimentaţiei este şi adoptarea unui stil de viaţă în general sănătos, cu program zilnic de odihnă, relaxare, dar şi cu multă mişcare şi exerciţiu fizic. Evitarea factorilor generatori de stres este de asemenea un mijloc de a ţine sub control boala.

DICŢIONAR

de boli cu transmitere sexuală

Indiferent de infecţia care afectează zona genitală, calea de infectare este actul sexual neprotejat iar simptomele sunt în general cam aceleaşi: senzaţia de arsură şi mâncărime, iritaţii, scurgeri cu aspect şi miros neplăcut, dureri.

Gonoreea îşi face semnalată prezenţa în special prin supuraţii şi senzaţia frecventă de urinare, cu usturime în timpul micţiunii. La femei pot apărea şi sângerări în afara ciclului menstrual. Gonoreea se tratează cu antibiotice, însă trebuie ales acel medicament la care este sensibil agentul patogen care provoacă infecţia. De aceea, e recomandat consultul medical şi examen de laborator al secreţiei.

Tricomonaza este cauzată de un protozoar şi se însoţeşte, în cazul femeilor, de mâncărime, arsuri, înroşirea zonelor vaginale, scurgeri, urinări frecvente, chiar şi disconfort în timpul actului sexual, în timp ce, în cazul bărbaţilor, simptomele de cele mai multe ori nu apar, deşi infecţia există. Tricomonaza se tratează cu Metronidazol sau similare ale acestuia.

Herpesul genital este o infecţie virală, cu pusee acute, în timpul cărora pot apărea dureri şi arsuri la urinare, dar şi simptome de stare generală proastă, asemănătoare celor din timpul unei răceli. În zona genitală apar şi mici vezicule roşiatice, care acumulează lichid, devenind foarte dureroase. Medicamentele folosite sunt cele din familia Zoviraxului.

SIDA este maladia produsă de virusul HIV, care afectează ireversibil sistemul imunitar. Virusul HIV se multiplică, dinamitează sistemul de apărare şi creează în organismul persoanei infectate un mediu propice dezvoltării altor factori patogeni (bacterii, viruşi, ciuperci etc.) care declanşează boli, cum ar fi pneumonia sau cancerul, ce grăbesc sfârşitul bolnavului.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

„COPIII" LUI DARWIN

Nu este deloc o figură de stil, ci este concluzia cât se poate de ştiinţifică a unui grup de cercetători chinezi de la Universitatea din Shanghai. Descoperirea, publicată recent de revista „Nature", poate surprinde pe mulţi dintre noi: este o problemă serioasă studierea cozii păunului?

Unul dintre motivele pentru care experţii chinezi au „atacat" această chestiune este o afirmaţie a lui Charles Darwin, de mai bine de acum 150 de ani. Marele savant spunea că păunul are un colorit special, deosebit de cel al păsărilor, al frunzelor sau al peştilor. Dar cu mijloacele de atunci, Darwin nu putea preciza în ce constă, ci numai faptul că acea particularite este o formă de adaptare. În mod uluitor, specialiştii chinezi au dovedit abia în 2003 că Darwin avea dreptate. Acel colorit al „ochilor" din coada păunului nu este dat de pigmenţi, ca la marea majoritate a vieţuitoarelor sau ca la plante, ci de nişte compuşi cristalini bidimensionali. Microscoapele electronice ultraperformante folosite au demonstrat că aceştia sunt dispuşi în straturi între care există distanţe diferite, fapt care conduce la reflectarea diversă a luminii şi deci la anumite culori din spectrul vizibil.

Confirmând spusa lui Darwin, cercetătorii chinezi au mai arătat că aceasta este o adaptare uluitoare pentru supravieţuirea speciei. Şi asta, pentru că respectivul mecanism de formare a culorilor oferă păunilor o informaţie extraordinară: masculii având culori mai intense (concentraţie mai mare de microcristale) au sistemul imunitar mai performant, deci ei pot contribui la apariţia unor urmaşi mai viguroşi! Cristalele fotonice (cum mai sunt numite) au apărut prima oară acum 50 de milioane de ani la o specie dispărută de gândaci zburători. Descoperirea se va aplica în industria electronică şi în sfera comerţului.

COADA... CRISTALINĂ A PĂUNULUI

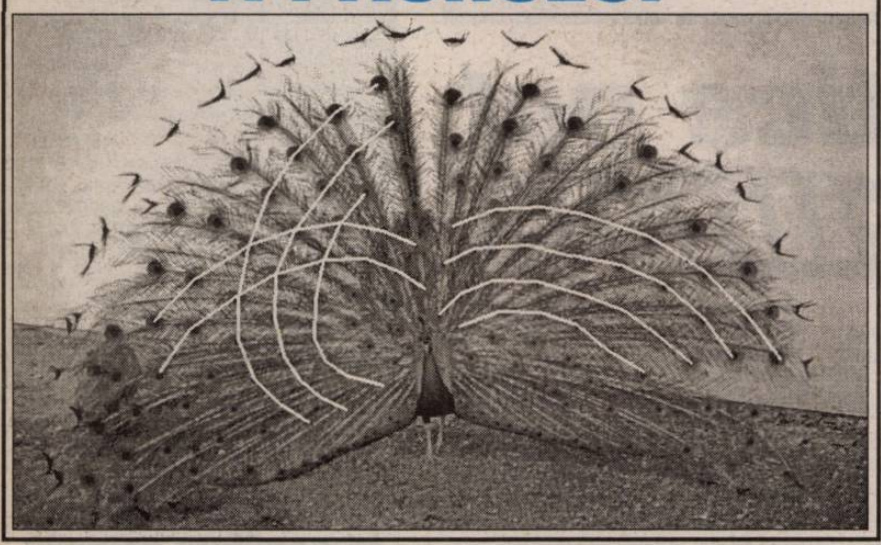

MITUL MEDUZEI revine în actualitate

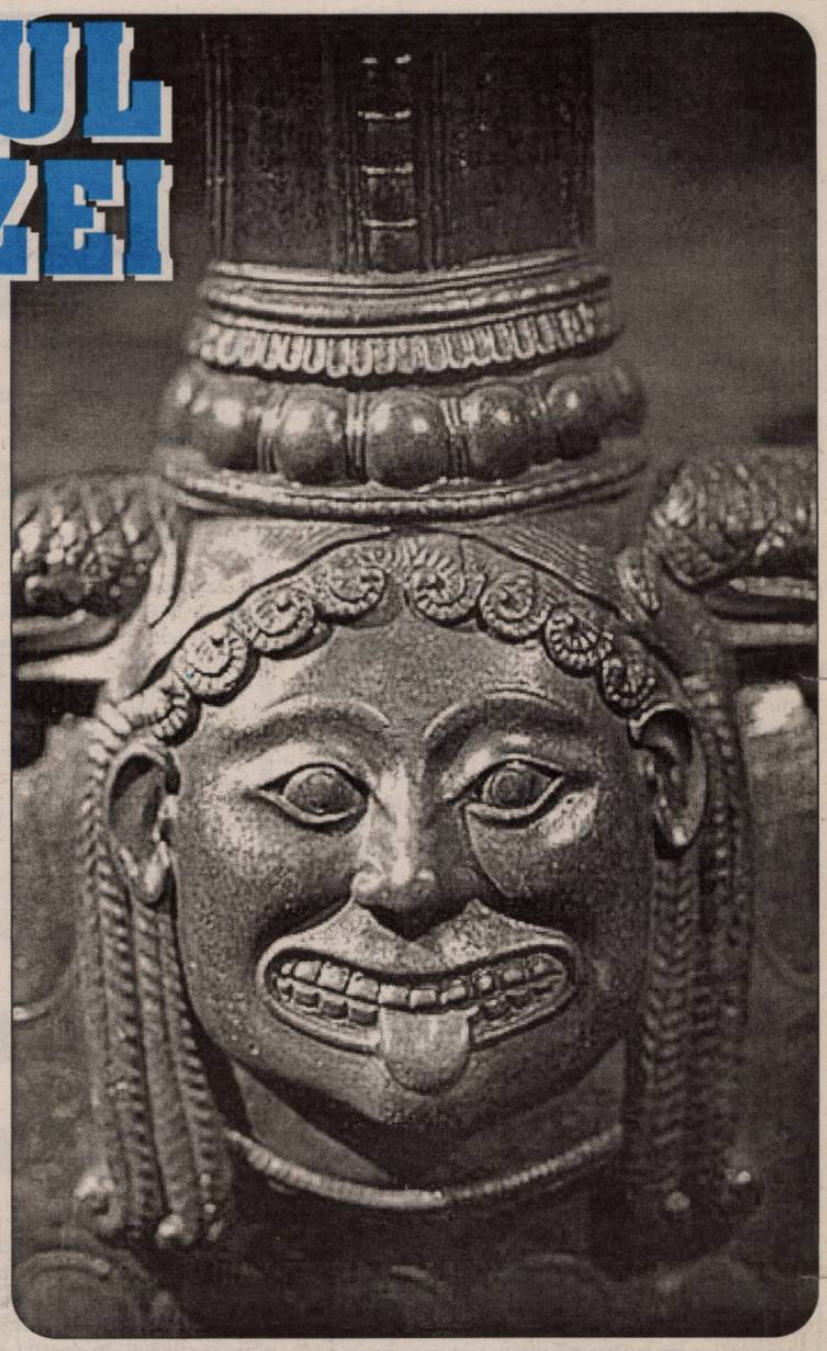

O inscripţie ce însoţeşte statueta Meduzei, personaj monstruos al mitologiei greceşti, a redeschis o veche controversă cu privire la existenţa în vechime a unor fiinţe cu însuşiri speciale, care s-ar fi refugiat din... Atlantida. Despre Meduza (singurul dintre monştrii feminini – numiţi Gorgone, însemnând „privire cumplită" - care era muritoare şi care a fost ucisă de Perseu), se spunea (Diodor din Sicilia) că se afla în „mare adversitate cu atlanţii", dar acesta era un mit. Inscripţia cu pricina, amintind şi ea despre războaiele conduse de Meduza contra atlanţilor (fiind în fruntea unor armate formate din amazoane), este mai veche cu aproape 200 de ani faţă de momentul când legenda Atlantidei a fost lansată de către Platon (sec. IV î.Ch. faţă de sec. VI î.Ch.). De unde ştia sculptorul (neidentificat) despre presupusul continent dispărut şi despre legătura dintre acesta şi Meduza, întrucât asocierea a fost făcută numai de către Diodor din Sicilia, care a trăit în sec.I î.Ch.?

O parte dintre specialişti presupune că Diodor avea dreptate când vorbea despre Gorgonele conduse de Meduza ca despre o populaţie aparte, de origine necunoscută. Cu alte cuvinte, mitul fiinţelor monstruoase a plecat de la o realitate concretă. Dar preopinenţii afirmă că dacă ar exista un miez de adevăr, atunci despre acel „neam blestemat" ar fi vorbit şi Homer, şi Hesiod, cei care au propagat mitul acestei fiinţe infernale... Până la descoperirea lui Schliemann, şi Troia era o ficţiune!

Echilibrul care ne doare

Unul dintre artiştii care s-au remarcat prin „poezia abstractului", aşa cum au afirmat criticii, la recenta expoziţie de la Milano, dedicată artei moderne italiene, a fost Roberto Barni (născut în 1947 la Bergamo). Acesta şi-a prezentat cele mai apreciate opere ale ultimei sale manifestări publice, pe care şi-a intitulat-o „Echilibrul care ne doare".

„Gânditorul din Bergamo" – pseudonim folosit de pictor în tinereţe – este martorul ultrapesimist a ceea ce se întâmplă cu omul modern şi cu tendinţele sale „sinucigaşe". Roberto Barni numeşte sinucidere actuala pierdere a echilibrului la nivelul individului şi al societăţii moderne. „Totul se petrece ca şi cum ne-am uita la copaci şi i-am vedea răsturnaţi, cu rădăcinile spre cer; de fapt, aşa sunt privirile oamenilor care şi-au pierdut cumpătul, de parcă se află pe un balansoar care nu se mai opreşte, exasperându-i cu oscilaţiile sale." Tema preferată este reluată obsesiv de artist în picturile sale (ulei pe pânză şi acuarele). Fie că personajele sale se află izolate pe ramurile unui copac, fie că se găsesc la capetele unei scări curbe, în incinta Muzeului Vaticanului (aluzie la credinţa şovăielnică a multora dintre noi), fie că se privesc de pe marginile unei găleţi ţinându-se de mână, toţi suntem cuprinşi într-o formă sau alta într-o nesiguranţă devenită cronică. Întrebat ce anume provoacă această nesiguranţă, Barni a răspuns: „...Singurătatea este cea care ne împinge la o formă de violenţă socială care se manifestă prin egoism şi răutate, la război şi, fapt care este şi mai grav, la găsirea pretextelor pentru această agresivitate, mai mult sau mai puţin palpabilă."

Cine merge drept?

Pomul vieţii

Posibila regăsire

Unde duce scara?

Criticii italieni susţin că Roberto Barni este un mare admirator al pictorului abstracţionist, renumit în anii 60, Sergio Cammilli. De la acesta a moştenit, se pare, pesimismul artistic şi nu numai. Toţi oamenii lui Barni sunt la fel, schiţaţi cât se poate de simplu, dorind să demonstreze prin asta că şi-a pierdut „poezia vieţii". Singurul lucru care mai dovedeşte că sunt vii este dorinţa de regăsire a echilibrului. Femeile lipsesc din tablourile sale, căci „de data asta ele nu mai poartă nici o vină."

La graniţa Infernului

Cea mai apreciată operă de la expoziţia de la Milano a fost aceea în care personajele se află pe marginea acelui recipient; criticii au apreciat că este vorba despre o metaforă a infernului dinăuntrul acelui vas bizar şi că oamenii se află într-o aparentă dilemă: ori regretă Paradisul pierdut, ori îşi imaginează Paradisul ca pe un Infern pe care ei înşişi îl creează... Roberto Barni spune că echilibrul ne doare, căci aşa cum decurg lucrurile, acesta pare un fruct oprit.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Știați că...

◆ *...omul politic Alexandru Golescu, unul dintre fruntașii revoluției de la 1848, prieten bun cu Nicolae Bălcescu, era poreclit de prieteni „Arăpilă"? Exilat după înăbușirea re-*

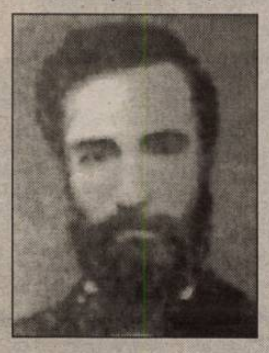

voluției, s-a întors în țară în 1857, a făcut parte din divanurile ad-hoc și a fost ministru al cultelor în 1860, în timpul domniei lui Alexandru Ioan Cuza.

◆ *...fibroina este o substanță proteică? Este componenta principală a fibrei de mătase naturală.*

◆ *...numele grecesc al Troiei era „Ilion"? De aici Iliada, numele epopeii lui Homer.*

◆ *...satsuma este numele dat unei faianțe japoneze produse în provincia cu același*

nume? Manufacturile au fost fondate de ceramiști veniți din Coreea și piesele lor au devenit celebre mai ales în secolul al XVIII-lea.

◆ *...țigărarul este o insectă din ordinul coleopterelor, a cărei femelă depune ouăle în frunze pe care le răsucește ca pe o țigară, după ce le-a tăiat incomplet pețiolul? Este dăunătoare pentru vița de vie și pentru pomii fructiferi.* (I.S.)

Parcul Güell

întoarcerea spre basm

Oraș al Soarelui și al Mării, al fântânilor și al parcurilor, al cântecului și al poeziei, Barcelona rămâne, mai presus de toate, orașul marelui artist care a fost Antoni Gaudi, inegalabilul arhitect. Casa Batilo, casa Mila, cunoscută mai bine sub numele „la Pedrera" și mai ales celebra Sagrada Familia sunt numai câteva exemple ale geniului său.

Pe lângă acestea trebuie amintit parcul conceput de el, un parc în care, odată intrat, simți că ai deschis o fereastră spre basmele copilăriei.

Inițiatorul acestuia a fost Contele Güell, o personalitate bine cunoscută, un prieten și un client permanent al lui Gaudi. Lucrările au demarat în 1900 și au durat până în 1914, sub directa îndrumare a arhitectului. Contele Güell dorea aici înălțarea unui parc rezidențial, idee deosebit de îndrăzneață pentru Catalonia acelor vremuri. Proiectul n-a putut fi însă dus la bun sfârșit, fiind construite doar două case din 70, câte se intenționa să se ridice pe cele 15 hectare de pământ dedicate acestui scop. Urmau să fie construite de asemenea o piață, o biserică, diferite clădiri pentru serviciile publice, toate beneficiind de cele mai „noi" descoperiri ale civilizației, de lumină electrică și apă curentă.

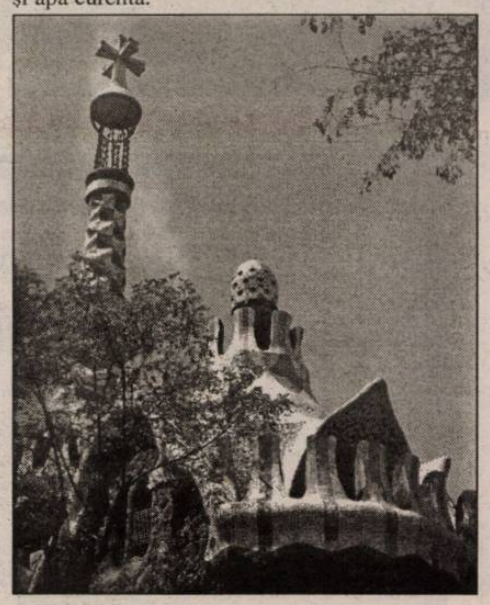

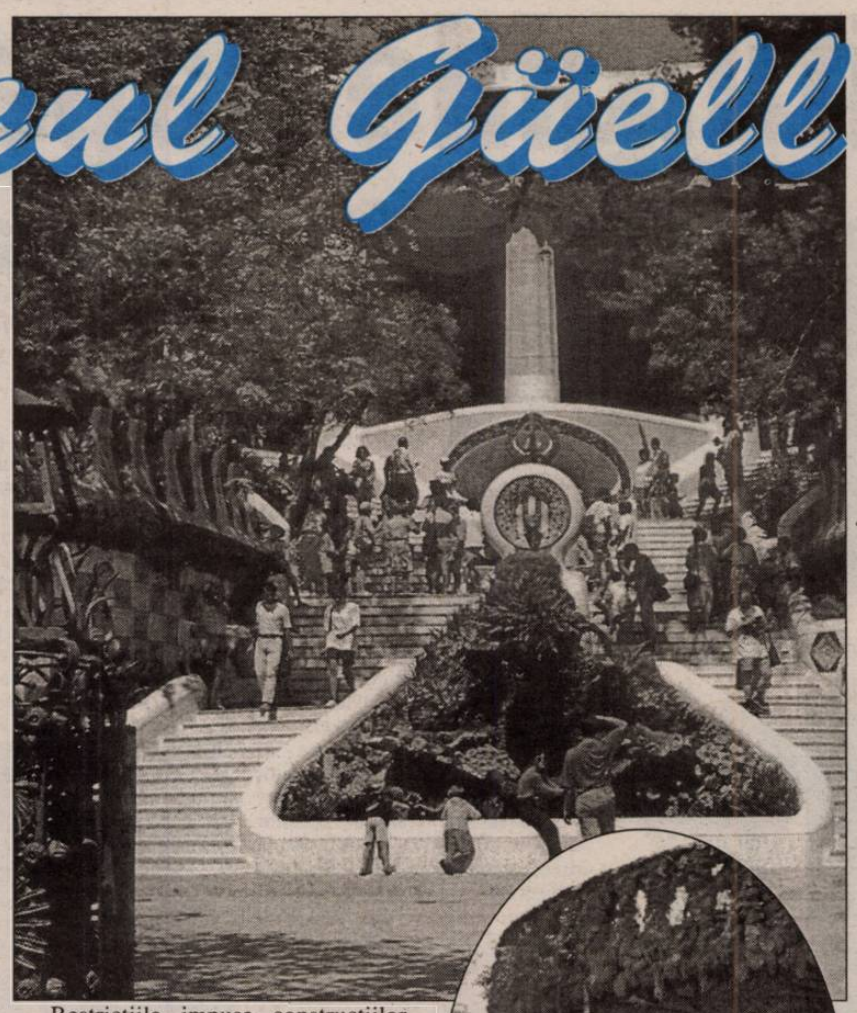

Restricțiile impuse construcțiilor caselor au limitat lucrarea în favoarea parcului, în a cărui realizare Gaudi a văzut îndeplinirea unui vis, manifestându-și astfel întregul său entuziasm. Intrarea impresionantă, străjuită de șopârla uriașă de piatră, „sala celor 100 de coloane" (de fapt numai 86), destinată a fi piață, viaductele, scările, platforma monumentală cu celebrele bănci de piatră constituie o adevărată sinteză a artei lui Gaudi. Sunt îmbinate aici arhitectura, sculptura, pictura, arta ceramicii și cea a grădinăritului. Totul servindu-se de uriașul decor natural, căruia, încet, i-a fost adaptată enorma lucrare.

Serpentina de bănci, realizată în 1912, mărginea ceea ce se intenționa să devină un amfiteatru al unui teatru grecesc. Combinația de formă și culoare constituie un excelent preludiu al picturilor lui Juan Miro, reprezentând, în același timp, un punct culminant al artei arhitectului. Marea varietate a turnurilor construcțiilor, a băncilor și a tuturor elementelor, a trezit nu doar admirația publicului, ci și a celor mai severi critici de artă.

În mijlocul parcului se află casa-muzeu Gaudi, unde artistul a locuit până la moartea sa, la 10 iulie 1926, într-un stupid accident de tramvai.

Casa conține obiecte care au aparținut marelui artist, picturi și piese de mobilier semnate de el însuși.

Recunoscut cu unul dintre cele mai frumoase parcuri din lume, Parcul Güell este o etalare fantastică de fantezie și talent.

Pășind aici, te simți deopotrivă fericit de priveliștea care ți se oferă, dar și zdrobit de puterea harului pe care Dumnezeu l-a oferit aleșilor săi.

IRINA STOICA

Viitorul aparține spațiului

Acum aproape nouă decenii, în 1916, Albert Einstein, pe atunci în vârstă de numai 37 de ani, publica Teoria relativității generalizată, cu directă referire la: sistemele fizice inerțiale și neinerțiale, valoarea constantă a vitezei luminii, relația dintre masă și energie ca proprietăți diferite ale materiei, despre care el a postulat că posedă capabilitatea de a provoca curbarea *spațiului!*

Până în prezent, fizicienii nu au putut verifica experimental ipoteza einsteiniană, conform căreia *spațiul* și *timpul* sunt distorsionate de prezența unor câmpuri gravitaționale semnificative. În urmă cu mai mulți ani, un grup de specialiști americani a emis ipoteza că ar putea fi efectuat un experiment în acest sens, test care s-ar desfășura în principal pe o orbită circumterestră polară.

Ca urmare, s-a hotărât că este necesar să fie măsurate foarte precis două categorii de mărimi fizice derivate din teoria relativității generalizată, și anume: în ce măsură *spațiul și timpul* sunt deformate de prezența câmpului gravitațional terestru și în ce fel rotația planetei provoacă modificarea ansamblului *spațiu-timp!*

Einstein verificat din Cosmos!

În urma mai multor ani de cercetări teoretice, specialiștii de la Universitatea Stanford au propus o metodologie de investigare prin care se încearcă să fie sesizate și măsurate, cu o precizie excepțională, modificările provocate de gravitația terestră asupra pozițiilor axelor de rotație ale unui grup de patru giroscoape, aflate într-un agregat de la bordul satelitului științific **Gravity Probe B**, a cărui lansare a fost programată pentru data de 6 decembrie a.c., cu o rachetă DELTA II, de la baza spațială Vandenberg.

Timp de aproape 16 luni, satelitul GP-B va înregistra cu mare precizie și va transmite stațiilor de la sol informațiile asupra comportamentelor giroscoapelor, cerute de fizicienii care exploatează fenomenul descoperit în 1852 de savantul francez J.B.L. Foucault (1819-1868), și anume că giroscopul, aflat în mișcare de rotație neperturbată, își menține constantă direcția axei de rotație. În baza acestui fenomen, eventualele modificări ale axelor de rotație ale celor patru giroscoape, situate pe platforma stabilizată din interiorul satelitului GP-B (devenit un perfect sistem referențial spațiu-timp), vor permite verificarea sau infirmarea teoriei einsteiniene mai sus menționată.

Agenția spațială americană NASA a declarat că misiunea spațială Gravity Probe B reprezintă cea mai însemnată cercetare științifică pe care a inițiat-o până în prezent; pentru acest experiment orbital au fost concepute și construite – folosind noi tehnologii –, instrumente fizice de foarte mare precizie, atât cele amplasate la bordul satelitului, cât și cele care asigură recepția și procesarea la sol.

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Mai este „Triunghiul Bermudelor" un mister?

Se pare că nu! Responsabilitatea misterioaselor dispariții care au loc în Triunghiul Bermudelor, dar și în Marea Nordului, poate reveni metanului care se ridică de pe fundul mării și care are, conform ultimelor descoperiri făcute de cercetătorii australieni, o putere suficient de mare pentru a scufunda un vapor.

Raportul dat publicității sugerează că baloanele uriașe de metan au forța necesară scufundării unui vapor. Datele pe care se bazează cercetătorii îndeamnă încă o data căpitanii de vase să ocolească zonele unde se produc astfel de emanări.

Bule uriașe pot erupe din depozitele de metan aflate în subteranul mării. Metanul, care, în mare parte, se găsește în mlaștini și mine, devine solid la presiunea imensă din adâncime. Sub apă, depozitele de metan solid se pot desprinde și se transformă în gaz dând astfel naștere „mingilor" care ajung la suprafață.

„Studiile realizate cu ajutorul sonarelor în Marea Nordului au scos în evidență mari cantități de metan și zonele în care se produc cele mai dese erupții", declarau imediat după teste doi dintre cercetători, David May și Joseph Monaghan.

Dacă experimentele anterioare susțineau ideea conform căreia „mingi" uriașe de gaz pot scufunda vapoare, May și Monaghan, preluând ideea și dezvoltând-o , au simulat acest proces pe computer.

Inițial, ei au făcut teste folosindu-se de o jucărie. Astfel s-a observat că o singură astfel de „minge" de gaz poate scufunda un vapor, singura condiție constând în faptul că dimensiunea bulei de gaz trebuie să fie cel puțin egală cu cea a vaporului.

Cercetătorii au creat, de asemenea, un vapor virtual și cu ajutorul calculatorului au încercat să observe dacă, în alte circumstanțe, vaporul s-ar scufunda. May și Monaghan au verificat dacă așezarea în altă poziție a vaporului ar mai duce sau nu la scufundarea acestuia.

„Dacă se scufundă sau nu, depinde în mare masură de poziția vaporului!", după cum declara David May. S-a observat că, dacă este la o distanță relativ mare de locul erupției, vaporul este în siguranță. Dacă este exact deasupra, nu există, nici în acest caz, nici un pericol pentru vas, poziția cea mai periculoasă fiind între mijloc și margini.

În urma unei recente survolări a Mării Nordului, în zona cunoscută drept „Gaura Vrăjitoarei", s-a descoperit un vas scufundat. Această zonă se află în mijlocul unei arii destul de extinse în care se produc dese erupții de metan. Astfel, făcând legătura între vasul scufundat și zona în care se găsește, cercetătorii au afirmat cu convingere că vasul a fost scufundat de erupțiile de metan.

Deși nimeni nu a văzut o astfel de erupție și nu a putut să o studieze de aproape, din cauza pericolului la care s-ar expune, specialiștii susțin cu tărie că, după lungi perioade de timp, au reușit să deslușească unele mistere ale mării.

ANDREI FEIFFER

dodo

(Urmare din pag. 1)

...pe Insula Maurițius, atunci pustie, păsările Dodo nu aveau nici un dușman. Ouăle lor, lăsate în cuiburi construite pe sol, au fost și ele distruse sau mâncate. În mai puțin de o jumătate de secol, pasărea, devenită simbolul prostiei din pricina ușurinței cu care se lăsa vânată, a devenit extrem de rară, doar câteva exemplare izolate ajungând pe solul din apropierea insulei principale. Ultima pasăre Dodo a fost văzută cu certitudine de Volkert Evertsz în anul 1662, după care s-a așternut liniștea. Întrebarea este: dacă nu există consemnări scrise după 1662, înseamnă oare că ele au dispărut cu adevărat în acel an? Un englez, David Roberts, de la Grădina botanică regală din Kew și americanul Andrew Solox, de la Institutul oceanografic din Woods Hole (Massachusetts) răspund că pasărea n-a dispărut în 1662, ci vreo 30 de ani mai târziu, prin 1690. Pe ce se bazează? Pe un model de calcul statistic cunoscut ca *distribuția lui Weibull*, model conceput în 1951 de Waloddi Weibull pentru a rezolva probleme de rezistență a materialelor, și care poate fi înțeles mai ușor prin acest exemplu: un lanț se va rupe atunci când va ceda cea mai slabă za din el. Acest principiu a fost aplicat de cei doi cercetători pentru a explica dispariția păsării Dodo. Folosindu-se de observațiile efectuate asupra păsării între 1598 și 1662, ei au ajuns la concluzia că Dodo a dispărut, practic, 28 de ani mai târziu decât se credea până acum. Bun, se poate întreba cineva, și cui folosește această corecție insignifiantă? Că nu e vorba doar de o cercetare de dragul artei, ne-o dovedește Stuart Pimm, de la Universitatea Duke din Durham (Carolina de Nord), care e convins că metoda originală a celor doi cercetători va duce la o mai bună înțelegere a dispariției unor specii trecute, cum ar fi cea a dinozaurilor, și posibilitatea de a prevedea viitoarele extincții care amenință o mulțime de specii din zilele noastre.

O liturghie săpată în piatră

În secolul X, „explozia" edificiilor religioase în occidentul creştin transformă radical peisajul urban. În Burgundia, Normandia, Italia sau Bavaria, arta romană, cu unele influenţe gotice, musulmane sau spaniole, se impune în mod spectaculos.

O artă ancorată în realitatea istorică ce beneficiază de noi unelte performante din fier, de noi cunoştinţe legate de calitatea fizică a pietrelor şi de aranjarea blocurilor de piatră tăiată. Toate acestea promovează o arhitectură de sorginte romană, de o mare precizie şi fineţe. Dar, în acelaşi timp, o arhitectură cu noi dimensiuni umane şi spirituale. Monumentul religios roman se impune deopotrivă ca o partitură simbolică, cu reprezentări enigmatice, cu cifre, litere, cuvinte, culori care încearcă să reprezinte cosmosul şi universul interior uman, Vechiul şi Noul Testament şi mai ales Apocalipsa. O simbolică perspectivă îndreptată spre viitor, spre Paradis şi spre Ierusalimul celest. În momentul în care arta romană medievală se află în plină înflorire, în secolul XII, liturghia se impune ca un element fundamental în elaborarea şi transformarea planului edificiilor religioase. Modificarea spaţiilor impune şi supraînălţarea boltelor care pot atinge 30 m, o performanţă arhitectonică „prezentă", de pildă, în biserica abaţiei din Cluny, cea mai mare biserică din Occident, dotată cu 1.000 de capele. Distrus în timpul Revoluţiei, din acest edificiu n-a mai rămas decât o clopotniţă şi câteva clădiri anexe. Să pătrundem, discret, în câteva locuri din universul sacru al arhitecturii romane, din câteva localităţi franceze.

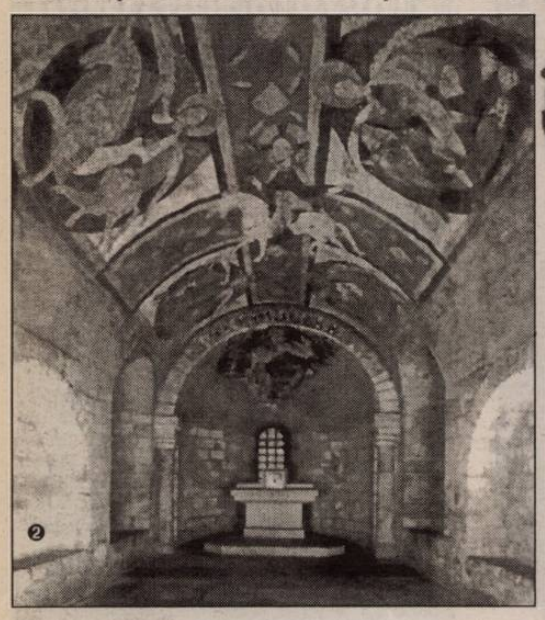

❶ ***Biserica din Cluny*** reconstituită pe calculator.

❷ ***Cripta.*** Prezentă în mănăstiri şi schituri, această încăpere adăposteşte relicvele sfinţilor şi ale martirilor. Este un loc frecventat de credincioşii care au nevoie de vindecare şi de protecţie divină. Cultul relicvelor, obiecte de veneraţie, asigură renumele şi prosperitatea bisericii, atrăgând mulţimi de pelerini şi donaţii. (Catedrala Saint-Etienne, Auxerre)

❸ ***Coloană de piatră*** prevăzută cu capitel aparţinând bisericii din Cluny.

❹ ***Deambulatoriul.*** A fost construit pentru a facilita circulaţia credincioşilor în jurul relicvelor, în sanctuarul marilor biserici de pelerinaj. (Catedrala di Vézelay)

❺ ***Relicvar*** denumit Felinarul Begon, Sainte-Foy, Conques.

DORIN MĂRAN

Pagini secrete ale omenirii

ŞOAPTELE AURULUI

După ce a constituit un pion important la masa tratativelor (şi disputelor!) americano-sovietice imediat după război, „Legenda aurului" revine spectaculos în actualitate la începutul anilor 2000, o dată cu un fax spectaculos trimis de un individ care pretindea nici mai mult nici mai puţin decât că văzuse undeva într-o ţară sud-americană planurile pe care erau marcate locurile unde se afla impresionanta comoară ascunsă de naziştii.

Conform autorului, soldaţii Reichului săpaseră o serie de grote în stâncile care marcau malurile a patru lacuri, depozitaseră acolo comorile şi apoi închiseseră la loc galeriile de acces. Dar... chiar şi autorul faxului recunoştea că hărţile dispăruseră. Deşi echipele oficiale de exploratori ale companiei Oceaneering tratează cu reţinere informaţia, publicul se înflăcărează şi o adevărată nebunie a căutărilor se declanşează brusc, stăvilită într-o anumită măsură doar în urma interdicţiei formale a autorităţilor de a se mai efectua orice scufundări în lacul Töplitz; câţiva temerari plătiseră cu viaţa visul lor de a dezgropa aurul nazist. Motivul accidentelor a fost până la urmă dezvăluit: degajări mortale de gaze. Compoziţia apelor lacului la mari adâncimi era extrem de periculoasă pentru om, asigurând în acelaşi timp condiţii ideale pentru orice obiect ar fi fost depozitat acolo.

Sub interdicţia de a se mai scufunda în lacul Töplitz, căutătorii se mulţumesc cu celelalte trei lacuri în care se presupune că ar fi fost scufundate comori compuse din lingouri de aur, obiecte de artă şi o mare parte din banii falşi cu care naziştii intenţionau să „inunde" piaţa europeană şi mondială. Pe lângă lacuri apar imediat nenumărate... „şcoli pentru scufundători". Străfundurile lacurilor sunt pur şi simplu măturate şi o seamă de obiecte sunt aduse la suprafaţă. Unele dintre ele datau din timpuri neolitice, dar alături de ele au fost scoase din ape mari cantităţi de muniţie şi saci cu bancnote. Nu însă şi mult-visatul aur al lui Hitler! Cea mai stranie poveste a acestor îndelungi căutări este însă legată de o legendă locală care a fost readusă în atenţie cu acest prilej. Ea vorbeşte despre un tânăr explorator, total necunoscut în vremea respectivă, adică în anii 1940, care efectua cercetări în serviciul forţelor franceze de ocupaţie şi care, se spune, a găsit efectiv aur în lacul Wolfgang, unul dintre cele patru care erau indicate pe hărţile dispărute în America de Sud. Acest aur i-a permis să-şi finanţeze o mare campanie de explorare a mărilor Terrei şi, implicit, să devină celebru şi, cum se spune... să facă istorie. Numele său: Jacques Yves Cousteau.

Dar adevărul despre lacul Töplitz, despre celelalte lacuri unde s-ar putea ca şi acum aurul să mai aştepte să strălucească din nou la lumina zilei, poate nu o să-l aflăm niciodată...

MIHAELA DOROBANŢU

Splendorile naturii

Pădurea Mociar

Pe Valea Gurghiului, la circa 12 km de localitatea cu acelaşi nume (Gurghiu), urmând un drum forestier, găsim renumita *pădure Mociar,* devenită valoroasă prin frumuseţea arborilor, dar mai ales pentru vechimea stejarilor.

De la Reghin se pleacă pe firul râului Gurghiu, pe lângă linia ferată forestieră Reghin-Lăuşna drumeţind ca-n poveşti.

Pădurea Mociar, aflată pe versantul stâng al bazinului inferior de pe Valea Gurghiului, are o suprafaţă de 2.318 ha, din care o parte o constituie rezervaţia de stejar, declarată monument al naturii.

Varietata reliefului, (dealuri, platouri, munţi), bogăţia pădurilor de răşinoase din munţii Gurghiului, toate la un loc au adunat aici şi multe exemplare rare de cocoşi de munte, cerbi, urşi şi căpriori, dând zonei un specific aparte.

Rezervaţia de stejar de la *Mociar* este amplasată pe un platou plan şi este constituită, în general din arboret de stejar cu vârstă de peste 400 de ani, cu înălţimea de până la 18 m şi diametrul de 1,40 m.

Datorită vârstei înaintate, aceste exemplare seculare de stejar sunt contorsionate, au crengile şi vârfurile aproape uscate, căzând uşor pradă insectelor şi bolilor ce atacă lemnul. Multe dintre aceste exemplare au dispărut cu timpul iar în locul lor au fost plantaţi frasini, stejar roşu, gorun, pin, care, printre ochiurile pădurii seculare, se dezvoltă precum generaţiile de copii.

În *pădurea Mociar* creşte bine şi subarboretul compus din păducel, paţachină şi alun, întins pe toată suprafaţa rezervaţiei. Ţinând cont de importanţa *pădurii Mociar,* şi implicit de statutul de rezervaţie, tăierile sunt interzise, acestea făcându-se doar pentru păstrarea igienei pădurii, adică se înlătură exemplarele bolnave şi depreciate.

Pe Valea Gurghiului, însoţiţi de zbaterea păstrăvului în ape reci şi limpezi, timpul trece mai uşor iar lumina Soarelui se încolăceşte pe tulpina florilor, înnobilându-le frumuseţea.

IOANA PROCA FLORIA

Panteon creştin

Sfântul Nicolae şi Sfânta Muceniţă Filofteia

Sfârşitul acestei săptămâni este încununat de prăznuirea, pe 6 decembrie, a ***Sfântului Ierarh Nicolae,*** arhiepiscopul Mirei-Lichiei, „făcătorul de minuni", după cum este numit de preotul Nicolae Barbu. Este unul dintre cei mai îndrăgiţi Sfinţi ai Bisericii. S-a născut în oraşul Patura din Lichia în anul 280, a studiat în şcoli alese ale timpului, dar la vârsta de 18 ani îşi pierde ambii părinţi, Teofan şi Nona, care se sting de ciumă. Îşi vinde averea şi pleacă la Ierusalim, îşi dăruieşte hainele sărmanilor de la uşa peşterii din Bethleem şi se retrage ca pustnic spre Pontul Euxin şi spre Dunăre. La 23 de ani este hirotonit preot de către unchiul său, episcopul Nicolae, iar un an mai târziu este numit stareţ la mănăstirea Sionului. Devenit arhiepiscop al Mira-Lichiei suferă prigoana în timpul persecuţiilor lui Diocleţian şi Maximian. Întemniţat, este bătut fără milă şi urmele rănilor de atunci nu s-au şters niciodată.

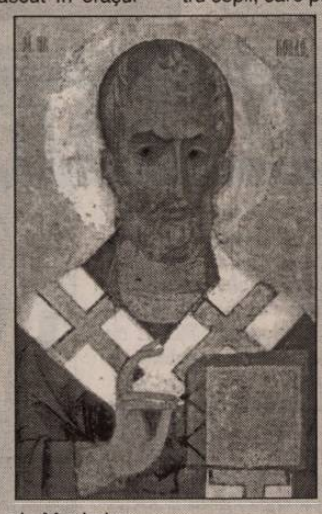

După victoria lui Constantin cel Mare şi Edictul de la Milan, prin care se înceta prigoana împotriva creştinilor (313), Sfântul se întoarce la Mira-Lichiei şi, în 325, participă la Sinodul de la Niceea unde ia atitudine împotriva ereziei lui Arie. Face numeroase minuni: învie un corăbier, îndeamnă în vis un negustor italian să ducă grâul la Mira-Lichiei, scăpând locuitorii de foamete, salvează de la moarte trei oameni condamnaţi pe nedrept, dăruieşte bani săracilor, înzestrează trei fete pentru a duce o viaţă onestă.

Moare la 6 decembrie 342 la mănăstirea Sion iar moaştele sale sunt aduse la Mira, apoi la Constantinopol şi, în 1087, sunt mutate la Veneţia şi apoi la Bari, de unde în 1967 sunt transportate la Halki, în vechea cetate. În biserica Sfântul Gheorghe Nou din centrul Capitalei se află mâna Sfântului, cumpărată de Constantin Brâncoveanu.

La noi, ziua de Sfântul Nicolae reprezintă un prilej de mare bucurie pentru copii, care primesc tot felul de daruri.

La o zi după acest praznic, pe ziua de 7 decembrie, este sărbătorită de biserică ***Sfânta Muceniţă Filofteia fecioara.*** Născută în 1206 la Târnovo, în sudul Dunării, rămâne de mică orfană de mamă, o bună creştină. Tatăl său se recăsătoreşte şi, sub influenţa mamei vitrege, o prigoneşte cumplit. Milostivă şi credincioasă, era deprinsă cu posturile, şi dăruia săracilor propriile ei haine şi chiar o parte din mâncarea pe care o ducea tatălui ei la câmp. Din această cauză îndura ocări şi bătăi din partea părintelui ei, care, într-o criză de furie, o loveşte cu toporul şi o omoară. Trupul ei nu poate fi mişcat din loc şi Episcopul, înţelegând că trebuie respectată dorinţa Sfintei, începe a rosti nume de locuri. La pomenirea Bisericii Domneşti din Curtea de Argeş trupul devine uşor, este dus la Catedrala din Târnovo şi apoi este adus în Ţara Românească. În 1517 Neagoe Basarab (1512-1521), mută moaştele în Mănăstirea ctitorită de el, în al cărei paraclis se află şi astăzi, constituind obiect de pelerinaj şi închinăciune.

Sunt numai două figuri din bogatul panteon creştin, dar pilda lor rămâne un îndemn la cinste şi bunătate.

IRINA STOICA

Ce le trece unora prin minte?

Exuberanţa şi iniţiativele adolescenţilor ne iau prin surprindere, uneori. Astfel, mai mulţi elevi de la un liceu din Adelaide (Australia) şi-au propus să „alerge" cu patinele cu rotile patru ore încontinuu, pentru a doborî un vechi record al unui compatriot, care „patinase" trei ore fără întrerupere. Dar, având în vedere aglomeraţia de pe străzile oraşului din timpul zilei, istovitoarea cursă s-a desfăşurat noaptea. Cele trei fete şi cei trei băieţi care au alcătuit grupul nu au scăpat de apostrofările concitadinilor deranjaţi de alergătura nocturnă, deşi rolele din plastic nu fac un zgomot prea mare, însă noaptea sunetele parcă se amplifică.

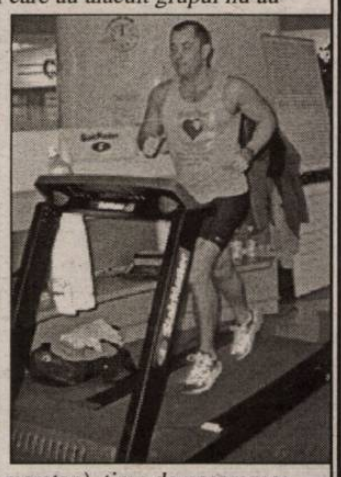

Un alt alergător care şi-a pus drastic rezistenţa fizică la încercare a fost americanul Todd Mayer. Acesta n-a vrut să iasă în public şi a ales un simulator de alergare (stepper) folosit, printre altele, de cei care vor să slăbească. Todd „a alergat" cu ajutorul acelui aparat 52 de kilometri (mai mult cu zece decât la maraton), timp de unsprezece ore.

Steve Dorman, de meserie tâmplar, şi-a propus şi el să uimească lumea, realizând una dintre cele mai mari marionete din lume. Gigantica păpuşă are 5,40 metri înălţime şi poate fi manevrată cu ajutorul unor tije speciale. Steve a „defilat" prin oraşul său (Corpus Christi, Texas) cu „monstrul" său şi a avut mare succes la public. El va realiza şi replica feminină, deşi nu i-a cerut-o nimeni... (P.I.)

„AUDIARD" – un stilou pentru un preşedinte

Fără să aibă pretenţia unui pictor de la cine ştie ce curte regală sau fără să fie fotograf oficial, Michel Audiard este totuşi un artist care măgulește orgoliul oamenilor puternici ai acestei lumi. E suficient că el se ocupă cu sculptarea personalizată de stilouri cu peniţă. De la Jacques Chirac la Bill Clinton, Tony Blair, Vladimir Putin, Gerhard Schroeder sau regele Marocului, Mohammed VI, toţi au în buzunar câte un „Audiard", lucrat de autor pentru fiecare în parte, altfel. Bunăoară, preşedintele Franţei este mai mult decât un client „gras", în sensul că pe lângă faptul că deţine un stilou unicat din argint sculptat şi-a făcut un obicei din a oferi oaspeţilor de seamă câte un stilou aparţinând unei serii limitate, lucrate de artist sub inscripţia „Preşedinţia Republicii Franceze". Pentru Bill Clinton, care a înlesnit acordul de la Oslo, din 1993, dintre israelieni şi palestinieni, artistul a conceput o piesă unică din argint masiv, botezată „Pacea". Imaginaţia sculptorului a fost pusă şi mai mult la încercare când a lucrat stilouri pentru staruri, cum ar fi Madonna, Johnny Hallyday, Jean-Paul Gaultier (creator de modă şi de parfumuri, motiv pentru care stiloul intitulat „Fragrance" a fost dotat cu un mic rezervor de parfum) sau pentru scriitori, printre care se numără Erik Orsenna şi Bernard Werber (acestuia din urmă ornându-i stiloul cu furnici,

„eroinele" din multe romane ale sale). Pentru numeroşi oameni de afaceri sau emiri aflaţi în topul celor mai bogaţi oameni din lume, autorul a exprimat personalitatea fiecărui client prin folosirea de materiale extrem de scumpe: platină, aur, lemn nobil, diamante, fildeş, sidef etc.

Piesa de rezistenţă realizată de Michel Audiard a fost etalată publicului anul acesta, din expoziţie în expoziţie, şi constă într-o casetă cu patru stilouri, denumite „Minunile universului", lucrarea fiind evaluată la un milion de euro. Capacele sunt lucrate din fragmente de meteoriţi sudate cu aur: unul dintr-un meteorit provenit din deşertul libian, altul dintr-un fragment din meteoritul căzut în Mexic în 1969, care simbolizează elementul cel mai vechi de pe suprafaţa Pământului (de 4,57 miliarde de ani), altul din fragmente provenite de pe Lună, iar altul din fragmente de rocă de pe Marte. Toate patru sunt ornate cu perle negre din Tahiti. Corpul stilourilor este alcătuit din fildeş de mamut, răpus de gheţurile Siberiei cu 12.000 de ani în urmă.

Michel Audiard are 52 de ani şi a devenit sculptor din întâmplare. A început prin a concepe şi a realiza stilouri personalizate pentru prietenii lui, dar după zece ani s-a trezit că vrea să facă din asta o meserie în care să primeze ideea şi calitatea. „Am pornit prin a face trucuri şi glume, apoi totul s-a transformat în ceva foarte serios. În prezent sunt vreo 50-60 şefi de state care au lucrări de-ale mele", spunea Michel Audiard. *(A.P.)*

Un adolescent de 16 ani din Strasbourg a ajuns în arestul poliţiei după ce a fost surprins că dă lecţii de şofat în plină circulaţie rutieră surorii lui de 13 ani. Şi asta nu a fost tot: maşina de „şcoală" era furată. Patrulei de poliţie, care i-a descoperit pe micii infractori, i-a atras atenţia faptul

O lume nebună

că maşina cu pricina se deplasa cu viteză mică şi, mai ales, foarte ezitant. În ciuda somaţiei de a opri, maşina şi-a continuat drumul, la fel de neîndemânatic, până ce s-a ciocnit de alte trei maşini care i-au stat în cale. Cei doi minori nu erau la prima lor ispravă în contradicţie cu legea. Băiatul mai avea antecedente în furturile de maşini, la care sora lui îl fusese complice. Autorităţile stabiliseră totuşi ca fata să fie lăsată în libertate, în grija mamei ei, în timp ce băiatul fusese repartizat unei familii de adopţie. Năravul lor însă n-a avut lecuire, aşa că de data aceasta pedepsele şi măsurile menite să le corecteze viciile vor fi mult mai aspre. (A.P.)

ZECE dintre cei mai buni

Câteva milioane de telespectatori germani au participat recent la un concurs pentru desemnarea „celor mai buni zece germani ai tuturor timpurilor". În final, printre aceştia au figurat Karl Marx, Albert Einstein, Willy Brandt şi Johann Sebastian Bach. Lista nominalizărilor a cuprins însă peste 1.300 de nume, iar lista „primilor o sută" conţine şi câteva surprize interesante. Aceasta, pentru că dacă eroi ai sportului, cum ar fi campionul Formulei Unu, Michael Schumacher, câştigătorul de la Wimbledon, Boris Becker, regina tenisului, Steffi Graf sau „Kaiserul" fotbalului german, Franz Beckenbauer, s-au clasat între primii 40, nici top modelul Claudia Schiffer şi nici scriitorul răsplătit cu Premiul Nobel, Günther Grass nu figurează nici măcar printre primii 100.

Concursul, organizat la scară naţională de cunoscuta publicaţie Bild şi de televiziunea ZDF, a durat trei săptămâni şi a avut drept model populara competiţie britanică de televiziune care l-a desemnat în fruntea listei celor mai buni cetăţeni britanici ai tuturor timpurilor pe prim-ministrul din timpul războiului, Winston Churchill. Situaţia Germaniei este însă una specială, actualul concurs reprezentând o modestă revenire a patriotismului unei ţări care resimte încă povara celor două războaie. Tot pe lista „celor zece" se mai află foştii cancelari Konrad Adenauer şi Otto von Bismarck, poetul Johann Wolfgang von Goethe, autorul Reformei, Martin Luther, inventatorul tiparului, Johannes Gutenberg, precum şi doi luptători din Rezistenţă împuşcaţi de nazişti, Sophie Scholl şi fratele său, Hans. Dar Hitler nu apare, nici între primii zece, nici între primii o sută!

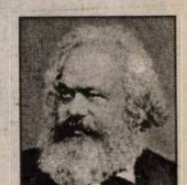

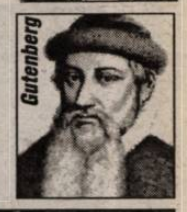

Cancelarul Gerhard Schroeder (82) este depăşit de campioana olimpică la patinaj, Katarina Witt (70), de Richard Wagner (69) şi de actriţa Marlene Dietrich (50). Oskar Schindler (cel cu lista) este pe locul 37, Ludwig van Beethoven pe 12, urmat de fostul cancelar Helmut Kohl (13), dar cu şapte locuri înaintea lui Wolfgang Amadeus Mozart (20) – acesta din urmă fiind de altfel revendicat drept austriac! *(M.D.)*

Microcipuri împotriva braconajului

Agenţii serviciului de protecţie a apelor din statul australian Victoria au încercat zadarnic să anihileze o reţea de braconaj care acţiona în apele unui râu aflat în nord-vestul statului Victoria. Pierderile erau cu atât mai mari, cu cât râul era populat cu unele specii valoroase precum morunul. Tehnicienii serviciului de protecţie au apelat la o soluţie atipică, implantând microcipuri sub pielea unui mare număr de peşti pe care au fost nevoiţi să-i pescuiască cu plasele şi să le redea libertatea, după implanturi, în apele râului. După doar câteva zile au descins la domiciliile braconierilor, în congelatoarele cărora se aflau, tranşaţi, moruni şi crapi printre care şi exemplare cu microcipuri ale căror semnale fuseseră captate de aparatele de recepţie ale agenţilor. Ministrul Pescuitului din statul Victoria a declarat presei că tehnologia modernă poate combate cu succes braconajul, chiar dacă eforturile şi costurile sunt ridicate. Până acum au fost prinşi trei braconieri, care riscă o amendă de 7.000 dolari americani sau şase luni de detenţie. *(D.M.)*

Pasiune şi răbdare

Se ştie că romanele lui Tolkien din ciclul „Stăpânul inelelor" au avut un impact formidabil asupra tineretului. În special asupra celor din ţările nordice. Succesul s-a datorat atât analogiilor – destul de numeroase – cu mitologia scandinavă, cât şi incredibilelor aventuri ale eroilor. S-au inventat jocuri pe tema respectivă şi, evident, producţiile cinematografice nu s-au lăsat nici ele aşteptate.

Norvegienii, fanatici ai acestor filme şi cărţi, au dat dovada clară a pasiunii lor. La Oslo, unde a fost anunţată premiera filmului „Întoarcerea regelui", realizat după cel de al treilea volum al trilogiei, o mulţime de tineri şi-au instalat corturi pe trotuare, sperând să poată prinde un bilet la spectacol. Mulţi dintre ei erau îmbrăcaţi în hobbiţi, elfi sau vrăjitori şi au aşteptat cuminţi, în ciuda frigului de afară. Aşteptarea preţioaselor bilete a fost însă încununată de succes pentru fanii răbdători care, de altfel, au fost încântaţi să se reîntâlnească şi să depene împreună amintirile de la ultima aventură de acest gen, respectiv de la seria a II-a a filmului.

Excentricii iubitori ai lui Tolkien, care s-au văzut cu biletele în mână de la sfârşitul lui octombrie, trebuie să-şi dovedească însă şi răbdarea, aşteptând până pe 17 decembrie, data premierei. *(I.S.)*

Întâlnirea din vis

Uneori, graniţele lumii văzute se destramă, cufundându-ne – fie şi numai pentru câteva clipe – în universul cel adevărat, creat la începuturi. Atunci, chiar şi cei mai sceptici se înmoaie în faţa evidenţei iar natura lor pusă mereu doar între limite măsurabile se clatină, ca un om împins pe marginea abisului. Dar ochiul acestuia nu trebuie să ne soarbă, căci încă suntem mici şi încă prinşi în cleştele unor idei ce nu vor să lase loc pentru revărsarea în noi a miracolelor de dincolo de margini. Am cugetat din nou la toate acestea, citind scrisoarea unei prietene a revistei „Magazin", Maria Neofit, care astăzi trăieşte în Bucureşti.

Pe vremea războiului, se afla alături de ceilalţi patru fraţi şi de mama lor, tot Maria, pe numele ei de botez, în satul de la cotul Carpaţilor, deseori răscolit de bombe ce-şi luau cu ură tribut de sânge nevinovat. Tatăl, Costică, fusese dus pe front şi ori de câte ori poştaşul trecea pe uliţă tremurau de spaimă că ar fi putut afla de moartea ori de capturarea lui, dar tremurau şi de speranţă că nenorocirile l-au ocolit şi el se va-ntoarce curând acasă. Şi, într-o noapte, s-a petrecut minunea ori ce va fi fost ea, întâlnire de lumi neştiute, bântuite de temeri şi de nădejdi.

Dormeau cu toţii, Maria şi cei cinci copii, când undeva, în crucea nopţii, femeia parcă a auzit aievea bătăi în uşă şi vocea clară a soţului, strigând-o: „Maria, deschide!". S-a ridicat din pat, cu inima bătând să-i spargă pieptul, şi din ea a zvâcnit cu bucurie neînfrânată numele bărbatului mult-aşteptat: „Costică!" A deschis uşa într-o clipă şi a desfăcut braţele, să-l strângă, în timp ce copiii aşteptau fericiţi să-l vadă păşind în casă. Dar bucuria lor s-a frânt într-o clipă, izbită de întunericul tăcut al nopţii. Fusese doar un vis amăgitor...

Foarte tulburată, Maria a trimis a doua zi scrisoare către soţul aflat pe front, povestindu-i despre năluci-rea sa. După alte câteva zile, a venit şi răspunsul aşteptat, dar cu o înştiinţare cel puţin bizară, din partea lui Costică. În aceeaşi noapte, şi el avusese un vis ce o clipă i se păruse adevărat. Se făcea că, la fel, la oră târzie, se întorsese acasă, lampa era stinsă, semn că toţi dormeau şi el a bătut la uşă, strigându-şi nevasta, cu aceleaşi vorbe din visul ei: „Maria, deschide!" Se auzise apoi chemat cu strigăt de mare bucurie, dar în acelaşi moment se trezise, purtând pe buze numele femeii sale. O întâlnire ciudată, semn de puternică legătură sufletească, mijlocită de cel mai trainic talisman ce le putea ocroti familia: iubirea. *(A.N.P.)*

	România 1	PRO TV	antena 1	prima	acasă	2	Tele 7
VINERI - 5 decembrie	7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Bună dimineaţa, România! 9.20 Desene animate 13.00 Serial: „Destine secrete" 16.00 Interes general 17.00 Sănătate pentru toţi 19.00 Jurnal 20.30 Serial: „Ultimul stinge lumina!" 21.00 Film: „Tribul din fundu' grădinii" (SUA, 1998). Cu: Richard Dreyfuss 22.40 După-amiezele unui bucureştean plictisit 23.30 Taverna.	7.00 Ştirile ProTV 9.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.30 Doc.: „Faţa neştiută a Terrei" (ultimul ep.) 12.00 Doc.: „Legenda fluviului Mississippi" (ultimul ep.) 13.30 Film: „Greystoke: Legenda lui Tarzan" (SUA, 1984) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Furia" (România, 2002) 22.00 Chestiunea zilei 22.45 Film: „Kickboxer 5 - Ultima răzbunare" (SUA, 1994) 0.45 Film: „Inimi sălbatice" (SUA, 1995).	7.00 Observator 9.00 Serial: „Soledad" 10.00 Serial: „Isabella" 12.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 13.15 Tonul câştigător 16.15 Serial: „Păcatul" 17.30 Madam 19.00 Observator 20.00 Film: „Armageddon" (SUA, 1998). Cu: Bruce Willis 23.30 Film: „Clubul vrăjitoarelor" (SUA, 1996) 1.30 Film: „Pâine neagră" (coprod., 1989).	7.00 Videostar 8.00 Star 30 airplay 9.00 Filmul & televiziunea 11.15 Serial: „Luna sălbatică" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie" 17.00 Serial: „Roseanne" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Film: „Valorile familiei Addams" (SUA, 1993). Cu: Raul Julia 22.00 Focus Plus 23.00 Serial: „Largo Winch" 0.00 Mircea şi Oreste Show.	6.00-12.15 Reluări 12.30 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.30 Serial: „Între iubire şi ură" 14.30 Serial: „Dragoste şi putere" 16.20 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveştiri adevărate 18.05 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 20.00 Un bărbat adevărat 22.00 Serial: „Amor real" 23.10 Dacă... 0.15 Serial: „Profu'" 1.10 Serial: „Clona".	7.00 Baschet (r) 8.00 Telejurnal 10.30 Tonomatul DP2 12.30 Insolit (r) 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Împreună, în Europa 16.00 Autostrada Banilor 16.30 Doc.: „Centre istorice" 17.15 Diplomatic club 18.00 Via Sacra 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 20.30 Dăruind vei dobândi 22.00 D'ale lu' Mitică 23.00 Film: „Femei emancipate" (Germania, 2000).	8.30 Desene animate 9.00 Videoclipuri 12.30 Documentar 15.30 Videoclipuri 17.30 Documentar 18.15 Serial: „În căutarea «Cenuşăresei»" 19.20 Şapte ştiri 20.00 Prin lume călător - Amsterdam 21.00 Serial: „Staţia Spaţială 1" 22.00 Cutia muzicală.
SÂMBĂTĂ - 6 decembrie	7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Desene animate 8.50 Întâlnire de basm 10.00 Repere sacre - Ediţie specială Sfântul Ierarh Nicolae 11.00 O vede populară 12.00 Spectacolul lumii... 12.30 Caravana premierelor 13.00 Lumea-n care trăim 14.30 Serial: „Felicity" 15.45 Ora olimpică 16.45 Diligenţa cu păpuşi 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnal 20.00 Surprize, surprize! 23.15 Film: „Scary Movie" (SUA, 2000).	7.15 Documentar (r) 8.15 Desene animate 10.30 Schi Magazin 11.00 Promotor 11.30 Provest 13.00 Serial: „Norm încurcă lume" 14.00 Serial: „Jack şi Jill" (ultimul ep.) 15.30 Film: „O vacanţă de aur" (Australia, 1999) 17.15 Film: „Anunţ matrimonial" (SUA, 1998) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Armă mortală 4" (SUA, 1998). Cu: Mel Gibson 22.45 Film: „Ultima aventură" (SUA, 1993) 1.30 Film: „După amiază de câine" (SUA, 1975). Cu: Al Pacino.	8.00 Fir întins 9.00 Medicul de gardă 10.00 Roata de rezervă 10.30 Vreau şi eu 11.00 B.I.T. 11.30 Viaţa în roz 12.30 Banii vorbesc 13.45 Serial: „Îngerul păzitor" 15.00 Serial: „Împotriva destinului" 16.00 România mea 16.50 Film: „Muppets în spaţiu" (SUA, 1999) 19.00 Observator 20.00 Film: „Un astronăuc pe Marte" (SUA, 1997) 22.00 Film: „Misiune pe Marte" (SUA, 2000) 0.30 Film: „Preţul puterii" (SUA, 1999).	7.00 Ajutor la lucrul bun 8.00 Minute de milioane 9.00 Ora nouă a României 11.00 Sport Magazin 13.00 Viteză maximă 13.30 Motor 14.00 Fotbal: F.C.M. Bacău - Oţelul Galaţi 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Film: „Jucării" (SUA, 1992). Cu: Robin Williams 22.00 Film: „Filiera franceză" (SUA, 1971). Cu: Gene Hackman.	8.00 Superlative la Hollywood 9.15 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 11.15 Serial (r) 12.30 Film (r) 13.30 Serial: „Luz Maria" 15.30 Serial: „Hoţul de inimi" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 20.00 Serial: „Sărmana Maria" 22.00 Serial: „Fetele Gilmore" 23.00 Serial: „Schimbul trei" 0.00 Serial: „Profu'".	8.00 Lecţia de privit 10.30 Serial: „Aventurile lui Jules Verne" 12.30 Casa mea 13.30 Atenţie, se cântă! 15.00 Film Puzzle 16.00 Biliard - Finala Campionatului Naţional 17.00 Televiziunea, dragostea mea 18.00 Ruleta rusească 18.30 Serial: „Jocurile vieţii" 19.00 Serial: „Stăpânul animalelor" 19.45 Telejurnal 19.55 Fotbal: Rapid Bucureşti - F.C. Argeş 22.10 Handbal: România - Tunisia 23.45 Serial: „Identitate greşită" 0.45 Concert - Metamorfoze.	9.00 Aventurile ştiinţei 12.30 Auto Run 13.30 Folclorul la români 15.30 Biserica primară 18.00 Abecedarul părinţilor 19.20 Şapte ştiri 20.00 Paradisul vacanţelor 21.00 Serial: „Staţia Spaţială 1" 22.00 Film: „Blestemul diamantelor" (SUA, 1996) 0.00 Cutia muzicală (r).
DUMINICĂ - 7 decembrie	7.00 Universul credinţei 8.30 Desene animate 9.30 Jocul planetelor 10.00 Dincolo de hartă 10.30 Viaţa satului 12.00 Tezaur folcloric 13.00 Fotbal: Universitatea Craiova - F.C. Naţional 16.00 Drumul spre glorie 17.00 Bravissimo! 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Triumful dragostei" (coprod., 2001) 22.00 Minutul 91 23.25 Film: „Eu, Tina Turner" (SUA, 1993).	7.00 Film: „Print pentru o zi" (SUA, 1995) 8.40 Desene animate 9.30 Serial: „Lassie" 10.00 Serial: „Noile aventuri ale lui Robin Hood" 11.00 Parte de carte 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Serial: „Norm încurcă lume" 14.30 Bucătăria lui Radu 15.00 Film: „Un poliţist şi jumătate" (SUA, 1993). Cu: Burt Reynolds 17.00 Film: „Vrăjitoarele" (coprod., 1990) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Fotbal: Farul Constanţa - F.C. Steaua Bucureşti 22.00 Vacanţa Mare 23.15 Procesul etapei.	7.30 Serial: „Galidor" 8.00 Serial: „Pe cont propriu" 9.00 Desene animate 11.00 Serial: „Dinozaurii" 11.30 Serial: „Seaquest" 13.20 Serial: „Calea misterelor" 14.30 Serial: „Împotriva destinului" 15.30 Film: „Micuţa ninja" (SUA, 1992) 17.40 Cutia neagră 19.00 Observator 20.00 Divertis Parc 21.00 Canalul de ştiri 22.00 Serial: „Expertul" 23.00 Recursul etapei.	8.00 Minute de milioane 9.00 Oglinda poveştilor 11.15 Excelenţa sa, gastronomia 11.45 Evenimentul săptămânii 13.05 Academia mămicilor 16.40 Cu Irina la cafea 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Ce vor fetele? 21.30 Film: „O aventură aproape perfectă" (SUA, 1979) 23.30 Film: „Misiune sinucigaşă" (SUA, 1965). Cu: Marlon Brando.	9.15 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 12.30 Serial (r) 13.30 Serial: „Luz Maria" 15.30 Serial: „Hoţul de inimi" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 20.00 Film: „Pe aripile vântului" (SUA, 1939, partea I). Cu: Vivien Leigh, Clark Gable 22.05 Serial: „Totul despre sex" 22.50 Serial: „Schimbul trei".	7.00 Doc.: „Blestemul aurului negru" 9.00 Ferma 10.30 Desene animate 11.30 Serial: „Steaua oceanului" 12.30 Serial: „Viaţă de câine" 13.00 Lo Zecchino D'Orgo 15.30 Fotbal în sală: Metropolitan Constanţa - F.C. Venus Bucureşti 17.00 Doc.: „Memoria cărţilor" 18.00 Ruleta rusească 18.30 Serial: „Jocurile vieţii" 19.00 Vacanţă la Roma 20.00 Telejurnal 20.10 Handbal: Norvegia - România 21.45 Serial: „Cracker - psihologia crimei" 22.45 Film: „La luna" (SUA, 1979).	9.00 Mapamond creştin 12.00 Documentar 13.30 Jurnal european 14.00 Pastorul cel bun 15.30 Auto Motor Sport 17.30 Caleidoscopul artelor 19.20 Şapte ştiri 21.00 Serial: „Staţia Spaţială 1" 22.15 Film: „Arta de a muri" (SUA, 1990).
LUNI - 8 decembrie	7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Bună dimineaţa, România! 9.20 Desene animate 13.30 Serial (r) 15.30 Pro Patria 16.00 Kronika 17.30 Serial: „Sânge de ţigan" 18.30 Ochiul magic 19.00 Jurnal 20.00 Starea naţiunii 21.00 Premiile Clubului Român de Presă 23.30 Profesioniştii 0.30 Film: „Viaţa la 17 ani" (coprod., 1996) 3.50 Film: „Diana, o prinţesă îndrăgostită" (SUA, 1996). Cu: Julie Cox 5.40 Serial: „Magnum".	7.00 Ştirile ProTV 9.00 Moş Crăciun există! 10.30 Serial: „Diagnostic: crimă!" (ep.1) 12.00 Doc.: „Salvaţi planeta!" (ep.1) 13.30 Film (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Creaturi fioroase" (SUA, 1997). Cu: Jamie Lee Curtis, Kevin Kline 22.00 La Bloc 22.30 Serial: „Familia Bundy" 0.00 Serial: „Alias" 1.00 Serial: „Proiectul".	7.00 Observator 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Soledad" 10.00 Serial: „Isabella" 11.00 Cutia neagră (r) 12.00 Serial: Zile din viaţa noastră" 14.15 Film: „O dată în viaţă" (SUA, 1996). Cu: Diane Keaton 16.15 Serial: „Păcatul" 17.30 Madam 19.00 Observator 20.00 Film: „Misiune riscantă" (SUA, 1991) 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Gheorghe. 0.30 România mea (r).	8.00 Videostar Bună dimineaţa 11.15 Serial: „Luna sălbatică" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie" 17.00 Serial: „Roseanne" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Film: „Conştiinţă încărcată" (SUA, 1985). Cu: Anthony Hopkins 22.30 Serial: „Pitici şi tătici" 23.00 Fotbal din Prima.	6.00-12.30 Reluări 13.30 Serial: „Între iubire şi ură" 14.30 Serial: „Dragoste şi putere" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveştiri adevărate 18.05 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 21.00 De 3 x femeie 21.45 Căsătorie de probă 22.00 Serial: „Amor real" 23.10 Serial: „Iubire cu două feţe" 0.00 Serial: „Micuţa mea mama" 0.30 Serial: „Clona".	8.00 Telejurnal 9.00 Documentar (r) 10.00 Ferestre spre cer 12.30 Zestrea românilor 13.15 Lo Zecchino D'Oro 15.00 Primul pas 16.30 Eco-Magazin 18.00 Florea din Grădină 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 20.30 Auto club 21.00 Serial: „Rauzan" 22.00 Teatru: „Tinereţea marelui Will" 24.00 Serial: „Mafia din Sankt Petersburg" 2.45 Film: „La luna".	8.30 Desene animate 9.00 Videoclipuri 11.30 Auto Motor Sport (r) 12.30 Jurnal european 16.00 Videoclipuri 18.00 Serial: „Pe strada felinarelor sparte" 18.45 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Lumină în întuneric" 22.00 Vacanţe de pomină.
MARŢI - 9 decembrie	7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Bună dimineaţa, România! 9.20 Desene animate 13.00 Serial: „Destine secrete" 15.00 Alege viaţa! 15.30 Kronica 16.55 TVR în direct 17.30 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Băiatul cu apa rece" (SUA, 1998) 21.40 România 1... şi strada 22.00 Maşina de tocat 23.30 Poveste fără de sfârşit 0.30 Film: „Cel mai frumos an" (SUA, 1990) 5.40 Serial: „Magnum".	7.00 Ştirile ProTV 10.30 Doc.: „Diagnostic: crimă!" 12.00 Doc.: „Salvaţi planeta!" 13.30 Film: „Arthur, ruşinea familiei" (SUA, 1998). Cu: Liza Minelli 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Film: „Las' pe Beaver!" (SUA, 1997) 21.45 UEFA Champions League 22.45 UEFA Champions League 0.15 Rezumat Champions League 3.00 Film: „Arthur" (SUA, 1981).	7.00 Observator 9.00 Serial: „Soledad" 10.00 Serial: „Isabella" 11.00 Kulinoriada (r) 11.30 Viaţa în roz (r) 12.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 13.15 Tonul câştigător 16.15 Serial: „Păcatul" 17.30 Madam 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Gheorghe.	8.00 Videostar Bună dimineaţa 9.00 Videostar 11.15 Serial: „Luna sălbatică" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie" 17.00 Serial: „Roseanne" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Film: „Dragonul verde" (SUA, 2001). Cu: Patrick Swayze 22.30 Serial: „Trăsniţi în NATO" 23.00 Mircea şi Oreste Show 0.00 Serial: „Largo Winch".	6.00-12.15 Reluări 12.30 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.30 Serial: „Între iubire şi ură" 14.30 Serial: „Dragoste şi putere" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveştiri adevărate 18.05 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Amor real" 23.10 Serial: „Iubire cu două feţe" 0.00 Serial: „Micuţa mea mama" 0.30 Serial: „Clona".	8.00 Telejurnal 10.30 Tonomatul DP2 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Emisiune în limba germană 16.30 Răscruci 17.10 Doc.: „Henri Mavrodin" 18.00 Doc.: „Bizanţ, imperiul pierdut" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 20.30 Puls 2003 21.00 Serial: „Rauzan" 22.00 Film: „Operaţiunea Broken Arrow" (SUA, 1996). Cu: John Travolta, Christian Slater 24.00 Serial: „Poliţiştii de la «Blue Murder»".	8.30 Desene animate 9.30 Videoclipuri 10.30 Serial (r) 14.35 Videoclipuri 17.30 Documentar (r) 18.00 Serial: „Pe strada felinarelor sparte" 18.45 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Risipitorul" 22.00 Euro Maxx.
MIERCURI - 10 decembrie	7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Bună dimineaţa, România! 9.20 Desene animate 12.00 Poveste fără sfârşit (r) 13.00 Serial: „Destine secrete" 15.00 Convieţuiri 16.55 TVR în direct 17.30 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „O simplă comedie" (Canada, 2001) 21.35 După-amiezele unul bucureştean plictisit 22.00 Maşina de tocat 23.30 Nocturne 0.30 Film: „Caii sălbatici" (Canada, 1979). Cu: Linda Blair 5.40 Serial: „Magnum".	7.00 Ştirile ProTV 10.30 Doc.: „Diagnostic: crimă!" 12.00 Doc.: „Salvaţi planeta!" 13.30 Film (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Film: „Jandarmul şi extratereştrii" (Franţa, 1978) 21.45 UEFA Champions League 22.45 UEFA Champions League 0.15 Rezumat Champions League 1.15 Serial: „Proiectul" 3.00 Film: „Ocolul Pământului în 80 de zile" (Anglia, 1956).	7.00 Observator 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Soledad" 10.00 Serial: „Isabella" 11.00 Casa de piatră (r) 11.30 Vreau să ştiu (r) 12.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 13.15 Tonul câştigător 14.15 Din dragoste (r) 16.15 Serial: „Păcatul" 17.30 Madam 19.00 Observator 20.00 Film: „Virus" (Canada, 1996) 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Gheorghe.	8.00 Videostar Bună dimineaţa 9.00 Videostar 11.15 Serial: „Luna sălbatică" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie" 17.00 Serial: „Roseanne" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Cronica cârcotaşilor 22.00 Focus Plus 22.30 Tilică, steluţă de cinema 23.00 Mircea şi Oreste Show 0.00 Serial: „Largo Winch".	6.00-12.15 Reluări 12.30 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.30 Serial: „Între iubire şi ură" 14.30 Serial: „Dragoste şi putere" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveştiri adevărate 18.05 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Amor real" 23.10 Serial: „Iubire cu două feţe" 0.00 Serial: „Micuţa mea mama" 0.30 Serial: „Clona".	8.00 Telejurnal 10.30 Tonomatul DP2 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Uşa turnantă 16.00 Conferinţa de presă 17.10 Volei: Deltacons Tulcea - Lase Riga 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 20.30 Acces la succes 21.00 Serial: „Rauzan" 22.00 Film: „Aventurile locotenentului Sharpe" (partea a X-a) 0.00 Eurofotbal.	8.30 Desene animate 9.00 Videoclipuri 12.30 Dosarele Terrei 13.00 Film (r) 14.50 Videoclipuri 17.00 Cartea Cărţilor (r) 18.45 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Proscrisul" 22.00 Euro Maxx 23.45 Videoclipuri.
JOI - 11 decembrie	7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Bună dimineaţa, România! 9.20 Desene animate 13.00 Serial: „Destine secrete" 14.30 Aventura sunetelor 15.00 Akzente 16.55 TVR în direct 17.30 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Carele de foc" (M. Britanie, 1981) 22.30 După-amiezele unui bucureştean plictisit 23.40 Garantat 100% 0.55 Film: „Eu şi Frankenstein" (Canada, 1996) 5.45 Serial: „Magnum".	7.00 Ştirile ProTV 9.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.30 Doc.: „Diagnostic: crimă!" 12.00 Doc.: „Salvaţi planeta!" 13.30 Film: „Jandarmul şi extratereştrii" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Sărutul dulce al răzbunării" (SUA, 1996). Cu: Geena Davis, Samuel J. Jackson 22.00 La Bloc 22.30 Serial: „Familia Bundy" 0.00 Serial: „Pentru o cauză dreaptă" 1.00 Marcă înregistrată 1.30 Icstrim Tivi 2.00 Serial: „Proiectul" 3.30 Film: „Sărutul dulce al răzbunării" (r).	7.00 Observator 9.00 Serial: „Soledad" 10.00 Serial: „Isabella" 11.30 B.I.T. (r) 12.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 13.15 Tonul câştigător 14.15 Film: „Hercule" (SUA, 1983) 16.15 Serial: „Păcatul" 17.30 Madam 19.00 Observator 20.00 Ciao Darwin 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Gheorghe.	8.00 Videostar Bună dimineaţa 9.00 Videostar 11.15 Serial: „Luna sălbatică" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie" 17.00 Serial: „Roseanne" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Al şaselea simţ 21.00 Poliţia în acţiune 22.30 Comedie surpriză 23.00 Mircea şi Oreste Show 0.00 Serial: „Largo Winch".	6.00-12.15 Reluări 12.30 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.30 Serial: „Între iubire şi ură" 14.30 Serial: „Dragoste şi putere" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveştiri adevărate 18.05 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Amor real" 23.10 Serial: „Iubire cu două feţe" 0.00 Serial: „Micuţa mea mama" 0.30 Serial: „Clona".	8.00 Telejurnal 9.30 Serial (r) 10.30 Tonomatul DP2 12.15 Dăruind vei dobândi 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Siesta 16.30 Doc.: „Enigmatica Terra" 17.10 Simeza maeştrilor 18.00 O lume a misterelor 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 20.30 Insolit 21.00 Serial: „Rauzan" 22.00 Film: „Strada 29" (SUA, 1991) 24.00 Serial: „Nemuritorul".	8.30 Desene animate 9.00 Videoclipuri 12.30 Cocktail japonez 13.00 Film (r) 15.00 Videoclipuri 17.00 Cartea Cărţilor (r) 18.00 Serial: „În căutarea «Cenuşăresei»" 19.20 Şapte ştiri 20.00 Destine pierdute 20.30 Film: „Strigătul Chinei".

LINDA BLAIR
– miercuri, 0.30 –

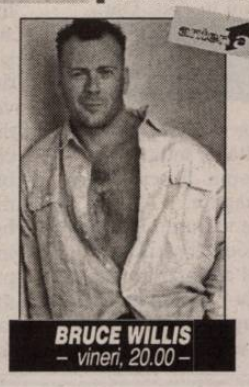

BRUCE WILLIS
– vineri, 20.00 –

LIZA MINELLI
– marţi, 13.30 –

«PE ARIPILE VÂNTULUI»
– duminică, 20.00 –

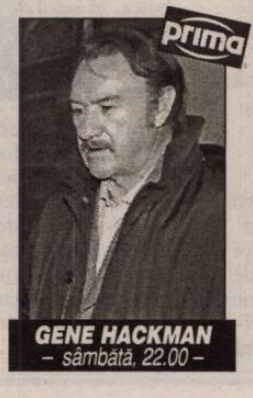

GENE HACKMAN
– sâmbătă, 22.00 –

JAMIE LEE CURTIS
– luni, 20.00 –

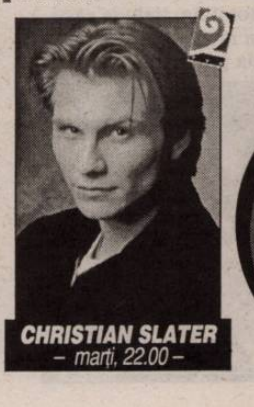

CHRISTIAN SLATER
– marţi, 22.00 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

MARLENE DIETRICH ŞI JEAN GABIN SCENARIU ÎN DOI

Filmul unei iubiri imposibile

Zilele trecute, mai exact pe 15 noiembrie, s-au împlinit 27 de ani de când Jean Gabin mai trăieşte doar pe ecran şi în amintirile noastre şi tot anul acesta, pe 6 mai, s-au comemorat 11 ani de la moartea actriţei Marlene Dietrich. Ce legătură este între aceşti doi monştri sacri ai cinematografiei mondiale? O poveste de dragoste tumultuoasă, dar imposibilă. Ea a devenit obsedată şi dependentă de această iubire, recurgând la situaţii excesive, el, foarte pudic în ceea ce priveşte intimitatea, şi-a dorit o familie „normală".

Hollywood 1941

În plin război mondial, întruchiparea desăvârşită a femeii fatale, cu privire filtrată, voce voalată şi mişcări de felină etalate în *Îngerul albastru* îl întâlnea pe durul... cu ochi de azur din *Pepe le Moko*. Între cei doi s-a născut atunci o dragoste explozivă, care a supravieţuit doar până când pacea mondială a revenit pe Pământ, însă a murit doar atunci când Marlene a închis ochii.

Era la mijlocul lunii februarie 1941, când Jean Gabin a părăsit Franţa ocupată de nazişti, luând calea Americii. După *Pepe le Moko* (1936) şi *Iluzia cea mare* (1937), Gabin era deja un star de primă mărime al Franţei care, şi-a zis el atunci, nu trebuia să accepte compromisul. Şi mai exista un motiv: Michéle Morgan, partenera lui din *Suflete în ceaţă* (1938) şi *Remorchere* (1941), de care era legat sentimental, emigrase deopotrivă în America. Actriţa intrase deja pe poarta mare a Hollywoodului, demarase în forţă o nouă carieră, dar şi o nouă relaţie amoroasă, ceea ce Gabin încă nu ştia. Când a păşit pe pământ american, starul francez i-a lăsat cu gura căscată pe vameşi: bagajul lui era compus dintr-un acordeon şi o bicicletă de curse... Bâlbâia doar câteva cuvinte în engleză şi se simţea pierdut. New York-ul nu semăna în nici un fel cu bătrânul şi fermecătorul Paris şi totuşi în acest loc străin sufletului său a avut loc... marea întâlnire. Scena s-a petrecut într-un restaurant la modă, cu incredibilul nume „Viaţa pariziană", unde cei doi au fost prezentaţi unul altuia de cunoştinţele comune. Cu puţin înainte de război, în Franţa, drumurile lor se mai încrucişaseră, fără ca vreunul dintre ei să bănuiască ce avea să le pregătească soarta, deşi efectul pe care Gabin l-a avut asupra lui Marlene a fost mai mult decât puternic încă de pe-atunci. Cel puţin aşa pretinde actriţa în cartea ei de Memorii: „Gabin era Bărbatul, Super-bărbatul, idealul pe care îl caută orice femeie. Nimic fals în el. Pur şi simplu îi surclasa pe toţi cei care încercau în zadar să-l imite".

Şi iată că la New York, Marlene îl întâlneşte pe Bărbatul ideal care, din punctul ei de vedere, mai avea o calitate imbatabilă: era francez. Iar ea, deşi de origine germană, era încântată să le spună într-una americanilor că a avut guvernantă franţuzoaică şi că-i adoră pe francezi şi că se simte, prin toţi porii, europeancă. Şi unde mai pui că... Francezul nu era unul oarecare, nici pe departe vreun emigrant ruşinos şi timid, ci un actor aureolat de glorie cinematografică. Aşa că zarurile au fost aruncate...

„Capul tău sună a gol"

Până la această întâlnire, Marlene scandalizase deja Hollywoodul cu smokingurile şi pantalonii ei masculini, dar mai ales cu binecunoscutul „ménage à trois" pe care l-a format mult timp cu regizorul Joseph von Sternberg – omul care a făcut din ea un mit cinematografic – şi cu discretul ei soţ, Rudolph Sieber, care îi admira şi îi respecta amanţii... Acum, în viaţa ei intrase Gabin, acea apariţie fascinantă, dar foarte departe de a fi un intelectual. Când ea l-a târât prima dată la operă, el a mormăit îmbufnat, spunând că acei oameni care urlă pe scenă sunt ridicoli. Când l-a îndemnat să citească un roman al lui Hemingway, a spus că l-a plictisit de moarte, ceea ce pe ea a făcut-o să-i spună enervată, lovindu-l cu palma pe frunte: „Ai vid în cap. Capul tău sună a gol." Dar, după o pauză de câteva secunde, a adăugat: „Totuşi, nu te schimba, e bine aşa cum eşti".

Dacă Marlene n-a reuşit să-i inoculeze iubitului ei gustul pentru literatură, în privinţa carierei lui ea a fost cea care s-a implicat energic în netezirea drumului. Oricum, de la un timp, cariera ei avea plumb în aripi. Lucra permanent, dar filmele ei erau simple succese de casă şi ea ştia asta. Avea însă putere la Hollywood, aşa că a reuşit să-l convingă pe încăpăţânatul producător Darryl F. Zanuck să-l aibă în vedere pe protejatul ei. „Doar dacă îşi ameliorează limba" a fost răspunsul sec al acestuia. Sarcină pe care Marlene a luat-o în serios, de parcă ar fi fost vorba despre ea. Împreună cu Gabin a închiriat o casă în Brentwood, nu departe de studiourile lui Zanuck. Proprietara nu era nimeni alta decât... Greta Garbo, rivala de o viaţă a Marlenei, femeia cea mai dorită din lume şi totuşi care, în fiecare zi, la ora 16 fix, ascunsă sub borurile largi ale unei pălării şi sub ochelari de soare cu lentile negre, se posta în spatele unui tomberon din grădină, pentru a urmări fiecare mişcare a celor doi îndrăgostiţi. Un lucru care pe Gabin nu-l amuza deloc. Nu-şi găsea locul, nu se simţea ca acasă şi mai avea o mare problemă: hamburgerii şi Coca-Cola nu erau genul lui. O avea însă pe Marlene alături de el, care s-a năpustit în bibliotecă, a pus mâna pe cărţile de bucătărie franceză, şi-a pus şorţul în faţă şi a trecut la cratiţă. În scurt timp, locuinţa lor a devenit locul de întâlnire al francezilor care-şi căutaseră norocul la Hollywood, dar care duceau dorul apetisantelor mâncăruri din ţara lor. Marlene era deja expertă şi avea chiar o listă de specialităţi ale casei. În Memoriile ei, actriţa spunea că pentru Gabin ea era atunci „şi mamă, şi soră, şi prietenă, şi mai mult". Iar jurnaliştilor le declara că e gata să abandoneze cinematografia, pentru a se consacra total bărbatului pe care îl iubeşte.

Evadare din colivia de aur

În tot acest timp, Gabin simţea că se sufocă: lucra fără tragere de inimă pentru studiourile Fox şi, ca mai toţi actorii de la Hollywood, participa alături de Marlene la o acţiune de susţinere financiară a eforturilor de război. De fapt, se plictisea de moarte, era sătul de „figuraţie" şi ruşinat că, în timp ce Europa se afla sub foc şi sânge, el ducea o viaţă de răsfăţ în colivia de aur de la... Olivod (cum spunea el!). Declicul total s-a produs când a intrat într-un club de noapte şi orchestra a început să intoneze în onoarea sa La Marseillaise. Extravagantă ca de obicei, Marlene a savurat clipa, a aplaudat, i-a sărit de gât şi l-a copleşit cu gesturi de tandreţe „cam studiate", după părerea lui. Pentru Gabin a fost prea mult.

La sfârşitul anului 1942 era deja hotărât să pună punct şederii în Statele Unite şi să spună adio cinematografului. Spera să se angajeze în Forţele franceze libere. N-a fost uşor. Se afla încă sub contract la Fox şi s-a trezit că i se spune: „Îţi înţelegem aspiraţiile, dar n-ai decât să urmezi exemplul colegilor tăi care participă la lupta contra naziştilor turnând filme patriotice". După ce a terminat de filmat *Impostorul*, Gabin a întâlnit la New York reprezentantul Forţelor navale franceze libere şi a semnat un angajament de înrolare pentru tot restul războiului. Marlene a căzut pradă disperării. La mijlocul lunii aprilie 1943, a primit ordinul de a se prezenta în portul Norfolk pentru îmbarcare. Marlene l-a condus, au luat prânzul într-un mic restaurant, au mers la cinema la un film de război cu Humphrey Bogart şi la ora 2 dimineaţa s-au despărţit.

Scenă de război

Marlene a simţit că moare de durere. S-a trezit brusc singură, înapoi la Hollywoodul care nu înceta s-o dea pe răzătoare pentru comportamentul ei imoral, înapoi în locuinţa de-acum goală şi lipsită de sens. Petrecea ore în şir privind fotografiile care-i aminteau de fericirea trăită, dar asta nu era o consolare. Şi-a adunat toate forţele şi a pornit un asediu pe la toate porţile autorităţilor militare, pentru a-i convinge s-o trimită pe front, ca membră a WAF. Şi a reuşit. Ziarele au ţipat şi mai tare. Patriotism? Nici vorbă, un singur lucru o interesează: să-l reîntâlnească pe Gabin, spuneau autorii articolelor. Şi într-adevăr, l-a întâlnit. În Alger, pe un câmp de instrucţie a puşcaşilor marini. Revederea n-a fost nici pe departe aşa cum o visase ea. El n-a părut deloc surprins, se aştepta ca ea să facă acest lucru care, într-un fel, l-a incomodat. Apoi, războiul i-a separat din nou. Dar n-au încetat să-şi scrie scrisori înflăcărate. În iarna lui 1944, Marlene Dietrich se afla în inima luptelor din Bastogne iar Jean Gabin nu departe, sub ploaia de bombe. Aflând că în seara zilei în care bombardamentele nu încetaseră o clipă „spectacolul" va lua o pauză, Marlene a cerut un jeep şi a pornit în căutarea lui Gabin. A descoperit silueta familiară ei, dar stupoare!, deşi şi el a văzut-o pe ea, i-a întors spatele. L-a strigat ca o fiară rănită: „Jean!". El a tresărit, a rămas pe loc, dar nu s-a întors. Ea a sărit din maşină, a alergat spre el şi l-a cuprins în braţe în corul de fluierături al soldaţilor electrizaţi de această scenă hollywoodiană. „Ce faci?" a mormăit el. „Te sărut!", a replicat ea. „Nu e momentul potrivit...", a încercat el să spună, stânjenit de întreaga situaţie.

De două ori văduvă

Marlene şi Jean s-au umplut de glorie. Statele Unite i-au acordat ei medalia Legiunii de onoare iar Franţa i-a decernat lui Crucea de război. Dar Marlene n-a fost chiar mulţumită, considerând că francezii au tratat oarecum cu indiferenţă curajul „bărbatului ei". Cert este că parizienii de după război n-au fost deloc indiferenţi şi n-au încetat să-şi manifeste uimirea când au descoperit un Jean Gabin cu părul deja alb. Tânărul rebel din *Nopţi marocane* (1935) a îmbătrânit, nu mai există loc pentru el în cinema-ul anilor de după pacea restaurată, spuneau vocile maliţioase. Marlene Dietrich este cea care încă mai crede în el, aşa că părăseşte America şi se instalează la Paris, unde închiriază apartamentul din Montaigne 12, pe care nu-l va părăsi decât în 1992, înainte de a muri, când s-a reîntors la Berlin, oraşul unde se născuse. Dar relaţia dintre ea şi Gabin se schimbase. Ea nu mai era indispensabilă pentru el. Aproape că ea nu mai exista pentru el. Într-o seară, într-un cabaret, erau vecini de mese. Când el a plecat, a salutat-o şi atât. Marlene trebuia să facă faţă durerii unei rupturi pe care totuşi ea nu a considerat-o niciodată definitivă. Panica a fost însă ucigătoare când a citit în ziare că Gabin s-a însurat (în martie 1949) cu Dominique Fournier, manechin la Lanvin, femeia care i-a dăruit apoi trei copii, un cămin liniştit şi o viaţă cu bucurii de om obişnuit. Rănită de moarte, sub imperiul obsesiei pentru iubirea pierdută, Marlene a devenit umbra familiei lui Gabin: intrau ei într-un magazin, ea era în spatele lor, mergeau ei la un restaurant, ea se aşeza la o masă alăturată... Iar când obosea de atâta urmărire, fie se aşeza pe banca din faţa casei lor, unde petrecea ore la rând cu ochii aţintiţi la ferestre, fie se ducea la un film în care juca el. Câţiva ani l-a tot sunat la telefon, nu pentru a-i reproşa ceva, ci doar pentru a-i auzi vocea...

În 1976, când Marlene a aflat că Jean a murit, a spus: „Am rămas văduvă pentru a doua oară". Soţul ei, Rudolph Sieber, murise cu câtva timp înainte.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

REMEDII VECHI în actualitate

O mai veche cunoştinţă a cititorilor „Magazinului", domnul Constantin CHIORALIA, ne-a oferit spre publicare câteva reţete inedite pentru tratarea unor boli – din păcate – de perpetuă actualitate. Vi le vom prezenta ca atare, ţinând cont atât de incidenţa patologiilor respective, cât şi de faptul că reţetele sunt accesibile iar efectele, aşa cum ne asigură colaboratorul nostru, se fac simţite pe termen lung, atunci când pacientul respectă întocmai condiţiile precizate pentru fiecare.

Gastrita hiperacidă este o afecţiune devenită deja „comună". Pentru reţeta indicată, este nevoie de rădăcină de *Inula helenium L.* (iarbă-mare, oman, lacrimile Elenei, holoman, bruscălan, smântânică etc.), recoltată când nu se află în perioada de vegetaţie: noiembrie-martie. Se curăţă la fel ca hreanul şi se trece prin partea mică a răzătorii. Apoi, imediat, se amestecă într-un borcan de 400 ml cu miere de albine, astfel: jumătate de borcan rădăcina rasă şi puţin presată, jumătate miere de salcâm sau polifloră. Se omogenizează conţinutul şi se lasă la macerat 3-5 zile, de preferat în bucătărie,

borcanul fiind acoperit cu un capac.

După perioada de preparare, se administrează câte o linguriţă de amestec, de trei ori pe zi, înaintea meselor principale; nu trebuie să fie mestecat, ci numai diluat cu salivă şi înghiţit astfel, puţin câte puţin. În timpul tratamentului se impune să se evite acriturile, băuturile alcoolice, tocăturile şi afumăturile, conservele, grăsimile animale, fructele crude, dulciurile din abundenţă, condimentele precum ceapa şi usturoiul crude, băuturile acide (siropuri, sucuri, sifon, apă minerală carbogazoasă), rântaşurile, fasolea boabe, varza călită, cafeaua şi tutunul, medicamentele antiulceroase ori acide (aspirină, fenilbutazonă etc.), mâncărurile prea fierbinţi sau prea reci. De asemenea, sunt contraindicate eforturile intense şi prelungite, stresul şi alte asemenea solicitări complexe ale organismului. După acest tratament eficace, nu consumaţi alcool pe stomacul gol şi nu faceţi excese, mai ales la capitolele menţionate mai sus. Treptat, cu prudenţă, se revine la un regim alimentar normal.

Furunculul poate avea o evoluţie evidentă, cu acumulare de puroi. Pentru un tratament eficace într-o asemenea situaţie, se răzuieşte cu lama cuţitului săpun de casă, cât să

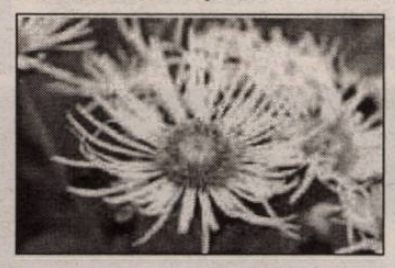

încapă într-o jumătate de cămaşă de ceapă, care să depăşească puţin mărimea furunculului. Fără a fi răsturnată, se pune foaia de ceapă respectivă într-o lingură, deasupra flăcării mici a aragazului, până când săpunul se topeşte, încet, transformându-se într-o pastă. Se lasă apoi câteva minute şi, când leacul aproape s-a răcit, se aplică peste furuncul săpunul protejat de foaia de ceapă şi se fixează cu un bandaj sau cu un plasture, ce se ţine astfel 8-10 ore. Furunculul va „sparge" apoi şi deci conţinutul infecţiei va fi eliminat. După aceasta, este recomandabil să se spele locul cu ceai de plop negru sau cu săpun de casă. Vindecarea se realizează repede şi nu rămân cicatrice.

UNGHIILE şi sănătatea

Tratamente insolite

Gândirea pozitivă şi guturaiul

Avenit frigul, atmosfera e umedă şi pe deasupra mai suflă şi un vânt tăios. Nasul vă curge non-stop şi aţi început să strănutaţi destul de des? Într-un asemenea caz, chiar e firesc să vă îngrijoraţi, însă nu neapărat fiindcă v-ar fi prins un curent la picioare, ci din cauza unei aproape sigure răceli... cerebrale! Nu este deloc un eufemism, ci – aşa cum susţin numeroşi specialişti din medicină – o realitate cât se poate de clară.

Deşi surprinzătoare, constatarea vine în urma unui studiu realizat în Pittsburgh, pe voluntari foarte numeroşi. Aceştia au fost mai întâi chestionaţi în legătură cu starea lor emoţională, apoi li s-au prelevat mici fragmente de ţesut nazal, pentru a se determina eventuala prezenţă a unor infecţii cu viruşi specifici. Coroborate cele două tipuri de informaţii (aparent, absolut cu totul diferite între ele), au condus la o demonstraţie foarte interesantă: a avea o stare de spirit pozitivă înseamnă (şi) a diminua considerabil riscul de a contacta un guturai. De aceea, coordonatorii studiului afirmă fără reţinere că „subiecţii energici, fericiţi şi relaxaţi sunt mult mai puţin expuşi la boli, decât semenii lor depresivi, nervoşi, colerici". Aşadar, zâmbiţi-le celor din jur, transmiteţi-le dragostea dumneavoastră şi veţi vedea că sănătatea va sta mereu pe locul unde vă veţi afla.

Am mai vorbit, în această pagină de terapii complementare, despre diversele metode de non-clinice folosite la evaluarea stării de sănătate a organismului şi, implicit, de diagnosticare a unor boli care uneori nu apar nici în urma celor mai moderne analize de laborator. În acest sens, poate amănuntul cel mai important îl constituie anticiparea, de multe ori, a unor patologii încă nemanifestate pe corpul fizic. „Exilate" cumva către sfera ocultului, a aşa-numitului paranormal, asemenea practici neconvenţionale se dovedesc totuşi a fi redutabile, confirmarea valabilităţii lor apărând la modul concret, mai devreme sau mai târziu. Mă gândesc la vizualizarea aurei, la iridologie, la „palparea" câmpului bioenergetic sau la aspectul unghiilor, domeniu mai insolit, la care se referă binecunoscuta terapeută *Mihaela Opran*, colaboratoare a revistei noastre.

În primul rând, aspectul unghiilor poate indica gradul de vitalitate al organismului. ***Unghiile groase*** în mod uniform pot semnifica o constituţie osoasă puternică, dar şi o tulburare a fixării calciului sau, la copii, posibile dereglări de creştere. Dacă însă grosimea unghiilor este neregulată şi acestea se acoperă

de „riduri", devenind diforme, este semn de nervozitate excesivă, întâlnită la persoanele vârstnice destul de frecvent. La tineri, el arată îmbătrânirea prematură.

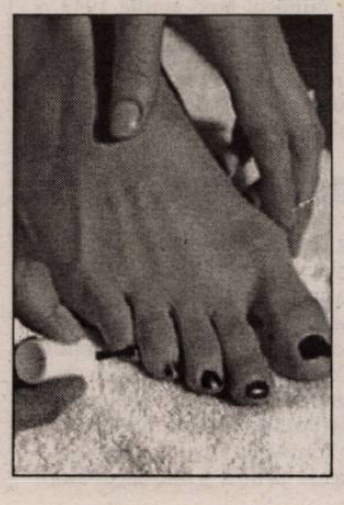

Unghiile subţiri şi care se agaţă uşor indică tulburări de nutriţie şi o anume hipersensibilitate psihică, având printre posibilele efecte nedorite instabilitatea caracterului. Unghiile dure arată mare rezistenţă fizică, voinţa de a acţiona şi dorinţa de reuşită. Unghiile care se rup uşor semnifică tendinţa spre anemie sau chiar arterioscleroză. ***Unghiile moi*** sunt specifice persoanelor cu starea de sănătate fragilă. De asemenea, tulburări patologice grave pot fi indicate şi de unghiile scurte, care cresc greu.

Culoarea unghiilor este la fel de importantă ca şi rezistenţa lor; în mod normal, ele trebuie să fie puţin rozalii. Cele *roşii* arată stare proastă la nivelul aparatului respirator şi al celui circulator. Unghiile cu *nuanţă albastră* sau *gri* indică în plus şi probleme hepatice. O unghie *galbenă, brună* sau chiar *neagră* semnifică o insuficienţă a glandelor suprarenale sau o intoxicaţie cu plumb. În schimb, când *culoarea aproape lipseşte*, unghiile fiind terne, e semn că persoana respectivă este depresivă, apatică sau are un dezechilibru glandular. Cele de *culoarea fildeşului* pot indica anemie, cu pierderea poftei de mâncare, carenţe nutritive grave şi slăbirea organismului. *Unghiile cu pete albe* avertizează asupra unor tulburări de metabolism, demineralizare. *Punctele brune sau negre* sunt specifice dispepticilor şi în cazurile de intoxicaţii pasagere.

O particularitate extraordinară are *unghia degetului mare de la mână*, şi anume de a indica evoluţia bolilor, mai ales când acestea sunt grave, apărând un „rid" pe lăţimea ei. Dacă „ridul" se află către bază, înseamnă că boala e aproape, dacă apare la mijloc, aceasta e în curs de evoluţie, iar dacă e spre vârf, boala se apropie de vindecare.

Ideile succint prezentate mai sus nu fac parte din controversatul domeniu al ghicitului în anumite părţi ale corpului, unde se încadrează şi chiromanţia („cititul în palmă"). Colaboratoarea noastră îşi argumentează afirmaţiile cu elemente ştiinţifice, un motiv în plus să abordăm, atunci când este cazul, şi asemenea practici blânde şi foarte accesibile.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Consultaţii parapsihologice

CURĂŢIREA DE MALEFIC

În articolul anterior, la rubrica de consultaţii parapsihologice, am început prezentarea unor cazuri halucinante, de care s-a ocupat cu numai câteva săptămâni în urmă colaboratoarea noastră Emilia VLĂDESCU – psiholog, parapsiholog, bioterapeut şi medium. Era vorba atunci despre o sibiancă pe care am numit-o Cora, dominată (atenţie: nu posedată) de spiritul malefic al unui individ, lider autoproclamat „maestru", al unei grupări aparent îndreptate pe calea cunoaşterii. Iar situaţia prezentată de colaboratoarea noastră se dovedeşte cu atât mai gravă, cu cât în acelaşi context a mai cunoscut încă două femei, victime ale bărbatului idolatrizat.

Cazul cel mai şocant este al unei femei pe care o numim aici Georgeta. Aparent dependentă de neuroleptice, ea a arătat la prima întâlnire cu Emilia Vlădescu o cu totul altă realitate. Mental, terapeuta a vizualizat o mulţime de entităţi în jurul acesteia şi, treptat, a aflat şi alte amănunte importante. Terorizată de spiritul negativ, pacienta ajunsese să nu se mai dezbrace în baie, deoarece avea impresia că o priveşte permanent cineva. Alteori, culcată pe pat, devenea incapabilă să schiţeze vreo mişcare, ca şi cum ar fi fost ţintuită acolo de o forţă nevăzută. Pe de altă parte, ca şi în cazul Corei, pătrunderea Georgetei tot mai adânc în practicile grupării dominate autoritar de „maestru" a însemnat prinderea ei într-o capcană tot mai strânsă în jurul său, anihilându-i astfel voinţa, puterea de a lua iniţiative, până la pierderea energiei fizice şi sufleteşti. Totuşi, din nou similar cazului Corei, tratamentul Emiliei Vlădescu a determinat conştientizarea realităţii şi începerea desprinderii de acea stare de dependenţă mentală depersonalizantă.

Ce se întâmplă, atunci când discipolul, supus orbeşte „maestrului" ridicat la rang de divinitate, începe – cum spuneam – să vadă şi să înţeleagă realitatea, apoi să revină la normalitate şi implicit la o stare de sănătate a întregului organism, după luni şi ani de epuizare? În primul rând să remarcăm că subiectul trebuie să reînveţe şi să nu mai renunţe la rugăciunea creştină (nemodificată de vreun „lider"), iar pe de altă parte să elimine acele imagini încărcate negativ, cum era, în cazurile Corei şi Georgetei, fotografia „maestrului" pusă în locul icoanelor! Regăsirea de sine produce transformări, la fel ca atunci când faci un tratament medicamentos: celulele organismului sunt obligate să iasă din starea de boală şi să-şi restabilească echilibrul, situaţie ce generează un mic haos, în sensul că ele se vor mişca, se vor agita, pentru a-şi ocupa noile locuri. Nu este vorba doar despre o acţiune fizică, materială şi procesul nu se referă strict la pacient, ci el implică întregul mod de viaţă al acestuia. O dată cu trezirea, el va descoperi de pildă că persoane considerate prieteni erau doar oameni făţarnici şi interesaţi. Dar renunţarea la ei nu înseamnă o pierdere sau un sacrificiu, ci o parte din curăţirea dorită.

Accesul maleficului atât de uşor în mentalul populaţiei de la noi este explicabil, după cum ne mărturisea Emilia Vlădescu, prin faptul că noi, românii, suntem în general credincioşi, dornici de cunoaştere şi pătimaşi; calităţi care pot fi şi sunt deseori folosite în sens negativ. De aceea, grupările spirituale venite de pe întreg mapamondul „ca să-i ajute pe oameni" nu eşuează, cum se întâmplă în ţări ale căror populaţii se bazează preponderent pe raţiune. Pe de altă parte, colaboratoarea noastră afirmă că în jur de 80% din totalul grupărilor respective sunt sataniste sau de inspiraţie satanistă, autohtone ori venite din afară, foarte active. „Girul" oferit doritorilor de a afla cât mai multe este chiar cunoaşterea, dar o cunoaştere deformată astfel ca adepţii să fie cât mai uşor de manipulat, pe lângă care tentaţia puterii vine ca răsplată supremă, dar din aceeaşi sferă a maleficului. Motive mai mult decât serioase pentru a ne deschide bine ochii şi mai ales mintea, atunci când simţim în preajmă ispite nelumeşti.

Vom continua să vă prezentăm asemenea cazuri, lansându-vă în acelaşi timp o provocare; şi anume, să vă adresaţi colaboratoarelor noastre în condiţiile precizate mai jos, dar şi făcând în aşa fel încât experienţa dumneavoastră s-o putem face cunoscută şi celorlalţi cititori ai revistei „Magazin". Aceasta, numai cu acordul dumneavoastră scris, care va însemna, firesc, şi o lecţie de viaţă în plus pentru oricine ne va citi. În acest sens, vă invităm pe toţi cei ce simţiţi nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresaţi *Emiliei Vlădescu* – psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, care vă stă la dispoziţie prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare (însoţită de o fotografie cât mai recentă), în care să precizaţi exact numele şi datele personale, precum şi solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeaşi adresă *(Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701)* trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.

ÎN FRUNTE

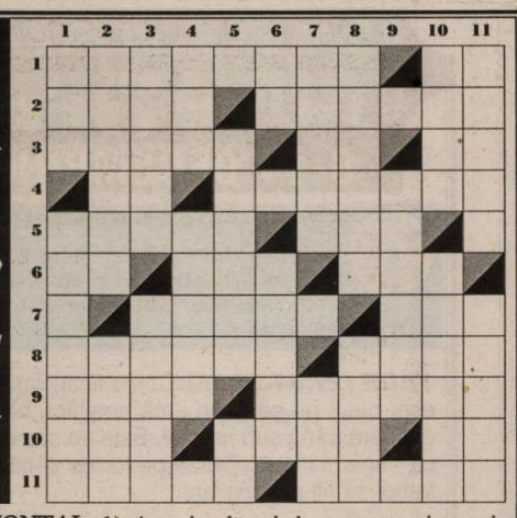

ORIZONTAL: 1) A scris alături de romanțe și poezia „Cu fruntea scânteind de rouă" (Artur) – Sandu Tudor. 2) Poet contemporan din creația căruia am ales „Nicicând fruntea mea" (Emil) – Stau cu fruntea sus. 3) Atitudine ce se impune celor ajunși în frunte – Leș! – Ene! 4) M – Situat între fruntarii. 5) Fruntașul în armată (pl.) – Fir. 6) Dispui – Tratate de biologie – Din neamul anților. 7) Instituție unde porți casca pe frunte – Arbitraj (abr.). 8) Stă în fruntea corului bisericii – Munte în jud. Buzău. 9) Lichid sfințit și aromat, servind în ritualurile creștine la unsul pe frunte – Partea curbată a frunții. 10) Nu merită să stea în frunte – Răstignit și cu o coroană de spini pe frunte – Ion Gane. 11) Breslaș, în trecut – A ajunge în frunte (fig.).

VERTICAL: 1) Autorul poeziei „Îngândurata ninsoare" (Ioan) – Încărunțesc fruntea. 2) A lovi în frunte – Ajuns în frunte după un scrutin. 3) A scris volumul „Marinar de frunte" (Ion) – Locuitor din nordul țării. 4) Piept – Poartă coarne pe frunte (pl.). 5) E în frunte (fem.) – Insula lui Monte-Cristo. 6) Satu-Mare – Prezintă statele în fruntariile lor. 7) Stare inspirată de o frunte senină – Popor care avea în frunte un țar. 8) Sensul zicalei „Ce îți este scris, în frunte-i pus" – Localitate în Ungaria. 9) Vârsta când porți coroniță pe frunte. 10) Pată de păr alb pe fruntea unui cal sau a unui cerb – Cu fruntea încrețită (fig.). 11) A aspira la un loc de frunte – Autorul poeziei „Cerbul cu stea în frunte" (Lucian; 1895-1961).

DICȚIONAR: RAA, ANT, ORUL, OCSA.

GHEORGHE CÂMPEANU –*Focșani*

SOLUȚIA CAREULUI („În frunte"): ENĂSESCU - ST - VIRA - MĂRETI - UMANA - LS - EN - EM - LIMITAT - GRADE - ATA - I - AI - RAA - ANT - N - OASTE - ARB - DASCAL - ORUL - ULEI - ARCADA - REA - ISUS - IG - ISNAF - SALTA.

Fotografii de la cititori

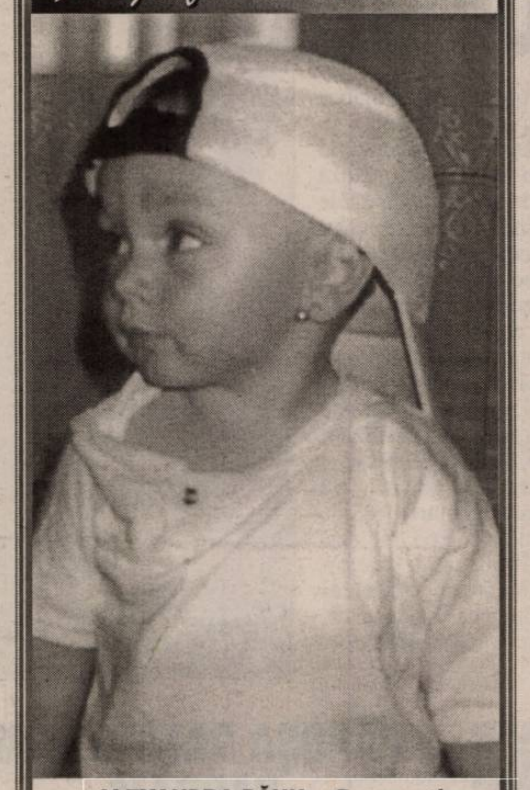

ALEXANDRA PĂUN – București
«Micuța Gavroche»

Verificați-vă cunoștințele

SÂNGE

1. Ce este sângele?
2. Cui îi este atribuită, în general, descoperirea circulației sângelui?
3. Cui se datorează culoarea roșie a sângelui?
4. Din ce familie face parte planta „Sângele voinicului"?
5. Cine a compus muzica operetei „Sânge vienez"?
6. Cine a scris cartea „Cu sânge rece"?
7. Cine a realizat, în 1930, filmul „Sângele unui poet"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Zeul somnului în mitologia finlandeză se numea Untamo. 2) Autorul tabloului „Somnul lui Endymion" este pictorul francez Girodet-Trioson (1767-1824). 3) Muzica operei „Somnambula" aparține compozitorului italian Vincenzo Bellini (1801-1835). 4) Volumul de versuri „Laudă somnului" (1929) este opera marelui nostru poet Lucian Blaga (1895-1961). 5) Rolurile principale în filmul „Somnul de veci", realizat de Howard Hawks, au fost interpretate de Humphrey Bogart și Lauren Bacall. 6) Planta cunoscută în popor sub numele „Somnoroasă" se mai numește „rutișor". 7) Boala somnului este transmisă la om de musca-țețe.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările din numărul 45, având tema „Catorful", am primit:

– 7 răspunsuri corecte: *Prof. Maria Iova – Constanța; Ion Ciocșan – Pucioasa; Prof. Marin Ștefan – Șimleul Silvaniei; Mihai Waspusch – București* și vechiul nostru prieten *Dan Victor Munteanu – Galați*, a cărui revenire în rândul prietenilor rubricii a fost o surpriză plăcută.

– 6 răspunsuri corecte: *Florentina Gorea – Toplița* și *Elena Ispas – Piatra Neamț*, cu aceleași detalii interesante cu care ne-a obișnuit.

– 5 răspunsuri corecte: *Monica Vlad – Timișoara* și *Mirela Ionescu – Iași.*

Așteptăm noi scrisori de la dumneavoastră. *(Irina Stoica)*

ȘAH

Herlin, 1862

PROBLEMA DE AZI:
Albul mută și câștigă

DEZLEGARE:
1. Rd4 Na2 (1...Na6 2. Tb6+-; 1...Ne2 2. Te1+-)
2. Tb2 Nd5 3. Tb6 și 4. Rd5 cu câștig.

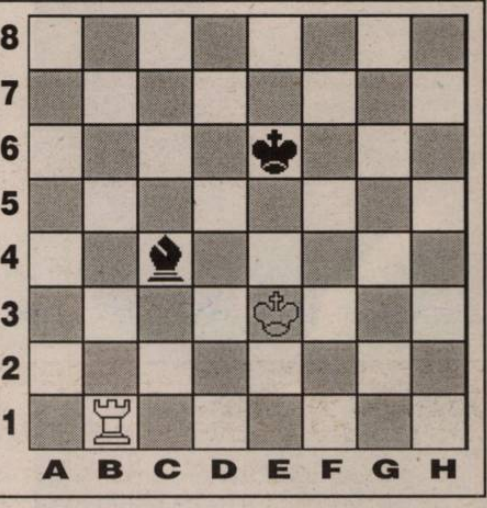

© GHEORGHE POPESCU –
maestru F.I.D.E.

SPORT FLASH

85 de minute de foc

Dinamo a jucat returul cu Spartak Moscova cu visul în suflet de a întoarce acel dezonorant 0-4 din partida tur. Mulți credeau că Dinamo poate răsturna rezultatul, dar și mai mulți au fost cei sceptici. Cu toate acestea, Dinamo a avut 85 de minute în care a fost sigură pe forța ei renăscută, în care a arătat un joc european superior moscoviților, veniți în Ștefan cel Mare doar ca să păstreze un avantaj copios. Ei, bine, Dinamo a ajuns, incredibil, la 3-0 și visul s-a aflat la un gol de a deveni realitate. Și, cu toate acestea, un munte de dezamăgire s-a prăbușit peste stadion în momentul în care, la singurul atac mai consistent al rușilor, o greșeală în apărarea dinamovistă a dus la un penalti nesperat. Preda putea deveni un erou al meciului doar dacă ar fi reușit să apere acest penalti. La scorul de 3-1, însă, spectacolul s-a terminat. Dinamo a părăsit competiția, dar nu dizgrațiată, ci cu fruntea sus. Din păcate, o frunte acoperită de dezamăgire.

Și cu asta, basta!

Steaua era mai aproape de calificare, îi trebuia un singur gol, nu patru. Dar destinul fotbalului nostru pare clonat. O primă repriză foarte bună pentru Steaua, Claudiu Răducanu a ratat în minutul 3 cea mai mare ocazie a meciului, singur cu portarul, o primă repriză în care englezii n-au arătat cine știe ce, dar, dar și iarăși dar, în a doua repriză Liverpool s-a înfiripat, Steaua s-a înmuiat, suficient ca, după un penalti neacordat de arbitru, englezii să marcheze golul de care aveau nevoie. Moment în care ei au renăscut, în vreme ce Steaua s-a scufundat, în ciuda optimismului de operetă al lui Gigi Becali, care se și vedea în finala cupei UEFA. El, cu siguranță se va vedea și în continuare acolo, nici o problemă, dar steliștii, din păcate, și-au încheiat circuitul european. Jocul lor ne-a demonstrat că degeaba joci frumos dacă nu poți și să-ți atingi scopul. Și cu asta, basta! Să revenim la oile noastre...

General Dinu

Deși fotbalul merge pe brânci, noi avem un nou general. Cornel Dinu, fost fotbalist dinamovist, care a trăit aproape trei decenii în curtea clubului din Ștefan cel Mare, pe care nu l-a părăsit decât atunci când a fost trimis forțat la CS Târgoviște, mai nou administrator delegat al FC Dinamo, a fost săptămâna trecută înaintat la gradul de general. „Sunt primul sportiv care a ajuns la gradul de general (de brigadă), prin ceea ce am făcut în teren, pentru fotbalul dinamovist și pentru sportul românesc", a spus Cornel Dinu, care și-a exprimat totuși părerea de rău că nu s-a aflat alături de el și Ivan Patzaichin, fost multiplu campion olimpic și mondial la caiac-canoe.

GEORGE CUȘNARENCU

GRĂDINA
micul nostru Paradis

Portocalul amar

Deși fac parte din... aceeași familie, **portocalul amar** (*Citrus aurantium*) se deosebește de **portocalul dulce** (obișnuit). Cel mai adesea crește sub formă de arbust sau pom de mărime mijlocie, cu ramuri viguroase și spini foarte mari. Frunzele sunt puternic parfumate, de mărimi diferite, în funcție de soi, cu pețiol lung de 2-3 cm, prevăzut cu aripioare mari. Florile sunt mari, albe și frumos mirositoare, dar fructul este mic (deși la unele soiuri sunt și mijlocii sau mari), sferic, cu coaja foarte groasă, aspră, portocaliu-roșcată. Pulpa fructului are 10-12 clini, e de culoare cenușiu-închis și are gust amar-acid. În plus, are un număr mare de semințe. În esență, prin ce se deosebește de portocalul dulce? Frunzele au limbul îngust și alungit, pețiolul este mai lung și prevăzut cu aripioare mai mari iar florile pot fi lipsite în unele cazuri de pistil. Frunzele și florile conțin uleiuri eterice diferite de cele ale portocalului dulce. Varietatea de portocal amar denumit „Myrtifolia" – cu fructe mici, acrișor amare, este folosit la prepararea băuturilor și a uleiurilor eterice. Acesta de fapt se și folosește ca plantă ornamentală de ghiveci. Este foarte decorativ și mai rezistent la frig decât portocalul dulce.

(A. Popescu)

Integramă de GHEORGHE POPESCU

VIZIUNI

A-ȘI DUCE EXISTENȚA / OAMENI... DE ORDINE		A FACE CU OU ȘI CU OȚET / BOLOVAN		EVA POP / ASFIXIERE		CUȘĂTURĂ PE MARGINE / DRUMEȚ		ASIGURAȚI / CELEBRA AGENȚIE STAȚIALĂ	IBOVNICĂ / OCHITE ÎN POLIGON
GAZ DE SONDĂ / EGUMENI					PENE SERIOASE / GEST MECANIC				
							SĂPAT LÂNGĂ DRUM / MĂMĂLIGĂ MOALE		
SINGULARI / SUNET LA CEAS						MUZICĂ VOCALĂ / NEAMURI MARI			
			AI DE COLO / A PUNE ÎN LEGĂTURĂ					INTRARE LA TEATRU! / DIN NOU	
	METAL DE PREȚ / A SCURMA CU GHEARA				A FACE O ALEGERE / MAT				O ZI CU FOTBAL
		CORP DE ILUMINAT / TITLU DE NOBLEȚE					FEMEIE FĂRĂ CREDINȚĂ / MORAL		
CER! / BIRLICI / ÎN DACIA!				DAT DISPĂRUT / OBICEI BISERICESC					REVERIE... ÎN SOMN
			PLIMBARE ÎN VITEZĂ / SERE!					ÎN LAVĂ! / OANA GHERGHE	
OS LA UN JOC DE COPII / CLOCOTIT						ARBUȘTI EXOTICI			
					FACE MOARTE DE OM				

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „PUNCTE DE ATRACȚIE"

Orizontal: M - C - S - N - A - S - DIVERTISMENT - CIRCAR - ORAR - DURI - LIPSITI - TANC - GAIE - V - SI - TOCAT - NAI - O - PALI - AGER - LAI - ATATA - BS - ICONAR - TRIL - TUNSE - CAIETE - RIT - IERTARI - MACINA - SALUT.

A MURIT FULG DE NEA!

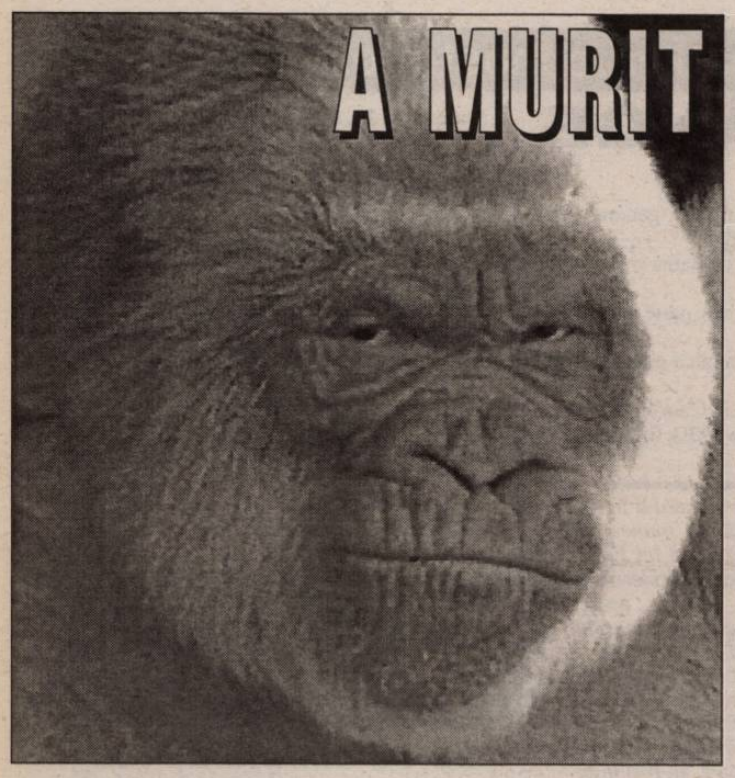

„Copito de nieve" (fulg de nea), singurul exemplar din lume de gorilă albinoasă în captivitate, a murit săptămâna trecută la grădina zoologică din Barcelona, cauza morţii fiind un cancer de piele. În vârstă de 38 sau 40 de ani, pensionarul cel mai celebru al grădinii zoologice din capitala catalană a depăşit, spun specialiştii, speranţa de viaţă care la această specie este în jur de 25 de ani. La gorile, 40 de ani de viaţă înseamnă cam 80 de ani de viaţă la om, dar această diferenţă nu elimină restul asemănărilor cu omul. După unele păreri, maimuţele par mai degrabă foşti oameni ai unei civilizaţii trecute, decât strămoşii omului, teorie care nu mai stă azi în picioare. „Fulg de nea" nu era foarte uşor, dimpotrivă, cântărea 168 de kilograme, la o înălţime de 1,63 m, deşi mânca doar fructe şi cremă de iaurt. El a fost adus în Spania în 1966 de un cercetător spaniol, tocmai din Guineea Ecuatorială, unde trăia în grădina unui vânător al tribului Fang.

Un nou aparat, aproape casnic

ORGASMATRONUL

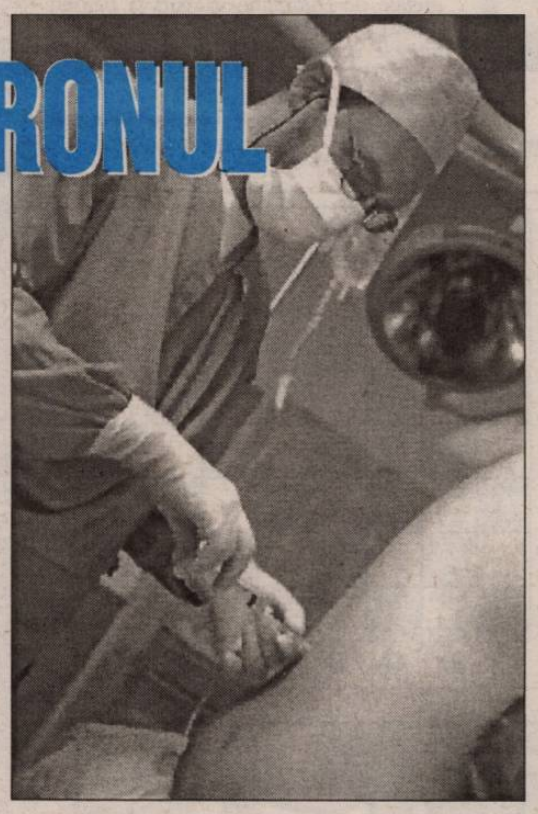

După vibrator, o echipă de medici americani testează acum ceva mult mai sofisticat şi, oricum, fără baterii: orgasmatronul. Este vorba, scrie revista „New Scientist", despre un implant, cam ca în filmele hollywoodiene, care o dată introdus sub pielea femeii va produce instantaneu şi la comandă orgasmul. Important este să nu te afli în metrou când comanzi orgasmul. „Descoperirea" se spune că a fost făcută din greşeală, în urmă cu doi ani, de un anestezist, în timpul unei operaţii de rutină. Ideea i-a venit după ce a plasat doi electrozi la nivelul măduvei spinării unei paciente, pentru a-i atenua durerile. Pacienta, care era trează şi îl ghida pe anestezist, a trăit o plăcere neaşteptată. Această întâmplare l-a făcut pe medic să cerceteze cazul mai în profunzime. Acum aparatul are binecuvântarea autorităţilor sanitare americane (FDA) şi costă doar 13.000 dolari. Aparatul se plantează sub piele şi poate fi acţionat ca un televizor, prin telecomandă. Singura dezamăgire pentru medicul american este că deocamdată nu se prea găsesc femei cu entuziasm care să vină la verificarea aparatului.

PĂPUŞA DANSATOARE SADDAM

La un punct de vamă israelian, vameşii au oprit un camion care transporta 450 de păpuşi dansatoare şi, lipsiţi de umor, au interzis intrarea camionului în Israel. E drept că nu era vorba despre păpuşi oarecare, ci despre nişte păpuşi care cântau şi dansau singure, având chipul lui Saddam Hussein şi al lui Ben Laden. Până la urmă, motivul oficial al refuzului de intrare s-a făcut în virtutea unei legi care interzice incitarea la violenţă, a anunţat un purtător de cuvânt. Păpuşile, de fabricaţie chineză, au fost oprite în portul Haifa, proprietarul lor fiind un arab israelian care în cursul interogatoriului a recunoscut că le aducea pentru o clientelă arabă şi evreiască.

POLIŢIŞTI FĂRĂ FRONTIERE. Nu numai la noi, poliţiştii încurcă borcanele la teste, ci şi la case mai mari. La Lille (Franţa), de pildă, o femeie care n-avea nici maşină, nici permis de conducere, a primit de la poliţie o notificare că a depăşit viteza legală pe şosea, radarul înregistrând-o cu o depăşire a vitezei legale cu 10 la sută. E drept, radarul n-a greşit, dar „adrisantul" amenzii nu putea fi femeia respectivă, cu atât mai mult cu cât maşina era înregistrată în nordul ţării.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

- *Un proiect care va schimba lumea*
- *Intimitatea sub lupa cercetătorilor*
- *„Locul unde morţii îi este frică de om"*
- *Rugăciunea, calea spre vindecarea totală*

ŞLAPI DE CAUCIUC LA PREŢ DE DIAMANTE

Cele mai populare încălţări din Brazilia sunt un fel de şlapi din cauciuc numiţi „Havaianas", care nu costă niciodată mai mult de 2,5 euro. Numai că există şi variante de şlapi pentru cei înstăriţi, care doresc să poarte bijuteriile şi în picioare, nu doar la mâini. Aceştia au făcut comandă bijutierului brazilian H. Stern care, în colaborare cu firma producătoare de şlapi, a realizat un model ieşit din comun, montând pe bridele în V ale populareleor sandale de plajă franjuri de aur de 18 carate şi diamante. Astfel, o pereche de şlapi a ajuns la preţul de 20.000 euro. Şlapii-bijuterie vor fi vânduţi doar în Brazilia, unde există sloganul publicitar „Diamantele sunt eterne. La fel şi Havaienele". Deşi eterne, havaienele sunt produse doar din 1962, fiind vândute de atunci în 55 de ţări.

HOROSCOP 8-14 DECEMBRIE

BERBEC (21.03-20.04): Alura curbei psihicului indică faptul că sunteţi optimist şi că aveţi toate şansele ca iniţiativele dv. să aibă succes. Din păcate, în dragoste lucrurile şchioapătă.

TAUR (21.04-21.05): Curba financiară este pusă pe şotii. Ba urcă ameţitor, ba coboară până sub normal. Este un semn că bugetul dv. oscilează periculos şi că ar trebui să fiţi mai vigilent.

GEMENI (22.05-21.06): Două bucurii vă vor întâmpina în primele zile ale intervalului. Luni veţi primi o veste excelentă de departe, iar marţi veţi primi bani – o sumă apreciabilă.

RAC (22.06-22.07): Vă simţiţi în „colimatorul" cuiva şi lucrul acesta nu vă dă pace. Dar, conform cu poziţia lui Uranus faţă de Soare, nimic primejdios nu vă aşteaptă în această perioadă.

LEU (23.07-22.08): Curba carierei profesionale are o ascensiune impresionantă. Probabil că veţi primi responsabilităţi noi la serviciu, mai bine plătite.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Curba financiară cunoaşte o ascensiune deosebit de consistentă, astfel încât joi sau vineri aceasta atinge un maxim. Poate că veţi primi o sumă dolofană de bani.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Marţi sau miercuri vă pândeşte un ghinion financiar destul de amărui, aşa că fiţi cu ochii-n patru când duceţi mâna la buzunar, şi mai ales dacă o duceţi numai dv.!

SCORPION (23.10-21.11): Marte şi Venus sunt temporar în opoziţie, aşa că s-ar putea ivi scântei în relaţiile cu persoana iubită. Pe de altă parte, afacerile vă merg din plin.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Miercuri veţi primi o vizită foarte interesantă, probabil de la o persoană cu care aţi avut cândva relaţii excelente, dar... S-ar putea reînnoda o idilă!

CAPRICORN (21.12-19.01): Principalele curbe astrale sunt, din păcate, la nivele modeste. S-ar putea să aveţi o pierdere financiară (pe la mijlocul intervalului), pe care o veţi recupera curând.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Soarele şi Luna nu sunt acum într-o relaţie favorabilă, astfel încât nu sunt indicate iniţiativele profesionale şi sentimentale. Cenzuraţi-vă mai drastic orgoliile!

PEŞTI (19.02-20.03): Monotonia din primele zile ale săptămânii va fi spulberată de o veste excepţională din sfera financiară. Sub protecţia lui Mercur, veţi dispune de mai mulţi bani de cheltuială.

Personalităţile săptămânii: *Hortensia Papadat-Bengescu, Ionel Perlea, Radu Beligan, Virgil Madgearu; Gustave Flaubert, Hector Berlioz, cneazul Potemkin, Jan Sibelius, Jean Marais, Frank Sinatra.*

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	30.000 LEI	❑ 3 LUNI	90.000 LEI	❑ 5 LUNI	150.000 LEI
❑ 2 LUNI	60.000 LEI	❑ 4 LUNI	120.000 LEI	❑ 6 LUNI	180.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/222.83.36

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (110 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 55 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ – 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 655 • ANUL XLVI • 11 DECEMBRIE 2003 • 16 PAGINI • 8000 LEI Nr. 50 (2405)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Nu spune tot ce ştii, nu crede tot ce auzi şi nu face tot ce poţi.*
(Yvan Audouard)

■ *Du mâna la pălărie cât poţi de repede şi la buzunar cât poţi de încet.*
(Voltaire)

■ *Omul care este perfect conştient de limitele sale e cu adevărat inteligent.*
(Goethe)

LOCUL UNDE MORŢII ÎI ESTE FRICĂ DE OM

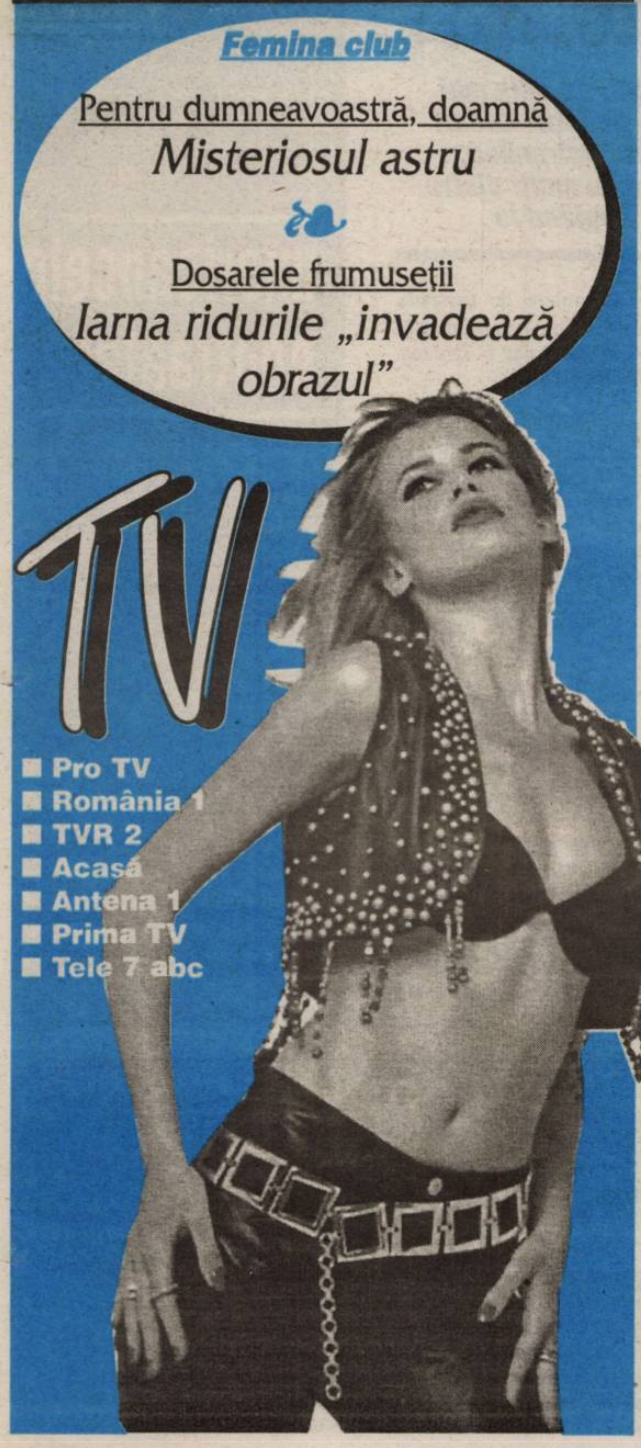

Descoperire uimitoare în Etiopia şi o nouă ipoteză

CONCURENŢĂ ÎNTRE MAMIFERELE PREISTORICE

Resturi fosile, descoperite recent în Etiopia, – martore ale existenţei unei bogate faune de mamifere, cum ar fi cazul unor elefanţi primitivi – vin să umple un gol în bagajul de cunoştinţe legat de viaţa din epoca în care Africa şi Arabia formau un vast bloc continental. Ştirea a fost anunţată în numărul de săptămâna trecută al revistei *Nature*, iar locul exact al descoperirii este situat în zona muntoasă a Etiopiei. O echipă internaţională de cercetători condusă de paleontologul american John Kappelman (de la Universitatea Texas, Austin) a reuşit să obţină date absolut noi despre ceea ce s-a întâmplat în această parte de lume în urmă cu 32-24 milioane de ani, înainte ca în această imensă suprafaţă înconjurată de mări şi oceane să formeze o crevasă profundă care, umplându-se cu apă, s-a transformat în ceea ce azi este Marea Roşie. Munca cercetătorilor s-a concentrat asupra sedimentelor vulcanice din mai bine de 70 de situri întinse din câmpiile agricole ale regiunii Chilga până pe platourile muntoase din nord-vestul Etiopiei. „Am găsit aici mărturii despre o perioadă care lipsea din istoria Africii-Arabia” a spus Kappelman, subliniind că „am aflat acum ceea ce s-a întâmplat cu mamiferele în timpul acestei perioade de opt milioane de ani care este de multă vreme un mister pentru ştiinţă”. Fauna Africii-Arabia, spun paleontologii era un amestec surprinzător de mamifere fosile care pot fi alipite la unele specii africane de azi, în vreme ce alte fosile reprezintă ultimii supravieţuitori ai unor specii despre care, până acum, se credea că au dispărut mult mai înainte. Kappelman şi colegii săi au fost surprinşi să descopere mai multe specii de elefanţi primitivi, cum ar fi *Paleomastodon* (animal de talie mică înzestrat cu un început de trompă), alături de *Gomphotherium*, un elefant a cărui linie evolutivă duce la speciile existente astăzi. Dar într-o bună zi, acum 24 milioane de ani, Africa-Arabia a început să intre în contact cu Europa şi Asia, moment în care elefanţii primitivi, confruntaţi cu concurenţa speciilor nou sosite, au dispărut, în vreme ce strămoşii elefanţilor de azi au putut face faţă noilor condiţii şi au colonizat alte regiuni ale lumii. „A găsi locuri care să conţină fosile mai apropiate de acest eveniment crucial este un lucru absolut necesar pentru a putea să evaluăm pe de-a-ntregul ipoteza concurenţei”, a recunoscut Kappelman. Până atunci, această teorie rămâne o poveste frumoasă între atâtea altele lansate de cercetările fragmentare şi răzleţe.

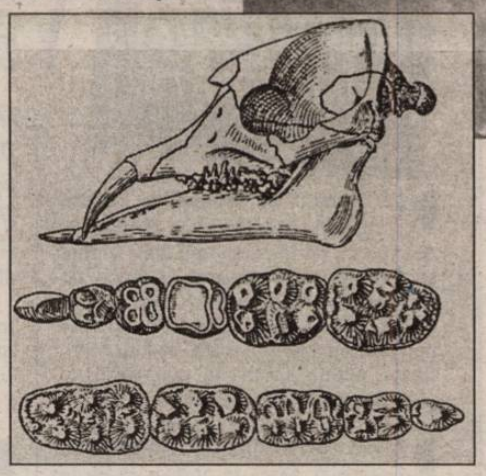

Pentagonul trebuie să-şi pună la treabă sateliţii-spion

ZGOMOTE CIUDATE PE STAŢIA SPAŢIALĂ

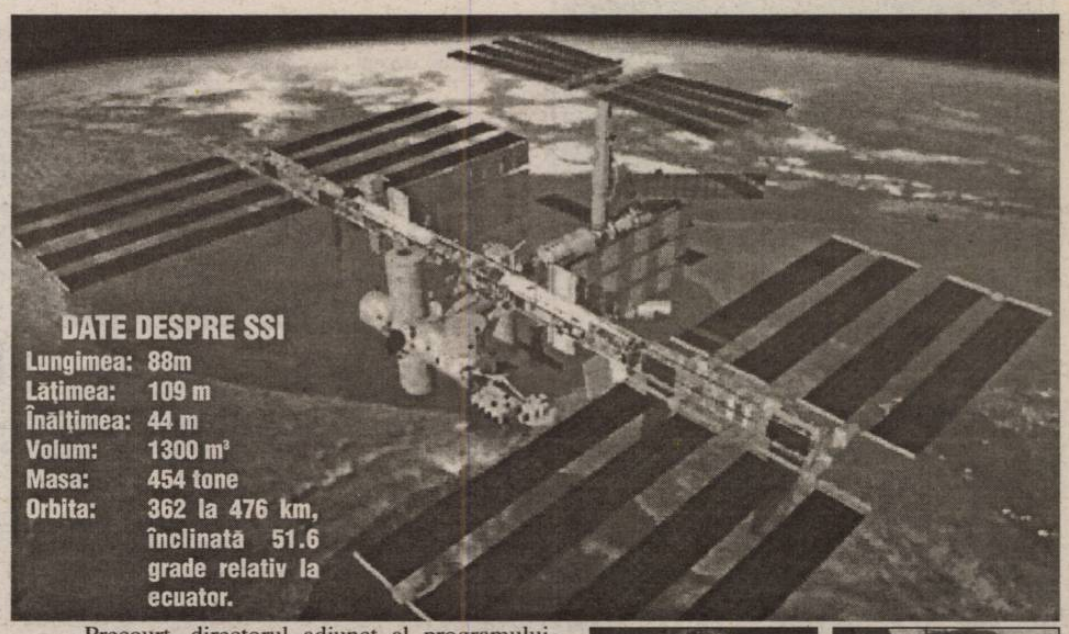

DATE DESPRE SSI

Lungimea:	88m
Lăţimea:	109 m
Înălţimea:	44 m
Volum:	1300 m³
Masa:	454 tone
Orbita:	362 la 476 km, înclinată 51.6 grade relativ la ecuator.

La cererea NASA, care nu-şi poate explica fenomenul, Pentagonul îşi va pune la treabă sateliţii-spioni care gravitează în jurul Pământului, pentru a vedea dacă Staţia Spaţială Internaţională (SSI) nu a suferit unele stricăciuni exterioare în urma unor zgomote ciudate care au fost auzite recent de cei doi cosmonauţi aflaţi la bordul ei, rusul Alexandr Kaleri şi americanul Michael Foale. Precauţia Agenţiei americane devine necesară mai ales după tragedia din februarie când naveta Columbia s-a dezintegrat la reintrarea în atmosferă. Şi atunci, la lansarea ei, cosmonauţii au auzit un zgomot ciudat, dar NASA a considerat că nu e nici un pericol pentru securitatea navetei. Charles Precourt, directorul adjunct al programului SSI de la NASA, a declarat agenţiei de presă *Associated Press* că Ministerul American al Apărării a pus la dispoziţie Agenţiei spaţiale toată tehnologia sa pentru o cât mai bună examinare a staţiei orbitale mai ales după data de 26 octombrie când zgomote ciudate au fost semnalate. Deocamdată, se spune, nu a fost depistat nimic suspect la exteriorul staţiei, dar cercetările continuă.

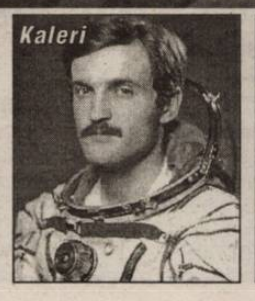

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

divanul galben

ECONOMISTUL MIHAI EMINESCU

Nimeni nu şi-l poate închipui pe poetul naţional stând la un birou de lemn mâncat de cari, cu mânecuţe negre, încercând să ordoneze, cu ajutorul unui creion chimic, coloanele pline de cifre. Şi totuşi, atenţia lui Eminescu se opreşte uneori şi asupra economiei naţionale. *„Prevestitorii decadenţei bat în zadar la poarta luării noastre aminte. În zadar medicul recrutor constată degenerarea rasei române, perceptorul sărăcia ei, învăţătorul ignoranţa, economistul inepţia ei produsă în mod artificial – noi urmăm, ca bizantinii decăzuţi, a tăia înţelesul cuvintelor în două şi, cum pentru aceştia vorba filioque era pretextul de război civil şi de împărecheri, tot astfel la noi vorba liberalism constituie pretextul sub care o ceată de negustori de principii monopolizează şi nimicesc puterile întregei ţări”*, scrie el într-un articol din 2 iulie 1882, în ziarul *Timpul*. Similitudinea cu zilele noastre poate fi explicată fie prin faptul că Eminescu este un gânditor universal, fie prin faptul că, de mai bine de un secol, am rămas înţepeniţi în vechile metehne fără ca nimeni să ia aminte la consecinţe. Oricum, mult mai multe lucruri interesante pot fi aflate din volumul „Economistul Mihai Eminescu” scris de Radu Crişan şi scos pe piaţă de editura Cartea Universitară.

PRIMUL ROMÂN CARE A AJUNS LA POLUL NORD

Teodor Negoiţă, primul român care a ajuns la Polul Nord, şi despre care revista noastră a scris în mai multe rânduri, a vrut să facă un cadou de Moş Nicolae elevilor şi cadrelor didactice de la Colegiul Naţional „Constantin Cantacuzino” din Târgovişte, vorbindu-le în cadrul unei conferinţe, despre performanţele lui şi despre unicitatea locurilor pe care le-a străbătut. Cu această ocazie, Teodor Negoiţă le-a oferit celor prezenţi şi o proiecţie de diapozitive care a cuprins imagini inedite din cele 12 expediţii întreprinse de explorator în Arctica şi Antarctica. Teodor Negoiţă, care este şi director al Institutului Român de Cercetări Polare, a răspuns întrebărilor tinerilor mărturisind că lucrurile care l-au marcat cel mai intens de-a lungul călătoriilor sale au fost „priveliştea oferită de aurora boreală şi pacea sufletească pe care ţi-o dă contemplarea nesfârşitelor întinderi de gheaţă”.

ARTA DE A CITI

Plăcerea de a citi cărţi este azi împinsă de televiziune, de filmele şi de muzica de consum, cu foarte multă vigoare, în colţul uitat al îndeletnicirilor noastre zilnice. Dar lucrurile n-au stat întotdeauna aşa. Pe vremuri, aşa cum se vede şi în imaginea alăturată, până şi suveranii erau poeţi, în afară de faptul că erau şi mari iubitori de carte. Alfons al X-lea, zis şi Înţeleptul, care a trăit între

1221 şi 1284, este primul care a oficializat proza castiliană. A scris, la rândul lui, „Cantigas de Nuestra Señora” cea mai importantă culegere de poezie marială a evului mediu. De pe urma conducătorilor de azi ce rămâne? *(Ilustraţie din „Cantigas”, sec. al XIII-lea, Biblioteca regală de la Escurial, Spania)*

GEORGE CUŞNARENCU

Labirint sentimental

CRISTINA MARCU, Iaşi: *„...Cred că mai interesant decât zodiacul pe bază de planete este cel al arborilor şi mă întreb de ce nu l-aţi prezentat pe larg în această rubrică, pentru că nu l-am mai întâlnit în nici o altă publicaţie. După cum aţi scris chiar dumneavoastră, semnificaţiile zodiilor asiatice sunt mai filosofice decât la occidentali şi mai poetice (...) Aş dori să ştiu, dacă se poate, care sunt aceste zodii japoneze pentru luna decembrie şi ce caracteristici au ele. În altă ordine de idei, aş dori să ştiu, pentru cele două fiice ale mele (Gemeni şi Peşti), care sunt zodiile clasice compatibile şi ce profesiune li se potriveşte cel mai bine. Ambele sunt la liceu şi, deşi m-am străduit să le descopăr o vocaţie sau o înclinaţie anume, nu cred că «şi-au dat arama pe faţă» deocamdată. Vă mulţumesc anticipat!”*

Zodiile japoneze din decembrie

– Stimată doamnă, publicarea întregului zodiac arboricol japonez ar lua prea mult spaţiu, de aceea răspund de fiecare dată când sunt solicitări în acest sens. Iată care sunt zodiile japoneze din decembrie: ***22.11 – 1.12 (şi 25.05 – 3.06) = Frasin (ambiţie); 2.12 – 11.12 (şi 4 – 13.06) = Carpen (artist); 12.12 – 21.12 (şi 14-24.06) = Smochin (sentimental); 22 decembrie (zodie de excepţie cu o singură zi) = Fragul (inventiv); 23.12 – 1.01 (şi 25.06 – 4.07) = Mărul (dragoste).*** Faptul că există două intervale atât de mult depărtate între ele se datorează faptului că arborii şi arbuştii au perioada de dezvoltare şi perioada de hibernare. Zodiile cu o singură zi (corespunzătoare echinocţiilor şi solstiţiilor) sunt zodii excepţionale pentru japonezi, pentru în acele zile se decide soarta Luminii şi a Întunericului pe Pământ. În stilul clasic, vă precizez că femeile din Gemeni au afinitate maximă faţă de Lei şi Săgetători, iar ca profesiune le sunt indicate cele în care se pune bază pe ştiinţele exacte. Femeile din Peşti au afinitate maximă faţă de Raci şi Scorpioni, iar ca profesiune le este indicată (teoretic, evident) o carieră bazată pe artă, filosofie şi biologie.

ELENA N., Târgovişte: *„...Eu cred în prognosticurile astrologice, dacă se poate spune aşa. Sunt născută în zodia Leului şi aş dori să ştiu de cine să mă fresc, pentru că de cine sunt atrasă ştiu deja (...) Din alte surse am aflat că nu este bine să întemeiezi o legătură afectivă înainte de sărbătorile religioase, căci nu va dura. Probabil că asta are legătură şi cu perioada posturilor. Nu ştiu ce să cred despre astfel de superstiţii, poate mă lămuriţi dumneavoastră.”*

Leoaicele sunt prea pătimaşe

– Dragă Elena, problema pe care mi-ai pus-o este foarte interesantă şi mărturisesc faptul că nu am găsit astfel de referiri în bibliografia mea. Probabil că genurile de abstinenţe la care se referă cutumele religioase se extind şi asupra vieţii amoroase, dar nu şi sentimentale. Pe de altă parte, îţi precizez că Leoaicele au o mare arie afectivă, ele fiind perfect compatibile cu Berbecii, Leii, Peştii şi Scorpionii, însă sunt femei atât de orgolioase, încât pot desface o legătură din motive care altor femei li s-ar părea minore. De asemenea, Leoaicele se manifestă destul de neplăcut faţă de Tauri şi Capricorni, pe care, teoretic, nu-i poate suferi. Aş dori să mai adaug faptul că Leoaicele au tendinţa să facă mulţi copii, indiferent cu câţi soţi...

Săgetătorii sunt pândiţi de ghinion

– Dragă *Manuel*, dacă te consolează cu ceva, află că nu eşti primul pe această listă amăruie. Este vorba atât de afectivitate, cât şi de caracter, căci în privinţa asta nu încape minciună. Dacă te-a minţit o vreme, e ghinionul tău şi trebuie să foloseşti cât mai eficient buretele... Teoria spune că Săgetătorii şi femeile din Capricorn nu au nici o relaţie specială, ei se împacă de minune cu damele din Gemeni şi Săgetător. Dacă vrea să se împace, atunci puteţi deveni prieteni, dar cu astfel de antecedente nu cred că amiciţia va dura. Ai răbdare, dar fără tutun!

RADU IANIERI

MANUEL, Bucureşti: *„...Ce poate face un bărbat din Săgetător care este abandonat în mijlocul unei petreceri? Mie mi s-a întâmplat acest lucru la o petrecere din luna octombrie. Fata cu care eram împreună de aproape doi ani a refuzat să danseze cu mine şi, când i-am reproşat acest lucru, mi-a spus că până atunci a ieşit cu mine în public doar pentru că insistam şi mă enervam când eram refuzat. A fost o mare surpriză pentru mine, căci eu credeam că ea mă iubeşte cu adevărat, dar în realitate se prefăcea (...) Această fată, pe care am părăsit-o şi pe care vreau s-o uit cât mai repede, este născută în decembrie, deci este Capricorn. Ce mă sfătuiţi să fac în continuare, mai ales că unele colege mi-au spus că ar vrea să se împace?*

Dialog astrologic

ANCHETA săptămânii

Vă certaţi! Dar merită?

Deseori, în relaţiile de cuplu, apar probleme, de cele mai multe ori minore, care creează tensiuni şi discuţii. Uneori spiritele se încing şi discuţiile degenerează, antrenând, progresiv, dizarmonia relaţiilor. Din păcate nu mulţi dintre noi aleg o cale de rezolvare a problemelor apelând la raţiune, calm, diplomaţie.

La început nu. Acum ne certăm aproape în fiecare zi. Dacă trec 48 de ore fără să ridicăm tonul unul la altul şi fără să ne reproşăm ceea ce ne deranjează, am impresia că a trecut ziua inutil. Mereu apare câte un lucru care ne deranjează şi dacă reacţionăm, facem puţină lumină în viaţa noastră. *(Georgiana Vintilă, 20 ani)*

Motive de ceartă există cu zecile în fiecare zi. Dacă te prefaci că nu le observi s-ar putea să devii încetul cu încetul sclavul celuilalt. *(Oana Siliceanu, 18 ani)*

Depinde cum priveşti cearta. Te poţi certa decent şi constructiv. Dacă treci la insulte sau la provocări pline de ură, înseamnă, fie că nu ai demnitate, fie că renunţi la ea şi fără demnitate nu poţi fi om. *(Dan Dăcilă, 22 ani)*

Bărbaţii adevăraţi au tact şi nu se ceartă. Femeile n-au tact şi nu se pot abţine când nu le convine ceva. De acea, mulţi bărbaţi sunt superiori femeilor. *(Crin Petraşcu, 21 ani)*

Dacă ştii să îţi alegi partenerul şi să-l struneşti fără pinteni sau bici, adică doar cu vorba dulce, niciodată n-o să ajungi în situaţia penibilă de a te certa. Eu aşa văd lucrurile. Pe de altă parte, dacă iubeşti cu adevărat e imposibil să te certi. Când iubeşti cauţi mereu să fii agreabil şi generos. Multă lume nu prea înţelege din păcate chestia asta... *(Olimpia Stănilă, 19 ani)*

Toată lumea se ceartă şi eu cred că asta e şi un fel de terapie. Dacă ţii amărăciunea în tine, s-ar putea să ai probleme de sănătate. *(Magda, 17 ani)*

Viaţa e o acumulare de tensiuni. Cearta poate fi o supapă prin care le eliberezi. Nu-i frumos dar e sănătos. *(Andrei Constantin, 18 ani)*

Mărturisesc că da. Dar îmi pare rău de fiecare dată. Şi după ce îmi pare rău iar o iau de la capăt şi tot aşa. Cel mai rău îmi pare când mă cert cu părinţii care îmi vor numai binele chiar dacă au păreri învechite despre cum trebuie să te porţi. Cu prietenul meu mă cert uneori pentru nimicuri, dar nici unul nu pune la suflet vorbele grele. *(Stefania, 18 ani)*

Uneori îţi vine să te certi dar dacă faci pasul ăsta şi o ţii tot aşa urmează inevitabil despărţirea. Aşa că, mai lasă de la tine ca să dai o şansă relaţiei. *(Adina P., 19 ani)*

E una din problemele cuplului. Unii din parteneri nu sunt preocupaţi să-l înţeleagă pe celălalt sau nu-l pot înţelege, fie pentru că n-au această capacitate fie pentru că celălalt nu se lasă înţeles. *(Ticu Rădescu, 26 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Americancele contraatacă

Congresul american a adoptat o lege care interzice intervenţiile chirurgicale în cazul întreruperii de sarcină tardive. O iniţiativă care a stârnit reacţii de protest din partea unor segmente ale opiniei publice feminine, fiind vorba de prima restricţie în contextul drepturilor femeilor de a avorta, drepturi stabilite de Curtea supremă în anul 1973. Promotorii acestei legi consideră că aceasta va pune capăt unei practici aberante şi va încuraja perpetuara vieţii în SUA. O serie de organizaţii feministe au reacţionat energic în faţa acestui „abuz” legislativ, acuzând Congresul american că pentru prima oară în istoria sa şi-a permis să interzică o practică care în multe cazuri salvează viaţa femeilor şi care, la urma urmei, contravine libertăţii deciziei acestora în privinţa avortului. Toate organizaţiile de apărare a dreptului de avort au promis că se vor angaja în acţiuni ferme în justiţie pentru a contracara această lege. Procentul avorturilor în 2002 în SUA a scăzut fiind cel mai mic din ultimii 30 de ani, de 2,13% la femeile cu vârste cuprinse între 15-44 de ani.

Săptămânalul „Magazin” este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN” S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac” S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin” S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 224.39.96

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN”
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Pentru prima dată în România, revista „Magazin" prezintă o realizare științifică pe care, probabil, nu puțini ar considera-o miraculoasă. Dar amănuntul cel mai important pentru a înțelege fenomenul este că el nu se află în stadiul de ipoteză, ci deja există, concretizat sub mai multe forme.

Un proiect care va schimba lumea?

Piramidă pentru alte galaxii

În 1999, undeva, la 36 km de Moscova, pe magistrala spre Riga, apărea o construcție ciudată, de formă piramidală. Nu este prima de acest fel din Rusia, dar deocamdată e cea mai mare, având înălțimea de 44 metri. Realizatorul ei – matematicianul *Aleksandr Golod* – a pornit de la ideea numărului de aur, considerând că raportul corect *pentru epoca noastră* este de 2,02 (înălțimea), la 1 (baza), ceea ce conferă și forma diferită de cea „clasică", așa cum apare în Egipt. Ea nu are în compoziție nici măcar un cui de metal, ci numai lemn, panouri de material plastic și țesătură de cânepă fixată cu un adeziv special. Interiorul este gol, deci nu se petrec reacții chimice, nu există surse de radiații, dar construcția generează un câmp ionic de până la 60 m în jur și până la 2 km înălțime. Calculele arată că nu ajunge puterea tuturor centralelor electrice terestre, pentru a crea un asemenea câmp ionic. În același timp, raza de acțiune a energiei de piramidă este fabuloasă: 1-2 km la piramida de 11 metri; 100-150 km la cea de 22 metri; acțiune globală la cea de 44 metri! Al. Golod nu vrea să se oprească aici, ci visează să înalțe o altă piramidă, de 176 metri înălțime, care i-ar permite – potrivit afirmațiilor sale – „ieșirea" în alt sistem planetar.

Repararea stratului de ozon

Există pe Terra mii de piramide (se știe că avem și noi așa ceva și se va mai construi cel puțin încă una, într-o zonă specială și cu funcții speciale). Ele au forme diferite și finalități diferite. Conform calculelor și testelor lui Golod, cele egiptene au stimulat dezvoltarea civilizației tehnogene, pe când forma și proporțiile propuse de el induc armonizarea energiilor și a spiritului uman, (re)intrarea omului în echilibru cu el însuși și cu tot ce are în jur. La scară planetară, s-a pornit de la ipoteza că, dacă se va crea la piramidă amintitul câmp ionic în formă de stâlp, acesta va constitui o sursă de „hrană" pentru ionosferă și astfel va reface stratul ozonic. După construirea piramidei de lângă Moscova, măsurătorile au confirmat începutul acestui proces. Mai mult, pe 25 octombrie 1998, de pe sonda spațială MIR s-au „presărat" pe o orbită circumterestră cristale ținute în piramida de la Seligher, efectul considerându-se că a constat în atenuarea efectelor negative ale marii eclipse de Soare, ca și în diminuarea cataclismelor și a conflictelor interumane. De altfel, legat de Cosmos, trebuie spus că Golod este susținut îndeaproape de Gheorghi Greciko, primul cosmonaut care a ieșit în spațiu, de G.L. Lozinski, constructorul navetei spațiale ruse „Buran" și de alte personalități ale științei.

Vindecări, reducerea violenței, armonizarea mediului...

Rezultatele „plantării" piramidelor lui Golod reies în urma colaborării cu mai multe institute de cercetări și clinici medicale, a analizelor și experimentelor riguros efectuate. Un asemenea complex de mici construcții amplasat pe un teren cu zăcământ petrolifer a generat scăderea vâscozității țițeiului cu 30%, făcând mult mai ușoară exploatarea lui. Efecte aparent minore, dar extrem de profitabile: carnea, legumele, fructele puse în piramidă nu se strică, ci se usucă. Foarte interesant, la -36º C apa nu îngheață, însă puțin agitată, va îngheța după 2-3 secunde. Într-un penitenciar, sarea de bucătărie s-a folosit „trecută" mai întâi prin piramidă; după câteva luni, infracționalitatea a fost cu 60% mai redusă, deținuții orientându-se spre religie, spre citit, spre cunoaștere pozitivă. Semințele ținute 3 zile în piramidă și apoi semănate au dat în medie o producție dublă, față de cele din lotul-martor, neenergizate astfel. În regiunea Moscovei, numărul cazurilor de gripă a scăzut cu 55%, după construirea piramidei de 44 metri. S-au trasat cercuri de cristale energizate, în jurul unor instituții, cum este Ministerul Justiției; după 11 luni de observații, mortalitatea lucrătorilor din ariile respective a scăzut, la fel și agresivitatea, și infracțiunile grave. Toate acestea, împreună cu alte considerente teoretice, au determinat și alte ipoteze verificabile în timp: reducerea incidenței cataclismelor; diminuarea considerabilă a epidemiilor (hepatite, cancere, SIDA etc.) și a alcoolismului; micșorarea tensiunilor sociale și readucerea mentalității și a comportamentului uman între limitele normale. Se estimează că peste 15-20 de ani media de viață în zonele influențate de piramide va fi de circa 100 ani. Se precizează că aceste construcții nu reprezintă un panaceu universal, ele sunt instrumente în mâinile oamenilor, dar pot armoniza mediul și viața oamenilor, făcând din Pământ o planetă a armoniei. Intuiția ne va arăta calea corectă.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

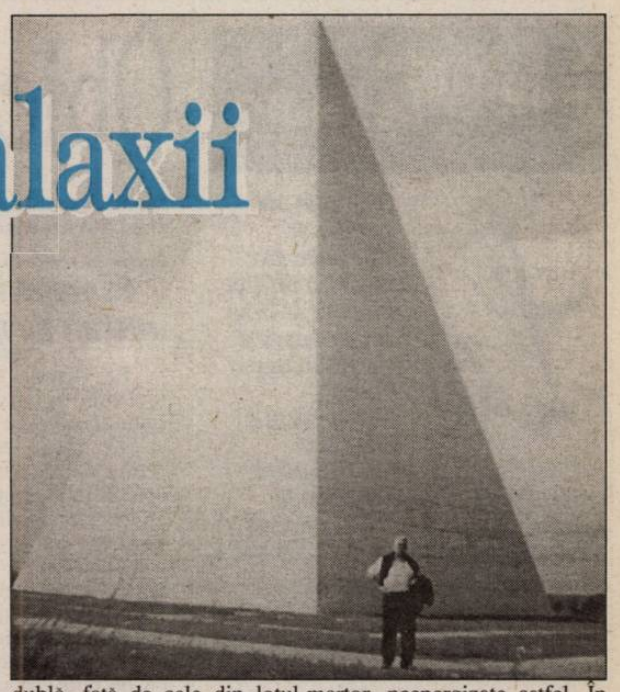

INOVAȚII SPAȚIALE DETURNATE

S-ar putea numi o prezentare de modă dar nu în accepția curentă a sintagmei. Pentru că manifestarea care a avut loc în noiembrie a.c. la Paris apoi la Berlin și Barcelona, frizează știința aflată la granițele SF-ului. Este vorba de prototipuri de haine derivate din tehnologia spațialului, calificate inteligente. Manifestarea, botezată I-Wear the future este un proiect inițiat de Comunitatea Europeană. Pe termen lung, integrarea progresivă a înaltei tehnologii din domeniul confecțiilor va spori competitivitatea industriilor de înaltă tehnologie, a declarat David Raitt de la Agenția Spațială Europeană (ESA), care a prezentat câteva modele vestimentare hi-tech derivând din tehnologia spațială, confecționate așadar pentru un mediu extrem și ostil. În ultimii 30 de ani au fost posibile 160 de transferuri de tehnologie, reușite, cu o investiție de 200 milioane euro, valorificate de 30 de noi intreprinderi. La această paradă de modă inedită au fost prezentate o serie de piese vestimentare senzaționale. O cămașă dotată cu memoria formei care, oricât de mototolită ar fi, își recapătă instantaneu forma inițială, după acționarea unui sistem de aer condiționat miniaturizat, prevăzut cu tuburi de plastic cu un diametru de 2 mm. O vestă antiglonț ultraușoară cu dublură de Aerogel, un izolant descoperit în 1930 dar valorificat în ultimii ani în domeniul spațial. Aerogelul, supranumit fum înghețat, datorită aspectului său translucid, e considerat drept cea mai ușoară materie solidă din lume. A fost utilizat pentru a proteja sondele spațiale trimise spre Marte. Aerogelul permite și protecția corpului uman la temperaturi de până la minus 50 grade C. Un alt exponat „excentric", a fost așa-numita „Mamagoose", o pijama pentru bebeluși, realizată de societatea Verhaert în colaborare cu Universitatea din Bruxelles, care poate preveni sindromul „morții subite a sugarilor" și asta datorită captatorilor aflați în fibre, la nivelul pieptului și stomacului copilului. Nu au lipsit nici piesele de vestimentație dotate cu capacitatea de a transmite celor care le poartă, o stare de liniște, de relaxare, haine cu sisteme de protecție împotriva undelor electromagnetice sau haine capabile să remodeleze, discret, corpul, să înregistreze bătăile inimii, temperatura și respirația și chiar să anunțe serviciile de urgență localizând în același timp pacientul. O inovație de mare utilitate mai ales în cazul persoanelor în vârstă, a copiilor sau militarilor aflați în misiune.

DORIN MĂRAN

Frontierele biologiei se clatină!

CUM SE CONSTRUIEȘTE UN VIRUS

Cercetătorii americani au reușit să producă un virus complet artificial recurgând la o metodă care ar putea constitui preludiul producerii unor noi forme de viață. Acest virus, care nu infectează populația umană, poate fi folosit pentru rezolvarea unor probleme grave cu care ne confruntăm, de la controlul poluării la realizarea unor surse curate de energie. Și totuși, noul virus nu reprezintă chiar o premieră absolută...

Pentru a doua oară

Organisme sintetice de dimensiunea bacteriilor pot fi realizate în laborator și apoi folosite pentru eliminarea poluării, de exemplu, afirmă cercetătorii. Rezultatele, publicate în Revista Academiei Naționale de Științe a SUA, reprezintă a doua încercare de acest fel, după realizarea în laborator a virusului poliomielitei. Diferența este însă una dublă. Timpul în care virusul a fost „fabricat" – două săptămâni față de trei ani (ceea ce în cazul virusului polio a făcut ca exemplarele realizate să aibă defecte majore) și... „materia primă" folosită. Dacă pentru primul virus s-au folosit enzimele naturale din celule, aici s-a recurs la fragmentele de ADN existente în comerțul cu materiale științifice. Noul virus artificial, creat la Institutul de Alternative Energetice Biologice din Rockville, are astfel structura genetică identică cu cea a unui virus cunoscut, capabil să infecteze și să ucidă celule vii. Timpul record în care virusul a fost realizat demonstrează capacitatea actuală a științei de a crea și manipula organisme vii din ce în ce mai complexe.

Primii pași

La originea proiectului se află dr. Craig J. Venter, fondatorul Institutului, nimeni altul decât cel care a adus o contribuție esențială la descifrarea genomului uman. „Este un pas intermediar", a spus el la o conferință de presă, „care ne-a arătat că deținem tehnica necesară pentru a ne îndrepta spre frontierele cele mai promițătoare. Putem ajunge la progrese extraordinare în realizarea de microorganisme în scopuri energetice și de apărare a mediului."

Erori de cod

Noul „microb" este o replică a virusului natural *phiX*, care infectează bacterii, dar nu și oameni. El este primul organism al cărui cod genetic a fost complet descifrat, încă din 1978. Pentru a evita un organism final cu erori de cod genetic, echipa lui Venter a recurs la o tehnică foarte rapidă de copiere a segmentelor de ADN, reușind recordul de 14 zile și... un virus fără erori! Acesta se comportă ca și „modelul" său natural, infectând și distrugând celule bacteriene. De aici i-a venit lui Venter ideea de a folosi asemenea ființe „manufacturate" ca...

...Bio-soluții pentru problemele planetare

Asemenea microbi artificiali ar putea pompa hidrogen și să facă astfel să funcționeze celulele de combustibil electric, sau să absoarbă dioxid de carbon și să contracareze astfel efectul de seră. Se are, de asemenea, în vedere ca, folosind aceleași tehnici, să se ajungă la modificarea unor bacterii existente, determinându-le „să lucreze" în avantajul nostru! S-a mers până într-atât de departe cu entuziasmul, încât Secretarul pentru Energie al SUA, Spencer Abraham, a declarat că ne putem de pe acum imagina într-un viitor nu foarte îndepărtat „colonii de microbi special fabricați pentru a trăi în mediul poluat și poluant al unei centrale pe bază de cărbune, într-o apă infectată chimic, sau în vâltoarea unor bazine care găzduiesc substanțe puternic radioactive". Sigur, Venter a ținut să prevină în special pe politicieni, că ne aflăm încă la nivelul de cercetare fundamentală și va mai trece ceva timp până la stăpânirea completă a tuturor aspectelor tehnice și practice ale problemei. La fel de sigur, performanța echipei sale, în care strălucește și directorul științific al Institutului, Hamilton Smith, laureat al Premiului Nobel în 1978 pentru cercetările sale de genetică, ne va duce spre noi și emoționante frontiere. Dar și grija de care vor trebui să dea dovadă și responsabilitatea cercetătorilor vor crește și ele pe măsură!

Inventatorul virusului

MIHAELA DOROBANȚU

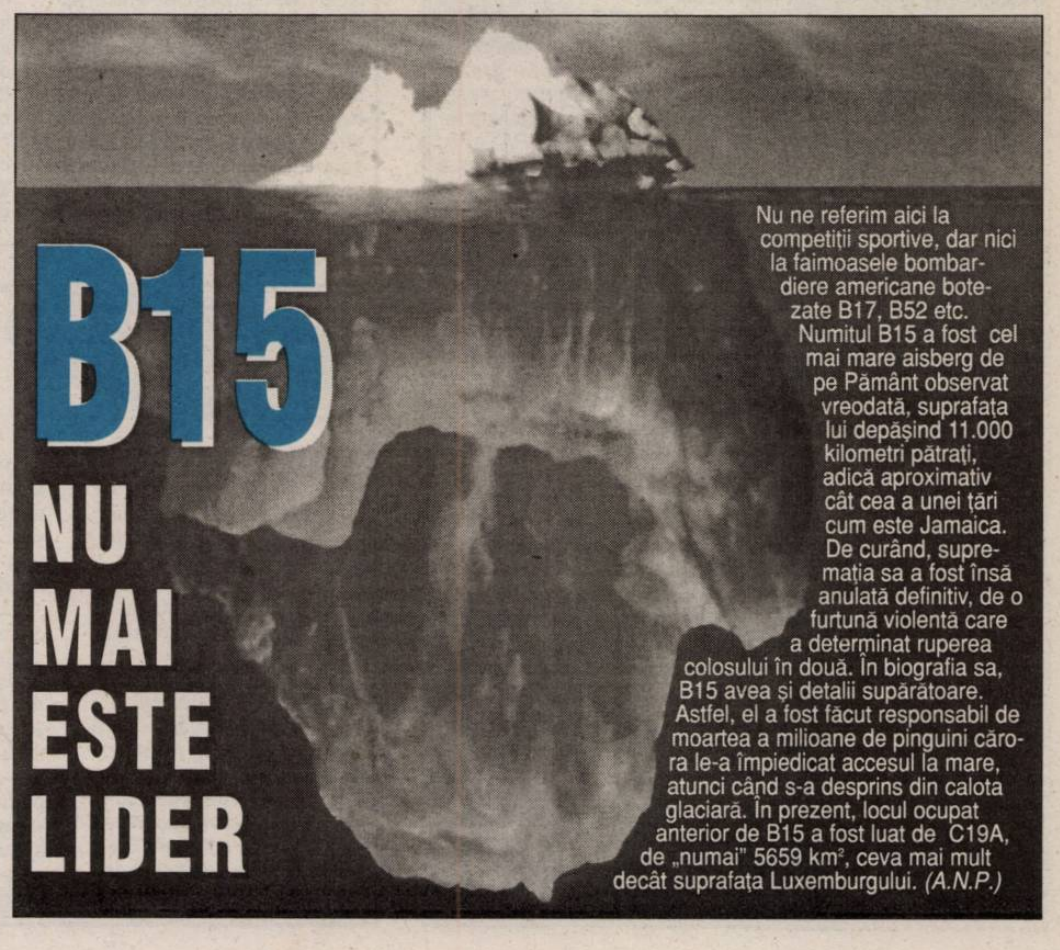

B15 NU MAI ESTE LIDER

Nu ne referim aici la competiții sportive, dar nici la faimoasele bombardiere americane botezate B17, B52 etc. Numitul B15 a fost cel mai mare aisberg de pe Pământ observat vreodată, suprafața lui depășind 11.000 kilometri pătrați, adică aproximativ cât cea a unei țări cum este Jamaica. De curând, supremația sa a fost însă anulată definitiv, de o furtună violentă care a determinat ruperea colosului în două. În biografia sa, B15 avea și detalii supărătoare. Astfel, el a fost făcut responsabil de moartea a milioane de pinguini cărora le-a împiedicat accesul la mare, atunci când s-a desprins din calota glaciară. În prezent, locul ocupat anterior de B15 a fost luat de C19A, de „numai" 5659 km², ceva mai mult decât suprafața Luxemburgului. *(A.N.P.)*

Răpiți de OZN-uri

Obiectul prăbușit la Kaliningrad?

La 18 aprilie 2003, mediile de informare din Rusia au difuzat știrea că la baza militară navală din Kaliningrad (fostul Königsberg) a fost văzut prăbușindu-se un obiect zburător neidentificat. Un reporter de la televiziunea de stat RTR, prezent întâmplător pentru un documentar, a înregistrat pe o casetă video incidentul.

Cel ce a popularizat întâmplarea în occident a fost *James L. Choron* – un om de afaceri american stabilit de mai mult timp la Moscova, implicat și în cercetări legate de paranormal. În relatarea sa el afirma că întreaga flotă rusă baltică și un număr mare de locuitori din Kaliningrad au urmărit cum, la ora 18.17, un obiect triunghiular argintiu, semănând cu o „aripă zburătoare", s-a prăbușit – cu o viteză apreciată la dublul vitezei sunetului – în valurile portului.

Bazat pe excelentele relații ale firmei la care lucra cu marina militară rusă, Choron a putut obține o serie de informații despre incident. După declarația unui comandant naval, care a vrut să-și păstreze anonimatul, aeronava s-a apropiat de bază la o înălțime nu mai mare de 1500 de metri când a fost prins – aparent – în țesătura de semnale ale radarelor militare, care i-au dereglat fie instalația de navigație, fie motoarele. În ciuda vitezei nu s-a auzit nici un sunet, nici un „boom" ca al supersonicelor, până în momentul impactului, care a ridicat o trombă enormă de apă. Unor martori li s-a părut că alcătuirea a făcut un ultim efort să evite lovirea țărmului sau a unor nave, totuși bucăți desprinse din epavă au cauzat stricăciuni minore la un distrugător din clasa Sovremennîi, fără a răni pe cineva.

Scafandrii găsesc doar resturi de mici dimensiuni

La scurt timp după incident, scafandrii și o navă dragor au început să caute obiectul pe fundul portului, dar nu au găsit nimic semnificativ – nici corpul aeronavei și cu atât mai puțin trupurile eventualilor piloți. Resturile recuperate au fost de mici dimensiuni, cel mai mare fiind sub un metru. Aparent ele proveneau din înveliș, dar erau și țevi sau îmbinări. Rămășițele au fost expediate la Institutul Bauman și la Universitatea de stat pentru Metalurgie din Moscova, care au stabilit că toate erau din aliaje deosebit de pure dar compatibile cu tehnologiile noastre actuale.

Comentariile pe marginea incidentului dădeau ca sigur faptul că obiectul prăbușit a fost un avion experimental – poate rusesc, dar mai probabil american sau englez – sau eventual că totul este o glumă proastă. Pentru ipoteza că ar fi fost un avion (X-47A, Aurora, F-3 antigravitațional etc.) se punea problema dacă în epoca sateliților care văd totul mai există vreun motiv să survolezi neanunțat baze militare ale unei puteri prietene sau neutre. Pe lângă acestea, rămânea întrebarea de unde au fost procurate tehnologiile complet nepământene asigurând proprietățile extraordinare ale misteriosului avion.

Valeri Uvarov, Mihail Gershtein ori Bill Hamilton, specialiști în fenomenul OZN din Rusia, înclină să creadă că totul a fost o înscenare. Uvarov opina că în aceeași perioadă a căzut – în mod cert – o rachetă artizanală în localitatea Baltiisk aflată la vreo 20 de kilometri de Kaliningrad, distrugând gardul unei stații de benzină, iar știrea cu OZN-ul putea fi o hiperbolizare a acestei întâmplări. Oponenții lui spun că această explicație nu stă în picioare deoarece prăbușirea din port a avut prea mulți martori, Kaliningradul având circa trei milioane de locuitori, dintre care mulți au văzut întâmplarea, iar obiectele recuperate nu puteau fi confundate cu resturile unei rachete artizanale. În plus, Choron a declarat că are încredere deplină în sursele militare care i-au dat detaliile menționate. El crede că șansele ca să fie vorba de un avion de ultimă generație sunt de 50%. Pentru celelalte 50% el este de părere că nu poate fi exclusă ipoteza extraterestră.

După Choron, mediatizarea evenimentului a fost intensă, atât prin televiziune cât și prin radio. La început oficialitățile au declarat că „nava nu a fost în nici un caz doborâtă de noi". Apoi ele au început să nege că ar cunoaște ceva. Un ofițer superior de la Statul Major al apărării antiaeriene din zona Kaliningrad-Baltica „a refuzat categoric să confirme ori să infirme incidentul".

DAN D. FARCAȘ

DOSARUL VIITORULUI POSIBIL

ORACOL ȘI SPIRIT

Vă aduceți cu siguranță aminte de scena din celebrul film „Ghost" când pentru prima oară eroul interpretat de Patrick Swayze „intră" în casă și apoi în corpul ghicitoarei interpretate de Whoppy Goldberg. Datorită „prezenței" acestui spirit, ghicitoarea are toate informațiile la dispoziție pentru a ști ce să spună mai departe și cum să acționeze. Acest film a fost apreciat de către specialiștii în parapsihologie ca fiind unul dintre cele care prezintă cel mai fidel diversele, complicatele și delicatele aspecte ale investigării fenomenelor paranormale. Chiar și această scenă este o dovadă. Pentru că cea mai ocultă teorie asupra modului în care funcționează divinația consideră oracolul ca fiind de fapt manipulat de spirite. Care pot acționa și „vorbi" prin și cu ajutorul oracolului sau prin intermediul unor „mijloace magice", printre care psihokinezia. Este de neuitat scena în care criminalul se află în sala calculatoarelor de la bancă și vede cum dintr-o dată acestea se aprind și scriu singure, cum scaunele „se plimbă" pe unde vor ele... Pentru el totul este lipsit de orice sens și singura reacție este una de groază la ceea ce vede – obișnuita groază pe care o încercăm oricare dintre noi în fața unui fenomen căruia nu-i găsim nici o explicație „naturală".

La o altă extremă se află convingerea scepticilor totali că oracolul nu deține absolut nici o semnificație. Cărțile de orice fel „cad" la întâmplare, ca și bețișoarele sau monedele cu care se practică I Ching-ul, ca și frunzele de ceai sau păsările care sunt numărate pe cer. În consecință, divinației nu i-ar trebui asociată nici un fel de motivație. În oracol nu există nici o informație, așa că divinația, indiferent de metoda folosită, este în cel mai bun caz o simplă pierdere de timp. După cum vom vedea însă, mai ales în cazul I Ching și al Tarotului, lucrurile sunt departe de a fi atât de clare și simple. Iar întorcându-ne la prima variantă, ne vom trezi în fața a multe întrebări încă fără răspuns concludent: care este natura spiritelor? sunt acestea personale sau universale? de ce am acorda valoare informațiilor pe care le putem obține de la ele? cum pot ele manipula oracolul? are fiecare oracol un spirit „al lui"? sau fiecare persoană care vine să afle răspunsuri de la oracol are spiritul său personal?

La fiecare dintre aceste întrebări există însă o multitudine de răspunsuri. Într-o formă extremă, toate spiritele sunt considerate ca având origine demonică (ceea ce condamnă și face inacceptabilă orice formă de divinație). Într-o formă sceptică, dar moderată, specifică celor care studiază formele occidentale de magie, ființele spirituale sunt considerate într-un sens metaforic – ele ar fi doar manifestări ale proceselor care au loc în inconștientul nostru. Devin astfel doar o altă categorie de procese psihice. Ce caută atunci ele în divinație? Simplu: fie sunt „obligate" să colaboreze cu eul nostru conștient, fie „ele" consideră că este interesul lor să colaboreze, în contextul interesului general al proceselor psihice specifice individului respectiv. Evident că în ambele cazuri aceste spirite nu au nici o componentă malefică sau cel puțin sunt total controlabile. Dar, cum spuneam, lucrurile nu se opresc aici...

EUGEN CELAN

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și cu arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 225.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 013701. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NUME ___ PRENUME ___
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA ___
ADRESA: str. ___ nr. ___, bl. ___
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate ___
cod ___, județul ___
M/50

NOTA REDACȚIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!*
Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.*

Invazia lumilor paralele

300 de „eu" într-unul singur!

Greu de imaginat o situație mai dramatică pentru o ființă umană decât aceea în care nu-și poate controla propriile percepții și chiar propriul corp! Lumea aceasta a „stărilor de conștiință alterate" este o lume întunecată, stranie și plină de necunoscute chiar și pentru atât de evoluata știință modernă.

Unul din cele mai bune exemple este un personaj de film, Norman Bates din celebrul „Psycho" al lui Hitchcock. Care, dintr-un pașnic și îndatoritor hotelier se transformă în cel mai oribil criminal. Explicația este dată la final: frustrările la care a fost supus Norman i-au dezvoltat o a doua personalitate care, atunci când se impune, îi modifică totul, de la voce la aspect, fără ca el să realizeze ce i se întâmplă. Fantezie prea bogată de scriitor și regizor? Nicidecum! În analele psihiatriei se cunosc cazuri cu peste 300 de personalități într-un singur pacient! „Tulburări disociative de identitate" este astăzi numele unui sindrom care este considerat la fel de real ca și schizofrenia sau depresia.

Cum se pot întâmpla toate acestea? Totul provine dintr-o traumă infantilă, deseori de natură sexuală: neputându-se apăra altfel, copilul își creează o a doua personalitate și consideră că tot ce este rău i se întâmplă „celuilalt"! Este un *alter ego* care, după cum consideră psihoterapeutul Colin Ross, poate rămâne „congelată" („adormită", ar spune alții) ani de zile, până când, într-un anumit context, se trezește pe neașteptate. Așa că acum același corp este ocupat de două personalități, care se luptă între ele pentru supremație! Unul din cazurile cele mai celebre a fost cel al americanul James Carlson, arestat în 1994 în Arizona pentru violență sexuală. Avocatul a susținut că este vorba de o personalitate multiplă și că nu se poate recurge la condamnare. Carlson era într-adevăr „stăpânit" de 15 personalități diferite, cărora corpul său le servea drept gazdă.

Era... cam tot ce se putea imagina, de la o prostituată lesbiană până la un copilaș care nu-și dorea altceva decât să-și cumpere un câțel și chiar un polițist convins că trebuie să facă orice în apărarea legii! Surprins evident la început, judecătorul găsește totuși o soluție extraordinară. Cu răbdare, el va interoga rând pe rând cele 15 personalități. La un moment dat ajunge să vorbească, acceptând convenția, cu un tânăr de 22 de ani, pe numele său Jim. Această personalitate a lui James Carlson ajunge să mărturisească însă că a comis crima și să și explice cum a procedat. Motive considerate suficiente de către juriu pentru a-l declara vinovat și a-l condamna pentru crimă!

Dacă însă aici a existat o soluție, nu totdeauna avem de-a face cu rezolvări atât de simple ale acestei alternanțe – Dr. Jeckill – Mr. Hyde, după numele celor două personalități din trupul aceluiași doctor, erou al romanului lui R.L. Stevenson. Și pentru ca situația să fie și mai complicată, o statistică recentă semnalează că numai în Statele Unite se întâlnesc peste 26 de milioane de indivizi care sunt afectați de acest sindrom! Mai mult încă: de aici și până la discutarea fenomenului în contextul paranormalului nu mai este decât un singur pas...

MIHAELA DOROBANȚU

Halucinații sau legende?

Furt din memoria colectivă?

Fenomenul numit *déjà vu – deja connu* și-a găsit o explicație facilă prin reîncarcare. Dar acesta nu se susține la o examinare riguroasă (pentru care nu avem spațiu), unul din argumente fiind imprevizibilitatea spațială a reîncarnării – dacă așa ceva există în realitate. Dar cum s-ar putea explica științific (re)cunoașterea unor locuri (și chiar persoane) nevăzute anterior? Folosindu-se de conceptul de memorie colectivă (avansat de psihanaliză), unii autori afirmă că se poate produce un fel de furt al unor crâmpeie de memorie colectivă, fapt care conduce la fenomenul déjà vu – deja connu.

Un caz recent semnalat de revista americană „Unexplained World" o are în prim-plan pe Debra L. din Los Angeles, o fată de 17 ani. Aceasta a fost invitată de prietenul său, într-o vacanță, la ferma părinților lui tocmai în statul Alabama. De cum a ajuns acolo, Debra a avut un șoc psihic. Când și-a revenit, ea a mărturisit „că știa de undeva cum arăta casa și cum sunt repartizate încăperile, detalii din interior..." Tot ceea ce a relatat fata s-a confirmat, ea vorbind de parcă ar fi locuit acolo. Întâmplarea se petrecea în 1998 și, de atunci, toate testele la care a fost supusă Debra L. (pentru verificarea capacităților parapsihologice) au arătat că este o persoană obișnuită. Ea a trecut și testul cu detectorul de minciuni, iar explicația cazului se lasă așteptată.

PAUL IOAN

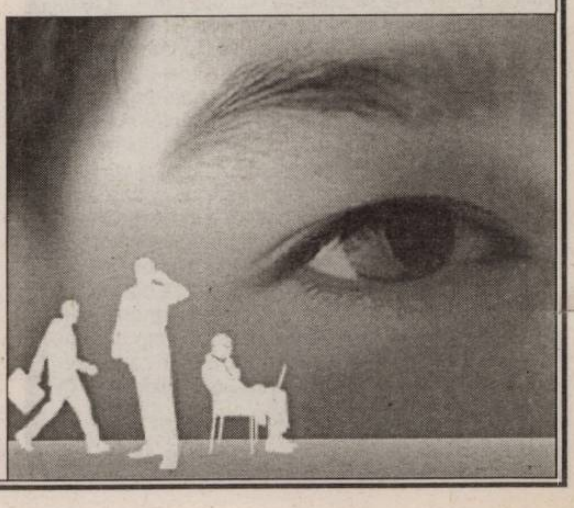

DISCRIMINĂRILE DISCRETE, o otravă socială la modă

- *O anchetă efectuată în unele ţări din Uniunea Europeană a relevat faptul că există un fel de discriminări la angajare care nu sunt incluse în nici o lege, numite subtile sau discrete*
- *Peste 74 la sută dintre candidaţii la ocuparea unui post liber la o firmă particulară nu se consideră dezavantajaţi nici de vârstă, nici de sex şi nici de nivelul competeţei lor, ci mai degrabă de aspecte exterioare*
- *Cum te îmbraci, cum vorbeşti, un defect fizic etc. contează, uneori, mai mult decât C.V.-ul cu care ai putea impresiona orice patron*
- *Discriminările discrete la angajare generează modificarea stilului de viaţă al multor respinşi, unii continuând să lupte, alţii devenind depresivi şi căzând pradă viciilor*

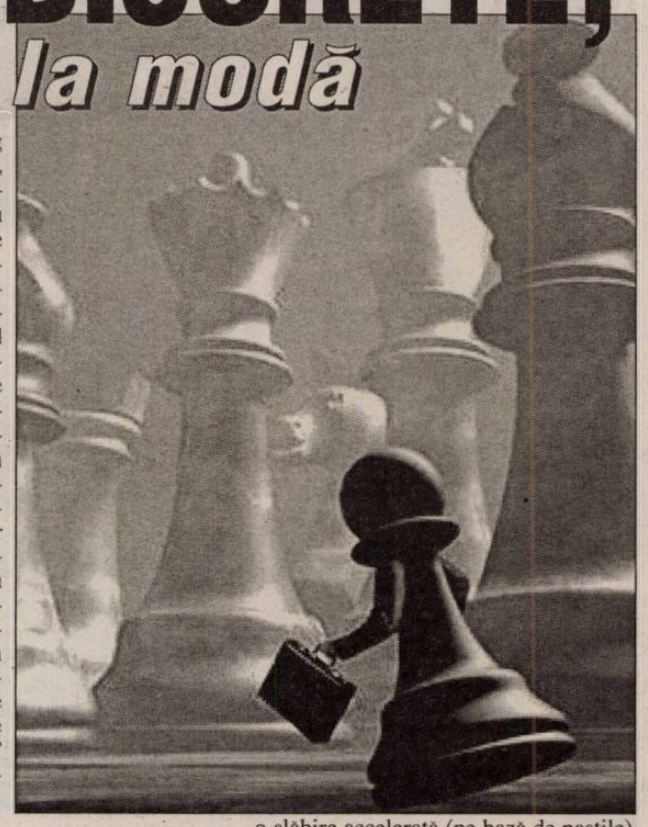

Aparenţele înşală, dar sunt deseori decisive

Un grup de sociologi francezi şi germani a stabilit – pe baza unor date statistice referitoare la primele nouă luni ale anului 2003 – *un clasament al factorilor importanţi de dincolo de lege* de care pot depinde, în mod decisiv, angajarea unui candidat, în condiţii de competenţă egală (sau aproximativ egală, stabilită pe bază de C.V. şi probe practice).

Iată care este acest top: 1. Look-ul, modul de a se îmbrăca şi de a se prezenta; 2. Aparenţa fizică generală (înălţime, greutate, fizionomie); 3. Modul de a vorbi, eventualul accent; 4. Existenţa unui defect fizic mai rar întâlnit (nu este vorba de un handicap fizic clasificat); 5. Culoarea mai deschisă sau mai închisă a tenului; 6. Culoarea părului şi/sau cheliа; 7. Alura prea feminină (la bărbaţi) şi prea masculină (la femei).

Acesta este clasamentul cel mai cuprinzător care a putut fi stabilit. El demonstrează că subiectivitatea inevitabilă a omului poate da verdicte şi în situaţii când numai obiectivitatea ar trebui să aibă un cuvânt hotărâtor de spus. Există şi un clasament special în care s-a descoperit şi alt gen de discriminări discrete, la competenţe egale. Printre elementele acestuia găsim: 1. Depăşirea vârstei de 50 de ani (la ambele sexe, când apar probleme de irascibilitate, de adaptare etc 2. Tatuaje la vedere şi inele care străpung nasul, urechile, buzele; 3. Obezitatea; 4. Negi sau coşuri la vedere şi/sau din abundenţă; 5. Imposibilitatea de a zâmbi şi atunci când nu este cazul... Evident, toate aceste aspecte au fost incluse într-un clasament aparte din cauza răspunsurilor (mai puţin numeroase) ale unor persoane chestionate care s-au simţit dezavantajate din acele motive mai puţin frecvente. În legătură cu astfel de situaţii, revista „Le Figaro Magazin" dă exemple de cazuri de...

Tenacitate ridicolă

Unii dintre cei respinşi datorită discriminărilor discrete – după opinia lor, care este şi ea subiectivă – au apelat la mijloace „ingenioase" pentru a se impune. Martin D. a mărturisit că a purtat în secret câte patru taloane la pantofi pentru a fi mai înalt (meseria de ospătar), iar Karine T. şi-a implantat silicon la sâni (ospătăriţă în bar de noapte). Unii candidaţi şi candidate au apelat la o slăbire accelerată (pe bază de pastile). Cei care şi-au permis au făcut operaţii estetice (incusiv micşorarea lobilor urechilor), iar unii şi-au cumpărat peruci din păr natural (extrem de scumpe) pentru posturi unde aveau contact direct cu publicul. Dacă mai amintim că unii bărbaţi s-au apucat de fumat pentru a-şi îngroşa vocea prea ascuţită, atunci avem un tablou aproape complet al discriminărilor discrete, din care mare parte sunt, totuşi, reale.

PAUL IOAN

Întrebări pline de candoare

De ce apar pistruii şi aluniţele?

Puzderia de mici pete închise la culoare, care „împodobesc" de obicei nasul şi pomeţii obrajilor – pentru unii simpatice, pentru alţii dezagreabile – apar din cauza pigmentului numit melanină, fabricată de celule speciale (melanocite), aflate în epidermă. Rolul melaninei este să ne protejeze împotriva efectelor nedorite ale radiaţiilor solare, distribuindu-se în mod uniform pe piele şi absorbind o parte din ultraviolete (UV). La anumite persoane, preponderent la cele roşcate, numeroase melanocite funcţionează defectuos şi fabrică puţină melanină, motiv pentru care pielea de culoare foarte deschisă este şi foarte sensibilă la UV. Totuşi, expunerea la soare stimulează rarele melanocite funcţionale, presărând pe piele petele numite pistrui, în locul protejării uniforme prin bronzare.

Aluniţele numite nevi sunt ereditare şi apar din cauza unei concentraţii anormale de melanocite într-un punct anume. Invizibile la naştere, ele apar pe parcursul vieţii, în funcţie de intensitatea razelor solare la care a fost expus subiectul. Apoi se maturizează, la 40-50 ani încep să dispară şi la 80 de ani aproape că nu mai există. Exploziile solare cresc riscul mutaţiei melanocitelor, putând degenera în cancere (melanoamele maligne). De aceea, se sugerează câteva măsuri de precauţie simple: evitarea expunerii brutale la soare şi operarea nevilor dureroşi, care-şi schimbă aspectul sau sunt iritaţi prin frecarea de îmbrăcămintea aspră.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Intimitatea sub lupa cercetătorilor

CÂND CREIERUL SE... ÎNDRĂGOSTEŞTE

Oamenii de ştiinţă au anunţat recent că au descoperit ce se întâmplă în creierul unui om atunci când acesta se îndrăgosteşte! Societatea de neuroştiinţe nu a întârziat să publice rezultatele acestor cercetări care au scos în evidenţă detalii neaşteptate privind activitatea în zone ale creierului legate de energiile umane precum şi de stări... „speciale" ale sale, de la cele de simplă încântare de moment, până la stările de extaz.

Privind în interiorul creierului

După cum spune dr Helen Fisher, de la Universitatea Rutgers, circuitele creierului, care duc la formarea unei legături bărbat-femeie, au evoluat de-a lungul timpului până la omul actual, care în felul acesta are asigurate sistemele cerebrale de bază pentru îndeplinirea sarcinilor parentale ale speciei. Pentru a „verifica" acest lucru, s-a recurs la studierea creierelor unor persoane îndrăgostite. Au fost, în particular, studiate reacţiile chimice care au loc în creier în stadiul de început al stabilirii unei relaţii. Metoda folosită a fost imageria prin rezonanţă magnetică. 17 perechi de tineri au fost alese şi s-a urmărit pe monitoare ce se întâmplă în creierul lor... îndrăgostit. Li s-a dat de exemplu să privească o fotografie a cuiva pe care îl îndrăgeau şi una a unei persoane cunoscute dar neutre. Li s-a cerut ca între examinările diverselor imagini să se distanţeze de orice răspuns emoţional. Rezultatul? Pentru cei care trăiau o dragoste puternică, acest sentiment era legat de o intensă activitate în zone specifice, care au putut fi astfel individualizate şi care, în plus, s-au dovedit legate de nivele înalte ale activităţii dopaminelor (substanţe chimice aflate în creier care generează senzaţii de satisfacţie şi plăcere).

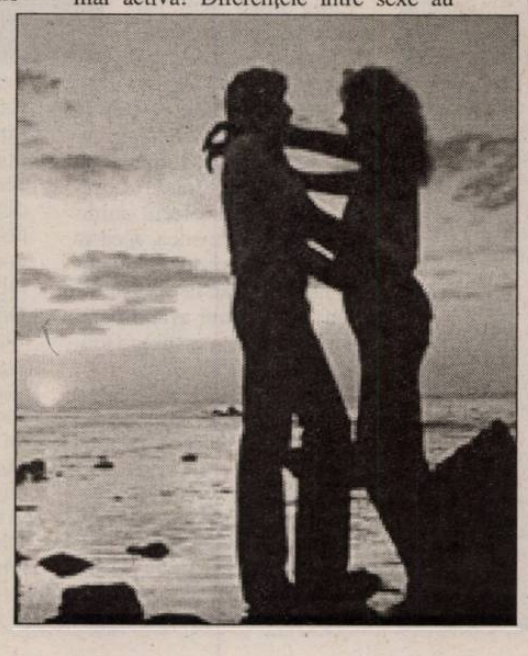

Diferenţe între sexe!

Diferitele scanări ale creierului au arătat însă diferenţe între femei şi bărbaţi: primele prezintă răspunsuri emoţionale în timp ce la bărbaţi s-au evidenţiat semne de activitate legate de excitarea sexuală. Interesant şi neaşteptat, s-au evidenţiat modificări şi în alte zone, cum ar fi cele active de exemplu în cazul consumului de ciocolată! Cu cât erau mai romantice sentimentele, „zona ciocolatei" devenea mai activă! Diferenţele între sexe au fost extrem de clare. În timp ce la femei zonele cele mai active s-au dovedit a fi cele ale emoţiei, atenţiei sau recompensei, la bărbaţi acestea au fost cele de prelucrare a informaţiei vizuale şi reacţiilor pur sexuale.

Semnţele timpului

Tot Helen Fisher afirma că „iubirea romantică este o formă evoluată a uneia din cele trei reţele ale creierului primar care s-au dezvoltat în scopul direcţionării reproducerii mamiferelor". Conform cercetătorilor americani, impulsul sexual a evoluat iniţial până la motivarea căutării de relaţii sexuale de către un individ cu orice partener potrivit. „Simpla" atracţie a fost cea care a precedat iubirea romantică şi selecţia partenerului preferat. Tot rezultatul unei destul de lungi evoluţii, care a dus la „economia" de timp şi energie în... a face curte celui dorit.

Cercetătorii nu se vor opri însă la acest stadiu al studiului lor, intenţionând să continue investigaţiile pornind de data aceasta de la reacţiile şi atitudinea celor care au fost respinşi de partenerii lor.

MIHAELA DOROBANŢU

Anatomia secundei

PĂDUREA TOTALĂ ŞI ALTELE...

Mă străduiesc, de mai mulţi ani, să aflu spre ce se îndreaptă prizărita noastră agricultură. Vom redeveni, ca acum un secol-două, mare producător de cereale, hrănindu-i, contra cost, pe vecinii din Nord şi Est? Vor prinde legumele noastre – din viitor – pieţele Moscovei, Petersburgului, Kievului? Vom fi mari campioni în brânzeturi şi alte produse lactate – aşa cum s-ar şi cuveni, având în vedere calitatea excepţională a ierbii, aerului, apei din zone ca Maramureş, Bistriţia-Năsăud, Dorna – aprovizionând Budapesta şi Viena, ca pe vremea Imperiului Austro-Ungar? Vom recâştiga statutul de mare putere în vinuri, după ce vom fi îmbunătăţit calitativ viile şi vom fi alungat falsificatorii şi profitorii din industria vinului? (semne sunt...). Sau ne vom reprofila, total, pe agricultură biologică, adică fără îngrăşăminte, pesticide, ierbicide, cu produse naturale, pentru piaţa pretenţioasă a Europei de Vest?

Răspunsuri la întrebări, poate, există, în cine ştie ce strategie a vreunui institut al agriculturii – deşi ar trebui să ştim, toţi, ca popor de ţărani ce suntem, ce se va întâmpla cu pământul nostru, cu ogoarele româneşti, în anii, să sperăm, de graţie, 2010, 2020, 2050...

La aceste interogaţii eu îmi permit un răspuns cu o propunere – ştiinţifico-fantastică, bineînţeles. Iat-o. Efectul de seră accentuându-se pe Terra, din cauza emisiei monstruoase de CO_2, este nevoie de tehnologii care să „aresteze" dioxidul de carbon din aer, reţinându-l în recipiente din care să nu mai poată face rău planetei. Or, cele mai bune asemenea recipiente sunt copacii iar tehnologia cea mai sigură de curăţire a atmosferei este cea a împăduririi. Ca răspuns la spaimele ecologice din viitorul apropiat, marile puteri ale Pământului vor decide, socot eu, încurajarea plantaţiilor de arbori de pădure, **recompensându-i pe cei care se angajează în proces**. În consecinţă, silvicultorii din 2010 pot câştiga bătălia cu agricultorii şi pot acoperi, contra cost, sute de mii de hectare de munte, colină, chiar câmpie cu brazi, stejari, frasini, arţari, tei – refăcând, de pildă, codrul Vlăsiei, pădurile Dobrogei, „cheliile" de astăzi ale Carpaţilor. Controlând cu cerbicie exploatarea lemnului, reconstruind „civilizaţia montană", aşa cum o gândeşte Radu Rey, România anilor 2010-2020 îşi asigură astfel viitorul ecologic, aşezându-se, în Europa, ca un fel de „Elveţie a Estului", atractivă pentru turism, chiar pentru imigrare, atragerea de noi locuitori ai României, cu dare de mână. Dar, mai ales, poate câştiga din venituri europene oferite pentru primenirea solului şi aerului, care se pot cifra la zeci de miliarde de euro.

În aceeaşi ordine de idei, propunând un Centru de Gestionare a Apei în Sulina, răspundem unei sugestii făcute de UNESCO, şi începem transformarea acestei minuni care este Delta Dunării într-un **uriaş laborator ecologic internaţional**, în care se studiază apele unui fluviu care trece prin 8 ţări, felul în care ele se varsă într-o mare mai puţin obişnuită, Pontus Euxin, modul în care trebuie respectat, încurajat şi protejat metabolismul fabulos – fauna şi flora de la gurile Dunării.

Susţinută şi de preşedintele Ion Iliescu, propunerea va trece, probabil, de furcile caudine ale Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor şi Mediului şi, sub forma unui dosar internaţional va lua drumul Secretariatului UNESCO, de la Paris, a cărui „binecuvântare" poate însemna cea mai mare realizare a Comitetului PHI (Program Hidrologic Internaţional) românesc al UNESCO.

Pe locul al III-lea în „analiză", o observaţie. Am încurajat şi ajutat, recent, un simpozion organizat de o firmă germană de software (programe de calculator) care oferea posibilitatea unui control riguros al oricărei investiţii. Firmă serioasă, cu mari „fapte de arme" în căile ferate şi autostrăzile Germaniei, gibGREINER ne oferea un program prin care se controla orice cărămidă, traversă, metru de şină, kilogram de ciment introdus în infrastructura României. Ei bine, din partea celui mai interesat minister în afacere, Ministerul Transporturilor, Construcţiilor şi Turismului nu a venit nimeni, absolut nimeni, în ciuda chemărilor repetate. Ce straniu...

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

Se impune PRUDENŢĂ

O dată cu căderea primilor fulgi de zăpadă se resimt influenţele nedorite ale răcirii vremii asupra stării de sănătate. Diferenţele de temperatură între zi şi noapte fac să devină acute unele suferinţe ale aparatului respirator şi cardiovascular. Nu trebuie să ne speriem, ci se cere doar prudenţă, pentru că sunt suferinţe care pot fi prevenite ori stopate în mersul lor către acutizare.

Astfel, bronşita, emfizemul pulmonar, astmul bronşic devin rapid periculoase atunci când persoanele suferinde se expun la ger, umezeală sau ceaţă. Bolnavul, care până atunci prezenta o stare bună de sănătate, poate face un episod de insuficienţă respiratorie, cu forme din cele mai grave. În acest fel se declanşează dispneea, durerile toracice, tusea cu uşoară expectoraţie sangvină, ori, cel mai frecvent, învineţirea extremităţilor. Persoanele care suferă de cardiopatie ischemică acuză dureri în zona inimii, sunt permanent obosite, fără poftă de viaţă. La fel, cei care au circulaţia periferică defectuoasă resimt, mai des la mersul pe jos, dureri în zona gambelor, obosesc repede şi totul din cauza temperaturilor scăzute. Tot greu suportă durerile din anotimpul rece persoanele reumatice, în special vârstnicii care, de cele mai multe ori, sunt şi meteorosensibili. Purtarea de îmbrăcăminte călduroasă, încălţăminte îmblănită, comodă, ca şi respectarea tratamentului antireumatic recomandat de medic, reduc sensibilitatea bolnavului la frig şi umezeală.

Încă o recomandare esenţială se impune bolnavilor a căror sănătate se deteriorează în anotimpul rece: respectarea unui regim alimentar, bogat în vitamine, minerale şi grăsimi. Aşadar, consumaţi cu predilecţie brânzeturi, carne albă – peşte şi pasăre –, legume, fructe, în special citrice, compoturi, mere, fructe dulci cu conţinut bogat în vitamine.

În acest mod veţi putea evita sau diminua virulenţa îmbolnăvirilor specifice iernii.

Dr. VALERIU MANTA

INDISCREŢII

Prinţul Charles şi Stella McCartney

Prinţul Charles şi Donatella Versace

Prinţul Charles şi Grace Jones

De gheaţă?

Întotdeauna elegant, foarte sensibil la tot ce înseamnă frumuseţe feminină, prinţul Charles a participat nu demult la un eveniment monden din lumea modei. Chiar dacă în acele zile ziarele londoneze făceau dezvăluiri nu tocmai convenabile despre unele relaţii ale sale, ca şi despre „sfârşitul programat" al prinţesei Diana, ştirile l-au lăsat rece. Nu acelaşi lucru s-ar putea spune despre frumoasele cu care se întreţine atât de jovial...

Preţuri

Despre Heidi Klum se poate spune că este o blondă... scumpă. Iată şi argumentul. Cele câteva produse de lenjerie, de altfel foarte şic, „bătute" în nestemate, purtând marca americană Victoria's Secret, prezentate de Heidi, au costat 11 milioane de dolari. Admiratorii săi o pot vedea în aceeaşi ţinută şi într-un calendar 2004.

Fotografie de familie

Întoarcerea în „lumea biberoanelor" şi a trezitului noaptea din somn la cel mai discret scâncet al fetiţei sale este pentru Paul McCartney un prilej de fericire. La 61 de ani, cunoscutul cântăreţ mai are trei copii, din căsătoria sa cu Linda, răpusă de cancer în urmă cu 5 ani. Actuala soţie, Heather Mills (35 ani) i-a făcut unul dintre cele mai frumoase cadouri: o fetiţă, Beatrice Milly. Venită pe lume cu trei săptămâni mai devreme, micuţa Bea este înconjurată cu multă iubire de părinţii săi care au decis ca în următoarele trei luni să nu facă altceva decât să se ocupe de fetiţa lor.

Pentru dumneavoastră, doamnă

MISTERIOSUL ASTRU

Influenţa Lunii asupra dispoziţiei, energiei şi vitalităţii noastre a fost demult remarcată, chiar dacă explicaţii ştiinţifice riguroase nu sunt suficient de convingătoare. Totuşi, se ştie, cu certitudine, că ***Luna plină*** întreţine insomniile şi stările de nelinişte. Nu este un moment potrivit pentru decizii importante, în schimb vă puteţi acorda un plus de atenţie trecând pe la coafor. Luna plină este momentul cel mai prielnic pentru tuns. Părul va creşte mai frumos şi mai sănătos. Pentru a alunga insomnia şi a vă relaxa, seara este ideală o baie cu apă la temperatura de 40°C, „parfumată" cu câteva picături de ulei de lavandă. Luna plină coincide cu activarea unor sentimente puternice, pozitive, dar şi a celor negative. Concentrarea este deficitară şi este prezentă o senzaţie de nelinişte. În aceste condiţii este de dorit să vă canalizaţi energiile spre lucruri plăcute, relaxante, să evitaţi discuţiile contradictorii cu cei din jur, armonia fiind esenţială pentru o stare psihică normală.

Luna nouă este prielnică regenerării forţelor. Este perioada de maximă inspiraţie. Acum aveţi cele mai bune idei, pe care le puteţi fructifica în zilele următoare. Când este Lună nouă masajele sau şedinţele de reflexoterapie au efecte miraculoase. De asemenea, această perioadă este propice renunţării la fumat sau la excesul de cafea, organismul având puterea maximă de a respinge toate agresiunile toxice.

În ***primul pătrar*** organismul pare deshidratat, dar capabil să asimileze şi să-şi încarce bateriile cu energie. Este momentul când ar trebui să mâncaţi mai multe legume şi fructe, bogate în vitamine şi minerale, şi să beţi multe lichide. Acum produsele cosmetice au efecte optime asupra pielii. Este timpul favorabil măştilor pentru faţă, pentru regenerarea părului, pentru tratamentele de întreţinere a tenului. Ultimul pătrar al Lunii reprezintă faza activă a ciclului astrului nopţii, care coincide cu un plin energetic al organismului. În această perioadă organismul este predispus şi la pierderi în greutate. Este deci momentul ideal pentru începerea unui regim de slăbit, pentru că apetitul pentru dulciuri şi grăsimi este mult diminuat. La fel de eficiente sunt tratamentele anticelulitice şi masajele, dar şi îngrijirile cosmetice. Comedoanele şi coşurile pot fi mai uşor îndepărtate (cu o mască pe bază de argilă) şi reapar mai greu. La fel, excesul de pilozitate. Nu ne rămâne decât să exploatăm în folosul nostru relaţia cu misteriosul astru al nopţii.

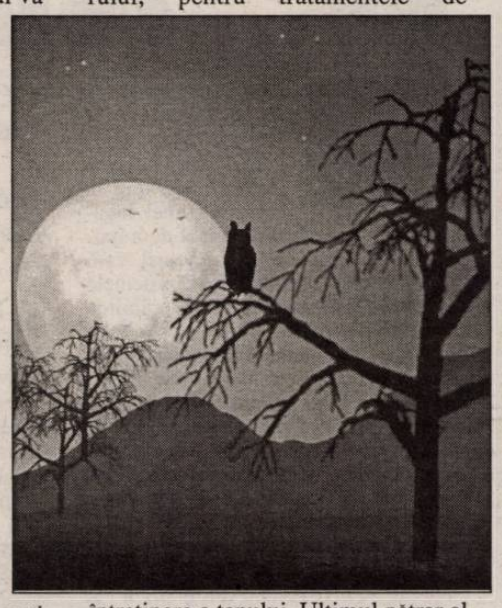

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Dosarele frumuseţii

IARNA ridurile «invadează obrazul»

În anotimpul friguros tenul necesită îngrijiri mai atente ca de obicei. În primul rând pentru că iarna gradul de deshidratare suferă modificări. Prin pierderea apei, chiar şi în cantitate infimă, ţesutul pierde minerale, vitamine, punând în dificultate fibrele de colagen şi elastină. Consecinţa imediată? Muşchii faciali îşi pierd din elasticitate iar ridurile „invadează" obrazul. În această situaţie îngrijirea tenului, hidratarea corespunzătoare, măştile menite să refacă celulele epidermei au o mare importanţă. Nu trebuie uitat însă un principiu esenţial potrivit căruia alimentaţia ni „se citeşte" pe faţă. Altfel spus, obişnuinţele alimentare adecvate anotimpului să conţină în proporţiile necesare toate elementele nutritive. (Un amănunt: în perioada postului, ţinut integral sau parţial, prin dezintoxicarea organismului, tenul capătă un plus de strălucire). Pentru a elibera organismul de toxine, specialiştii în cosmetică recomandă câteva tipuri de cure extrem de eficiente.

- Astfel, *cura de mere* presupune să beţi zilnic 1/2 kg suc de mere. Aportul de minerale şi vitamine furnizat este ideal pentru solicitările la care este supus organismul iarna.
- *Cura de polen* se rezumă la 2 linguriţe de polen luate dimineaţa.
- *Cura de lăptişor de matcă,* presupune să luaţi zilnic două tablete.
- Efectele binefăcătoare ale propolisului le puteţi constata după o *cură cu tinctură de propolios* (30 de picături, luate dimineaţa).

Toate aceste produse naturale eliberează organismul de toxine, reglează secreţia biliară şi digestia, activează circulaţia sangvină şi limfatică, tonifică organismul. Efectul general nu va întârzia să se concretizeze şi într-un ten frumos, catifelat.

Gastronomice

Iată câteva reţete trimise de cititoarea noastră fidelă, doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus.

Rasol cu legume

2 morcovi, 1 rădăcină de pătrunjel, 1 ţelină mică, 2 cepe, 500 g carne, 3 castraveţi muraţi, 3 cartofi, 100 ml supă de zarzavat, 1 lingură de bulion, ulei, smântână, sare.

Carnea tăiată cubuleţe se căleşte în ulei, apoi se adaugă apă şi se lasă la fiert. Separat, se curăţă şi se taie zarzavaturile cubuleţe sau rondele, se călesc în puţin ulei şi se amestecă bine cu tocăniţa de carne. Când legumele sunt aproape fierte, se adaugă cartofii, tăiaţi cubuleţe şi bulionul diluat cu puţină sare. Preparatul se poate servi cu o lingură de smântână.

Cartofi pane

1 kg cartofi, 2 ouă, 100 g pesmet, sare şi piper după gust, circa 150 ml ulei.

Cartofii se spală, se fierb în coajă, se curăţă, se taie felii de grosime potrivită, se presară cu sare şi piper, se dau prin ouă bătute şi pesmet şi se prăjesc pe ambele părţi în ulei încins, până se rumenesc frumos. Se servesc fierbinţi şi – pentru cine preferă – stropiţi cu unt topit sau smântână.

Ceapă gratinată

1 kg ceapă, 300 g caşcaval ras, 1 baghetă, 2 ouă, 2 l apă.

Ceapa se taie mărunt şi se căleşte în puţin ulei, până se înmoaie şi devine sticloasă. Se adaugă apă şi se lasă să fiarbă 5-10 minute, pentru a obţine un sos mai gros. Se taie bagheta felii nu prea groase, care se rumenesc în cuptor. Se tapetează un vas termorezistent cu feliile de pâine, apoi se acoperă cu un strat de caşcaval. Se continuă în acelaşi fel, până se termină ingredientele. La urmă, se toarnă deasupra sosul de ceapă. Se bat ouăle, se amestecă bine cu caşcavalul ras şi se toarnă uniform peste feliile de pâine. Se dă la cuptor şi se lasă până se evaporă tot sosul. Se serveşte fierbinte.

„Tepelinii"

2 kg cartofi, 480 g carne fiartă, 120 g ceapă, 40 ml ulei, 150 g slănină afumată crudă, sare şi piper după gust.

Jumătate din cantitatea de cartofi se spală, se fierb în coajă, apoi se curăţă şi se dau prin răzătoare. Restul de cartofi se curăţă, se spală şi se dau cruzi prin răzătoare. Se amestecă bine cartofii cruzi cu cei fierţi şi se împarte compoziţia în mici turtiţe egale. Se prepară umplutura: ceapa tocată se înăbuşă în ulei, carnea fiartă se dă prin maşina de tocat împreună cu ceapa şi se potriveşte de sare şi piper. Se umplu turtele de cartofi, se dă forma de perişoare şi se fierb în apă sărată. Se servesc cu slănină prăjită.

Remedii naturale...

VÂSCUL
combate hipotensiunea arterială

Deşi, majoritatea persoanelor cu probleme cardiace sunt afectate de hipertensiune arterială, o problemă la fel de serioasă de sănătate este extrema cealaltă, adică un nivel prea scăzut al tensiunii arteriale. Aceasta este o dereglare care duce la o serie de tulburări cum ar fi epuizare fizică mai rapidă, stări depresive, paloare, ameţeli, nevoia frecventă de a căsca, apariţia de puncte sau steluţe în faţa ochilor, până la pierderea cunoştinţei (leşinul). La tineri şi la persoanele ce au o constituţie astenică (înalţi şi foarte slabi), hipotensiunea este de obicei legată de greutatea corporală cu mult sub limita normală. Fumătorii şi băutorii, care în plus sunt şi subponderali, sunt, de asemenea, afectaţi de hipotensiune. Tensiunea mică poate să apară

şi numai pe o perioadă limitată de timp, ca urmare a unor boli ale sistemului sangvin. În tratamentul hipotensiunii, străvechea experienţă a medicinii populare a dovedit că vâscul alb, coada şoricelului, rozmarinul şi păducelul sunt deosebit de eficiente. Vă oferim două reţete de ceaiuri în a căror compoziţie intră aceste plante.

◆ ***Reţeta nr.1:*** vâsc alb (25g), flori de păducel (25g), urzică mare (25g), flori de gălbenele (25g).

◆ ***Reţeta nr.2:*** vâsc alb (30g), coada şoricelului (30g), rozmarin (30g), flori de păducel (30g).

Fie că optaţi pentru prima sau cea de-a doua variantă, modul de preparare şi administrare al ceaiului este identic. Aşadar, peste trei linguriţe de vâsc alb se toarnă 3 căni de apă rece şi se lasă să stea 8 ore (de obicei, de seara până dimineaţa). Celelalte plante se amestecă între ele în cantităţile indicate. Peste 3 linguriţe din amestec se toarnă 3 căni de apă clocotită şi se lasă să stea 5 minute. Se amestecă ceaiul rece de vâsc alb cu infuzia, apoi se strecoară. Se beau în cursul zilei 3 cești de ceai cald.

„CUTIA NEAGRĂ”
şi mesagerii genetici

În urma unei munci de cercetare de peste două decenii, Ion Gavriliuc – doctor în biologie – a descoperit mecanismul de funcţionare al Sistemului Mesagerilor Genetici (SMG), fapt care, după cum afirmă autorul, ar putea marca o nouă eră în gândirea biologică, în sensul că majoritatea bolilor şi-ar putea găsi vindecarea, tratamentele urmând a ţinti direct cauza şi nu efectul.

– Domnule dr. Ion Gavriliuc, explicaţi-ne, vă rog, în ce constă descoperirea dv.

– Primul lucru pe care l-am constatat şi pe care eu şi colaboratorii mei îl considerăm deosebit de important este că toate organismele vii pluricelulare (cu excepţia bacteriilor), adică atât plantele, cât şi animalele, inclusiv fiinţa umană, sunt înzestrate cu un Sistem al Mesagerilor Genetici, care stimulează sau inhibă creşterea acestora. Cu alte cuvinte, ceea ce am descoperit în urma muncii de cercetare este că SMG este compus din mesageri genetici stimulatori (MGS) şi mesageri genetici inhibitori (MGI). Mesagerii genetici stimulatori sunt implicaţi în diviziunea celulară, deci în creşterea şi dezvoltarea organismului, precum şi în stimularea proceselor fiziologice, în timp ce mesagerii genetici inhibitori „au grijă” ca diviziunea celulară, creşterea etc. să nu depăşească o limită a normalităţii.

– Aţi putea da un exemplu pe înţelesul tuturor?

– Desigur. Bunăoară ficatul, ca de altfel oricare alt organ, creşte o dată cu copilul, dar odată ajuns la dimensiunea „standard”, specifică oricărui organism adult, procesul de creştere încetează. Oprirea din creştere este comandată tocmai de mesagerii genetici inhibitori. Acelaşi mecanism este pus în mişcare în cazul enzimelor, hormonilor etc. pe care unele organe sau glande le fabrică: mesagerii genetici inhibitori ţin sub control eliberarea acestor substanţe la limita normalităţii, altfel se fabrică în exces sau cu un deficit cantitativ, ceea ce duce la apariţia bolilor.

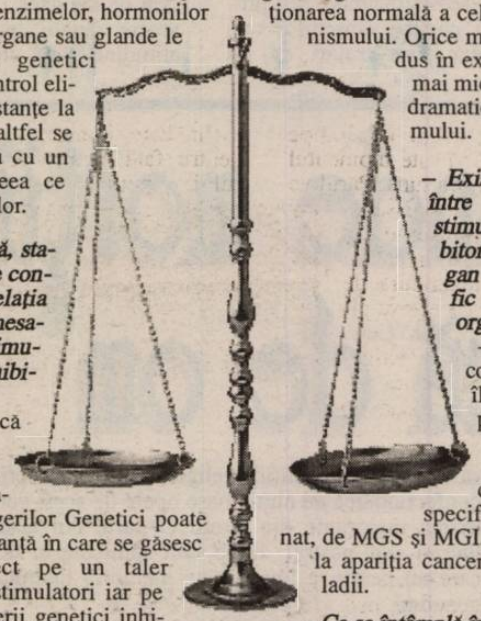

– Să deducem că, starea de sănătate e condiţionată de relaţia optimă dintre mesagerii genetici stimulatori şi cei inhibitori?

– Aş putea spune că aceasta este cheia sănătăţii. În cazul unui organism sănătos, Sistemul Mesagerilor Genetici poate fi comparat cu o balanţă în care se găsesc în echilibru perfect pe un taler mesagerii genetici stimulatori iar pe celălalt taler mesagerii genetici inhibitori. Dacă acest echilibru se strică, adică dacă raportul dintre mesagerii stimulatori şi cei inhibitori se schimbă, apar bolile. Potrivit „Teoriei mesagerilor genetici” pe care am elaborat-o, balanţa MGS-MGI este mecanismul de control în creşterea şi dezvoltarea organismelor, luând parte la toate fazele importante ale acestor procese, de la reproducerea genomului şi până la moartea organismelor.

– Aţi vorbit despre rolul mesagerilor genetici stimulatori sau inhibitori, dar cum „lucrează” ei, de fapt, în organism?

– Repet, fascinant este faptul că Sistemul Mesagerilor Genetici este „cheia sănătăţii şi a bolilor” atât la plante, cât şi la animale. Modul în care ADN-ul (genomul) este dispus în nucleu este acelaşi iar ADN-ul este motorul care-şi produce elementele reglatoare (mesagerii genetici), necesare în procesele de reproducere şi creştere, precum şi în procesele fiziologice. Atât la organismele pluricelulare din lumea plantelor, cât şi la cele din lumea animală, procesele biologice se realizează aproape identic, e vorba de biosinteza acizilor nucleici şi a proteinelor, de metabolismul glucidelor, aminoacizilor, de activitatea enzimelor etc., toate găsindu-se sub control SMG. Mesagerii genetici sunt eliberaţi în sânge la animale sau în sistemul vascular la plante; sângele sau seva îi poartă în organism, fixându-i provizoriu de proteine. Datorită circulaţiei sevei sau a sângelui, ei ajung la ţesuturile periferice, la organele „ţintă”, adică la receptorii mesageriali, unde-şi îndeplinesc funcţiile. Reglarea sintezei mesagerilor genetici este crucială pentru funcţionarea normală a celulelor, deci a organismului. Orice mesager genetic produs în exces sau în cantitate mai mică poate avea efecte dramatice asupra organismului.

– Există un raport strict între mesagerii genetici stimulatori şi cei inhibitori, diferit de la organ la organ sau specific fiecărei funcţii din organism?

– Da şi tocmai descoperirea acestui lucru îl considerăm noi, printre altele, o noutate: fiecare celulă, ţesut sau organ conţine un raport specific, strict determinat, de MGS şi MGI, dereglarea ducând la apariţia cancerului şi a altor maladii.

– Ce se întâmplă în cazul cancerului?

– Potrivit „Teoriei mesagerilor genetici”, modul defectuos de funcţionare a Sistemului Mesagerilor Genetici clasează maladiile în două categorii dependente de raportul componentelor MGS-MGI. Astfel, dacă sunt afectaţi mesagerii inhibitori, în sensul că se diminuează cantitativ, rezultă tumorile maligne şi metastazele (diviziunea celulară aberantă scapă astfel de sub control, nemaifiind frânată) iar dacă sunt afectaţi mesagerii stimulatori (tot din punct de vedere cantitativ), apar maladiile non-maligne, cum ar fi anemiile, diabetul zaharat, bolile cardiovasculare, cerebrale etc. Revenind la cancer, am constatat că apariţia acestei boli este legată de faptul că în celulele canceroase lipsesc unele componente inhibitoare (aceasta este cauza bolii), ceea ce duce la un exces de mesageri stimulatori (efectul), ce permite diviziunea celulară continuă, până la faza metastazelor. Aşadar, ruperea echilibrului MGS-MGI este mecanismul prin care celula canceroasă iese de sub controlul reglator al organismului, activitatea sa devenind autonomă.

– Ce ar putea oferi practicii medicale descoperirea şi teoria dv.?

– Din punct de vedere practic, pentru oncologie, am elaborat principiul de diagnosticare şi anihilare a celulelor canceroase – indiferent de tipul cancerului – bazat pe identificarea şi compensarea deficitului de mesageri genetici, conform nivelului conţinutului lor în organismul uman. Mai exact, am pus la punct o nouă tehnică cu ajutorul căreia se poate depista orice formă de cancer, încă din faze incipiente, şi care permite evaluarea evoluţiei bolii, precum şi controlul obiectiv asupra eficacităţii tratamentului. Tehnica aceasta constă în identificarea componentelor SMG în sângele pacientului (pentru diagnostic) şi, în compensarea componentelor care lipsesc din sistem, prin tratament ţintit. În cazul unui subiect sănătos, spectrul inhibitorului arată o concentraţie mai mare a componentelor inhibitoare decât în cazul unui cancer. Deci, un test pentru detectarea riscului de îmbolnăvire de un cancer fatal poate fi considerat pertinent dacă în sângele pacientului MGS-MGI sunt sub pragul concentraţiei lor optime în organism. Acest test a fost numit Testul LiBo, de la Lidia Bolocan, femeia în sângele căreia am depistat pentru prima dată dereglarea SMG din cauza unui cancer ovarian.

– Aveţi şi un remediu pentru lipsa mesagerilor genetici inhibitori?

– Da. Pornind de la teoria noastră şi folosind o combinaţie de trei substanţe, am realizat un inhibitor (brevetat ca invenţie) cu care am acţionat asupra diferitelor celule cancerigene umane: linia Hela, linia de mielom murim, celule tumorale de ovar provenite din ascite peritoneale metastatice în stadii primare şi linia de celule normale (martor) fibroblastice şi epiteliale. Am constatat că inhibitorul stopează creşterea şi înmulţirea celulelor canceroase, distrugând selectiv numai celulele „ţintă” (canceroase), fără să afecteze celulele normale. Aşa am ajuns la tratamentul cauzal al cancerului.

– De la teorie la practica de zi cu zi ştim că, uneori, e cale lungă... Totuşi, dincolo de ceea ce pare evident, care ar fi avantajele acestei noi tehnici elaborate de dv.?

– Potrivit opiniei noastre, noua tehnică de diagnosticare şi tratament ar permite reducerea numărului de biopsii practicate în prezent pentru analiza unei tumori, precum şi a numărului de examene care, a posteriori, se dovedesc dificile. În plus, ar permite oncologilor să stabilească un diagnostic mai exact decât până acum, căci lipsa elementelor inhibitoare furnizează o informaţie preţioasă în evaluarea evoluţiei cancerului. De asemenea, SMG ar permite şi evaluarea eficacităţii unui „vaccin” anticancer. Consider că Sistemul Mesagerilor Genetici va permite medicilor să deschidă „Cutia neagră” reprezentată de majoritatea mecanismelor patologice neelucidate până în prezent. Deocamdată, eu şi colaboratorii mei avem nevoie de un partener care să investească în promovarea rezultatelor cercetării de care ne ocupăm şi să devină astfel fondatorul principal al unui centru de diagnostic şi combatere a maladiilor.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

H.I. din Bucureşti. Infecţia prostatei la adulţi tineri este de obicei o consecinţă a infecţiei canalului uretral (după un raport sexual, de exemplu) sau a unui focar de infecţie din organism (de exemplu, abces dentar, sinuzită etc.). Boala care afectează în aceste situaţii prostata se numeşte prostatită. Simptomele care anunţă infecţia prostatei se manifestă sub formă acută: starea generală a organismului se alterează ca la o gripă (cu febră, frisoane, dureri musculare, dureri de cap), la care se asociază

PROSTATITA INFECŢIOASĂ

tulburări urinare, senzaţia de arsură pe canalul uretrei, nevoia frecventă de a urina, mergând până la declanşarea unui blocaj urinar care necesită spitalizare de urgenţă. Germenul care provoacă infecţia se depistează uşor la un examen de urină, iar tratamentul constă în administrarea unui antibiotic şi a unui antiinflamator. Boala pare să se vindece imediat, dar întreruperea tratamentului este o mare greşeală pentru că prostata este un organ care se lasă mai greu penetrat de antibiotic. De obicei, se merge pe un tratament de mai lungă durată (până la 3-4 săptămâni), altfel există riscul recidivelor, care mai departe se pot transforma într-o prostatită cronică, al cărei tratament poate să impună intervenţie chirurgicală, cu scopul eliminării focarului infecţios. În schimb, dacă tratamentul este corect efectuat (cu antibioticul potrivit şi pe o durată de timp bine determinată) vindecarea totală este indubitabilă.

Probleme ale tinereţii

Sexualitatea

Dr. NICOLAE CALOMFIRESCU
Şeful Secţiei de Urologie
Spitalul „D. Gerota” – Bucureşti

– Prima scrisoare de astăzi ne soseşte de la corespondenta noastră Silvia, în vârstă de 27 de ani, care ne spune: ***„Mi s-a pus diagnosticul de ovar polichistic ceea ce m-a cam speriat dată fiind vârsta mea. M-am prezentat la medic din cauza tulburărilor de ciclu – ciclu dureros, neregulat, abundent – însoţite de oboseală, agitaţie, greţuri, ameţeli, dureri de cap şi de mijloc. Medicul mi-a prescris un tratament destul de complicat şi costisitor, de aceea mă adresez şi acestei rubrici, în speranţa unei soluţii optime.”***

– Tratamentul ovarului polichistic cu tulburări secundare este complicat şi chiar scump după cum aţi spus. Cred că pe lângă consultul ginecologic ar trebui întrebat şi un medic endocrinolog, deoarece uneori există interrelaţii hormonale şi cu alte glande. Poate fi o soluţie fericită. Succes!

– Cea de a doua scrisoare ne parvine de la o tânără cititoare din Vaslui: ***„Am vârsta de 19 ani şi mă numesc Doina. Până în prezent am folosit anticoncepţionale pe bază de hormoni dar am aflat că acestea au efecte secundare nedorite, mai ales în timp. Am auzit că foarte eficiente sunt spermicidele şi aş dori să-mi precizaţi cât de sigure sunt şi dacă au efecte nedorite.”***

– Dragă Doina, faptul că utilizezi un anumit tip de anticoncepţionale este bine. Problema este cine ţi le-a indicat, medic ginecolog sau endocrinolog, farmacist, o prietenă sau nimeni.

Pentru a alege o soluţie anticoncepţională personală şi eficientă, discută, fără jenă, cu un medic!

MIHAELA DOROBANŢU

Nr. 50 (2405) di

CASETA CU UNICATE

MONSTRI fără picioare

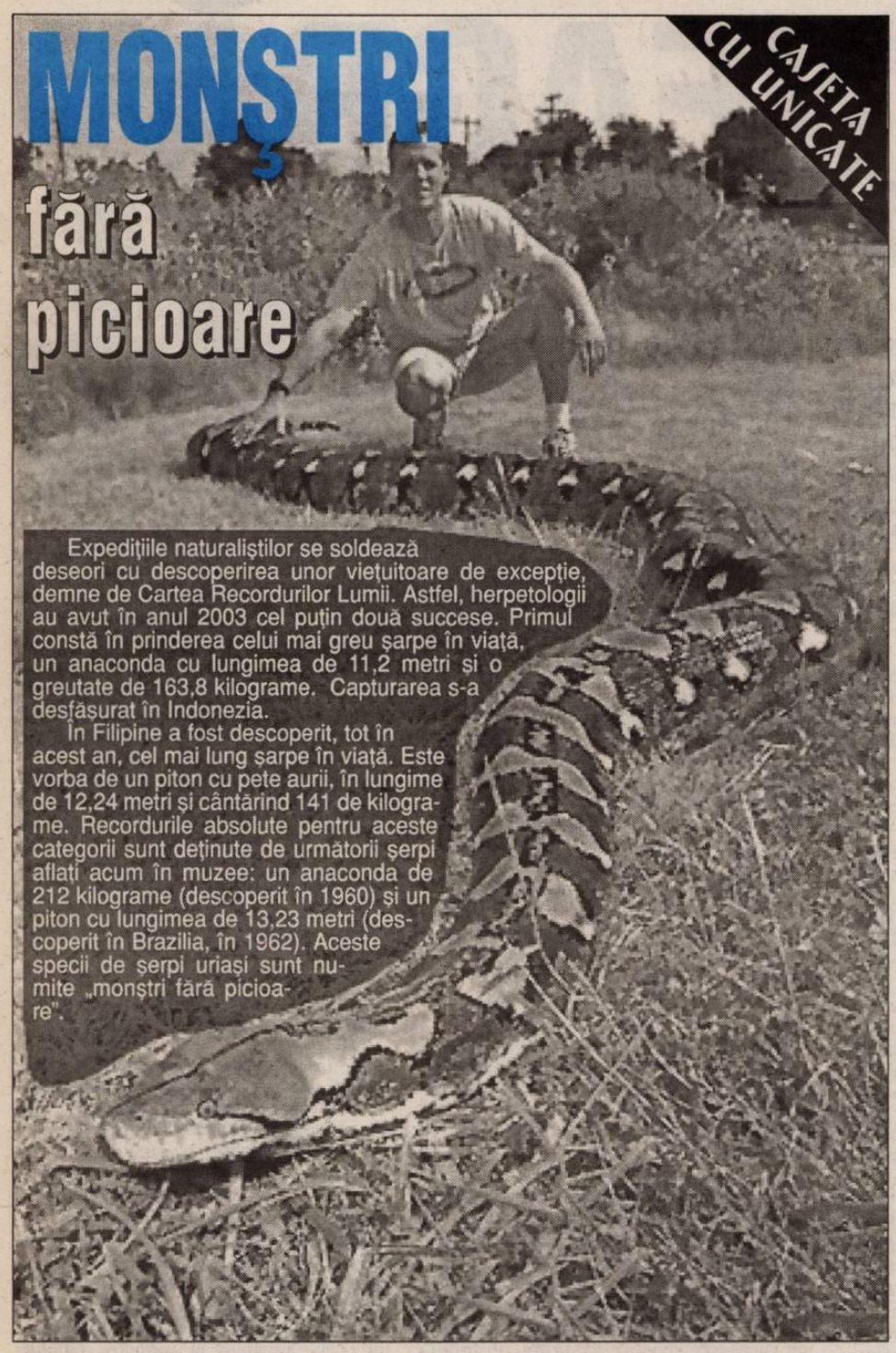

Expedițiile naturaliștilor se soldează deseori cu descoperirea unor viețuitoare de excepție, demne de Cartea Recordurilor Lumii. Astfel, herpetologii au avut în anul 2003 cel puțin două succese. Primul constă în prinderea celui mai greu șarpe în viață, un anaconda cu lungimea de 11,2 metri și o greutate de 163,8 kilograme. Capturarea s-a desfășurat în Indonezia.

În Filipine a fost descoperit, tot în acest an, cel mai lung șarpe în viață. Este vorba de un piton cu pete aurii, în lungime de 12,24 metri și cântărind 141 de kilograme. Recordurile absolute pentru aceste categorii sunt deținute de următorii șerpi aflați acum în muzee: un anaconda de 212 kilograme (descoperit în 1960) și un piton cu lungimea de 13,23 metri (descoperit în Brazilia, în 1962). Aceste specii de șerpi uriași sunt numite „monștri fără picioare".

LEGENDĂ ȘI REALITATE

ZEUL-MAIMUȚĂ

trăiește printre oameni

Una dintre cele mai vechi tradiții ale hinduismului din India este cea legată de zeul-maimuță – Hanuman –, dar este și cea mai „concretă" în multe localități ale acestei țări.

În mitologia vedică (ca și în „Ramayana") există un celebru personaj născut din regina maimuțelor, Anjana, și zeul vântului, Vayu. Numit Hanuman, acest prinț s-ar fi născut atât de înfometat, încât a vrut să înșface Soarele, crezând că este un fruct. Dar zeul Indra îl fulgeră și-l alungă înapoi pe Pământ. Plin de remușcări, Indra îi conferă prințului Hanuman nemurirea. Dar treptat, acest personaj devine din ce în ce mai important în mitologia hindusă și capătă însușirile unui savant-magician cu puteri extraordinare, care a fost capabil să mute munții Himalaya! Iată de ce maimuțele sunt animale sacre în India, iar respectul pentru acest zeu se reflectă într-un respect incredibil pe care locuitorii din unele state nordice îl acordă primatelor.

Reprezentat ca un prinț cu statură umană, dar cu chip (și uneori cu membre) de maimuță, „descendenții" lui Hanuman se plimbă în totală libertate prin zonele urbane. Fie că este vorba de specia macacilor sau a langurilor, aceste maimuțe pot produce mari pagube orășenilor respectivi, dar sunt tratați cu un respect extraordinar. „Hanuman cel de astăzi" este văzut în toate aceste familii de maimuțe urbanizate, cărora nu numai că li se dă voie să se plimbe fără opreliști pe străzi, prin gospodării și chiar prin lăcașurile de cult, dar li se pregătesc și tăvi cu prăjituri în anumite zile! Nimeni nu le gonește nici când caută prin gunoaie, deși astfel pot răspândi boli grave. De asemenea, oamenii nu intervin atunci când se declanșează lupte pentru supremație între masculii nouveniți în oraș și cei deja instalați cu haremurile lor...

Hanuman, care odinioară avea propriile temple în regiunile himalayene, este adorat pentru că le conferă credincioșilor energie fizică și psihică. Oamenii îl respectă și ca un mare poet care, pentru a nu supăra anumiți zei, și-a aruncat poemele scrise pe stânci în mare – dovada unei mari tării de caracter... Doar cunoscând aceste detalii, poate fi înțeleasă atitudinea față de maimuțele care vagabondează în voie prin unele localități ale Indiei. Doar în acest spirit pot fi acceptate ceremoniile funerare ale maimuțelor vagaboande care mor (de cele mai multe ori prin electrocutare, căci se urcă și pe stâlpii de înaltă tensiune) și care sunt arse pe rug într-o atmosferă de mare tristețe. Adorația hindușilor pentru „descendenții" lui Hanuman este uneori stupefiantă pentru europeni.

Hanuman, ipostaza de zeu-prinț al Pământului

Langurii sunt respectați ca urmași ai lui Hanuman

ARTA TOTEMICĂ

„Locul unde morții îi este frică de om"

În provincia British Columbia a Canadei, în zona localității Queen Charlotte, există o așezare tribală unică în lume, denumită Kwakiutl – după numele amerindienilor care mai supraviețuiesc aici de câteva sute de ani. Este vorba de „Parcul Totemurilor", locul unde se concentrează cele mai importante realizări artistice tradiționale ale băștinașilor, un fel de expoziție funcțională în aer liber. Aici, puținii locuitori care nu s-au integrat societății moderne își continuă vechiul stil de viață, nederanjați de turiștii care vin să le admire operele.

Parcul Totemurilor este supranumit și „Locul unde morții îi este frică de oameni", din cauza semnificațiilor profunde pe care amerindienii din acea zonă a Canadei o acordă simbolurilor totemice. Reprezentând o formă de „religie inferioară" specifică populațiilor primitive, totemurile reflectă credința în animale, plante și mai ales în strămoșii care au jucat un rol esențial în bunăstarea comunității – un fel de cult al eroilor clanului sau tribului. O astfel de reprezentare artistică indică faptul că există tabu-uri (animale și plante care nu pot fi ucise, persoane a căror memorie nu poate fi întinată), dar, așa cum au constatat specialiștii, simbolurile totemice nu sunt divinități, deși cu anumite ocazii se efectuează și ritualuri sacrificiale.

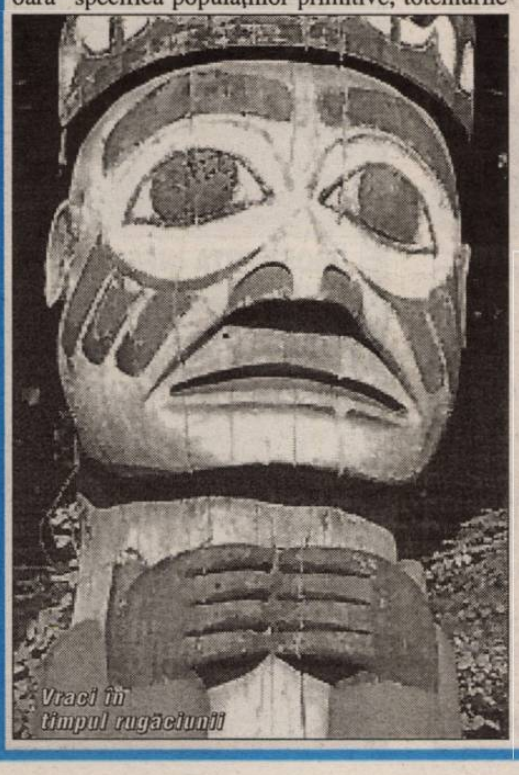

Vraci în timpul rugăciunii

Casă cu stâlp totemic la intrare

Parcul Totemurilor al triburilor Kwakiutl a început să prindă contur încă de la sfârșitul secolului XVIII, atunci când primii coloniști albi au descoperit această comunitate. Pe atunci, existau aproximativ 8 mii de membri, dar treptat noile generații și-au părăsit locurile de baștină. Conducătorii Kwakiutl de atunci au anticipat această destrămare a triburilor lor – care mai numără astăzi aproape 2 mii de persoane – și au decis să-și conserve tradițiile religioase totemice prin confecționarea de numeroase opere de acest gen, marea majoritate din lemn. O parte din acele lucrări s-au păstrat, altele sunt zămislite în fiecare an pentru a împrospăta memoria tinerelor generații.

Din păcate, se produce și un fenomen care afectează spiritual arta totemică, și anume „modernizarea" simbolurilor și introducerea unor forme noi de totem, care nu au legătură cu tradiția, ci mai ales cu apetitul comercial al turiștilor. De aceea, cele mai căutate opere sunt cele care decorează casele băștinașilor, căci autenticitatea acestora nu poate fi pusă la îndoială. Cei care vizitează „Locul unde morții îi este frică de oameni" pot constata că stilul de viață al triburilor Kwakiutl nu s-a modificat de secole. Oamenii se hrănesc din vânat și pescuit, folosesc numai leacuri naturale pentru diverse afecțiuni și nu au în nici un fel de a face cu banii. Schimburile se fac în natură (troc). Foarte căutate sunt totemurile miniaturale, făcute din lemn, scoici sau coarne de ren. Totodată, vopselele cu care sunt colorate totemurile monumentale sunt preparate din plante, după secrete păstrate mai ales de femei... Existența Parcului Totemurilor și a populației ei de amerindieni permite și supraviețuirea dialectului Kwakiutl.

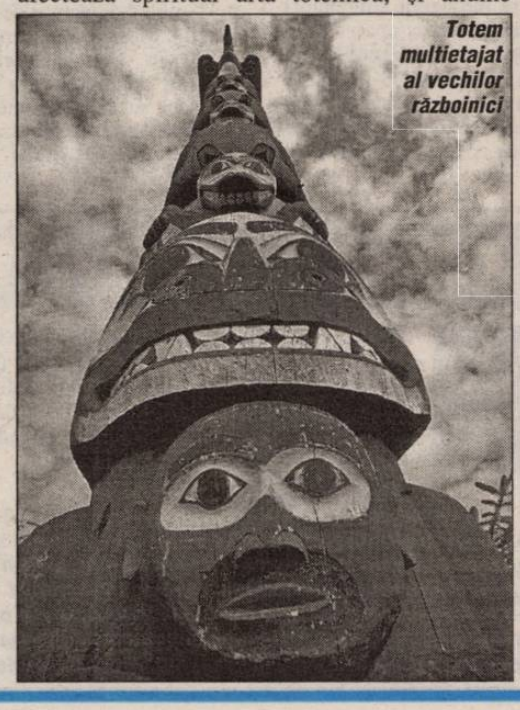

Totem multietajat al vechilor războinici

Totemul unui vultur, animal de cult

Pagină realizată de PAUL IOAN

Știați că...

◆ *...nufărul face parte din familia nimfeaceelor? La noi sunt răspândiți nufărul alb și nufărul galben în ape stătătoare și lin curgătoare și mai ales în Delta Dunării.*

◆ *...Marco Pollio Vitruvius a fost un arhitect roman care se pare că a construit fortificațiile și mașinile de război în campaniile din Galia și Spania din timpul lui Cezar? Opera sa „De architectura" este cel mai vechi tratat de arhitectură păstrat până în zilele noastre.*

◆ *...medicul român Gheorghe Proca (1867-1943), profesor la facultățile de medicină din București și Iași, a fost un reputat epidemiolog preocupat, printre altele de problema tuberculozei? A acordat o mare atenție problemelor de igienă socială.*

◆ *...frații Montgolfier – Joseph Michel (1740-1810) și Jacques Etienne (1745-1799) – inventatori francezi, au construit*

în 1783 primul aerostat (cu aer cald)? Ei s-au născut în Annonay, o mică localitate de lângă Lyon, și au fost membri ai Academiei franceze.

◆ *...plantele cu flori se numesc „antofite"? Termenul vine de la cuvintele grecești „anthos" – floare și „phitos" – plantă.*

◆ *...dirmoxul este un arbust cu frunze opuse, ovale, cu flori albe și cu fructe – drupe – la început roșii și pe urmă negre? Crește frecvent în țara noastră pe soluri calcaroase.* (I.S.)

Umbra lui Rembrandt la Amsterdam

Oraș al apei și al florilor, al trecutului și al prezentului, Amsterdamul este mai presus de toate orașul lui Rembrandt. Urmele pașilor săi n-au putut fi șterse nici de vânturi, nici de ploi, nici de războaiele care au trecut peste oraș în cei aproape 400 de ani care au trecut de la moartea artistului.

Pe malurile unuia din bătrânele canale ale urbei, se află casa în care marele maestru a locuit aproape 20 de ani. La sosirea în Amsterdam Rembrandt a închiriat o casă de la Hendrick van Uylenburg, un vestit negustor de tablouri. Aici a cunoscut-o pe prima sa nevastă, Saskia, când el era încă student. Tânăra era orfană, dar era descendenta unei vechi familii și se înrudea cu proprietarul locuinței. Pentru Rembrandt căsătoria cu Saskia reprezenta o partidă excelentă, pentru că, datorită relațiilor ei de familie, i s-au deschis porțile celor mai importante case din oraș. Cei doi au avut o vreme locuințe separate, apoi s-au mutat împreună în casa pictorului. În 1639 el s-a hotărât să cumpere clădirea alăturată, o construcție cu două etaje înălțată în 1606 cu o fațadă bogat ornamentată. Casa a costat, la vremea respectivă, 13.000 de florini și, deși suma nu era foarte ridicată, artistul nu a reușit niciodată să o achite în întregime. Aici și-a petrecut cei mai frumoși ani din viață, a devenit celebru și a primit cele mai importante comenzi. Avea locuința la parter, atelierul la primul etaj, iar la mansardă, de fapt în pod, lucrau ucenicii și ajutoarele sale. În același timp era un abil colecționar și își umplu casa cu tot felul de obiecte prețioase. La parter reușise să adune peste o sută de tablouri, iar în restul casei puteai vedea, de asemenea, ceramică, arme japoneze, scoici, corali, veșminte exotice.

Acești ani frumoși aveau să se sfârșească însă tragic. Din cei patru copii ai săi nu a supraviețuit decât Titus. În 1642 Saskia, a cărei sănătate era destul de fragilă, se stinge din viață, la vârsta de 32 de ani, în vreme ce banii devin din ce în ce mai puțini.

În 1645 Rembrandt se recăsătorește cu Hendrickje Stoffels care încearcă să amelioreze situația grea a artistului, dar aceasta era ireversibilă. Între 1657-1658 el este obligat să-și vândă colecțiile pe sume infime, la început și, în cele din urmă, casa. Familia se mută într-un cartier mai sărăcăcios, unde soția pictorului și fiul din prima căsătorie – Titus – deschid o mică prăvălie de obiecte de artă, pictorul părăsind pentru totdeauna casa în care lucrase celebrul „Rond de noapte".

Fosta lui locuință suferă profunde transformări începând din 1660. Fațada este modificată după moda timpului și i se mai adaugă un etaj. În 1906 cu ocazia celui de al treilea centenar al nașterii artistului, municipalitatea cumpără clădirea transformând-o în muzeu, deschis marelui public în 1911. Atmosfera acesteia este total deosebită de cea a altor muzee, în special prin acoperirea parțială a ferestrelor pentru filtrarea luminii protejându-se astfel impresionanta colecție de acuarele și lucrări în peniță ale pictorului. Sunt expuse, de asemenea, obiecte personale ale acestuia, atent restaurate, lucrări ale sale, ale elevilor și colaboratorilor săi. Ieșind în stradă, podurile arcuite elegant conduc spre un alt loc închinat artistului spre parcul mic, dominat de statuia sa, spre muzeele care îi expun lucrările și chiar spre locul unde se presupune că ar fi fost îngropat, pentru că umbra artistului plutește pretutindeni deasupra orașului.

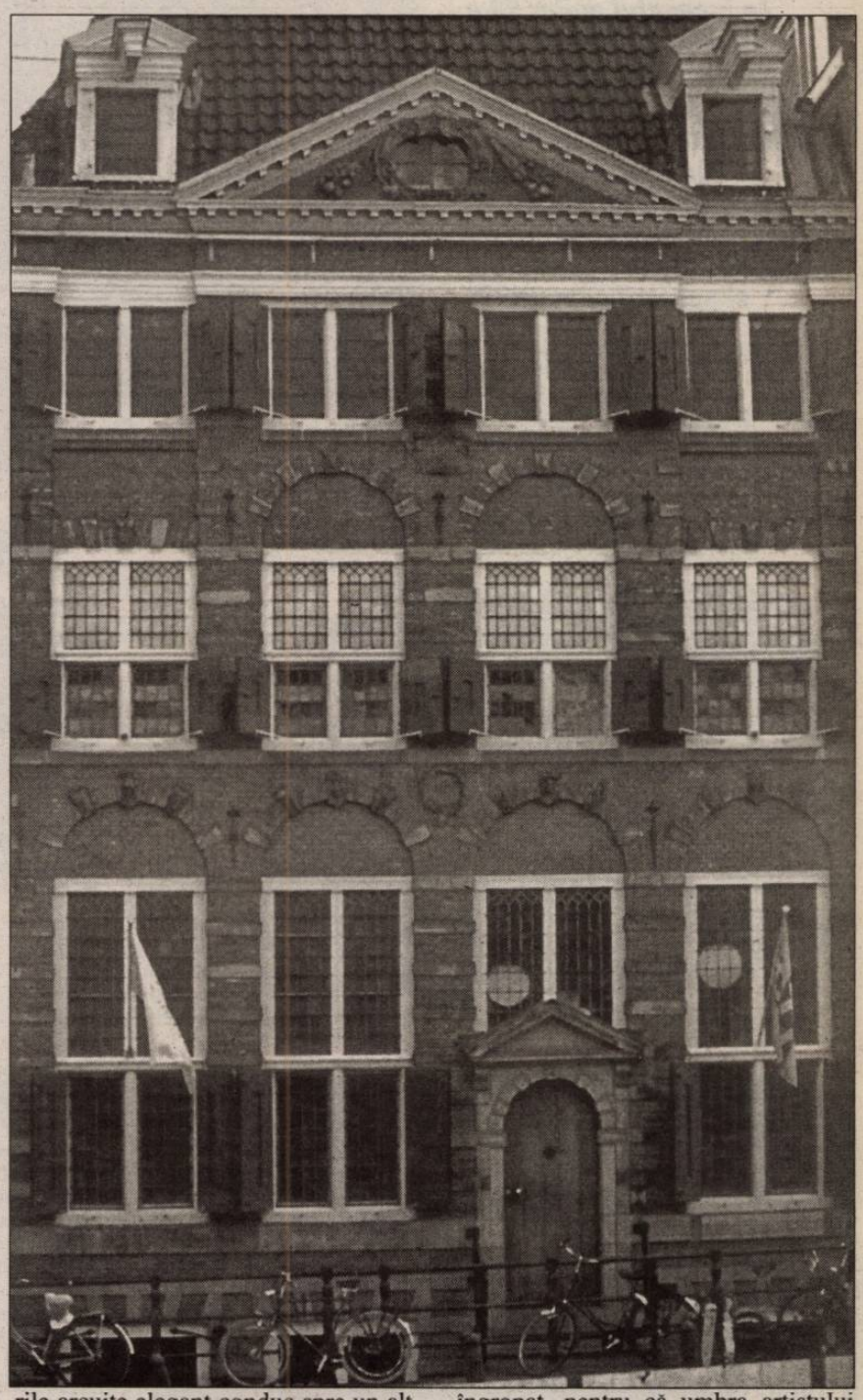

IRINA STOICA

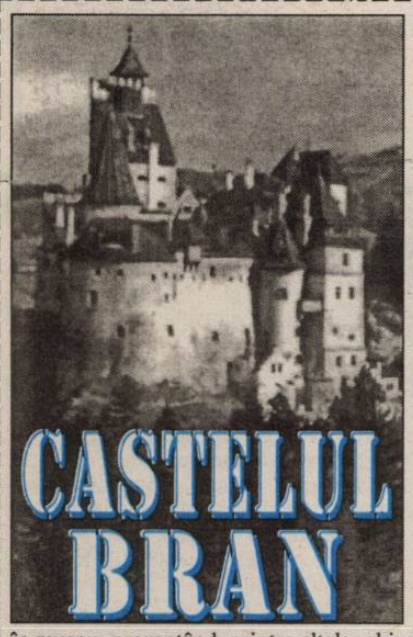

CASTELUL BRAN

Avanpost al cetății Brașov, stând de strajă în defileul mărginit pe de-o parte de Munții Bucegi și de cealaltă de măgurile Pietrei Craiului, Castelul Bran veghea asupra drumului comercial dintre Brașov și Câmpulung. Construit în stil sobru, Castelul este o adevărată fortăreață profilată pe albastrul cerului și pe verdele pădurilor din jur. Prima mențiune despre el datează de la 1377 știindu-se, de asemenea, că în 1395 a fost dăruit de regele Ungariei lui Mircea cel Bătrân. Construcția a rămas în stăpânirea voievodului și a fiului său Mihail până în 1425. Între 1498-1878 Castelul este proprietatea orașului Brașov, iar între 1920-1947 aparține familiei regale.

În 1957 este transformat în muzeu, prezentând, printre altele, obiecte de artă, colecții de arme și armuri medievale. Castelul era înconjurat de ziduri întărite și șanțuri de apărare, în secolul XV-XIX fiind și un important loc de vamă. La poalele dealului pe care se înălța Cetatea se afla chiar clădirea vămii și un han, întotdeauna plin de oaspeți importanți. De-a lungul vremurilor, Castelul a suferit multe reparații și restaurări, cele mai importante fiind cele din veacurile XVII-XVIII. Învăluit în legenda, printre care cea a sângerosului Dracula, Castelul capătă un farmec aparte, cu toate că aceste povești nu au nici un fundamental real.

Turnurile îndrăznețe îndulcesc austeritatea construcției gotice, care și-a deschis porțile în fața iubitorilor de frumos.

IRINA STOICA

Viitorul aparține spațiului

STRĂMOȘUL PLANETELOR din galaxie

Se cunoaște că planetele oricărui sistem stelar sunt corpuri cerești, fără lumină proprie, care gravitează pe orbite eliptice în jurul unor stele, ale căror strălucire le reflectă în spațiu. Relativ recent, astronomii care orientează Telescopul spațial Hubble, l-au îndreptat către cea mai bătrână planetă identificată în Galaxia noastră și a cărei vârstă este de... 13 miliarde de ani.

Timp de un deceniu, până la această investigare făcută cu ajutorul Telescopului spațial Hubble, astronomii au dezbătut, fără a ajunge la o concluzie satisfăcătoare din punct de vedere științific, atât identitatea planetei, cât și dimensiunile acesteia, fiind făcută chiar ipoteza că aceasta ar putea fi o... stea pitică brună.

Analiza imaginilor luate și transmite de Telescopul spațial Hubble nu numai că a confirmat că este vorba de o planetă, dar chiar a permis să fie determinată masa acesteia: de 2,5 ori mai mare decât masa planetei Jupiter. Este de menționat că a fost calculată limita care desparte planetele gigantice de stelele pitice brune și care este de 12 mase ale planetei Jupiter.

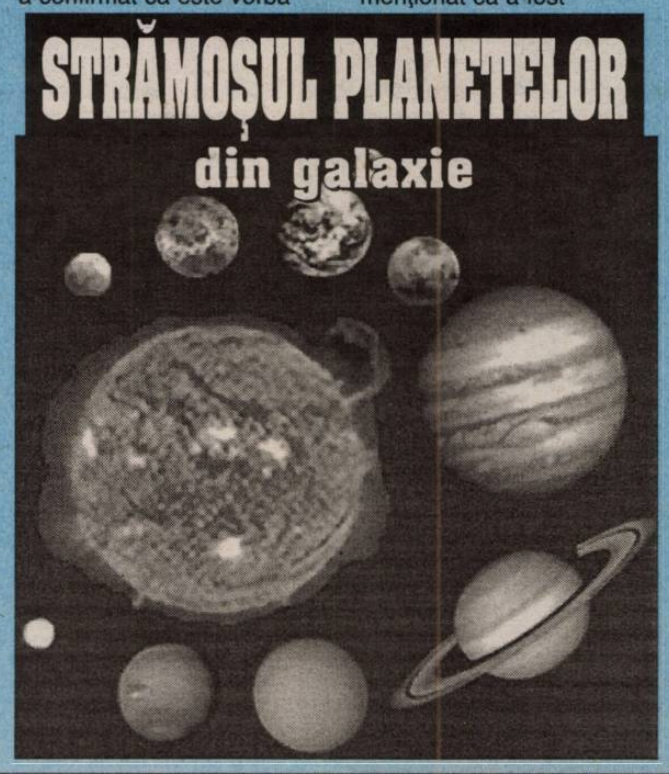

Existența acestei planete atât de bătrâne încât a primit apelativul de „străbunica planetelor" și care evoluează în prezent în jurul unei ciudate perechi de stele fierbinți, poziționate într-un nucleu aglomerat de 100.000 de stele, a permis astronomilor de la NASA și de la câteva universități americane, să concluzioneze că primele planete din Calea Lactee s-au format în timp scurt și, deci, este aproape sigur că Galaxia noastră poseda o abundență de astfel de corpuri cerești...

Totodată, a apărut întrebarea dacă, în prima parte a existenței lor, aceste planete, acum foarte bătrâne, au reprezentat o sursă de radiații Röntgen.

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

BĂTĂLIA EXPERȚILOR CONTRA CRIMEI

La începutul anilor 50 a debutat procesul unei franțuzoaice acuzate de crime prin otrăvire. Este primul proces din istorie în care s-a procedat la adevărate desfășurări de „forță" științifice în care s-au confruntat experți toxicologi ai apărării și acuzării.

Trei dintre experții toxicologi ai acuzării

Între 1949 și 1961 a avut loc unul dintre cele mai lungi și abracadabrante foiletoane judiciare ale secolului XX. Afacerea Besnard este considerată primul proces în care expertiza științifică a jucat un rol preponderent. Totul începe în 21 iulie '49 când judecătorul Rogers din Poitiers o acuză pe doamna Besnard, în vârstă de 54 de ani, că și-a otrăvit cel de-al doilea soț, Leon Besnard în vârstă de 53 de ani. După un dejun copios acestuia i s-a făcut rău și a intrat în comă iar pe 1 septembrie și-a dat sufletul. La puțin timp, asupra văduvei planează bănuiala că și-ar fi otrăvit soțul. Bănuielile sunt susținute, printre altele, și de un detaliu tulburător: din 1927, în familia Besnard și în rândul rudelor și apropiaților acuzatei au survenit 12 decese suspecte. Urmează o anchetă și exhumarea corpului lui Leon Besnard. Eșantioanele organice iau drumul Marsiliei, într-un laborator de criminologie. Prin metode sofisticate, un chimist britanic, James More, încearcă să detecteze urme de otravă, mai precis de arsenic. Concluziile sunt clare: 19,40 mg de arsenic la 6 kg materie organică, adică o doză de 3 ori mai mare decât cea normală. Marie Besnard neagă cu înverșunare presupusa crimă. Cere o contraexpertiză care îi e refuzată. E arestată și închisă în timp ce judecătorul Rogers din Poitiers ordonă exhumarea de noi corpuri suspecte de a fi fost otrăvite. Trei luni mai târziu, primul soț, o mătușă, un unchi, o soacră, o noră, doi veri, 5 vecini sunt exhumați, în rămășițele lor găsindu-se urme de arsenic. Eșantioanele au fost trimise în Marsilia dar pe parcurs unele au dispărut sau au fost înregistrate neconcordanțe între ceea ce s-a expediat și ceea ce s-a recepționat. Se trimit noi eșantioane, analizele se repetă pentru o mai mare siguranță. Neconcordanțele sunt frecvente. Sunt ordonate noi și noi contraexpertize chimice. Se recurge apoi la radiațiile electromagnetice în identificarea arsenicului și a variațiilor sale de intensitate. Avocații apărării nu cedează în fața rezultatelor științifice, aruncând în luptă ipoteza infestării cu arsenic din apele care s-au infiltrat în morminte. O intoxicare post-mortem. O ipoteză dezbătută frenetic de chimiști, fizicieni și de specialiștii serviciului de higrometrie. Rapoartele lor sunt în majoritate în favoarea inculpatei în sensul că nu s-a găsit nici o probă viabilă care s-o găsească vinovată. Marie Besnard e pusă în libertate, achitată de un raport final plin de contradicții și de lipsa de rigoare a experților. După aproape patru ore de deliberare, în 10 octombrie 1961, completul de judecată o declară pe inculpată nevinovată. Marie Besnard moare în 1980, oferindu-și, testamentar, corpul cercetărilor științifice. O dovadă de generozitate? Sau mai degrabă de persiflare? Din toată această poveste scrisă pe mii de pagini, un lucru a fost stabilit cu certitudine: Marie Besnard nu avea urme de arsenic în corp peste limita normală.

DORIN MĂRAN

Marie Besnard după 12 ani de acuzare

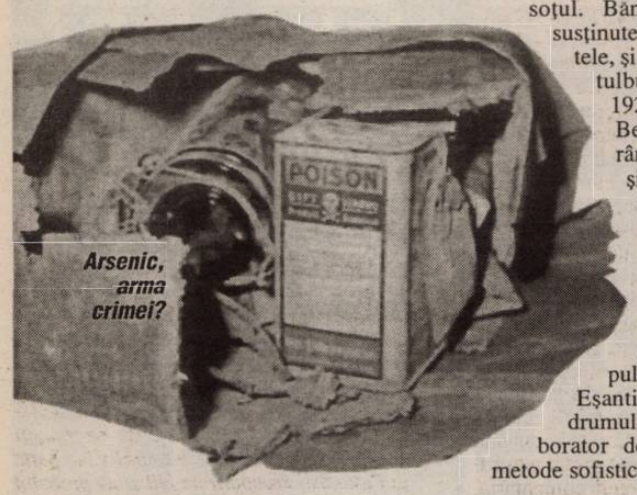

Arsenic, arma crimei?

Instantanee din timpul unui proces

Marie Besnard aflată în sediul poliției

Pagini secrete ale omenirii

CIMITIRUL SECRET AL ISTORIEI

1990

Zákupy. Un orășel „adormit" din nordul Boemiei, cum îl caracterizează vizitatorii. O echipă de filmare tulbură însă pacea locurilor și se pregătește să proiecteze fasciculele brutale de lumină ale reflectoarelor în interiorul unei cripte secrete unde nimeni nu a mai pătruns de... trei secole! Emoționați și nerăbdători, cei trei membri ai echipei se grăbesc să intre dar sunt opriți de valul de aer urât mirositor care izbucnește pur și simplu din criptă în momentul deschiderii ei. De pe înălțimea trepiedelor, becurile puternice scot la iveală niște pereți galbeni pe care acum defilează umbrele celor care, cu camera de luat vederi pe umăr, încearcă să rupă vălul secretului.

2002. Jaro Svěcený, realizator de film și... vânător de comori, repovestește, din cochetul său apartament praghez, aventura acelor ani de început. Revenit din Los Angeles, oraș unde se stabilise în 1972 când părăsise Cehoslovacia, primul lucru pe care el și-l propune este dezgroparea secretelor seculare ale țării sale. *„Am fost naiv și am plătit pentru asta. Piele putredă transformată în praf și tot felul de lichide oribile a fost tot ce am găsit. Am fost bolnav timp de o săptămână..."*

Dar lucrurile au fost mult mai complicate și aceasta a fost doar o primă reacție! Pentru că, pe imaginile captate de cameră, la un moment dat, se distinge o umbră galben-verzuie care, atunci când imaginea se focalizează, se dovedește a fi o splendidă bijuterie: o coroană cu diamante flancată de două capete de mort care rânjesc...

Jaro Svěcený realizează că ceea ce găsise era mormântul secret, și necunoscut până atunci, al Arhiducesei Maria Francesca de Toscana. Frumoasa italiancă se căsătorise cu nobilul austriac Zákupy și venise să locuiască cu el. Din păcate însă se îmbolnăvește și, mult prea repede, moare. Este îngropată aici și, când îi vine timpul, soțul său o urmează.

Pe lângă emoția descoperirii, Svěcený mai are dreptul, conform legilor Cehiei, și la 10% din valoarea comorii! O comoară care practic „umple" cripta, cu sclipiri de bijuterii neprețuite și de o valoare apreciabilă, judecând chiar și numai după imaginile înregistrate pe videocasetă!

Dar... cine să găsească timp și bani pentru a duce la capăt investigațiile începute de întreprinzătorul om de televiziune? Au mai trecut astfel 12 ani după cei trei sute de când ochii goi ai Arhiducesei Maria privesc tot în întuneric iar diamantele sale zac tot în praf...

Ultima oară când Svěcený a mai făcut investigații privind descoperirea sa, în loc de răspuns, arhivistul responsabil Jaroslava Bajerlova, l-a dus într-un subsol imens și i-a arătat rafturi după rafturi pline cu dosare. Toate acestea închideau în ele povești și „pretenții" care se duceau înapoi în timp până în anul 1943! Până să ajungă la el și să se verifice legitimitatea solicitării sale... Dar aventurile realizatorului cehoamerican nu aveau să se oprească aici: o surpriză de proporții îl aștepta...

MIHAELA DOROBANȚU

Obiceiuri străvechi

SÂMEDRU - început de sezon pastoral

Iernatul oilor se desfășura, în calendarul popular, de-a lungul a două săptămâni: 14-27 octombrie. Ziua de 14 octombrie, cunoscută și sub denumirea de Vinerea Mare, Zeița Venera sau Cuvioasa Parascheva, deschidea un ciclu de 12 vineri de peste an care anunțau sărbători importante.

Povestirile care au dăinuit peste timp și în care apare *Sâmedru* fac referire la două ocupații distincte: agrară și pastorală. El apare, în cele mai frecvente cazuri, întruchipat într-un cioban, nedespărțit de turma sa de oi pe care o paște „într-un mijloc de codru, necălcat de picior omenesc", și își dă sfârșitul chiar lângă stâna oilor.

Prin Muscel, *Sâmedru* era metamorfozat într-un *porc*, aducându-ne aminte de reprezentarea mitică a spiritului grâului. În această legendă se spune că un bătrân și o babuță, neavând copii, au plecat, care încotro, în speranța că vor găsi un suflet de copil pe care să-l crească. Unchiașul, după multe ore de mers pe jos, a avut norocul să găsească un purceluș, pe care l-a luat acasă și l-a crescut. Se povestește că împăratul ce domnea pe atunci, când a vrut să-și mărite fata, i-a pus pe toți flăcăii, care-o doreau de soție, să treacă niște probe dar nici unul nu a izbutit, în afară de purcelul moșului. Îndeplinind dorința împăratului, fata se căsătorește cu purcelul. În fiecare noapte, purcelul își lepăda pielea și se transforma într-un flăcău frumos, precum Soarele. Supărată, soția, într-o noapte i-a aruncat pielea pe jăratec. Feciorul, necăjit, nevoie mare, a plecat în lume și i-a spus, să-l caute până l-o găsi, căci numai atunci va putea naște copilul. Biata femeie l-ar fi căutat și găsit după nouă ani.

În calendarul popular de *Sâmedru*, care a luat numele de *Sfântul Dumitru*, la noi, se sărbătoresc Moșii de Toamnă sau ai lui Sâmedru. Este una dintre cele mai importante sâmbete ale morților. Există obiceiul ca în seara de 25 octombrie, 2-3 feciori să meargă în pădure, împreună cu cete de copii, să doboare un arbore, să-l curățe de crengi și să-l aducă la locul unde-i vor da foc – *Focul lui Sâmedru*. Uneori, acest trunchi de copac, are înălțimea turlei bisericii din sat. Focul se aprinde seara, iar rugul luminează cerul. Femeile împart colaci, fructe și băutură. Vâlvătaia focului este întreținută toată noaptea de cei care strigă și cântă: Hai la Focu' lui Sâmedru!". Acest obicei se mai păstrează în Argeș, Dâmbovița și Vâlcea.

Se spune că Sâmedru „încuie vara și desfrunzește codrul".

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualității

BISERICA DIN SACA

Satul Saca din județul Bihor este unul dintre acele locuri aproape miraculoase, unde poți întâlni adevărate comori de artă și cultură în ciuda dimensiunilor reduse ale așezării. Una dintre acestea este, fără îndoială, biserica, având hramul „Sfântul Gheorghe".

Cu toate că o monografie din 1901 menționa anul 1830 ca dată de ridicare a locașului, acesta este de fapt mult mai vechi. În documentele vremii de la 1724 se menționa că preot în localitate era Mihai, în vârstă de 40 de ani, și că fusese hirotonit de episcopul ortodox din Arad. În același timp se amintea că biserica este acoperită cu șindrilă și că are un potir de cositor. Este clar că așezământul exista, mai ales că aici se află și unul dintre cele mai vechi clopote din Bihor, datând din 1645, după cum este inscripționat. În conscriptoriul din 1756 se notează că obștea a construit biserica, așa cum au subliniat locuitorii satului.

În 1830 biserica a fost doar renovată, înlocuindu-se bârnele slabe din vechiul locaș.

Acesta a aparținut inițial satului vecin, Nimăiești, de unde a fost cumpărată, demontată și reclădită în Saca.

Pereții au fost tencuiți cu un strat gros de ceamur (pământ amestecat cu pleavă) acoperindu-se bârnele aparente, atât înăuntru cât și în exterior.

Biserica nu prezintă picturi în interior, cu excepția iconostasului, lucrarea fiind realizată în a doua jumătate a secolului al XIX-lea.

Absida păstrează și astăzi vechile ferestruici, fiecare fiind compusă din câte opt gemulețe de sticlă prinse între ele cu rame de plumb, asemenea vitraliilor. Sticla a fost lucrată la o manufactură din Beliu în secolul al XVII-lea. Ferestrele navei oferă totuși o mai bună lumină fiind mărite cu ocazia restaurărilor. Exteriorul se remarcă prin eleganța brâului median și prin aspectul plăcut al turnului. Baza acestuia este căptușită cu scânduri de brad până la galeria deschisă iar coiful piramidal este marcat de inelul ornamental, specific depresiunii Beiușului și continuat cu săgeata realizată după un plan octogonal.

Adevărat focar de cultură, satul Saca a adunat o serie de artiști în ale scrierii din secolul al XVIII-lea. Au lucrat aici o serie de copiști vestiți, scriind cărți de cult pentru sat sau pentru localitățile din jur. Printre aceștia trebuie amintiți: Popa Mihai, Toader Maga Diaconul, Pavel Dascălul și mulți alții.

Biserica păstrează, de asemenea, o serie de tipărituri de mare valoare din secolele XVIII-XIX, unele având înscrise pe ele date privitoare la viața locuitorilor, cum este cea despre cutremurul din 1834. Înconjurată de verdeață, biserica din Saca este o legătură, caldă între sufletele noastre și înălțimile spre care se ridică în ciuda tuturor vitregiilor vremurilor.

IRINA STOICA

Ce le trece unora prin minte?

Mulţi din cei ce se ambiţionează să dobândească recorduri de natură sportivă nu au avut iniţial vreo pregătire în această direcţie. În această situaţie se află şi americanul Steve McGuire, pe care-l puteţi admira în fotografiile alăturate. El şi-a propus să demonstreze, după o operaţie la clavicula stângă, că poate sta într-o mână 45 de secunde. De asemenea, el a reuşit să stea în două mâini, fără să se deplaseze mai mult de o jumătate de metru, timp de aproape două minute (1 minut şi 56 de secunde). La fel de spectaculos a fost şi recordul său de flotări cu o singură mână, şi anume 86 de astfel de mişcări extrem de solicitante pentru orice gimnast. Se încumetă cineva să-i calce pe urme? (P.I.)

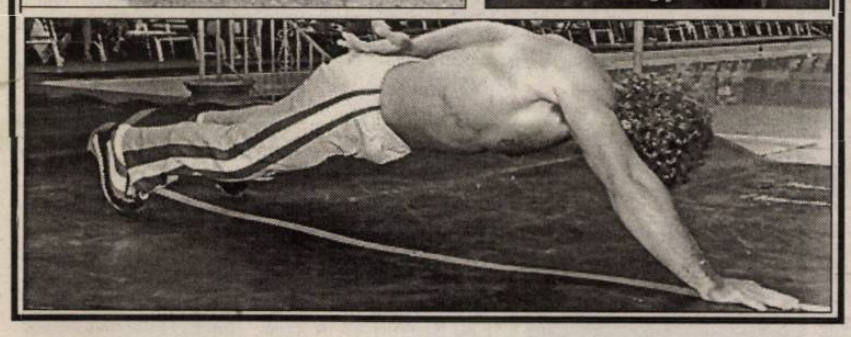

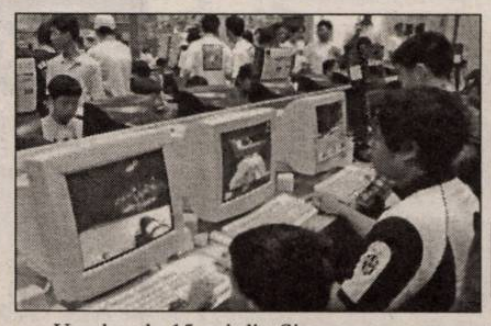

PRIM MINISTRU LA 15 ANI

Un elev de 15 ani din Singapore s-a prezentat pe Internet drept prim ministru al Educaţiei, cerând, prin poşta electronică, eliminarea a doi dintre colegii săi de clasă. Adolescentul al cărui nume nu a fost făcut public, se află acum sub supraveghere. El a recurs la această stratagemă în urma unei încăierări cu unul dintre cei doi elevi vizaţi, pe care vroia să se răzbune. Pe cel de-al doilea l-a nominalizat pentru a nu trezi suspiciuni în legătură cu incidentul respectiv. Tânărul justiţiar a făcut însă o gafă puerilă, trimiţând ordinul de eliminare a celor doi colegi chiar ministrului Educaţiei, Teo Che Hean, cei din staff-ul său intervenind imediat pentru a depista expeditorul. Judecătorul care a instrumentat cazul l-a condamnat pe tânăr la doi ani de supraveghere iar pe părinţi la plata unei cauţiuni de 2.900 dolari americani care va putea fi anulată numai dacă vinovatul va respecta condiţiile impuse de judecător. În aceeaşi zi, magistratul a mai condamnat la aceeaşi pedeapsă un alt elev care şi-a hărţuit electronic un profesor, trimiţându-i 160.000 de email-uri. Singapore e una din ţările cele mai informatizate din Asia, accesul populaţiei pe Internet fiind de peste 50%. În ultima vreme autorităţile au luat măsuri severe împotriva actelor de piraterie informatică şi a „cyberterorismului" a căror frecvenţă a devenit alarmantă. *(D.M.)*

CÂND CÂNTECUL SPARGE ZIDURILE...

Câte nu s-au mai povestit despre forţa cântecului! De la Orfeu încoace, tot felul de întâmplări şi de situaţii au adus în prim plan un bărbat sau o femeie care au reuşit să îndeplinească o misiune, să salveze pe cineva sau pur şi simplu să se „elibereze" de sub o presiune deosebită prin puterea unei melodii.

Numai că la Moscova, de curând, s-a întâmplat, cum ar fi spus Caragiale, „cazul adevărat"! Adică, atunci când spuneţi de exemplu „cântecul eliberează", trebuie să luaţi această afirmaţie în sensul cel mai real al cuvântului. Pentru că unui grup de şase deţinuţi din închisorile răspândite pe toată întinderea Rusiei le-a fost anulată sentinţa şi au fost efectiv eliberaţi în urma... unui concurs naţional de cântece!

Organizat pentru şi în lumea atât de aparte a puşcăriilor dar beneficiind de prezenţa unui juriu profesionist care a trebuit să selecţioneze câştigătorii, concursul s-a desfăşurat în sala unui cunoscut teatru din capitala rusă şi a „beneficiat" de participarea a 800 de concurenţi! Dintre aceştia au ajuns în finală 23 de „interpreţi". Dintre care, aşa cum a relatat agenţia Interfax, şase au reuşit să impresioneze în aşa măsură membrii juriului, încât aceştia au decis să recomande drept răsplată eliberarea lor necondiţionată. Sigur, numele lor nu au figurat pe nici o listă, după cum nimeni nu a ştiut sau nu a comentat crimele pentru care fuseseră închişi. Tot ce a putut „transpira" a fost că doi dintre ei erau femei. Amuzaţi şi intrigaţi în acelaşi timp, ziariştii au încercat să ia imediat legătura cu Ministerul Justiţiei, în subordinea căruia se află penitenciarele. Zadarnic însă – nici purtătorul de cuvânt, nici altă persoană oficială nu au putut fi găsiţi pentru a face vreun comentariu. Mai este un mic pas de trecut, după cum observă tot agenţia Interfax, pentru că „iertarea" lor trebuie aprobată şi de tribunalele regionale din zonele unde se află puşcăriile respective şi unde cei şase au fost încarceraţi. Aşa că fericiţii câştigători mai au ceva de aşteptat până când să-şi dea singuri ultima comandă: „cu cântec înainte marş!"... *(M.D.)*

CEI MAI BĂTRÂNI TINERI CĂSĂTORIŢI

Pot fi numiţi „tineri căsătoriţi", la vârsta... a treia. După ce au spus da în faţa altarului şi şi-au dat un sărut tandru în prezenţa a peste 100 de invitaţi la ceremonie, Jim Gorringe, 99 de ani, şi Dinah Leach, 84 de ani, au devenit cel mai vârstnic cuplu căsătorit din Noua Zeelandă. Perechea de însurăţei a hotărât să-şi petreacă luna de miere „la casa lor", adică la azilul unde s-au cunoscut cu trei ani în urmă, aşa că în dimineaţa de după eveniment s-au trezit în zori, au luat micul dejun, apoi au ieşit în grădină să respire aer proaspăt şi să se plimbe, cum făceau de obicei. Înainte de căsătorie, mireasa spunea că a fost atrasă de simţul umorului de care Jim dă dovadă. El a mai fost căsătorit o dată iar ea este acum la al treilea mariaj. Ambii au părăsit Anglia cu mai mulţi ani în urmă.

În prezent, Jim Gorringe este cel mai vârstnic nou căsătorit din Noua Zeelandă. Precedentul record datează din 1936 şi a aparţinut unui bărbat care s-a însurat la 97 de ani. Celebra Carte a Recordurilor înregistrează tot felul de isprăvi ale vârstnicilor, cum ar fi căderea liberă de la mare înălţime, în tandem, dar nu s-a oprit niciodată la tinerii căsătoriţi cei mai... bătrâni. *(A.P.)*

Orfanii din copac

Nu cu mult timp în urmă, poliţia din Johannesburg a primit o serie de telefoane disperate. Într-un copac dintr-o suburbie a oraşului, tremurau, înghesuiţi unul în altul şi abia ţinându-se pe o creangă, doi pui de crocodil. A fost anunţată imediat o instituţie de protecţie a animalelor care s-a deplasat la faţa locului şi i-a găsit pe micuţii „orfani" slăbiţi şi deshidrataţi. Ei fac parte din aşa-zişii crocodili de Nil şi au probabil o vârstă de aproximativ un an, cu toate că nu au reuşit să atingă lungimea pe care ar fi trebuit s-o aibă, adică 50 de centimetri. „Micuţii" sunt probabil victimele unor traficanţi de animale sălbatice sau ai unor persoane care vor să răzbune atacurile crocodililor asupra oamenilor din nordul şi estul ţării.

Oricum, cei doi au fost duşi la o grădină zoologică, unde, după îngrijiri atente, constituie o încântare pentru vizitatori. (I.S.)

FRUMOŞII NEBUNI AI MARILOR VITEZE

Pe pământ şi în aer, în apă şi sub apă, folosind sau nu motoare ultraperformante, omul pare atras ca de un miraj de „beţia vitezei". Întrecerea cu propriile limite şi dorinţa de a ajunge cât mai departe, ca exponenţi ai speciei umane, îi determină pe unii temerari să sfideze legile fizicii, dar totodată şi moartea. Ca fapt divers, unele imagini ale lor parcă ni s-au mai perindat prin faţa ochilor, dar cunoaşterea valorii exacte a recordurilor stabilite de ei devine fascinantă şi tulburătoare.

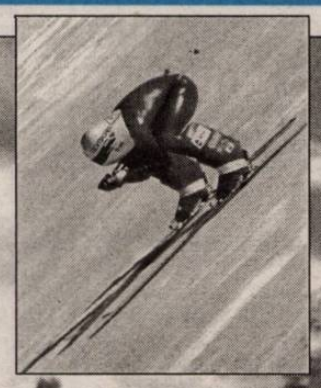

◆ Cu *36,80 km/h*, americanul Tim Montgomery este considerat cel mai rapid alergător de pe planetă. Desigur, aici nu e vorba despre o cursă de rezistenţă, recordul fiind stabilit pe 100 metri, cu timpul de 9" 78. De remarcat preţul uriaş al unei sutimi de secundă, ţinând cont că prima „coborâre" sub 10 secunde a înregistrat-o Jim Hines, în urmă cu 40 de ani!

◆ Pe o pistă de ski din Alpi, înclinată cu 98%, francezul Philippe Goitschel a atins viteza incredibilă de *250,70 km/h*, adică 69,63 m/s. Din momentul „lansării", doar 7 secunde i-au fost suficiente pentru a ajunge la 200 km/h, performanţă sprijinită şi de costumul aerodinamic cu totul special, creat în acest scop: de la cască, mănuşi şi combinezonul lipit de corp, până la ghetele cu aripioare şi forma bețelor.

◆ Omul-peşte, aşa i se spune olandezului Pieter Van Den Hoogenband, recordmen la natație pe 100 metri, cu viteza de *7,52 km/h*, cam de două ori mai mare decât cea a unui om obişnuit, care merge normal, pe teren drept. Dată fiind rezistenţa mediului acvatic opusă prin forta de frecare, înotătorii caută diverse metode pentru a mai câştiga sutimi de secundă. De pildă, testând noi combinaţii, în tunelele speciale ale unei uzine de automobile, unde suflă un curent de aer de 100 km/h.

◆ Viteza pe apă a rămas cumva la un stadiu mai vechi, recordul aparţinându-i australianului Ken Warby, cu hidrogliso-rul său botezat „Spirit of Australia": *511,11 km/h*. Nu e deloc puţin lucru, deoarece numeroşi alţi piloţi care şi-au încercat norocul în domeniu au plătit cu viaţa. Aceasta, deoarece o asemenea torpilă lansată pe suprafaţa apei este pur şi simplu spulberată, la contactul cu cea mai mică denivelare ce se opune înaintării ei.

◆ În deşertul Nevada, pilotul de vânătoare britanic Andy Green a străpuns limitele închipuirii umane... la bordul maşinii supersonice Thrust SSC, cu *1227,99 km/h*, chiar dacă racheta terestră cântărea nu mai puţin de 10 tone. Cât despre rachetele cosmice, se reţine performanţa modulului navetei Apollo 10. La revenirrea în atmosfera terestră, acesta s-a înşurubat în cer cu 39.896 km/h! Viteză cu care s-ar parcurge circumferinţa globului pământesc în numai 60 de minute. Şi când te gândeşti că acest gen de beţie a vitezei pare a se afla abia la început... *(A.N.P.)*

	România 1	PRO TV	antena 1	prima	acasă	2	Tele 7
VINERI – 12 decembrie	**7.00** Jurnalul de dimineaţă **7.30** Bună dimineaţa, România! **9.20** Desene animate **10.00** Jocul planetelor (r) **13.00** Serial: „Destine secrete" **16.00** Interes general **17.00** Sănătate pentru toţi **19.00** Jurnal **20.00** Serial: „Ultimul stinge lumina!" **20.30** Film: „Ioana d'Arc" (Canada, 1999, partea I) **22.10** Serial: „CSI – Investigaţii" **23.30** Taverna.	**7.00** Ştirile ProTV **9.10** Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) **10.30** Serial: „Diagnostic: crimă!" **12.00** Doc.: „Apocalypse of Animals" **13.30** Film: „Cuscrii" (SUA, 1979) **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Joc în doi" (SUA, 1997). Cu: Jean-Claude Van Damme, Mickey Rourke **22.00** Chestiunea zilei **22.45** Film: „În bătaia puştii" (SUA, 1993). Cu: Clint Eastwood **1.30** Film: „Toţi oamenii preşedintelui" (SUA, 1976). Cu: Dustin Hoffman, Robert Redford.	**7.00** Observator **9.00** Serial: „Soledad" **10.00** Serial: „Isabella" **12.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **13.15** Tonul câştigător **16.15** Serial: „Păcatul" **17.30** Madam **19.00** Observator **20.00** Film: „Fortăreaţa" (SUA, 1996). Cu: Sean Connery, Nicolas Kage **23.00** Film: „Ştiu ce ai făcut astă vară" (SUA, 1997) **1.00** Film: „Cursă infernală" (SUA, 1985).	**7.00** Tradiţiile românilor **8.00** Star 30 airplay **9.00** Filmul & televiziunea **11.15** Serial: „Luna sălbatică" **12.30** Serial: „Prietene şi rivale" **14.00** Minute de milioane **16.00** Serial: „În familie" **17.00** Serial: „Roseanne" **18.00** Focus **19.00** Serial: „Sunset Beach" **20.00** Film: „Zilele tunetului" (SUA, 1990). Cu: Tom Cruise **22.00** Focus Plus **23.00** Mircea şi Oreste Show **0.00** Serial: „Largo Winch".	**6.00-12.15** Reluări **12.30** Serial: „Iubire fără de păcat" **13.30** Serial: „Între iubire şi ură" **14.30** Serial: „Dragoste şi putere" **16.20** Serial: „Totul despre Camila" **17.30** Poveştiri adevărate **18.05** Serial: „Amazoana" **19.00** Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" **20.00** Un bărbat adevărat **22.00** Serial: „Amor real" **23.10** Dacă... **0.15** Serial: „Profu'" **1.10** Serial: „Clona".	**7.10** Handbal: România - Germania **10.30** Tonomatul DP2 **12.30** Insolit (r) **13.15** Magazinul studiourilor teritoriale **14.00** Desene animate **15.00** Împreună, în Europa **16.00** Autostrada Banilor **16.30** Doc.: „Centre istorice" **17.15** Diplomatic club **18.00** Via Sacra **19.00** Serial: „Miracole" **20.00** Telejurnal **20.30** Barometrul **21.30** Semne **22.00** D'ale lu' Mitică **23.00** Film: „Golful francezului" (M. Britanie, 1998).	**8.30** Desene animate **9.00** Videoclipuri **12.30** Documentar **15.30** Videoclipuri **17.30** Documentar **18.15** Serial: „În căutarea «Cenuşăresei»" **19.20** Şapte ştiri **20.00** Prin lume călător - Paris **21.00** Serial: „Staţia Spaţială 1" **22.00** Cutia muzicală.
SÂMBĂTĂ – 13 decembrie	**7.00** Ceasul deşteptător **8.00** Desene animate **9.00** Întâlnire de basm **10.15** Debut 50 Plus **11.00** O vedetă populară **12.00** Spectacolul lumii... **12.30** Caravana premierelor **13.00** Lumea-n care trăim **14.30** Serial: „Felicity" **16.00** Drumul spre glorie **16.30** Gala sportului românesc **18.00** Teleenciclopedia **19.00** Jurnal **20.00** Surprize, surprize! **23.15** Film: „Groaza" (SUA, 2002, partea I).	**8.00** Desene animate **10.30** Schi Magazin **11.00** Promotor **11.30** Provest **13.00** Serial: „Norm încurcă lume" **14.00** Serial: „Jack şi Jill" **15.30** Film: „Şiretlicul" (SUA, 1999) **17.45** Serial: „Familia Bundy" şi Episod special: „Familia Bundy - Cele mai bune momente" **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Semn de viaţă" (SUA, 2000). Cu: Meg Ryan, Russell Crowe **23.00** Film: „Cu ochii larg închişi" (SUA, 1999). Cu: Tom Cruise, Nicole Kidman **2.15** Film: „Cursă spaţială" (SUA, 1983).	**8.30** Fir întins **9.00** Agenţia de turism **10.00** Roata de rezervă **10.30** Vreau şi eu **11.00** B.I.T. **11.30** Viaţa în roz **12.30** Banii vorbesc **13.45** Serial: „Îngerul păzitor" **15.00** Serial: „Împotriva destinului" **16.00** România mea **16.50** Film: „Gemeni contra gemeni" (SUA, 1994) **19.00** Observator **20.00** Film: „Valul ucigaş" (SUA, 1995). Cu: Denzel Washington **22.30** Film: „Nebunie în Alabama" (SUA, 1999). Regia: Antonio Banderas. Cu: Melanie Griffith.	**7.00** Ajutor la lucrul bun **8.00** Minute de milioane **9.00** Ora nouă a României **11.00** Sport Magazin **13.00** Viteză maximă **13.30** Motor **14.00** Film: „Călătorie spre centrul pământului" **18.00** Focus **19.00** Serial: „Sunset Beach" **20.00** Film: „La hotarul dintre viaţă şi moarte" (SUA, 1999). Cu: Sean Penn **22.00** Film: „Filiera franceză II" (SUA, 1975). Cu: Gene Hackman.	**8.00** Superlative la Hollywood **9.15** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **11.15** Serial (r) **12.30** Serial (r) **13.30** Serial: „Luz Maria" **15.30** Serial: „Hoţul de inimi" **17.30** Poveştiri adevărate **18.00** Serial: „Amazoana" **19.00** Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" **20.00** Serial: „Sărmana Maria" **22.00** Serial: „Fetele Gilmore" **23.00** Serial: „Schimbul trei" **0.00** Serial: „Profu'".	**8.00** Lecţia de privit **10.00** Generaţia @ **12.00** Serial: „Sabrina" **12.30** Casa mea **13.30** Atenţie, se cântă! **15.00** Film Puzzle **15.45** Doc.: „Viaţă în sălbăticie" **17.00** Televiziunea, dragostea mea **18.00** Ruleta rusească **18.30** Handbal - Semifinala 1 **20.00** Telejurnal **20.15** Handbal - Semifinala 2 **22.00** Film: „Menajera" (SUA, 1991) **23.45** Serial: „Identitate greşită" **1.45** Concert.	**9.00** Aventurile ştiinţei **12.30** Auto Run **13.30** Videoclipuri **15.30** Biserica primară **18.00** Abecedarul părinţilor **19.20** Şapte ştiri **20.00** Paradisul vacanţelor **21.00** Serial: „Staţia Spaţială 1" **22.00** Film: „Intrusul din spaţiu" (SUA, 1993) **0.00** Cutia muzicală (r).
DUMINICĂ – 14 decembrie	**7.00** Universul credinţei **8.30** Desene animate **9.30** Jocul planetelor **10.00** Dincolo de hartă **10.30** Viaţa satului **12.10** Fotbal: A.C. Milan - Boca Juniors **14.30** Fotbal în sală: F.C. Venus - M.G.A. Bucureşti **16.00** Drumul spre glorie **17.00** Bravissimo! **19.00** Jurnal **20.00** Film: „Caracatiţa 10" (Italia, 2001, partea I) **22.00** Serial: „Şapte zile" **23.25** Film: „Groaza" (partea a II-a).	**7.00** Film: „Superman" (SUA, 1978, partea I). Cu: Christopher Reeve **8.30** Desene animate **9.30** Serial: „Lassie" **10.00** Serial: „Noile aventuri ale lui Robin Hood" **11.00** Parte de carte **12.00** Profeţii despre trecut **13.00** Serial: „Norm încurcă lume" **13.30** Seria: „Nikki" **14.30** Bucătăria lui Radu **15.00** Film: „Cine-i fata?" (SUA, 1987). Cu: Madonna **17.10** Film: „Incredibilele aventuri ale ursuleţului Panda" (SUA, 1995) **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Vacanţa Mare **21.00** Miss World 2003 **23.00** Film: „Băieţi buni" (SUA, 1990). Cu: Robert De Niro.	**7.30** Serial: „Galidor" **8.00** Serial: „Pe cont propriu" **9.00** Desene animate **11.00** Serial: „Dinozaurii" **11.30** Serial: „Seaquest" **13.20** Serial: „Calea misterelor" **14.30** Serial: „Împotriva destinului" **15.30** Film: „Cei trei ninja" (SUA, 1994) **17.40** Cutia neagră **19.00** Observator **20.00** Divertis Parc **21.00** Canalul de ştiri **22.00** Serial: „Expertul" **23.00** Film: „Noaptea în Manhattan" (SUA, 1997). Cu: Andy Garcia.	**7.00** Agromania **8.00** Minute de milioane **9.00** Oglinda poveştilor **11.15** Excelenţa sa, gastronomia **11.45** Evenimentul săptămânii **13.05** Academia mămicilor **15.40** Cu Irina la cafea **18.00** Focus **19.00** Serial: „Sunset Beach" **20.00** Ce vor fetele? **22.00** Film: „O zi din viaţa unui ştrengar" (SUA, 1986). Cu: Matthew Broderick **0.00** Film: „Arşiţa" (SUA, 1991). Cu: Faye Dunaway.	**9.15** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **12.30** Serial (r) **13.30** Serial: „Luz Maria" **15.30** Serial: „Hoţul de inimi" **17.30** Poveştiri adevărate **18.00** Serial: „Amazoana" **19.00** Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" **20.00** Film: „Pe aripile vântului" (partea a II-a). Cu: Vivien Leigh, Clark Gable **22.30** Serial: „Totul despre sex" **23.15** Serial: „Schimbul trei".	**7.00** Doc.: „Întoarcerea unicornului" **9.00** Ferma **10.30** Desene animate **11.30** Serial: „Steaua oceanului" **12.30** Serial: „Viaţă de câine" **13.00** Fotbal în sală: Frăţia Vâlcea - A.S. Odorheiu Secuiesc **15.00** Box **17.00** Doc.: „Memoria cărţilor" **18.00** Ruleta rusească **18.30** Serial: „Jocurile vieţii" **19.00** Vacanţă la Roma **20.00** Telejurnal **20.15** Handbal - Finala **22.15** Film: „Dă-mi bărbatul tău" (SUA, 1980) **0.00** Rock Forum.	**9.00** Mapamond creştin **12.00** Documentar **13.30** Jurnal europeam **14.00** Pastorul cel bun **15.30** Auto Motor Sport **17.30** Caleidoscopul artelor **19.20** Şapte ştiri **21.00** Serial: „Staţia Spaţială 1" **22.15** Film: „Răzbunarea" (SUA, 1995). Cu: Jack Nicholson.
LUNI – 15 decembrie	**7.00** Jurnalul de dimineaţă **7.30** Bună dimineaţa, România! **9.20** Desene animate **13.30** Serial (r) **15.30** Pro Patria **16.00** Kronika **17.30** Serial: „Sânge de ţigan" **18.30** Ochiul magic **19.00** Jurnal **20.00** Iartă-mă! **21.00** Serial: „Adio, Europa!" **22.00** Maşina de tocat **23.30** Profesioniştii **0.30** Film: „Groaza" (partea a III-a) **3.35** Film: „Bărbaţii" (Germania, 1985) **5.45** Serial: „Magnum".	**7.00** Ştirile ProTV **9.10** Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) **10.30** Serial: „Diagnostic: crimă!" **12.00** Doc.: „Salvaţi planeta!" (ultimul ep.) **13.30** Film: „Incredibilele aventuri ale ursuleţului Panda" (r) **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **18.45** Dăruieşti şi câştigi! **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Un echipaj trăsnit" (SUA, 1997) **22.00** La Bloc **22.30** Chestiunea zilei **0.00** Serial: „Alias" **1.30** Serial: „Proiectul".	**7.00** Observator **8.00** Serial (r) **9.00** Serial: „Soledad" **10.00** Serial: „Isabella" **11.00** Cutia neagră (r) **12.00** Serial: Zile din viaţa noastră" **13.15** Tonul câştigător **14.15** Film: „Cei trei ninja" (r) **16.15** Serial: „Păcatul" **17.30** Madam **19.00** Observator **20.00** Film: „Misiune riscantă" (SUA, 1991) **22.00** Marius Tucă Show **23.30** Gheorghe **0.30** România mea (r).	**8.00** Videostar Bună dimineaţa **11.15** Serial: „Luna sălbatică" **12.30** Serial: „Prietene şi rivale" **14.00** Minute de milioane **16.00** Serial: „În familie" **17.00** Serial: „Roseanne" **18.00** Focus **19.00** Serial: „Sunset Beach" **20.00** Film: „Răsplată pentru crimă" (SUA, 1987) **22.30** Serial: „Pitici şi tătici" **23.00** Film: „Drumul către Paradis" (co., 1997).	**6.00-12.30** Reluări **13.30** Serial: „Între iubire şi ură" **14.30** Serial: „Dragoste şi putere" **16.30** Serial: „Totul despre Camila" **17.30** Poveştiri adevărate **18.05** Serial: „Amazoana" **19.00** Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" **21.00** De 3 x femeie **21.45** Căsătorie de probă **22.00** Serial: „Amor real" **23.10** Serial: „Iubire cu două feţe" **0.00** Serial: „Micuţa mea mama" **0.30** Serial: „Clona".	**8.00** Telejurnal **9.55** Documentar (r) **11.45** Film Puzzle (r) **12.30** Zestrea românilor **13.15** Când ninge decembre - In memoriam Ioan Luchian Mihalea **15.00** Primul pas **16.30** Eco-Magazin **17.10** Serial: „Rebelde Way" (ep.1) **18.00** Floarea din Grădină **19.00** Serial: „Miracole" **20.00** Telejurnal **21.00** Serial: „Rauzan" **22.00** Teatru: „Mincinosul" de Carlo Goldoni **0.00** Serial: „Mafia din Sankt Petersburg".	**8.30** Desene animate **9.00** Videoclipuri **11.30** Auto Motor Sport (r) **12.30** Jurnal european **15.00** Mapamond creştin (r) **16.00** Videoclipuri **18.00** Serial: „Pe strada felinarelor sparte" **19.20** Şapte ştiri **20.00** Film: „Planeta risipitoare" **22.00** Vacanţe de pomină.
MARŢI – 16 decembrie	**7.00** Jurnalul de dimineaţă **7.30** Bună dimineaţa, România! **9.20** Desene animate **13.00** Serial: „Destine secrete" **15.00** Alege viaţa! **15.30** Kronica **16.55** TVR în direct **17.30** Serial: „Sânge de ţigan" **19.00** Jurnal **20.00** Film: „Aventuri din epoca... rock-ului" (SUA, 1992) **22.00** Superlative VIP 2003 **23.30** Poveste fără de sfârşit **0.30** Film: „Ninge în toiul verii" (SUA, 2001) **5.50** Serial: „Magnum".	**7.00** Ştirile ProTV **9.10** Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) **10.30** Doc.: „Diagnostic: crimă!" **12.00** Doc.: „Aventuri în savana braziliană" (ep.1) **13.30** Film (r) **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **18.45** Dăruieşti şi câştigi! **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „O dorinţă simplă" (SUA, 1997) **22.00** La Bloc **22.30** Chestiunea zilei **0.00** Film: „Americani în Europa" (SUA, 1985) **2.00** Serial: „Proiectul" **3.30** Film: „Marea cursă" (SUA, 1965). Cu: Jack Lemmon, Tony Curtis.	**7.00** Observator **9.00** Serial: „Soledad" **10.00** Serial: „Isabella" **11.00** Kulinoriada (r) **11.30** Viaţa în roz (r) **12.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **13.15** Tonul câştigător **14.15** Canalul de ştiri (r) **15.00** Divertis Parc (r) **16.15** Serial: „Păcatul" **17.30** Madam **19.00** Observator **20.00** Din dragoste **22.00** Marius Tucă Show **23.30** Gheorghe.	**8.00** Videostar Bună dimineaţa **9.00** Videostar **11.15** Serial: „Luna sălbatică" **12.30** Serial: „Prietene şi rivale" **14.00** Minute de milioane **16.00** Serial: „În familie" **17.00** Serial: „Roseanne" **18.00** Focus **19.00** Serial: „Sunset Beach" **20.00** Film: „Un poliţist cu explozie întârziată" (SUA, 1988) **22.30** Serial: „Trăsniţi în NATO" **23.00** Mircea şi Oreste Show **0.00** Serial: „Largo Winch".	**6.00-12.15** Reluări **12.30** Serial: „Iubire fără de păcat" **13.30** Serial: „Între iubire şi ură" **14.30** Serial: „Dragoste şi putere" **16.30** Serial: „Totul despre Camila" **17.30** Poveştiri adevărate **18.05** Serial: „Amazoana" **19.00** Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" **21.00** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Amor real" **23.10** Serial: „Iubire cu două feţe" **0.00** Serial: „Micuţa mea mama" **0.30** Serial: „Clona".	**8.00** Telejurnal **10.45** Tonomatul DP2 **13.15** Magazinul studiourilor teritoriale **14.00** Desene animate **15.00** Emisiune în limba germană **16.30** Răscruci **17.10** Serial: „Rebelde Way" **18.00** Doc.: „Bizanţ, imperiul pierdut" **19.00** Serial: „Miracole" **20.00** Telejurnal **20.30** Puls 2003 **21.00** Serial: „Rauzan" **22.00** Film: „Femeia în alb" (Anglia, 1997) **0.00** Serial: „Poliţiştii de la «Blue Murder»".	**8.30** Desene animate **9.30** Videoclipuri **10.30** Serial (r) **14.35** Videoclipuri **17.30** Documentar (r) **18.00** Serial: „Pe strada felinarelor sparte" **18.45** Vacanţe de pomină **19.20** Şapte ştiri **20.00** Film: „Un motiv pentru care să cânţi" **22.00** Euro Maxx.
MIERCURI – 17 decembrie	**7.00** Jurnalul de dimineaţă **7.30** Bună dimineaţa, România! **9.20** Desene animate **12.00** Poveste fără sfârşit (r) **13.00** Serial: „Destine secrete" **15.00** Convieţuiri **16.55** TVR în direct **17.30** Serial: „Sânge de ţigan" **19.00** Jurnal **20.00** Film: „Leacul surpriză" (Rusia, 2001) **22.00** Maşina de tocat **23.30** Nocturne **0.30** Film: „O lună la ţară" (SUA, 1999) **5.50** Serial: „Magnum".	**7.00** Ştirile ProTV **9.10** Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) **10.30** Doc.: „Diagnostic: crimă!" **12.00** Doc.: „Aventuri în savana braziliană" **13.30** Film (r) **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **18.45** Dăruieşti şi câştigi! **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Jandarmul şi jandarmeriţele" (Franţa, 1982) **22.00** La Bloc **22.30** Chestiunea zilei **0.00** Film: „Aproape eroi" (SUA, 1998) **2.00** Serial: „Proiectul" **3.30** Film: „Mizerabilii" (Franţa, 1995). Cu: Jean Paul Belmondo.	**7.00** Observator **8.00** Serial (r) **9.00** Serial: „Soledad" **10.00** Serial: „Isabella" **11.00** Casa de piatră (r) **11.30** Vreau să ştiu (r) **12.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **13.15** Tonul câştigător **14.15** Din dragoste (r) **16.15** Serial: „Păcatul" **17.30** Madam **19.00** Observator **20.00** Film: „Un astronăuc pe Marte" (SUA, 1997) **22.00** Marius Tucă Show **23.30** Gheorghe.	**8.00** Videostar Bună dimineaţa **11.15** Serial: „Luna sălbatică" **12.30** Serial: „Prietene şi rivale" **14.00** Minute de milioane **16.00** Serial: „În familie" **17.00** Serial: „Roseanne" **18.00** Focus **19.00** Serial: „Sunset Beach" **20.00** Cronica cârcotaşilor **22.00** Focus Plus **22.30** Tilică, steluţă de cinema **23.00** Mircea şi Oreste Show **0.00** Serial: „Largo Winch".	**6.00-12.15** Reluări **12.30** Serial: „Iubire fără de păcat" **13.30** Serial: „Între iubire şi ură" **14.30** Serial: „Dragoste şi putere" **16.30** Serial: „Totul despre Camila" **17.30** Poveştiri adevărate **18.05** Serial: „Amazoana" **19.00** Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" **21.00** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Amor real" **23.10** Serial: „Iubire cu două feţe" **0.00** Serial: „Micuţa mea mama" **0.30** Serial: „Clona".	**8.00** Telejurnal **10.45** Tonomatul DP2 **13.15** Magazinul studiourilor teritoriale **14.00** Desene animate **15.00** Uşa turnantă **16.00** Conferinţa de presă **17.10** Serial: „Rebelde Way" **18.00** Doc.: „Primul Război Mondial" **19.00** Serial: „Miracole" **20.00** Telejurnal **20.30** Acces la succes **21.00** Serial: „Rauzan" **22.00** Film: „Aventurile locotenentului Sharpe" (partea a XI-a) **0.00** Eurofotbal.	**8.30** Desene animate **9.00** Videoclipuri **12.30** Dosarele Terrei **13.00** Film (r) **14.50** Videoclipuri **17.00** Cartea Cărţilor (r) **18.45** Vacanţe de pomină **19.20** Şapte ştiri **20.00** Film: „Concurs de rodeo" **22.00** Euro Maxx **23.45** Videoclipuri.
JOI – 18 decembrie	**7.00** Jurnalul de dimineaţă **7.30** Bună dimineaţa, România! **9.20** Desene animate **13.00** Serial: „Destine secrete" **14.30** Aventura sunetelor **15.00** Akzente **16.55** TVR în direct **17.30** Serial: „Sânge de ţigan" **19.00** Jurnal **20.00** Film: „Gigi" (SUA, 1958) **22.00** Maşina de tocat **23.40** Garantat 100% **0.55** Film: „Când petrecerea ia sfârşit" (SUA, 1992). Cu: Sandra Bullock **5.45** Serial: „Magnum".	**7.00** Ştirile ProTV **9.10** Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) **10.30** Doc.: „Diagnostic: crimă!" **12.00** Doc.: „Aventuri în savana braziliană" **13.30** Film (r) **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **18.45** Dăruieşti şi câştigi! **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Hudson Hawk" (SUA, 1991). Cu: Bruce Willis **22.00** La Bloc **22.30** Chestiunea zilei **0.00** Film: „Pentru o cauză dreaptă" (SUA, 2000) **1.00** Marcă înregistrată **1.30** Icstrim Tivi **2.00** Serial: „Proiectul".	**7.00** Observator **9.00** Serial: „Soledad" **10.00** Serial: „Isabella" **11.30** B.I.T. (r) **12.00** Serial: „Zile din viaţa noastră" **13.15** Tonul câştigător **14.15** Film: „Destin amar" (SUA, 1995) **16.15** Serial: „Păcatul" **17.30** Madam **19.00** Observator **20.00** Ciao Darwin **22.00** Marius Tucă Show **23.30** Gheorghe.	**8.00** Videostar Bună dimineaţa **11.15** Ora nouă a României **12.30** Serial: „Prietene şi rivale" **14.00** Minute de milioane **16.00** Serial: „În familie" **17.00** Serial: „Roseanne" **18.00** Focus **19.00** Serial: „Sunset Beach" **20.00** Al şaselea simţ **21.00** Poliţia în acţiune **22.30** Comedie surpriză **23.00** Mircea şi Oreste Show **0.00** Serial: „Largo Winch".	**6.00-12.15** Reluări **12.30** Serial: „Iubire fără de păcat" **13.30** Serial: „Între iubire şi ură" **14.30** Serial: „Dragoste şi putere" **16.30** Serial: „Totul despre Camila" **17.30** Poveştiri adevărate **18.05** Serial: „Amazoana" **19.00** Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" **21.00** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Amor real" **23.10** Serial: „Iubire cu două feţe" **0.00** Serial: „Micuţa mea mama" **0.30** Serial: „Clona".	**8.00** Telejurnal **10.45** Tonomatul DP2 **13.15** Magazinul studiourilor teritoriale **14.00** Desene animate **15.00** Siesta **16.30** Doc.: „Enigmatica Terra" **17.10** Serial: „Rebelde Way" **18.00** O lume a misterelor **19.00** Serial: „Miracole" **20.00** Telejurnal **20.30** Insolit **21.00** Serial: „Rauzan" **22.00** Film: „Banzai" (Franţa, 1983) **23.50** Serial: „Nemuritorul" **0.45** Veni, Video, Vici **1.30** Doc.: „Dinu Săraru".	**8.30** Desene animate **9.00** Videoclipuri **12.30** Cocktail japonez **13.00** Film (r) **15.00** Videoclipuri **17.00** Cartea Cărţilor (r) **18.00** Serial: „În căutarea «Cenuşăresei»" **19.20** Şapte ştiri **20.00** Destine pierdute **20.30** Film: „Refugiul" **22.10** Euro Maxx.

JEAN-PAUL BELMONDO
– miercuri, 3.30 –

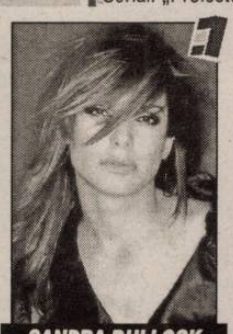

SANDRA BULLOCK
– joi, 0.55 –

JACK NICHOLSON
– duminică, 22.15 –

FAYE DUNAWAY
– duminică, 0.00 –

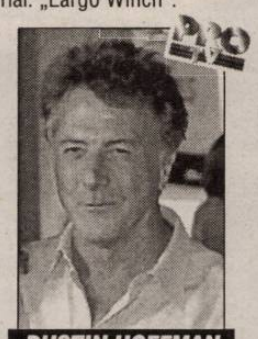

DUSTIN HOFFMAN
– vineri, 1.30 –

MELANIE GRIFFITH
– sâmbătă, 22.30 –

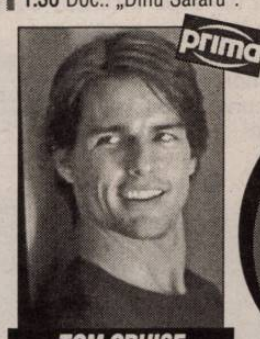

TOM CRUISE
– vineri, 20.00 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

PAUL NEWMAN

şi mustarul de Dijon

Legendă vie a cinematografiei mondiale şi totodată talentat pilot de curse de automobile, Paul Newman mai are o pasiune „picantă": sosurile, o reuşită comercială care a împlinit peste 20 de ani. „Totul a început ca o glumă care apoi a scăpat de sub control", spune actorul despre afacerea „Paul Newman's Own", care în prezent oferă pieţei nu mai puţin de 77 de produse: sosuri pentru salate, mâncăruri, băuturi alcoolice, limonade etc., vândute în supermarketuri, dar şi în baruri şi restaurante cu pretenţii din Statele Unite, Europa şi Japonia.

„Saga" sosurilor a început în 1980, ca o reacţie a actorului faţă de variantele care i se ofereau chiar şi în localurile de lux. Aşa că şi-a propus, mai întâi pentru uz personal, să-şi încerce fantezia şi să realizeze amestecuri de oţet, ulei şi condimente, după propria-i fantezie. Foarte încântat de creaţiile sale, s-a gândit apoi să le propună şi restaurantelor din vecinătate. S-a bucurat de succes. Şi atunci, de ce să nu lanseze produsele lui 100% naturale pe scară largă, şi-a zis starul. Ceea ce a şi încercat, nu fără dificultăţi la început. „Nu-i suficient ca lumea să vă iubească pentru rolul din *Butch Cassidy and Sundance Kid* pentru a aprecia şi sosurile pe care le oferiţi", i-au spus unii industriaşi referindu-se la westernul de referinţă semnat de George Roy Hill, în care Paul Newman joacă alături de Robert Redford. Dar Paul Newman şi colaboratorii săi n-au luat prea mult în seamă îndemnul la prudenţă al experţilor în sosuri şi s-au hotărât „să aibă încredere doar în instinctul, imaginaţia şi şansa lor".

Deşi n-aveau nici cea mai mică idee despre afaceri de acest gen, încercarea lor a mers. În 1983, vânzările au atins cifra de 3,2 milioane de dolari iar în anul următor a crescut de patru ori. Primul produs vedetă „al casei" a fost un sos pentru paste, pe care Newman l-a inventat oripilat fiind de o variantă de „spaghetti lambada" plin de îndulcitori, conservanţi şi coloranţi sintetici. Evident, creaţia sa avea să fie 100% din ingrediente naturale. Frank Sinatra era un mare iubitor al acestui produs despre care spunea că i se prelinge în sânge când îl mănâncă. Totuşi, după trei ani fabricarea acestui sos a fost oprită, produsul fiind înlocuit treptat cu alte variante, asezonate cu diferite condimente, potrivite la asocierea cu cinci feluri de brânzeturi.

În 2002, sub emblema „Paul Newman's Own", funcţionau 15 fabrici, în Australia şi Scoţia, cifra de afaceri ridicându-se la 110 milioane de dolari iar beneficiul după plătirea impozitelor la 12 milioane, o bună parte din bani fiind destinată activităţilor caritabile. Aşa se face că, în 20 de ani, firma „Paul Newman's Own" a donat aproape 150 de milioane de dolari unor asociaţii reunite în realizarea unui amplu proiect de construire de centre de vacanţă pentru copiii grav bolnavi. Potrivit mărturisirilor sale, la început Paul Newman n-a ezitat să uzeze de notorietatea cinematografică de care se bucura pentru a-şi atinge ţinta în afacerea cu sosuri. Pe lângă numele şi fotografia sa imprimate pe etichetele majorităţii produselor, la unele sortimente actorul apare deghizat, de exemplu, în împărat roman (sosul Cesar) sau în francez purtând o beretă (muştarul de Dijon).

La 78 de ani cât are în prezent, Paul Newman declară că se felicită că a plonjat şi în domeniul comerţului: „Am început încântat de faţa romantică a afacerii, apoi am căpătat gustul de a fi un peşte mare în ocean căruia îi place să-şi bată adversarii".

Pentru Keanu Reeves, lansarea ultimului său film, *Matrix Revolution*, este cu siguranţă unul dintre cele mai glorioase momente din cariera sa. După numai cinci zile de la lansarea de o anvergură inedită – motiv pentru a fi considerată cea mai reuşită din istoria industriei cinematografice americane – pelicula a încasat nu mai puţin de 204 milioane de dolari, detronându-l pe *Stăpânul inelelor: cele două turnuri*, lansat în urmă cu un an. 18.000 de copii au fost distribuite simultan în 109 ţări iar filmul a fost proiectat simultan, ca şi cum de la un pupitru central de comandă cineva a apăsat pe un buton – 5 noiembrie, ora 6.00 la Los Angeles, 15.00 la Paris, 17.00 la Moscova, 22.00 la Pekin, 01.00 (6 noiembrie) la Sidney...

Potrivit anunţului oficial venit din partea Warner Bros, co-producător şi distributor al filmului, numai în SUA şi Canada s-au înregistrat încasări de 118,6 milioane de dolari. Succesul mondial de *box-office* din primele cinci zile dărâmă toate recordurile de până acum. Filmul filozofico-futurist al fraţilor Wachowski, avându-l ca erou pe Neo, alias Keanu Reeves, narează misiunea acestuia de a salva umanitatea de pericolul dominaţiei realităţii virtuale. Subiectul, dar şi maniera în care a fost tratat, a fascinat publicul de pretutindeni, dovadă fiind încasările din ţări situate oriunde pe glob: Anglia – 14,9 milioane de dolari, Japonia – 14, 8 milioane, Franţa – 11,2 milioane, Coreea de Sud – 5,2 milioane, Rusia – 4,8 milioane, China – 1,5 milioane... Pentru a se putea face o comparaţie privind succesul acestei ultime serii a trilogiei, amintim că *Matrix Reloaded*, lansat pe 14 mai 2003, a avut în primele cinci zile de la lansare încasări de 135,8 milioane de dolari, din care 93,3 milioane în Statele Unite şi Canada. Criticii nu s-au lăsat total impresionaţi de succesul la public şi au mai comentat pe ici, pe colo unele – deşi au recunoscut că numai în cinci zile, în SUA, pelicula a depăşit cu mult încasările „de dorit" pentru orice producător, adică de 100 milioane de dolari. Matrix Revolutions a fost tradus în 42 de limbi, printre care thai, tamil şi telegu (limbă indiană).

MATRIX REVOLUTION – revoluţie mondială la casa de bilete

MOZAIC

CRISTIAN SLATER, bătut de nevastă

Cine şi-ar fi putut închipui că actorul Cristian Slater, mult timp celebru nu doar pentru prestaţia sa în filme, ci şi pentru consumul de alcool şi droguri, condusul în stare de ebrietate şi declanşarea de scandaluri în locuri publice, ar putea ajunge într-o bună zi la spital, ca victimă a loviturilor pe care i le-a aplicat propria-i soţie? Şi totuşi, aşa s-a întâmplat. El a ajuns în

urgenţa clinicii Desert Springs din Las Vegas după ce nevasta lui, Ryan Haddon, i-a spart capul cu o sticlă în timpul unei altercaţii care s-a petrecut între cei doi într-o cameră a hotelului-cazino Hard Rock. Starul a avut nevoie de... nouă puncte de sutură craniană. Imediat după incident, Ryan Haddon, producătoare de televiziune, a fost reţinută de poliţie timp de 12 ore, după care a fost eliberată, urmând să răspundă în faţa tribunalului de fapta sa.

SUSAN SARANDON nu o place pe Hillary Clinton

Susan Sarandon nu se sfieşte să declare public că nu o are deloc la inimă pe fosta primă doamnă a SUA, Hillary Clinton. Actriţa susţine că Istoria nu-şi va aminti de doamna Clinton decât pentru că l-a susţinut pe soţul ei în timp ce el o înşela... şi mai spune că Hillary Clinton ar fi putut să devină ea însăşi ca politician, dacă ar fi ştiut să profite de şansa pe care a avut-o, dar pe care a ratat-o. „Hillary a avut totuşi unele idei novatoare şi o energie demnă de luat în seamă. Nu înţeleg însă de ce a abandonat toate acestea. Azi seamănă cu toţi ceilalţi politicieni lipsiţi de strălucire. Mă oripilează. Şi nu doar pe mine. Ştiu că a pierdut enorm în rândul suporterilor săi. Moliciunea ei a decepţionat mulţi oameni."

LEONARDO DiCAPRIO în mijlocul incendiului

Incendiile devastatoare prin care a trecut California au distrus parţial şi platourile de filmare avându-l ca protagonist pe eroul din *Titanic*. Leonardo DiCaprio se afla în plină activitate la *The Aviator*, sub bagheta regizorală a lui Martin Scorsese. Echipa a fost nevoită să părăsească locul de filmare în căutarea unei zone mai sigure. În ciuda acestui incident neplăcut, care a tulburat ritmul producţiei, echipa a declarat într-un comunicat: „Ceea ce ni s-a întâmplat nouă este un lucru minor în comparaţie cu cei care suportă consecinţele devastatoare ale incendiului". *The Aviator* este povestea vieţii producătorului şi regizorului Howard Hughes şi, alături de DiCaprio, le va avea pe generic pe Cate Blanchett (în rolul actriţei Katherine Hepburn), Kate Beckinsale (în rolul Avei Gardner) şi Gwen Stefani (în rolul lui Jean Harlow).

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

RUGĂCIUNEA calea spre vindecarea totală

Fiecare clipă a vieţii noastre, indiferent cine şi ce fel de persoană suntem, poate fi influenţată pozitiv de ceea ce numim rugăciune. Ideea nu este legată neapărat de anumite perioade din an (ne aflăm, iată, în intervalul de post premergător Crăciunului), deşi există într-adevăr momente care potenţează efectul rugăciunii: noaptea, marile sărbători ş.a.m.d. De asemenea, locul, în principiu nu se fixează după reguli rigide iar religia subiectului nu contează. Amintim în treacăt situaţia în care un terapeut ortodox român – prezent şi în pagina de faţă a „Magazinului", cu un timp în urmă – a obţinut un efect de-a dreptul miraculos cu un pacient musulman, punându-l pe acesta să se roage cum ştia, în limba lui, în timp ce el îl trata. Vom prezenta mai jos câteva repere legate de rugăciune, unele dintre ele ştiinţifice, pentru a înţelege (mai bine) ce înseamnă de fapt acest act tulburător, pe care din păcate unii îl minimalizează sau chiar îl ironizează.

Apropierea dintre ştiinţă şi religie

Aflată în faţa unor transformări pozitive ce nu aveau cum să fie demonstrate prin intermediul logicii şi al raţiunii, ştiinţa a fost nevoită să accepte totuşi evidenţele şi s-a apropiat de înţelegerea şi explicarea lor. Este de altfel, un lucru absolut firesc, singura normalitate a lumii noastre: ceea ce scindează încă realitatea exterioară şi interioară fiinţei umane, această îndelungată delimitare dintre religie şi ştiinţă, trebuie să dispară şi cele două domenii să meargă înainte în perfectă simbioză.

Cercetări realizate în SUA apreciază la modul foarte general că a avea credinţă în Divinitate (noţiunea e cea mai potrivită, căci acoperă ideea de Dumnezeu – acelaşi, indiferent că îi spunem Tatăl Ceresc, Allah, Buddha şi aşa mai departe) este sinonim cu a elimina tensiunile, anxietăţile, de orice fel. Un mare atu ce stă de partea individului este accesul absolut liber la credinţă şi la terapia prin rugăciune, obţinerea efectelor pozitive fiind însă condiţionată de totala curăţenie şi sinceritate a credinţei. Cum s-ar zice, aici nu se poate umbla cu jumătăţi de măsură; crezi sau nu crezi, Divinitatea nu va fi păcălită de cel ce se închină doar ca să fie văzut de cei din jur că o face şi transformă astfel în spectacol un element intim. De aceea, unii bolnavi care, abia ajunşi într-un stadiu avansat, evolutiv, al afecţiunilor lor, îşi caută şi în credinţă o cale de vindecare (un fel de ultimă încercare, după ce metodele aplicate anterior nu au ajutat), eşuează în tentativa lor.

Împăcarea cu divinul din noi

Este foarte adevărat că structura omului modern îl îndepărtează constant de credinţa reală, readucându-l pe calea cea dreaptă abia atunci când suferă, când disperarea şi deprimarea îi deschid finalmente ochii uimiţi către adevăr. Putem spune că e vorba despre a ne agăţa de viaţă cu ultimele puteri şi speranţe, însă de multe ori apare şi ceea ce la ortodocşi se cheamă, atât de frumos, împăcarea cu Dumnezeu. Iar *împăcarea* înseamnă o privire lucidă în interiorul nostru, recunoaşterea greşelilor comise şi înţelegerea destinului, care nu înseamnă doar viaţa trupului înzestrat, zicem noi, doar cu cinci simţuri ce trebuie satisfăcute permanent.

Aminteam de perioada prezentă – postul. În mod greşit, prin aceasta ne reducem deseori fiinţa la partea sa fatalmente supusă degradării şi apoi morţii: să nu mâncăm anumite alimente, dar să emitem în continuare gânduri şi sentimente negative. Dacă însă depăşim unele prejudecăţi şi comodităţi, adăugând rugăciunea – fie ea şi spontană, deci nu făcută cu anumite cuvinte şi după un anume tipic – efectele vor fi incomparabil mai bune.

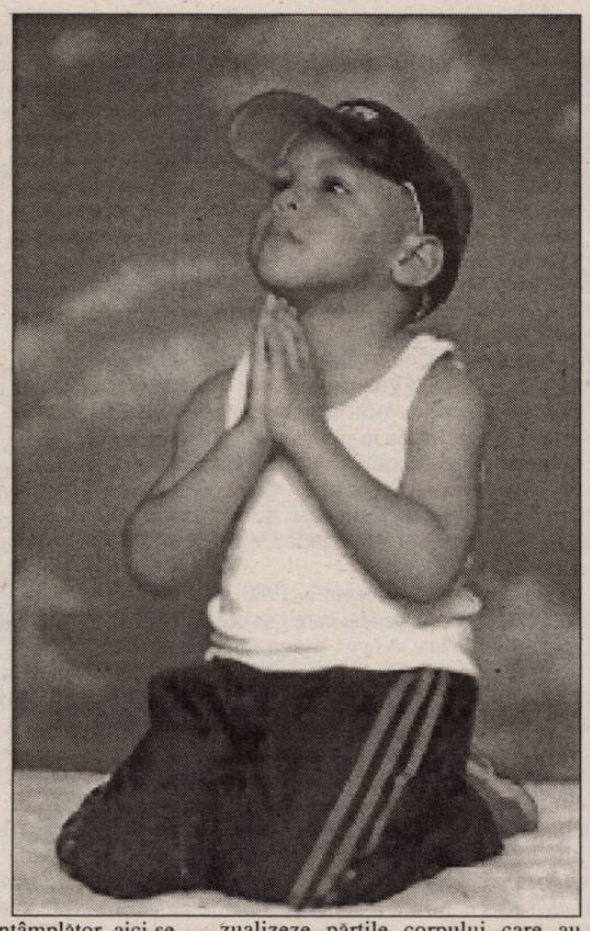

Curenţii de rugăciune

Ce se întâmplă în timpul rugăciunii, în zona mentalului? Cercetătorii fenomenelor respective au stabilit că în regiunea frontală activitatea cerebrală se intensifică foarte puternic. Deloc întâmplător, aici se află aşa-numitul „al treilea ochi", canalul energetic de legătură dintre fiecare individ şi Divinitate. Aceeaşi zonă se activează când atenţia se focalizează asupra unei idei. În schimb, scade simultan activitatea în lobul parietal, zonă legată de orientarea în spaţiu, deci de lumea materială. Cunoscutul călugăr Mihai Neamţu spunea că rugăciunea produce efecte psihosomatice benefice, ea putând să vindece multe boli. De asemenea, practicantul ajunge ca în anumite condiţii de evoluţie spirituală să vizualizeze părţile corpului care au diferite afecţiuni. Sintagma folosită în contextul dat este „curenţi de rugăciune", un flux energetic receptat prin frunte sau/şi prin mâna stângă. Fenomenul este de altfel mult mai complex şi merită cercetări ample, cel puţin pentru a ne ajuta să înţelegem ce mecanisme nevăzute fac ca trupul nostru să fie însufleţit şi ne leagă de întregul Univers. Rugăciunea ne apropie de această înţelegere, modelându-ne, echilibrându-ne, nu doar la nivelul energiei corpului fizic, ci şi afectiv şi spiritual.

Terapii insolite

Consumaţi CIOCOLATĂ NEAGRĂ!

Acesta este sfatul unor nutriţionişti, care au studiat îndelung calităţile diverselor sortimente de ciocolată ce ne ispitesc aproape la tot pasul. Există prin urmare un argument ştiinţific, în sprijinul consumului de ciocolată neagră – fatalmente, în detrimentul celei cu lapte. Pentru că numai prima se dovedeşte capabilă să ne transmită compuşii săi antioxidanţi, atât de necesari pentru starea de sănătate a organismului.

Experimente realizate pe voluntari au arătat că adaosul de lapte aduce în corp proteine, care fixează preţioasele flavonoide şi blochează trecerea acestora în sânge. În prezent, se merge mai departe cu cercetările, testându-se efectele alunelor, ale mentei şi ale portocalei, pentru a se lărgi gama de ciocolate favorabile sănătăţii. Totuşi, un mai vechi apel la cumpătare trebuie amintit: consumaţi, dar nu abuzaţi!

CELE TREI DEGETE

Există probabil puţine persoane care s-au întrebat vreodată de ce, atunci când ne închinăm, împreunăm degetul mare, arătătorul şi mijlociul. Din punct de vedere strict religios, se dă o explicaţie extrasă din simbolistica noastră creştină: cele trei degete întruchipează Sfânta Treime, pe care ne-o apropiem astfel, pentru a ne ocroti. Apar însă şi în practicile terapeutice sugestii precise referitoare la acest gest folosit uneori fără un conţinut mistic.

Terapeutul *Volodea Ciorici* include tehnica unirii celor trei degete între tehnicile de protecţie şi de apărare prin intermediul mâinii. Referitor la gestul închinării, el afirmă că în momentul respectiv ne curăţăm de informaţiile negative care ne împresoară şi totodată ne conectăm la energia divină. În multe terapii, „Sfânta Cruce" se foloseşte şi ca metodă de vindecare şi de optimizare. La ortodocşi, semnificaţia realizării gestului de la dreapta la stânga este aceea că se închide astfel energetic inima, se face detaşarea de lumea înconjurătoare, subiectul dându-se cu totul în grija Tatălui Ceresc. Pe de altă parte, terapeutul precizează că fiecare deget are un canal energetic corespunzător unor organe interne. În cazul nostru, degetul mare corespunde canalului energetic al plămânilor, arătătorul – canalului energetic al intestinului gros şi mijlociul – canalului energetic al pericardului.

În *Metoda Silva* (prezentată recent în pagina de faţă) se foloseşte tehnica celor trei degete foarte des şi cu efecte deosebite, în cele mai diverse contexte. Prin aşa-numita programare de bază, gestul respectiv îl ajută pe subiect să declanşeze starea alfa (activitate cerebrală în intervalul de frecvenţă 7-14 Hertzi, unde se reunesc raţiunea, intuiţia şi imaginaţia). În acest mod, persoana respectivă se poate programa pentru a obţine ceva realizabil: să memoreze mai bine un text, o lecţie, idei, să rămână calmă într-un context anume, să fie mai intuitivă, mai înţelegătoare, mai convingătoare, mai iubitoare, să i se diminueze foamea, agresivitatea, starea de nervozitate, să nu mai uite anumite lucruri etc. După cum se observă, este vorba aici despre controlul mental asupra realităţii, lucru ce nu ţine deloc de domeniul paranormalului, ci de realitatea cotidiană, metoda amintită beneficiind de îndelungate teste şi experimente ştiinţifice care au dat rezultate pozitive, în timp.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Consultaţii parapsihologice

FRICA DE ÎNTUNERIC

Fiecare dintre noi a trăit probabil, măcar în copilărie, clipe de teamă sub diverse grade (nelinişte, frică, spaimă, groază, teroare), atunci când s-a aflat singur în întuneric. Desigur, nu este un sentiment absolut deloc plăcut, dar ca subiect de discuţie aş zice că are o fascinaţie aparte. Poate pentru că acest gen de frică înglobează şi o mare doză de mister, prin ancorarea sa în „subteranele" fiinţei umane şi totodată în vârsta de început a omului, privit ca specie terestră. Ştiinţele ce se ocupă cu explorarea minţii umane merg pe anumite căi raţionale, ele putând fi completate foarte bine de ştiinţele spiritului, care pătrund dincolo de graniţele celor cinci simţuri. Vom aduce în discuţie sub acest titlu câteva aspecte succinte ale problemei, având-o drept ghid pe *Emilia VLĂDESCU* – psiholog, parapsiholog, bioterapeut şi medium, colaboratoare a revistei „Magazin".

Singurătatea şi frica trăiesc în simbioză, se hrănesc reciproc, cum s-ar spune. De aceea, există şi frica de singurătate, adică de lipsa unor repere în lumea înconjurătoare şi deci a unui sprijin, a unui ajutor, în cazul ameninţărilor venite din necunoscut. Am numit astfel şi o cauză a fricii: necunoscutul. Or, în întuneric lipsesc până şi reperele concrete, elementare, cele vizuale, ceea ce generează nelinişte: ce se află în spatele perdelei de întuneric? Nu cumva acolo sălăşluiesc elemente, fiinţe, entităţi rău intenţionate, ameninţătoare? Pe o asemenea cale, putem merge foarte departe, până la exacerbarea acestui sentiment nefast. Nu întâmplător, la copii se întâlneşte cel mai frecvent frica de întuneric. Acea amintită necunoaştere, dar şi lipsa experienţei de viaţă fac ca nevăzutul întunecat să plăsmuiască în mintea copilului felurite coşmaruri, conform celor auzite şi văzute aievea de el. Aşadar, nu lumea materială sperie, ci realitatea pe care copilul şi-o închipuie.

Copilul vede entităţile din jurul nostru, uneori comunică şi se joacă împreună cu ele, dar pe măsură ce educaţia îi impune anumite reguli rigide şi îi imprimă anumite programe circumscrise simţurilor obiective şi raţiunii, contactul se pierde şi vederea în „nevăzut" se atrofiază până la dispariţie. Emilia Vlădescu percepe entităţile respective, le poate vizualiza şi ştie că ele se află pretutindeni, că unele sunt pozitive, benefice, şi altele negative, malefice. Noaptea, aceste forţe se receptează cel mai bine; deci, în întuneric. De aceea, copiii – care nu ştiu să le deosebească – se sperie dacă sunt lăsaţi singuri. Aici survine o eroare gravă a părinţilor. Ei nu trebuie să-l inhibe pe copil, spunându-i şi „dovedindu-i" că nu e nimic, că nu se vede nimic din ceea ce pe el îl sperie. Cel mai inspirat este ca el să fie îndrumat către apropierea de entităţile – să zicem – prietenoase şi determinat să le evite pe cele de frecvenţe joase, care îl sperie, chiar rugându-le să plece din preajma sa.

Moartea şi nenăscutul constituie teritoriile extra-materiale, din care îşi trag originile fricile şi mai cu seamă cea de întuneric. Psihanaliştii asimilează sentimentul respectiv cu perioada prenatală, pe care, imediat ce vedem lumina zilei, nu ne-o mai amintim. Totuşi, ea rămâne însămânţată în inconştient, de unde contexte imprevizibile o fac să erupă în viaţa obişnuită, sub diverse forme. Problematica pare a se lega exclusiv de mental, dar nu este aşa. Ancorată în copilărie, ea poate degenera şi în boli ale organismului fizic, uneori tratate în mai multe feluri, fără succes. Iată un motiv în plus pentru ca fiecare om, fiecare adult să nu catalogheze frica de întuneric drept moft, închipuire, slăbiciune, ci să acţioneze cu maximă prudenţă, cu blândeţe şi înţelegere, acceptând ceea ce ni se propune de fapt: apropierea mai mare dintre lumea văzută şi lumile nevăzute.

Vom continua să vă prezentăm asemenea cazuri, lansându-vă în acelaşi timp o provocare; şi anume, să vă adresaţi colaboratoarelor noastre în condiţiile precizate mai jos, dar şi făcând în aşa fel încât experienţa dumneavoastră s-o putem face cunoscută şi celorlalţi cititori ai revistei „Magazin". Aceasta, numai cu acordul dumneavoastră scris, care va însemna, firesc, şi o lecţie de viaţă în plus pentru oricine ne va citi. În acest sens, vă invităm pe toţi cei ce simţiţi nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresaţi *Emiliei Vlădescu* – psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, care vă stă la dispoziţie prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare (însoţită de o fotografie cât mai recentă), în care să precizaţi exact numele şi datele personale, precum şi solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeaşi adresă *(Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701)* trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.

Soarele

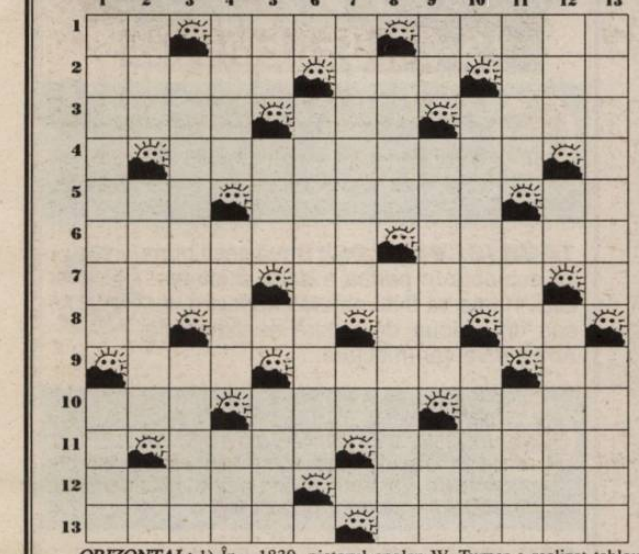

ORIZONTAL: 1) În... 1830, pictorul englez W. Turner a realizat tabloul „Castelul de la Norham la răsăritul soarelui" – A se încălzi la soare – În filmul „Soarele negru" rolul principal masculin a fost interpretat de un... ceh. 2) Lună a primăverii, când soarele începe să încălzească și natura se trezește la viață (var.) – În mitologia iraniană... razelor de soare era Mithra, a cărui naștere se sărbătorea, după solstițiul de iarnă, când ziua începea să crească – Există... singur soare (fem.). 3) Părintele gintei Itine (mit.) – Exclamație care însoțește o săritură peste un obstacol – Semn grafic în formă de cruce (la adunare!). 4) Zbârciturâ. 5) Talie de pitic! – Floarea soarelui este originală din America și a fost adusă în acest continent în jurul anilor 1510 – Soare de la... Răsărit la Apus! 6) Dans modern, originar din Jamaica – Monedă din India, Nepal etc. (pl.). 7) Anevoie (var) – Îndoielnic, nesigur. 8) Nămol pe margini! – Holde scăldate de razele soarelui (sg.) – Șmecher din Ardeal (pop.) – Trup gol! 9) Organizația pentru Alimentație și Agricultură a ONU (Siglă) – Succint – Final de tenis! 10) Armă de artilerie grea – Localitate în India – Persoană originară din India centrală (fem.). 11) Poet englez (Thomas) – Avertizată. 12) Rolare neterminată! – Aparat pentru descoperirea penelor la anumite mașini. 13) Autorul romanului „Soarele gol" (Isac) – „Castelul de la Norham la răsăritul soarelui" este un tablou ce se află la Galeria Tate din acest oraș.

VERTICAL: 1) Prozatorul... de origine rusă Asimov este autorul romanului „Soarele gol" – Japonia este supranumită „... Soarelui Răsare". 2) Pitic – „Castelul de la Norham la răsăritul soarelui" este un... expus în Anglia – Coadă de cocoș! 3) Fileu (inv., pl.) – Populație germanică care, în sec. V a cucerit estul insulelor Britanice. 4) Șef... mare – Broască modernă – Cracă. 5) Inimă de poet! – Ape învolburate! – Mică navă din Gabon. 6) Numele actorului ce deține rolul principal în filmul „Soarele negru" (Rudolf, 1920-1994). 7) Are o durată egală (în procesele chimice) – Ușile de la culoar! 8) Constructorul calului troian – Muzica operetei „Soarele Londrei" aparține acestui compozitor român (Florin). 9) Inimă de taur! – A scrobi o țesătură – Începe opoziția! 10) Vegetație acvatică care formează insulele plutitoare la suprafața apei – „Soarele gol" este un... științifico-fantastic. 11) Regiune situată la 300 km față de Moscova – Serviciu de corespondență (abr.) – Renumită scriitoare cu nume bărbătesc (George). 12) Organizația Națiunilor Unite (sigla) – Usturoi – Tabloul „Castelul de la Norham la răsăritul soarelui" aparține... Wiliam Turner (1775-1851). 13) Momentul apariției Soarelui – Moment al zilei când apune Soarele.

DICȚIONAR: ENEA, OAA, UKLI, GRAY, AEP, UARO, EPEO.

ELISABETA PESCARIU – *Timișoara*

SOLUȚIA CAREURILOR (Soarele): AN - SORI - ACTOR - MARTE - ZEU - UNA - ENEA - HOP - PLUS - R - ZBARCEALA - A - ITI - EUROPA - AR - CALYPSO - RUPII - ABEA - INCERT - T - NL - LAN - OT - TP - OAA - SUMAR - IS - TUN - UKLI - OSCE - A - GRAY - SOMATA - ROLAR - DEPANOR - ASIMOV - LONDRA.

Fotografii de la cititori

ALYSSA-MARIA PENTA – *Germania*

Verificați-vă cunoștințele

IARNA

1. În ce perioadă de timp este cuprinsă iarna în emisfera boreală?
2. Cine era zeița iernii și a zăpezii în mitologia greacă?
3. Cui aparține piesa de teatru „Poveste de iarnă"?
4. Ce pictor flamand a pictat tabloul „Vânători în zăpadă" sau „Iarna"?
5. Cine a scris, în 1964, romanul „Fructele iernii"?
6. Cine a realizat, în 1953, filmul „Viscolul"?
7. Cine a compus muzica filmului „Visul unei nopți de iarnă", realizat, în 1946, după piesa lui Tudor Mușatescu?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Sângele este un lichid de importanță vitală pentru organisme, care circulă într-un sistem de vase, alcătuit în general din inimă, artere, vene, capilare. 2) Descoperirea circulației sângelui este atribuită, în general, medicului englez William Harvey (1578-1657) considerându-se că a fost făcută în 1628. De fapt medicul arab Ibn al Nafis a scris o lucrare în acest sens, lucrare tradusă în spaniolă în 1552. Din 1550 problema a stat în atenția mai multor școli de medicină. 3) Culoarea roșie a sângelui se datorează hemoglobinei. 4) „Sângele voinicului" este o plantă erbacee de munte, din familia orhideelor. 5) Muzica operetei „Sânge vienez" aparține compozitorului austriac Johann Strauss (fiul) (1825-1899). 6) Cartea „Cu sânge rece" a fost scrisă de prozatorul american Trumau Capote (1924-1984). 7) Filmul „Sângele unui poet", realizat în 1930 marchează debutul în cinematograf a poetului, dramaturgului și eseistului francez Jean Cocteau (1889-1963).

Poșta cititorilor

Pentru întrebările din numărul 46 cu tema „Oglinzi" am primit:

◆ 7 răspunsuri corecte: *Gorea Florentina - Topliță, Mihai Waspusch – București, Mircea Micu – Brașov;* ◆ 6 răspunsuri corecte: *Monica Vlad – Timișoara* și *Mirela Ionescu – Iași;* ◆ 5 răspunsuri corecte: *Prof. Maria Iova – Constanța* și *Ion Petrescu – București.*

De asemenea *Prof. Marin Ștefan – Șimleul Silvaniei* a răspuns perfect la întrebările care nu-i aparțineau, fiind sincer felicitat de alți cititori pentru tema aleasă.

Vă dorim mult succes în continuare. *(I. Stoica)*

ȘAH

Eliskases - Hoelzl, 1931

PROBLEMA DE AZI: Albul mută și câștigă

DEZLEGARE:
1. Tf5! Dd5 (1... Td5 2. Df8X; 1... Nd5 2. Dd8X; 1... ed5 2. Dd8X)
2. Df6 mat.

© **GHEORGHE POPESCU** – maestru F.I.D.E.

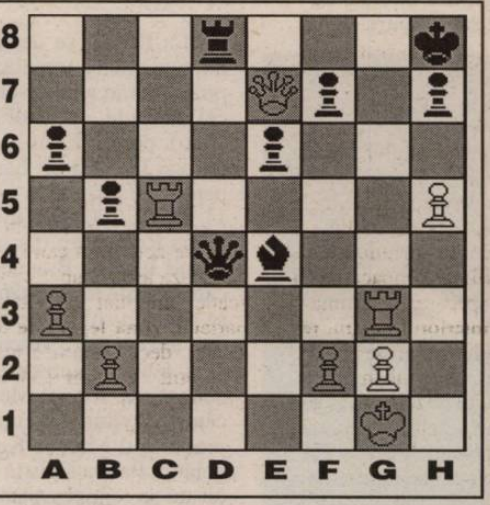

SPORT FLASH

Cutremur la Rapid După ce s-a încheiat cu fotbalul european, cu o mică, dar foarte mică zvâcnire, fotbalul nostru s-a întors la oile lui. O bălmăjeală în sferturile Cupei României, unde mare brânză nu s-a întâmplat, cu două excepții. Rapid, care are pretenții, a fost bătută cu 2-0 de Oțelul, iar Dinamo, ca să se răzbune că n-a reușit să marcheze cinci goluri celor de la Spartak a zdrobit Petrolul cu 7-0, dintre care trei au fost marcate de Dănciulescu. Cum-necum, Dinamo se arată în mare poftă de gol, deși dacă e să fim cinstiți până la capăt, știe să și încaseze. Din înfrângere în victorie, duminică s-a încheiat și turul acestei ediții de campionat. Și, miracol! Duminică, Dinamo a câștigat cu un scor precis ca o tăietură de chirurg, adică 7-0 cu Ceahlăul, exact cât îi trebuia ca să treacă pe primul loc și să se bucure de titlul de campioană de toamnă. Mare supărare pe Steaua, dar n-am înțeles de ce e supărat Ceahlăul!. E drept, Steaua promite că în finalul finalurilor să fie noua campioană a României, dar pentru asta trebuie ca nici o zvârcolire neplăcută să nu se petreacă la nivelul conducerii superioare a clubului. Lotul e bun, Pițurcă, un antrenor care și-a dovedit inteligența în momentul în care a descoperit că fotbalul e o joacă ceva mai complicată decât pare la televizor. Sarea acestui sfârșit de tur a fost vărsată însă la Rapid. Deși a terminat pe locul 3, cutremurul s-a produs luni în Giulești când Copos l-a uns președinte al clubului pe Ioan Becali, partener de afaceri, iar Becali a venit cu antrenorul său, Dan Petrescu, renunțând la Rednic. Mișcare normală după mine, dar și mai interesant este că atât Becali, cât și Copos se jură că Rapid va deveni un club european, apt să înfrunte fotbalul de peste hotare în sezonul următor. Om muri și om vedea, vorba lui Confucius. Oricum, Rapid vrea ca în retur să emită pretenții și la titlu, dar pentru asta are de spart două nuci tari și nu știu dacă deocamdată are ciocănelul necesar. În fine, undeva în subsol, se află echipele care nu pot aspira la mai mult: Petrolul, Ceahlăul, Gloria, Oradea, Bistrița, Farul. Sincer să fiu, nu m-ar deranja dacă Ceahlăul ar ajunge în B (sau C), și asta nu că am ceva cu echipa, doamne-ferește, dar în felul acesta n-am mai fi obligați să-l vedem pe sticlă, săptămână de săptămână, pe dom „pinalti", „analistul", acest gică de cartier transformat în piatra filozofală a fotbalului intern (cu strigături de maidan). Pi buni! Anonimatul i se potrivește cel mai bine, dar într-o bodegă. Sau la primărie, că acolo am auzit că țintește.

Cu mingea mică O tresărire de orgoliu mi-a produs handbalul nostru feminin la Campionatele Mondiale din Croația. Sâmbătă noaptea, echipa națională de handbal feminin a României a învins Tunisia cu 25-23, într-un meci echilibrat, în care, totuși, fetele noastre nu au reușit să-și impună valoarea, asta poate și din cauză că în ziua liberă jucătoarele noastre au sărbătorit ziua de naștere a Cristinei Vărzaru, dar și pe cele două Nicolete,

Otelea, un barbat care nu poate baga handbalul in cap femeilor!

Gâscă și Dobrin. Victoria a însemnat un mare semnal de alarmă înaintea partidei de duminică în fața Norvegiei, din pricina prea marii superficialități a lotului nostru, a greșelilor nepermise la pase și recepție, a ratărilor exasperante. Și am văzut duminică o echipă reprezentativă incapabilă să înscrie, nici chiar atunci când era în superioritate numerică, fără atac și fără viziune de joc, o adevărată statuie a neputinței. Singura explicație este doar mentalitatea de chilipir: văzând că se pot califica în faza a doua a campionatelor și de pe locul 3, lotul nostru a jucat execrabil, lăsând Norvegiei locul în față. În asemenea situație, la ce să te mai aștepți în continuare?

GEORGE CUȘNARENCU

GRĂDINA
micul nostru Paradis

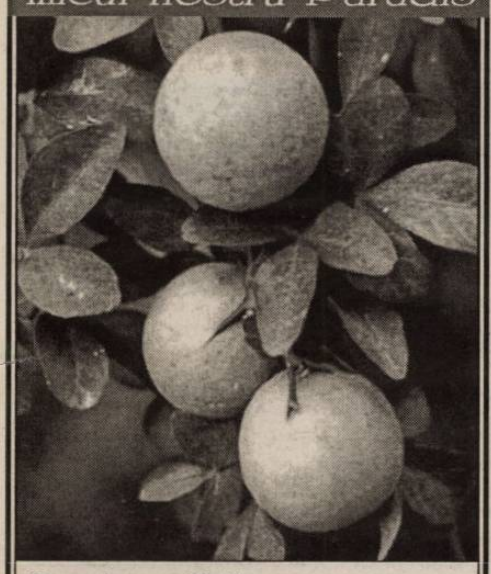

Lămâiul trifoiat

Poncirus trifoliata are un aspect de pom de talie mică, cu spini puternici, agresivi. Frunzele sunt căzătoare, anuale, trifoliate, cu folia terminală mai mare decât celelalte două. Florile sunt solitare (nu în buchețele), albe, iar fructele nu sunt comestibile; au formă sferică sau ovoidală, sunt mici, galbene și aromate. Au coajă groasă, pulpă acidă și un număr mare de semințe. Datorită rezistenței sale mari la frig (suportă până la -20 grade C) poate fi amplasat în camere reci, în holuri, verande, balcoane și terase închise etc. Lămâiul trifoliat se folosește ca portaltoi pentru celelalte specii de citrice, cărora le poate mări rezistența față de temperaturile scăzute. *(A. Popescu)*

TRUCURI

Integramă de GHEORGHE POPESCU

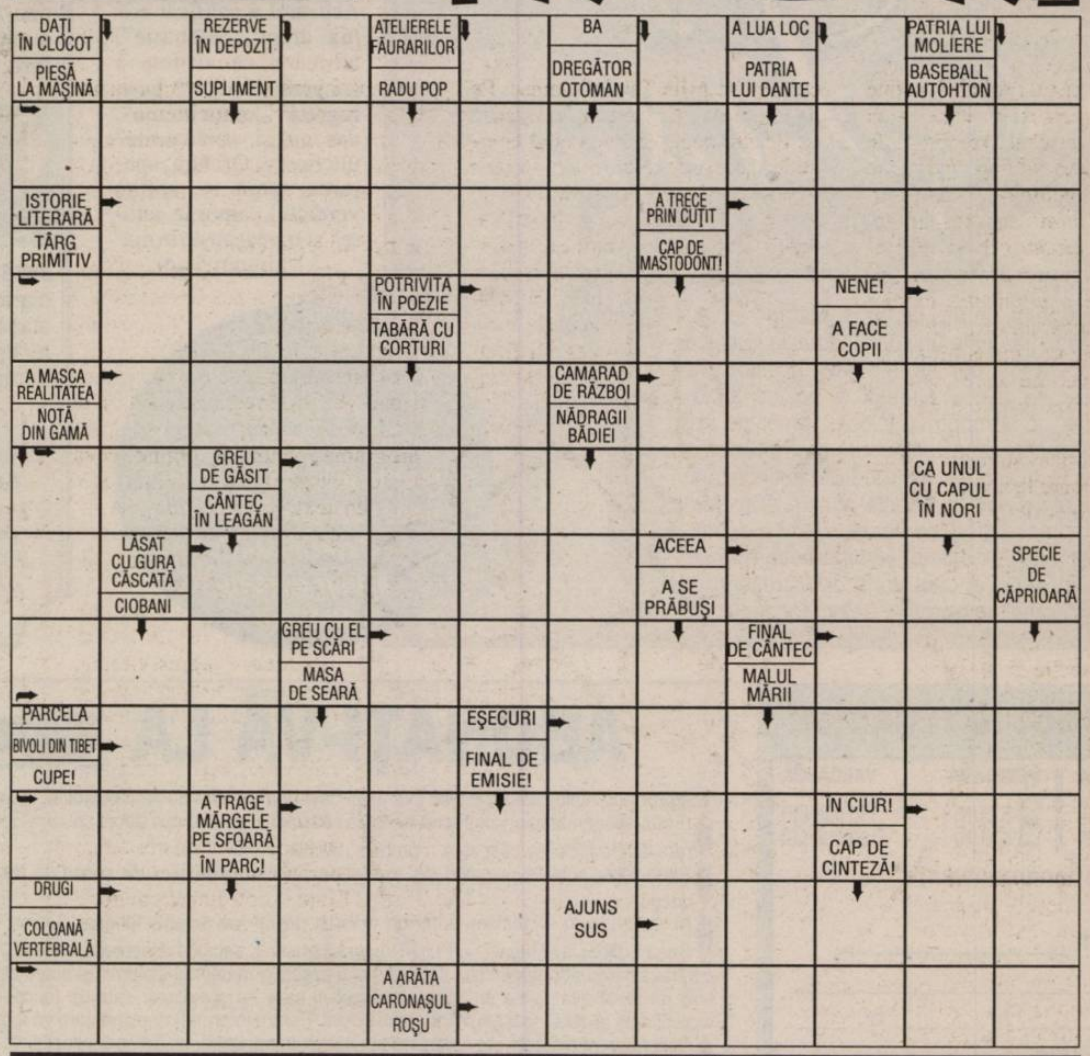

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „VIZIUNI"

Orizontal: V - O - E - T - G - T - DISCIPLINATI - ETAN - AVARII - STARETI - SANT - UNICI - CANTO - TIC - ACEI - TEA - A - AUR - TRIA - R - CR - NEON - ATEE - ASI - PIERIT - ACI - RAITA - AV - ARSIC - ISOPI - FIERT - UCIGAS.

MISS WORLD 2003

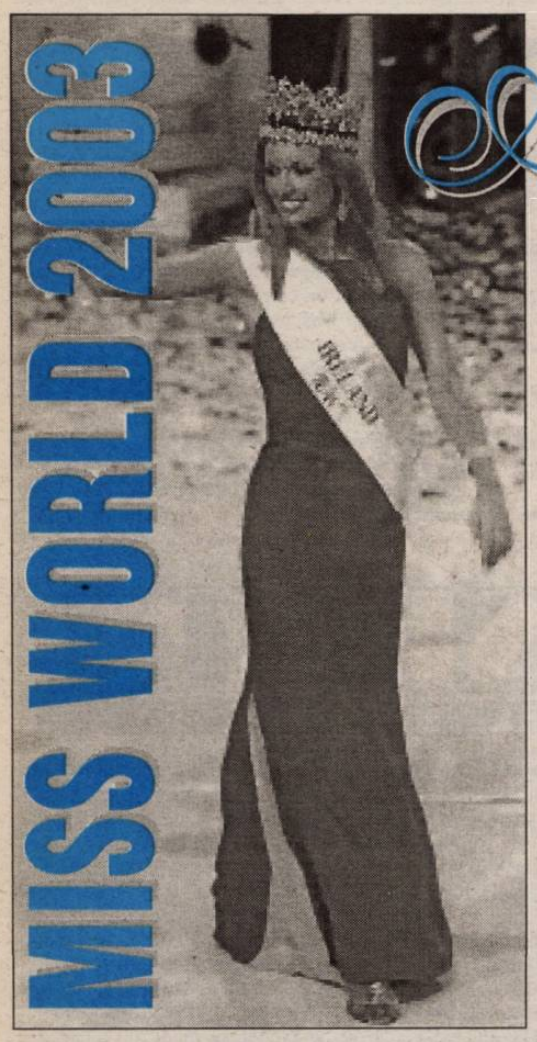

A 53-a ediţie a acestei întreceri între frumuseţile lumii s-a desfăşurat în premieră în China, la Sanya pe insula Hainan, la umbra cocotierilor. Miss Irlanda, Rosanna Davison, blondă şi numai de 19 ani, fata celebrului cântăreţ pop-rock Chris de Burgh, pornea ca favorită între cele 106 participante şi în cele din urmă titlul de Miss World i-a fost atribuit. Ea le-a devansat pe Miss Canada, Nazanin Afshin-Jam, de origine iraniană, şi pe Miss China, Guan Qi. Studentă la arheologie, sociologie şi istoria artei la Dublin, Rosanna Davison este a doua irlandeză care cucereşte titlul de *Miss World* şi doar cu câteva zile în urmă obţinuse şi coroana de *Miss World Beach*, fiind considerată cea mai sexy în costum de baie. Pentru ultima ei ispravă, Rosanna a primit un cec de 100.000 dolari şi înscrierea în circuitul de acum cunoscut al apariţiilor publice cu diferite scopuri.

Oligarhia rusă de ciocolată

Miliardarii ruşi îmbogăţiţi în urma privatizărilor controversate duc o viaţă în stil „dolce vita" , „o viaţă de ciocolată" cum spune o expresie populară rusească. De aceea ei pot fi cu uşurinţă mâncaţi, nu de alţi peşti mai mari, ci chiar de consumatori. Acesta este mesajul lansat de Oleg Nazarov, patronul unei agenţii de relaţii publice care a avut ideea de a deschide o expoziţie conţinând şapte busturi din ciocolată ale unor reprezentanţi ai oligarhiei ruse. Printre aceştia, se numără Mihail Kodorkovski, fostul patron al gigantului petrolier Iukos, actualmente în închisoare, şi Boris Berezovski, eminenţa cenuşie a lui Eltin, actualmente în exil la Londra. Sculpturile din ciocolată au fost realizate de Evgheni Vasiliev, cântăresc fiecare 4,5 kilograme şi vor sta expuse o lună de zile într-o cafenea moscovită după care vor fi vândute la licitaţie. Statuile care nu vor putea fi vândute vor fi făcute bucăţi şi mâncate de clienţii cafenelei.

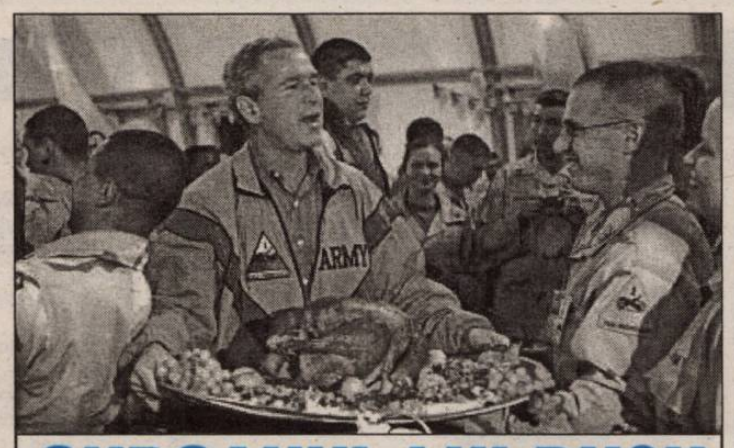

CURCANUL LUI BUSH era de plastic!

Superbul curcan purtat triumfător de preşedintele SUA în timpul vizitei sale la Bagdad pentru a sărbători alături de soldaţii americani Ziua Recunoştinţei, nu era de mâncat, ci doar de fotografiat (vezi foto), cel puţin aşa e de părere cotidianul Washington Post. Purtătorul de cuvânt al Casei Albe a declarat că „o asemenea chestiune nici nu merită comentată", dar a precizat că bradul de Crăciun instalat la Casa Albă este, „mai mult ca sigur, adevărat".

PROCESUL CANIBALULUI

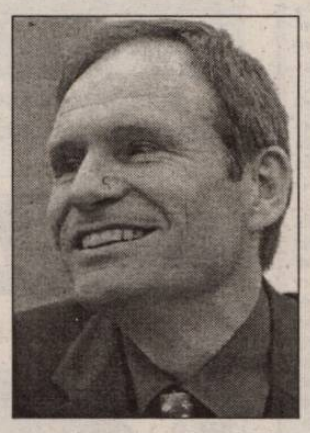

La Kassel se desfăşoară, începând de săptămâna trecută, un proces fără precedent în analele judiciare germane: cel al unui canibal! Armin Meiwes (foto), de 42 de ani, a recunoscut că a omorât în 2001 un bărbat de 43 de ani pentru a-l mânca. În noaptea de 10 spre 11 martie 2001, l-a invitat la el, în comuna Rotenburg, pe inginerul berlinez Bernd Juergen Brandes printr-un mic anunţ pe internet: „Caut bărbat care doreşte să fie mâncat". Actul de acuzare spune că cei doi au decis să taie penisul lui Brandes, să-l prăjească şi să-l mănânce împreună în faţa unei camere video. Inginerul a înghiţit 20 de pastile de somnifere şi a băut o jumătate de sticlă de coniac după care şi-a pierdut cunoştinţa. Atunci Meiwes şi-a sărutat „prietenul" apoi l-a omorât cu câteva lovituri de cuţit. „După care acuzatul l-a tăiat bucăţi" spune procurorul Marcus Koehler. Bucăţile au fost puse de acuzat în congelator. Partea sinistră este această declaraţie a lui Meiwes: „Amintirea lui mi se reîmprospăta de fiecare dată când mai mâncam o bucată din el". Avid de carne umană, Meiwes a dat peste 80 de anunţuri pe internet, iar cinci persoane au răspuns afirmativ, norocul lor a fost că nu s-au dus la el. Acuzatul a calificat crima drept „eutanasie", afirmând că victima a consimţit la acest gest, regretă „omuciderea", dar nu şi „prânzurile" ulterioare. Oricum, apărarea speră să obţină verdictul „omor la cerere" şi o pedeapsă de maximum 5 ani.

Dedesubturi

Cine crede că un afiş cu femei purtând lenjerie intimă feminină este un succes total la public se înşală. Cele mai pornite împotriva acestor afişe sunt chiar femeile, nu toate, ci acelea făcând parte din mişcările feministe care luptă împotriva folosirii femeii pe post de obiect. Acesta este motivul pentru care o societate care promovează un grup de confecţii de lenjerie feminină a angajat în Suedia băieţi vigilenţi pentru a apăra afişele de atacul feministelor. În Suedia aceste afişe fac furori printre trecători şi automobilişti. În acest an, compania HetM a apelat la nume sonore pentru a-şi promova produsele intime, e vorba despre Angie Everhart, Naomi Campbell şi Daniella Pestova, care vor fi omniprezente pe zidurile din Stockholm cu siluetele lor graţioase aproape deloc acoperite.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

- *Zilele libere, antidot împotriva robotizării*
- *Secretele unor sărbători fericite*
- *Scurtă istorie a cărţilor poştale de Crăciun*

HOROSCOP 15-21 DECEMBRIE

BERBEC (21.03-20.04): Toate bune şi la locul lor în constelaţia dv., aşa că nu aveţi de ce să vă faceţi griji. În weekend s-ar putea ca o persoană apropiată să vă facă o farsă.

TAUR (21.04-21.05): Două veşti bune vă aşteaptă în partea a doua a intervalului. Prima va fi de natură financiară, iar cea de-a doua de natură sentimentală. Ambele vă vor îmbujora...

GEMENI (22.05-21.06): Curba financiară cunoaşte o ascensiune rapidă până spre mijlocul săptămânii şi are un maxim de toată frumuseţea joi. Probabil că veţi reuşi să vă onoraţi datoriile.

RAC (22.06-22.07): Sub influenţa favorabilă a lui Mercur, veţi lua câteva decizii foarte favorabile în afaceri sau în dragoste. Cert este că la finele perioadei veţi fi foarte mulţumit.

LEU (23.07-22.08): În primele zile sunteţi abătut şi nu aveţi chef de nimic. Dar miercuri sau joi veţi primi o sumă considerabilă şi asta vă va trezi la viaţă din toate punctele de vedere.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Cu zâmbetul pe faţă veţi fi întreaga săptămână. Dragostea vă surâde generoasă, iar de bani nu prea vă mai pasă. Persoana iubită vă pregăteşte o surpriză.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Miercuri sau joi veţi avea o întâlnire parfumată, care ar putea avea urmări dintre cele mai interesante. Din păcate, bugetul dv. rămâne destul de pipernicit.

SCORPION (23.10-21.11): Toate curbele astrale principale se situează la nivele acceptabile, excepţie făcând cea responsabilă cu afectivitatea. Se pare că relaţiile s-au răcorit în acest domeniu.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Influenţa nefavorabilă a Lunii poate conduce la disensiuni şi chiar la stricarea relaţiilor cu unii prieteni. Sunteţi, fără un motiv anume, prea ursuz.

CAPRICORN (21.12-19.01): Una caldă, una rece. Aşa s-ar putea caracteriza această săptămână când veţi avea şi motive de bucurie, şi motive de îngrijorare. La sfârşit, totul va fi bine.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Curba psihicului are un maxim marţi şi unul vineri. Este o situaţie foarte rară şi asta demonstrează că vă simţiţi în al nouălea cer. Profitaţi din plin!

PEŞTI (19.02-20.03): Situaţia financiară nu-nfloreşte deloc, dar, din fericire, staţionează la un nivel acceptabil. Legăturile sentimentale au, însă, o prospeţime demnă de invidiat.

Personalităţile săptămânii: *Cella Delavrancea, Dumitru Mazilu, I.A.Bassarabescu, Ilarie Voronca, Gica Iuteş, Nicolae Leonard; Ludwig van Beethoven, Jean Racine, Jane Austin.* **Notă:** *în 1883 apare prima ediţie de „Poesii" de Mihai Eminescu, la editura Socec. Titu Maiorescu, care a semnat prefaţa, a scris data de 21 decembrie.*

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	30.000 LEI	❑ 3 LUNI	90.000 LEI	❑ 5 LUNI	150.000 LEI
❑ 2 LUNI	60.000 LEI	❑ 4 LUNI	120.000 LEI	❑ 6 LUNI	180.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (110 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 55 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN" !

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană

SERIE NOUĂ - 656 • ANUL XLVI • 18 DECEMBRIE 2003 • 16 PAGINI • 8000 LEI Nr. 51 (2406)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Numărul (52)
SPECIAL
al revistei noastre va apărea
pe data de 29 decembrie 2003

În aşteptarea sărbătorilor care se apropie, dorim tuturor cititorilor noştri

Crăciun fericit!

Iisus, Salvatorul, a sosit pe lume nu ca un Rege purtând mantie şi coroană, ci ca un copil înfăşat în scutece şi culcat într-un pat de paie. Evanghelia lui Luca (2:8-12) *spune:* În ţinutul acela erau nişte păstori care stăteau afară în cîmp, şi făceau de strajă noaptea împrejurul turmei lor. Şi iată că un înger al Domnului s-a înfăţişat înaintea lor, şi slava Domnului a strălucit împrejurul lor. Ei s-au înfricoşat foarte tare.

Dar îngerul le-a zis: „Nu vă temeţi, căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: astăzi în cetatea lui David, vi s-a născut un Mîntuitor, care este Hristos, Domnul. Iată semnul, după care-L veţi cunoaşte: veţi găsi un prunc înfăşat în scutece şi culcat într-o iesle." (*Versiune din Biblia lui Cornilescu*)

SCURTĂ ISTORIE A CĂRŢILOR POŞTALE DE CRĂCIUN

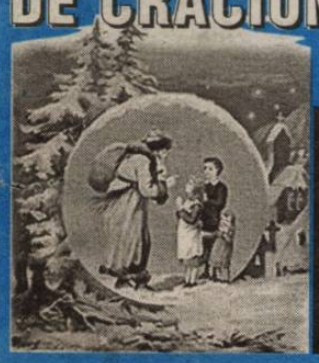

TV
- Pro TV
- România 1
- TVR 2
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

E vremea colindelor mai vechi şi mai noi, rostite de copii şi de adulţi deopotrivă. Iată unul dintre acestea cules de A. Viciu în comuna Cetatea, apărut în volumul «Colinde din Ardeal», Bucureşti, 1914.

Colinda „Domnului bun"

Fă-te vesel, domnu bun,
Domnului bun,
Că vă vin junii buni,
Junii buni colindători,
D'uspăcionii lui Crăciun,
Lui Crăciun ălui bătrân,
D-alea dânsu-ncă-i cu ei,
D-alea dânsu-i îmbrăcat
În vestmându-i mohorât,
Lungu-i lat, prejur pământ,
Pe la poale polărit,
Pe la margini mărgărit.
Împrejur de mâncele,
Luce stele mărunţele.
Între doi umeri d-ai lui
Luce-mi doi luceferei,
Da din faţă şi din dos,
Da din faţă ce mai luce?
Luce Soare cu razele.
Dar din dosu-i ce-i mai luce?
Luce-i Luna cu lumina.
Cest domn bun aşa grăia:
Veniţi, voi, junii buni,
Veniţi lin, mai cătălin,
Ca soarele prin senin
Şi săriţi în cea grădină!
Că-n grădină-i o stupină
Şi-n stupină o fântână
Şi-n fântână apă lină,
Apă-n vedre veţi lua,
Rupe-un fir de trandafir,
Şi-un stâlpişor de busuioc
Şi-mi veniţi voi, junii buni,
Rourând şi prourând,
Cu vadra mai greu plouând
Că mi-s sfinţii adormiţi,
Şi sfinţii s-or deştepta,
Porţile vor descuia,
Jupânese mese-o-ntinde,
Fete mari făclii d'aprinde.
Gazda-n casă ne-a primit
Şi bun dar ne-a dăruit,
Un colac de grâu curat,
Cu o spată de godinat,
C-o ferie rasă-n masă
Şi cu-n taler unguresc,
Frumos daru-i boieresc".

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

divanul galben

JURNAL ŞI POEZIE

„Am încercat de mai multe ori să ţin un jurnal. N-am reuşit niciodată...şi aşa m-am trezit scriind un fel de «jurnal» estetic", mărturiseşte poetul Călin Vlasie, directorul editurii „Paralela 45". Şi rezultatul este o interesantă colecţie de meditaţii pe marginea poeziei, sau mai bine zis „obiectivarea propriilor mele tendinţe psihopoetice", un volum dens, intitulat şocant sau prea vag „Poezie şi psihic", carte apărută în 2003 la editura „Paralela 45", colecţia *Odiseu*, şi lansată la recent încheiata ediţie a Târgului de Carte de la Bucureşti. „Poezia lui Călin Vlasie e rezultatul unei conştiinţe critice lucide, asumate până la capăt. Cititorul care nu s-a convins de acest adevăr din lectura volumelor poetului *(Laborator spaţial, întoarcerea în viitor. Un timp de vis* şi antologia *Acţiunea interioară)* are acum ocazia de a descoperi pe viu (prin intermediul unui jurnal de creaţie în care sunt incluse şi fragmente eseistice propriu-zise) care sunt reperele gândirii sale despre poezie. Valorificând linia esenţială a poeziei lui Ion Barbu, Călin Vlasie introduce în creaţia sa o componentă psihică, «psiheistă», după propria-i formulare; în ce constă această componentă şi care sunt implicaţiile ei în planul funcţiilor poeziei aflăm din această carte, care este un melanj de însemnări ziaristice, teze teoretice, pagini de corespondenţă etc." Şi eu, ca simplu cititor, nu pot decât să subscriu la aceste observaţii critice.

ÎNTRE EROTISM ŞI PORNOGRAFIE

O extrem de interesantă „Bibliotecă erotică" a fost tipărită de editura „Paralela 45", avându-l drept coordonator pe prozatorul Gheorghe Crăciun. „Biblioteca", în forma ei recent lansată la Târg, este alcătuită din trei cărţi semnate de Marie Nimier (Noua Pornografie), Philippe Sollers (Portretul jucătorului) şi Alberto Moravia (Voyeurul), încercând astfel să ofere cititorilor români un contraexemplu la mult mai mediatizatul Henry Miller, promovat de alte edituri de la noi. Înainte de toate, am vrut să aflu părerea lui Gheorghe Crăciun în legătură cu noua iniţiativă a editurii, într-un domeniu în care se face tot mai greu diferenţa între erotism şi pornografie. „Editura «Paralela 45» demarează un proiect cultural autentic. În această colecţie vor fi publicate cărţi de literatură care nu ocolesc corporalitatea şi sexualitatea, dar fără să cadă în vulgaritate, în formula «literaturii de consum», în promiscuitate, în pornografie". Am citit cele trei cărţi şi m-am convins că Gheorghe Crăciun are dreptate. Dintre cele trei, mi-a plăcut în mod special romanul lui Moravia, o splendidă poveste de cuplu, scrisă în 1984, în care aluziile culturale fac casă bună cu un erotism complicat de situaţii imprevizibile. Iată un exemplu mai nevinovat: „Tu faci totdeauna dragoste numai într-un fel. Te întinzi pe spate şi vrei ca eu să mă aşez deasupra. Vezi, deja spunând modul în care facem dragoste, ajungem la o idee falsă, incompletă şi vulgară. Dar să mergem mai departe. De ce vrei ca eu să stau deasupra? M-am întrebat adesea şi pe urmă mi-ai explicat chiar tu: ca să mă priveşti mai bine, într-un mod mai detaşat şi mai contemplativ. Şi într-adevăr, îmi spui că în acele momente faţa mea îţi aminteşte de chipul madonei dintr-o biserică la care te ducea mama ta în copilărie...". Aici e vorba chiar de literatură adevărată, spre deosebire de alte traduceri apărute la noi, între aşa zisele „romane" şi textele din revista *Hustler* sau imaginile din filmele porno care se închiriază cu ziua nefiind nici o diferenţă.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

SIMONA PETRESCU, Bucureşti: *„...Vă mărturisesc că m-am hotărât să vă scriu întrucât eu consider această rubrică cea mai serioasă dintre toate care se scriu pe această temă (...) De asemenea, aş dori să vă spun că şi horoscopul îl citesc cu atenţie şi aş dori să iau legătura cu persoana care-l face, pentru o problemă personală (...) Eu am ajuns la vârsta la care aş putea să vă spun dacă predicţiile astrologice sunt corecte şi în ce măsură. Sunt născută în zodia Berbecului şi am fost o ambiţioasă toată viaţa. Dacă mă gândesc la viaţa mea sentimentală, cred că şi în dragoste am avut aceeaşi credinţă că voi întâlni până la urmă bărbatul cu care să fac casă bună (...) Acum sunt căsătorită a treia oară şi mi-a găsit soţul mult aşteptat foarte de parte de casă, tocmai în Los Angeles, unde am plecat acum doi ani la fiul meu. El este din Rac, zodia despre care mi-a vorbit o persoană cunoscătoare încă din prorocit că va fi din zodia Racului şi că va fi al treilea bărbat al meu, ceea ce s-a şi confirmat. Avem o căsnicie fericită şi aş vrea să mai spun că şi pentru el s-a confirmat, căci sunt a doua lui soţie şi sunt din Berbec, aşa cum i s-a spus şi lui (...) Pentru fiica mea vă întreb ce zodie i se potriveşte, ea fiind din Scorpion?"*

Femeia-Berbec îmblânzeşte Racii

– Stimată doamnă ***Simona,*** în primul rând vă mulţumesc pentru aprecieri. Apoi vreau să vă precizez că autorul horoscopului săptămânal nu efectuează „lucrări particulare". În continuare, aş dori să vă plasez în galeria celor cărora o predicţie astrologică făcută în tinereţe li s-a confirmat, căci nu sunteţi singurul corespondent în această situaţie. Într-adevăr, femeia din Berbec are afinitate maximă pentru bărbaţii din Rac şi Capricorn şi nu se înţelege deloc cu cei din Fecioară. Pentru fiica dumneavoastră vă precizez că femeii-Scorpion i se potrivesc Racii şi Scorpionii, ea având relaţii foarte reci cu cei din Fecioară. Din ampla dumneavoastră scrisoare am mai reţinut că aveţi probleme de natură profesională cu o femeie din Capricorn, însă în această privinţă statisticile sunt mult mai imprecise decât cele referitoare la „astrologia inimii", de aceea nu este cazul să vă dau vreun răspuns concret.

„Cine spală putina din pod?"

– Dragă ***Camelia*** (ţi-am respectat pseudonimul), logodna şi căsătoria se produc între oameni care, de regulă, se cunosc sau pretind că se cunosc. Timpul le rezolvă pe toate, iată zicala ce se potriveşte în toate sensurile. Surprizele vieţii pot genera sau nu meandre, aşa că este foarte greu să fie anticipate reacţiile cuiva într-un domeniu atât de delicat. Oricum, în relaţia femeii din Gemeni cu Vărsător nu există nici o specificaţie aparte în „logica sentimentală" a astrologiei, indiferent cine domină cuplul. Problema cu „spălatul putinii din pod" (de ce tocmai din pod?!) este şi una de caracter, nu numai sentimentală. Eu ştiam că această expresie are legătură cu gradul se suportabilitate între cei doi parteneri, care are şi el limite...

CAMELIA N., Focşani: *„...Dacă puteţi să-mi răspundeţi până la sfârşitul anului, atunci ar fi foarte bine, căci în luna ianuarie s-ar putea să am logodna oficială, cum se spune acum, cu un băiat pe care-l cunosc de doi ani. Eu sunt din Gemeni, am 22 de ani, iar el este din Vărsător şi are 25 de ani (...) Ceea ce aş dori să vă menţioneaz ca să vă faceţi o părere este că în decursul acestor doi ani ne-am certat la cuţite de mai multe ori şi de fiecare dată am ajuns la concluzia că eu sunt vinovata. Oare nu este o tehnică specială a lui de a mă face să mă simt aşa? Nu cumva este un fel de şmecherie a bărbaţilor care mai târziu vor spăla putina din pod, cum se spune pe la noi? Eu îl iubesc foarte mult şi nu aş vrea să fiu dezamăgită vreodată, nici când dă îngheţul, nici când dogoreşte soarele..."*

DAMIAN, Bucureşti: *„...V-aş întreba direct, pentru că nu am darul scrisului: cum poate să-şi dea seama un bărbat serios, chiar dacă are numai 20 de ani, că are de-a face cu «fufe»? Eu cred că tot ceea ce se petrece la aproape toate televiziunile nu face altceva decât să nască avalanşe de fufe, adică de fete care se cred vedete dacă apar vreodată «pe sticlă», dar şi dacă nu apar. După mine, este o adevărată molimă care influenţează negativ relaţiile dintre tineri, fiindcă fufele de pe sticlă sunt imitate de fufele din liceu. Eu, ca Leu, am avut experienţa asta cu o Balanţă..."*

Împresurat de „fufe"

– Dragă ***Damian,*** ce bine că „fufă" nu are masculin! Îmi place cum gândeşti, dar nu cumva eşti prea drastic cu fetele pe care le-ai cunoscut? E uşor să le pui etichetă, dar tu n-ai nici o vină? Din păcate, între „fufe" şi audienţa unor televiziuni există o legătură ombilicală, ca între şvaiţer şi găurile lui...

RADU IANIERI

ANCHETA săptămânii

Cine se implică mai mult într-o relaţie, BĂRBAŢII sau FEMEILE?

Dragostea e un flux de sentimente, devotament, generozitate, imposibil de cuantificat. De obicei, într-o relaţie, unul dintre parteneri se implică mai mult decât celălalt. Cine se implică mai mult, bărbatul sau femeia? Iată o întrebare retorică, susceptibilă totuşi de răspunsuri. Mai mult sau mai puţin realiste.

◆Evident, cel care iubeşte mai mult. *(Simona Chiriac, 18 ani)*

◆Până la o anumită vârstă, băieţii. Fetele aşteaptă să fie copleşite cu dragoste şi atenţii. Pe măsură ce se maturizează, fetele se implică mai mult. Îşi iau în serios rolul de femeie pentru că sunt mai conştiente decât bărbaţii că legătura conjugală e cel mai important lucru care se poate întâmpla între doi îndrăgostiţi şi care e dată pentru totdeauna. *(Raluca Omescu, 24 ani)*

◆Eu cred, adică sunt singură, că fetele se implică mai mult. Noi suntem mai sensibile decât băieţii şi dorim din toată inima o iubire ca-n poveşti pe care o croşetăm mereu în imaginaţie şi încercăm s-o transpunem şi în viaţa. Noi vrem să obţinem perfecţiune dar nu reuşim aproape niciodată. Băieţii nu sunt aşa, ei vor totul cât ai bate din palme, nu prea ştiu să se poarte cu fetele mai sensibile şi mai profunde şi din cauza asta nu se poate obţine perfecţiunea. *(Stefania Hossu, 20 ani)*

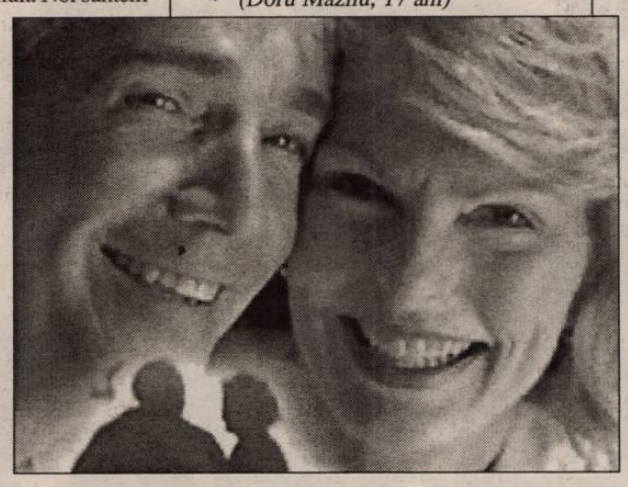

◆Băieţii care au bani se implică prin ceea ce pot obţine cu banii. Fetele sunt uneori naive şi iau asta drept o implicare masivă în dragoste. Ceea ce e fals. E un punct de vedere. *(Loredana, 19 ani)*

◆Cel mai slab se implică mai mult. *(Doru Mazilu, 17 ani)*

◆Nu există reguli. Şi fetele şi băieţii, în funcţie de sensibilitate, „interes", situaţii. Noi nu ne punem problema cine se implică mai mult. Ne preocupă doar dorinţa de a ne simţi cât mai bine. *(Sorin, 18 ani)*

◆Nu prea îţi dai seama de chestia asta. De obicei crezi că tu, când de fapt e vorba de celălalt. Din afară, lucrurile probabil că se văd clar. *(Anca Medeleanu, 18 ani)*

◆Femeia e mai înclinată spre stabilirea unui echilibru în cuplu având „prin definiţie" atribuţii sporite în postura de soţie şi mai ales de mamă. Femeia şi doar femeia este cea aleasă de Dumnezeu să facă să funcţioneze acest echilibru. *(Mihaela Pascu, 32 ani)*

◆Din moment ce bărbaţii agonisesc şi femeile cheltuiesc, este mai mult decât evident faptul că bărbaţii se implică mai mult. *(Cosmin, 18 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Mitul modern al virginităţii

Virginitatea nu mai e la modă. Un adevăr pe care puţini îl mai contestă mai ales în occident. Dar care în ultima vreme, în special în Italia, a început să-şi pierdă reputaţia. Sute de tinere cu vârste cuprinse între 17 şi 30 de ani au apelat la chirurgi pentru a-şi recăpăta virginitatea. Adică starea de inocenţă dinaintea alunecării în păcat. Preţul pentru operaţia reconstructivă poate ajunge la câteva mii de dolari, în funcţie de numărul zilelor de spitalizare care nu sunt plătite de asigurările medicale. Operaţia nu depăşeşte însă 1.500 de dolari. Clientela cea mai importantă vine din familiile catolice, tinerele „păcătoase" aspirând la condiţia fiziologică şi eventual la starea psihologică pe care au avut-o înainte de a-şi pierde virginitatea. Dar motivul principal care le determină să facă operaţia îl constituie dorinţa de a oferi soţului, în noaptea nunţii, un dar atât de rar în (acest context) în zilele noastre.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Margărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Paul Ioan
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 224.39.96

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

DE MULŢI BANI, SPERANŢĂ!

Parlamentul European a votat de curând continuarea finanţării cercetărilor asupra celulelor prelevate de la embrioni umani, în ciuda controverselor cu partizanii antiavort. Ce atitudine vor adopta ţările în care aceste cercetări sunt interzise? Vor fi şi ele de acord că aceste celule ar putea fi „darul zeilor" care să permită medicinii să găsească în fine soluţii pentru atâtea boli care pun sub semnul întrebării viaţa sănătoasă a omenirii mileniului trei?

Motivele unei decizii controversate

Propunerea a venit de la deputatul laburist David Bowe, care a motivat-o prin potenţialul cercetărilor în cauză de a lupta contra unor boli distrugătoare cum sunt Alzheimer şi Parkinson. Voturile contra au provenit în special din ţările catolice (care susţin că distrugerea unui embrion echivalează cu uciderea unei fiinţe vii), dar până la urmă bugetul de cercetare, de aproape 24 de miliarde de dolari, al Uniunii Europene va fi folosit şi pentru subvenţionarea cercetărilor pe embrioni umani avortaţi şi care nu au depăşit vârsta de 14 zile. Marea atracţie a celulelor primordiale care pot fi obţinute în acest fel este că, spre deosebire de celulele „obişnuite", pot fi făcute să se dezvolte în orice tip de celule necesare pentru transplant, extrem de greu de obţinut pe alte căi. Noile controverse ne fac astfel să ne amintim de...

Prima celulă

Când Irv Weissman avea 10 ani, citea o carte care se numea „Vânătorii de microbi". Când a ajuns elev de liceu, se angajase deja la un laborator de genetică. Înainte de a fi împlinit 18 ani publicase două articole ştiinţifice. „Omul de ştiinţă al anului" în California, 2002, este cel care, studiind cum luptă celulele sistemului imunitar contra cancerului, ajunge la aceeaşi concluzie ca şi alţi colegi: trebuie să existe, undeva în măduva spinării, o celulă care în final să dea naştere la toate celelalte celule. Prima izolare a acestei celule „primordiale" a avut loc acum 40 de ani. Lumea nu crede iar Weissman devine unul din cercetătorii cei mai controversaţi...

Salvatorii de vieţi

„Dacă aş putea izola asemenea celule şi la om, aş putea folosi mai întâi chimioterapia pentru a înlătura celulele canceroase, apoi le-aş înlocui cu celule sănătoase, produse de această unică celulă primordială." Şi Weissman ştia că nu doar la cancer se gândea, ci şi la alte boli cumplite, cum ar fi Alzheimer, diabetul, Parkinson, toate având în final aceeaşi cauză: dereglări în funcţionarea unor celule. Numai în SUA, 1,3 milioane de oameni au cancer, 4 milioane au Alzheimer, 15 milioane au Parkinson şi 17 milioane au diabet. Şi nu sunt incluşi aici cei care aşteaptă un transplant de rinichi, de vezică sau de ficat... Pentru ei, celulele stem (celulele primordiale) pot fi într-adevăr un *dar al zeilor.*

Marea problemă rămâne totuşi cea etică: în formularea cea mai brutală, întrebarea este

dacă nu cumva oamenii de ştiinţă se substituie lui Dumnezeu, creând viaţă pentru ca apoi să o distrugă, cu scuza protejării sau chiar a salvării unei alte vieţi. În SUA, ţara cea mai avansată şi din punctul de vedere al cercetărilor, dar şi al dezbaterilor asupra acestui subiect, se foloseşte chiar termenul „poliţişti bioetici"... Greu de spus când se va ajunge la un răspuns definitiv. Tot ce trebuie avut în vedere, acum când suntem în pragul adoptării deciziei parlamentului European, este că „embrionul" în cauză este un conglomerat de aproximativ 100 de celule, un balstocit, crescut prin diferite mijloace, pe cale complet artificială sau prin preluare în urma unui avort, şi că el oferă cercetătorilor o... „fereastră" de două săptămâni pe parcursul cărora se pot extrage din el celulele primordiale. Fără ele, embrionul nu mai poate fi folosit nici pentru a crea copii la indigo, nici în vreun alt scop. Ar fi, cum spunea cineva mai în glumă, mai în serios, ca şi cum ai îngropa un motor de Rolls Royce şi ai aştepta să crească din pământ o limuzină! Un lucru este sigur: până nu se vor efectua suficiente cercetări, în institute oficiale, nu se va putea afla un răspuns satisfăcător.

Prima donaţie privată pentru cercetări pe celule stem (primordiale) a fost una de 5 milioane de dolari – pare mult, dar nu este. Pentru că, în conformitate cu reglementările din SUA, totul trebuie... „separat", pentru a nu exista vreo bănuială că se folosesc şi bani guvernamentali. Şi, a construi un întreg laborator, a-l face să funcţioneze şi a mai şi obţine rezultate e puţin prea mult pentru doar cinci milioane de dolari. Dar ţinta este formidabilă: *„Nu este vorba doar de noi modalităţi de a lupta contra bolii* – spune Weissman. *Acesta e doar primul pas. Ştim că există celule primordiale care pot produce cancere. Când le vom izola, vom putea şti cum să acţionăm chiar la rădăcina bolii. Vom şti ce medicamente să fabricăm. Şi vom avea primele tratamente reale."* Şi chiar şi aşa, tot doar pe vârful aisbergului ne aflăm. Undeva, în adâncuri, se află răspunsul la cea mai dificilă întrebare: cum se îmbolnăveşte organismul uman? Frontiera finală...

MIHAELA DOROBANŢU

Descoperire arheologică excepţională

PALEO-CREŞTINII DIN ARLES

Arheologii care făceau săpături în Arles, Franţa, au avut o surpriză de proporţii descoperind, în noiembrie 2003, vestigiile uneia dintre primele catedrale paleo-creştine ale galilor, probabil prima din Franţa. Un edificiu din secolul IV, descoperire pe care specialiştii o consideră excepţională. Aceasta a avut loc cu prilejul unor lucrări de construcţie a unui centru multimedia din apropierea unei vechi mănăstiri din centrul oraşului. Primele săpături, efectuate până la o adâncime de şase metri, au scos la lumină centrul catedralei acoperit cu un pavaj de marmură, un coridor circular acoperit cu mozaicuri, coloane de piatră prăbuşite şi absida, măsurând 15 m în diametru. Arles e un oraş din sudul Franţei, faimos, din punct de vedere arheologic, prin colecţia sa de sarcofage de mare vechime. O reputaţie îmbogăţită acum prin această catedrală, un lăcaş în care era celebrată euharistia, într-o epocă în care liturghia era puţin cunoscută. Arheologii sunt convinşi că este prima catedrală din Arles care devine în secolul IV un oraş ecleziastic. De reţinut că episcopul din Arles era interlocutorul privilegiat al Papei şi probabil primul din Franţa. Cele două catedrale galice se aflau în afara teritoriului Franţei, considerate până la această descoperire ca fiind cele mai vechi, sunt cele de la Trèves, Germania şi Geneva, Elveţia. Această descoperire e cu atât mai importantă cu cât cele mai multe edificii religioase au fost transformate de-a lungul timpului, cea din Arles păstrându-şi forma originară. Edificiul a fost construit în secolul IV dar încă nu a putut fi datat cu precizie. Se ştie însă că spre anii 430 catedrala e abandonată în favoarea celei din Saint-Trophime, din apropiere. Serviciul regional de arheologie a luat măsuri pentru conservarea vestigiilor urmând ca în primăvară să se decidă asupra continuării săpăturilor.

DORIN MĂRAN

Inventatori români „uitaţi"

UN PERPETUUM MOBILE SUB CARAIMAN

Am fost învăţaţi să credem în imposibilitatea raţională a omului, de a construi aparate, motoare sau alte asemenea realizări tehnologice, capabile să funcţioneze fără a consuma combustibili convenţionali ori să se mişte veşnic. Adevărul este că numeroşi savanţi sau oameni obişnuiţi, dar foarte iscoditori, s-au înverşunat de-a lungul timpului să sfideze limitele minţii umane, încercând să inventeze un perpetuum mobile. Dar toţi – ni se spune – au eşuat. De data aceasta, un pensionar român din Buşteni susţine că, după 16 ani de muncă sisifică, a realizat imposibilul.

„Motor economic financiar – Perpetuum mobile Mulţescu – ecologic, gravitaţional"

este numele complet al invenţiei înregistrate la OSIM cu numărul C-00704, din 22.06.1999. *Dumitru Mulţescu,* autorul ei, a fost urmărit de această idee foarte mult timp, dar abia în 1983 a început să lucreze efectiv la ea. Iată ce afirmă: „Am examinat 76 de proiecte de perpetuum mobile concepute să funcţioneze gravitaţional, 26 concepute să funcţioneze hidraulic, 9 concepute să funcţioneze magnetic şi 16 cu presiune atmosferică. După o examinare minuţioasă, am reuşit să scot cauzele şi defecţiunile tehnice, pentru care nu au funcţionat (simetria ar fi cauza principală a eşecurilor – n.n.). Înarmat cu aceste descoperiri tehnice de nefuncţionalitate, am atacat inventarea unui perpetuum mobile şi, după multă muncă, am ajuns să îndepărtez acele probleme tehnice şi să introduc câteva raţionamente practice şi idei inventice care au dus la realizarea motorului menţionat mai sus."

După ce a reuşit să depăşească neîncrederea şi lipsa de sprijin a celor din jur, chiar şi a familiei, dar şi eşecurile inerente, de la început, Dumitru Mulţescu a proiectat motorul visat. Potrivit afirmaţiilor sale, acesta funcţionează fără combustibil, folosind doar energia gravitaţională, construcţia lui e foarte simplă (are doar în jur de 20 de piese uşor de uzinat, şi de înlocuit, la nevoie). Alte avantaje majore, greu de estimat în absenţa unor teste pe durată mare, fac ca motorul respectiv să poată fi considerat deosebit de economicos, reducând foarte mult cheltuielile pentru generarea de energie electrică.

Se va ajunge, oare, ca reţelele de înaltă tensiune să fie înlocuite de invenţia românului Dumitru Mulţescu?

Inventatorul ne-a prezentat o listă lungă a avantajelor aplicării motorului respectiv: ◆ tehnologie de uzinare standardizată şi de calitate ◆ este ecologic (natura lucrează singură, în folosul omului), înlăturând cele mai mari surse de poluare – petrolul, cărbunele şi gazul metan – şi totodată cruţând subsolul planetei ◆ antrenează generatoare electrice de până la 500 MW/h ◆ energia electrică merge direct la consumator, nemaifiind deci nevoie de costisitoarele şi complexele reţele de transport ◆ se poate amplasa în orice tip de aşezare urbană sau rurală ◆ pornirea şi oprirea se realizează în câteva secunde ◆ randamentul efectiv mare, de 80-85%, dublu faţă de motoarele termice sau faţă de turbinele cu abur ◆ preţ de cost mic în proiectare, tehnologizare, precum şi al terenului şi al clădirii necesare centralei ◆ preţ de cost mediu al oţelului întrebuinţat la realizarea pieselor şi apoi în procesul tehnologic ◆ preţ de cost zero în procesul de funcţionare ◆ costul energiei electrice produse astfel se reduce de 2,5 ori (la nivelul anului 2000, inventatorul estima la 6 USD/MW, faţă de 15 USD/MW la centrala de la Cernavodă) ◆ fiabilitatea pe timp nelimitat elimină crizele de energie electrică pe plan mondial. Dumitru Mulţescu ne asigură că mai există şi alte avantaje ale punerii în practică a invenţiei sale. Invenţie care însă, şi astăzi, aşteaptă măcar să fie testată. Dacă estimările inventatorului s-ar confirma, ar avea loc o revoluţionare a pieţei energiei electrice pe plan mondial. Lucru, desigur, extrem de incomod pentru mulţi. Oare va fi astfel condamnată, şi această realizare, să rămână „uitată" într-un sertar?

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Război chimic în lumea plantelor

Centaurea maculosa, plantă răspândită şi la noi (Centaur, Ţintaură, Frigurică) oferă un gen de spectacol aparte, insolit pentru lumea vegetală. Originară din Europa, ea a ajuns şi peste Atlantic, unde este considerată o buruiană extrem de dăunătoare, întrucât „vânează" plantele indigene, acolo unde prinde rădăcini. Secretul său constă în producerea unei toxine care împiedică germinaţia şi creşterea altor plante, pătrunzând prin

rădăcini şi atacând celulele victimei, până la vârful frunzelor. Foarte interesant este că, în Europa, *Centaurea* se dovedeşte a fi cu totul paşnică; probabil – cred cercetătorii – pentru că vecinii ei au devenit imuni la otrava pe care o produce. În schimb, plantele americane nebeneficiind de un asemenea sistem defensiv, se lasă invadate. O nouă cucerire a Americii în variantă vegetală?

Atleţii au o genă specială

Pentru a deveni recordmen la alergări, nu e suficient să ai picioare bune, ci trebuie şi să fii purtătorul genei ACTN3, în versiunea R. O echipă de cercetători din Sidney, Australia, a studiat 300 de sprinteri „de top", stabilind că 95% dintre ei sunt dotaţi cu cel puţin o copie a genei respective şi 50% cu două copii. Ce este de fapt

ACTN3 – versiunea R? Este gena responsabilă cu sinteza unei proteine ce se regăseşte în fibrele musculare utilizate în timpul eforturilor importante de scurtă durată. S-a deschis astfel un subiect foarte important şi interesant, privitor la patrimoniul genetic al atleţilor, însă şi oamenii de ştiinţă rămân de acord cu un amănunt elementar: primele criterii în atingerea performanţei sunt tot antrenamentul serios şi buna pregătire psihologică. *(A.N.P.)*

Răpiți de OZN-uri

În căutarea dovezilor fundamentale

La conferința internațională de ufologie de la Laughlin (Nevada) din 2003 a fost prezentat un caz în care aparent un vizitator nocturn nepământean a lăsat în urma sa o „dovadă fizică". Obiectul a fost supus unei investigații deosebit de minuțioase, semn al interesului crescând pentru acest domeniu.

Amintirile unor întâlniri nocturne

Gary Lowery, funcționar din Bakersfield (California), avea străfulgerări cu amintiri fragmentare care aparent proveneau de la întâlniri cu entități extraterestre înalte de un metru cincizeci. Pentru a scoate la iveală mai multe detalii el s-a supus unei regresii hipnotice cu Budd Hopkins, care apreciase că istoriile revelate astfel păreau coerente și verosimile. Între altele, Lowery își amintea că un omuleț cenușiu i-a spus că oamenii sunt singura specie inteligentă din Univers care ucide, jefuiește și violează.

În perioada 2000-2001 vizitele nocturne s-au înmulțit. Fiul său i-a spus la un moment dat „Oameni mărunți, veniți din lumină, ne-au luat cu ei". Pentru a-și convinge nevasta, care nu sesizase nimic din aceste întâmplări stranii, Lowery a procurat de la o agenție de securitate o cameră video minusculă, ascunsă într-un aparat de radio cu ceas. Pe mai multe cadre înregistrate astfel apare, într-o noapte, o lumină inexplicabilă căzând asupra sa, iar într-o altă noapte o rază ca de laser care îi atinge fața.

O gheară de extraterestru?

De mai multe ori bizarele creaturi păreau să intre în dormitor prin dulapul de haine și să iasă pe aceeași cale. Familia a decis să încerce să obțină o dovadă a trecerii acestor ființe plasând pe podeaua dulapului o folie de aluminiu, acoperită cu un prosop. După o vizită din septembrie 2000, s-a descoperit în țesătura prosopului un obiect cam de un centimetru și jumătate, de forma unei gheare. Deoarece din spatele „ghearei" ieșeau trei fire de păr, s-a presupus că era vorba de un mamifer. De altfel un herpetolog a declarat că gheara nu aparține nici unei reptile cunoscute.

Pentru a afla despre ce este vorba, timp de douăsprezece luni s-au realizat șase runde de analiză ADN, în mai multe laboratoare diferite, din trei țări. S-au utilizat abordări foarte diferite și uneori de ultimă oră, inclusiv unele inventate special pentru acest caz. La început s-a tras concluzia că gheara ar putea aparține unei specii de primate care însă nu se regăsea în banca de gene, apoi – deoarece unele caracteristici cu totul speciale ale genelor și proteinelor nu se potriveau cu nimic cunoscut – că n-ar fi exclusă originea nepământeană a obiectului.

O banală moluscă?

În cele din urmă s-a decis să se recurgă la analiza ribozomială. O astfel de analiză se efectuează mai rar, întrucât ribozomii

conțin secvențe extrem de asemănătoare pentru foarte multe ființe vii, nefiind deci relevanți pentru studiul evoluției vieții. De această dată s-a constatat că majoritatea secvențelor de ARN (deși nu toate) își găseau corespondent la câteva specii de limax. Aceasta putea explica și motivul pentru care precedentele încercări au eșuat – mucozitățile acestor moluște inhibă majoritatea enzimelor și lipesc proteinele între ele astfel încât acestea nu mai pot fi deosebite între ele. Din același motiv, ADN-ul moluștelor este mai puțin studiat și este mai slab reprezentat în băncile de date genetice. În cele din urmă un expert al muzeului de istorie naturală din Los Angeles a pus verdictul: pretinsa „gheară" extraterestră nu este decât o moluscă necunoscută, de care se lipiseră, înainte de a muri, trei fire de păr și care s-a uscat apoi până la o consistență cornoasă. Această opinie este azi cea acceptată oficial.

Totuși – așa cum recunosc și cei mai sceptici – această constatare nu explică anomaliile constatate în dormitorul familiei Lowery, anomalii care continuă și care se cer investigate.

DAN D. FARCAȘ

DOSARUL VIITORULUI POSIBIL

Cea mai veche carte din lume

Oveche legendă a Chinei spune că la începutul începuturilor Cerul a făcut mai întâi lucrurile-spirit, printre care o țestoasă și o floare care știau viitorul. Înțelepții vremii s-au folosit de acestea, imitând în același timp nenumăratele schimbări ale Cerului și Pământului. Cerul își atârnase de el niște figuri strălucitoare în care se putea citi norocul sau dezastrul oricărei acțiuni viitoare. Dar cum ele erau greu de descifrat în acest fel, Fluviul Galben a hotărât să le dăruiască oamenilor o hartă cu schema de descifrare a semnelor, de care aveau nevoie. Unii spun că din marele fluviu a ieșit un cal, alții un balaur, alții, în fine, o țestoasă, dar oricine ar fi ieșit, purta pe spate desenată această hartă, cu două semne așezate într-un anumit fel. Unul dintre ele era o linie continuă iar celălalt o linie întreruptă – Cerul și Pământul, bărbatul și femeia, Soarele și Luna, Yang și Yin. Pe malul fluviului se afla Împăratul Fu Hsi. El și-a dat seama că harta era pentru el. A studiat-o și astfel i-a venit ideea aranjării celor două semne, combinându-le în grupuri de câte trei. A obținut astfel opt figuri de câte trei linii. Mai departe, din acestea au fost făcute 64 de figuri de câte șase linii (hexagrame). Așa s-a născut cel mai vechi mod de divinație din istoria omenirii. Și cea mai veche carte, I CHING, sau Cartea Schimbărilor. Toate acestea s-au întâmplat acum 5000 de ani!

Sigur, totul poate fi privit ca o „simplă" legendă și în afară de faptul că avem de-a face cu o poveste frumoasă, nimic mai mult nu ar trebui spus. Chiar dacă este vorba despre una din cele mai citite cărți din istoria lumii și chiar dacă se consideră în prezent de către specialiști că originea sa se află într-o încă și mai veche tehnică de divinație datând din epoca preistorică. Și totuși lucrurile sunt ceva mai complicate. Folosirea cărții ca un mijloc de divinație presupune alegerea de către subiect – prin diferite tehnici, de la aruncarea de bețișoare sau monede, până la generarea aleatorie pe un computer – a unuia din cele 64 de hexagrame. Lucrul formidabil este că de fapt pentru orice linie există patru posibilități: linie continuă, linie întreruptă și configurația hexagramei cu cele două schimbate una în alta. Cercetătorii atenți ai fenomenului nu puteau să nu facă apropierea cu cele patru „litere" care formează alfabetul în care este scris ADN-ul celulelor vii! Cum ar fi putut un șaman din epoca neolitică să recurgă la tehnici de divinație „presimțind" o descoperire care avea să se facă după mai bine de cinci milenii devine astfel unul din misterele cele mai tulburătoare ale istoriei. Și nu doar atât.

Confucius, care a studiat ani îndelungați I Ching și a scris zece comentarii importante pe marginea ei, a mărturisit că dacă i-ar mai fi dați câțiva ani de viață și-ar petrece 50 din ei nefăcând altceva decât să studieze I Ching, ceea ce l-ar fi ajutat să evite marile greșeli ale vieții! Dar când spunea acestea, el tocmai se întorsese din lungile sale rătăciri prin statele Imperiului celest, hotărât să rămână definitiv în ținutul său natal, Lu. Avea... aproape 70 de ani! Și totuși vorbea cu ușurință despre posibilitatea ca viața sa să mai numere încă cel puțin 50! Poate că nu vorbea serios. Dar ar fi fost un lucru total neobișnuit pentru el. Iar afirmația a făcut-o după ce a studiat în profunzime prezicerile pe care le-a descifrat în I Ching!

EUGEN CELAN

Invazia lumilor paralele

Călătorie în mintea omenească

Prezența unor personalități demonice într-un om sau într-un medium, ar explica vorbitul cu voce alterată sau în limbi evident necunoscute de ei – în general ar explica și comportamentul total diferit de cel de zi cu zi, dar și faptul că nu-și amintesc nimic atunci când se trezesc, când revin la starea lor normală.

Mulți psihiatri sunt însă de o altă părere. August Piper, psihiatru american, răspunde printr-o întrebare: dacă este adevărat că orice traumă gravă declanșează o nouă personalitate într-un individ (sau cel puțin o poate face), cum se explică faptul că nu s-au constatat asemenea cazuri la copiii care au suferit traume indescriptibile în lagărele de concentrare, de exemplu?!

Psihologia nu constituie totdeauna explicația ultimă. Anna Cantagallo, neurolog la un spital din Ferrara, a avut, de exemplu, de a face cu cazul unui pacient care, după un accident de motocicletă, a început să vorbească „pe două voci", impersonând rând pe rând Binele și Răul. „Între" cele două personalități, el se credea... Batman, chemat să salveze omenirea! O analiză atentă dar nu neapărat neobișnuită, avea să demonstreze însă că pacientul suferise puternice alterări cerebrale. În consecință, aici a fost situată originea tulburărilor sale de personalitate! Tot leziunile cerebrale se află și la originea unui alt fenomen, numit de un alt neurolog, Sergio Della Salla, de la Universitatea scoțiană din Aberdeen, „fenomenul mâinii anarhice". Cu alte cuvinte, la persoane care au suferit leziuni pe creier, una din mâini răspunde perfect comenzilor pe care le primește, în timp ce cealaltă este total independentă. Ca și cum ar asculta de altcineva...

Și, după cum vom vedea, nici măcar nu ne confruntăm aici cu fenomenele cele mai șocante. Când creierul încetează să mai funcționeze, se consideră că individul respectiv poate fi considerat „oficial" mort, ceea ce are o importanță specială în deciziile privind demararea recoltării de organe vitale. Dar sunt situații care demonstrează clar că viața... mai continuă și după moartea creierului. Care viață?

MIHAELA DOROBANȚU

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și cu arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 225.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 013701. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ____ bl. ____
sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____
cod _____, județul _____. M/51

NOTA REDACȚIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!*

Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.*

Halucinații sau legende?

Ți-a ieșit în cale un spiriduș?

Cel mai puțin încrâncenat capitol al istoriei ocultismului este cel dedicat spiritelor elementare sau, cum se spune pe la noi, spiridușilor. Pe parcursul evului mediu, identitatea acestora a fost una care-i lega de Adam, fiind un fel de îngeri meniți să-l învețe toate cele pe primul om. Abia în secolul XVIII, abatele de Villars clarifică (în lod laic) lumea spiridușilor, legându-i de cele patru elemente fundamentale ale lumii. Astfel, silfii sunt creaturi ale aerului, salamandrele ale focului, undinii sau nimfii ale apelor și gnomii ai pământului – cei mai înțelepți dintre toți. În cazul silfilor, salamandrelor și undinilor, partea femeiască este cea care se apropie de copii și-i protejează de boli și necazuri, de intențiile rele ale vrăjitoarelor. Gnomii sunt însă, de departe, cei mai interesanți prin două aspecte esențiale. Deși statura bărbaților este similară cu a piticilor, ei se pot împerechea cu femei obișnuite pentru a da naștere, fără excepție, unor eroi. Așa ar fi venit pe lume Zaratustra, Alexandru Macedon, Merlin etc.

Sunt spiridușii entități nemuritoare? Nevăzuți și neauziți decât de persoanele care cred în ei, spiridușii trăiesc în esența tuturor lucrurilor, deși sunt nemuritori. Se spune că doar cei care dau dovadă de vreo slăbiciune aparte și trezesc mânia zânelor rele pot fi „eliminați". Dar există, din fericire, și zânele bune care le iau apărarea. Totul depinde, nu-i așa, de autorul basmului...

PAUL IOAN

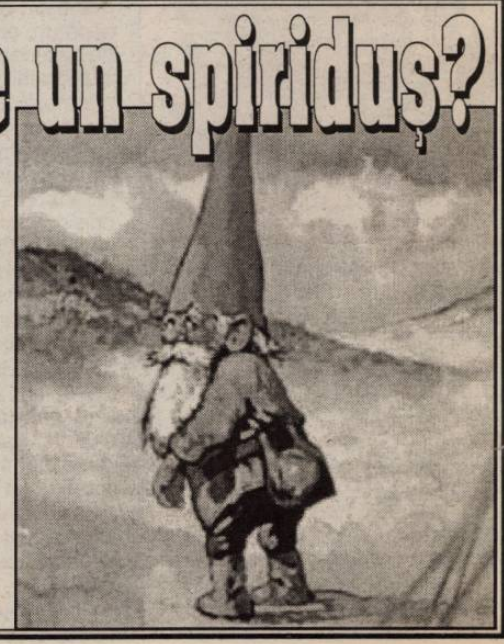

Un „afrodisiac" la îndemâna oricui

ZILELE LIBERE
antidot împotriva robotizării

◆ *Zilele libere datorate sărbătorilor laice (dar şi religioase) reprezintă cel mai puternic stimulent fizic şi intelectual – afirmă cercetările psihologice*

◆ *În multe perioade istorice, numărul de zile libere a depăşit o treime din totalul unui an; astăzi, numărul acestora, fără concediu, este în medie de 115*

◆ *Creştinismul a contribuit la creşterea numărului de zile de repaus, în special în evul mediu, dar recordul de 175 de zile libere din perioada finală a Imperiului Roman nu a mai fost niciodată atins*

Printre studiile complexe efectuate privind influenţa modificărilor pe care secolul XX le-a produs în viaţa socială figurează şi numărul de zile libere. Printre consecinţele cele mai interesante pe care le observă studiile prof. Maximilien Rainer (Universitea din Lyon) se află refacerea legăturilor din ce în ce mai slabe dintre părinţi şi copii, creşterea apetitului sexual şi sporirea numărului de contacte sociale atât de necesare pentru lupta împotriva izolării şi robotizării zilnice. „Spulberarea programului riguros de fiecare zi obişnuită este cel mai bun afrodisiac... Cuplurile se reunesc şi au timp să-şi rezolve problemele pe care le credeau insurmontabile, iar armonia vieţii sexuale are mari şanse de a se îmbunătăţi", afirmă prof. Maximilien Rainer.

De altfel, spargerea convenţiilor robotizante, observă specialiştii, se poate demonstra şi prin diminuarea reflexului atât de răspândit în lumea trepidantă de astăzi: uitatul la ceas. Orele fixe dispar (exceptând ultimele secunde ale anului vechi care predă ştafeta celui nou) şi „se instalează o libertate de gândire propice atât vieţii personale, cât şi vieţii sociale". Căci un alt aspect oarecum mărunt scos în evidenţă de sociologi este creşterea numărului de convorbiri telefonice cu prietenii şi cunoscuţii. De asemenea, un detaliu important pentru sănătate este diversificarea meniului. Alte mâncăruri provoacă o regenerare a capacităţii organismului de a metaboliza alimentele – excesele fiind excluse. Ca un corolar al tuturor acestor avantaje, buna dispoziţie

impusă de sensul sărbătorilor din preajma anului nou este cea mai mare recompensă pentru spirit şi trup şi care are o consecinţă extraordinară: întinerirea sau cel puţin menţinerea vârstei biologice şi psihice la nivelul la care deja a ajuns. Poate că este o exagerare sau poate că nu, dar ne permitem să concluzionăm că sărbătorile (mai ales cele de iarnă) reprezintă un fel de elixir al tinereţii, dacă ştim să-l exploatăm cu înţelepciune.

Reversul medaliei: tentaţia viciilor

Zilele libere datorate sărbătorilor de iarnă au capcane foarte periculoase: excesele de tot felul. Un pahar în plus cu prietenii, ore mai multe petrecute în faţa televizorului şi jocurile de noroc sunt cel mai des amintite de sociologi. O anchetă a revistei franţuzeşti „Telerama" arată că aproximativ 45 la sută din cei chestionaţi au petrecut mai mult de 4 ore pe zi (în vacanţa de Crăciun şi An nou 2002-2003); aproape 20 la sută au declarat că s-au întors la serviciu mai obosiţi decât la începutul vacanţei (majoritatea din motive de alcool şi nopţi pierdute). Din păcate, sondajele din ultimii zece ani ale aceleiaşi reviste arată că numărul persoanelor care petrec în familie această vacanţă hibernală este în scădere – prin aceasta înţelegându-se reunirea părinţilor cu copiii... Oare să fie vacanţa oferită cu prilejul sărbătorilor de iarnă o invitaţie la a respecta dictonul *trăieşte clipa*?

PAUL IOAN

Întrebări pline de candoare

Ce este „scrierea cu noduri" ?

Scriitura, în sensul dat de noi acestei noţiuni, nu are nimic comun cu bizarele sfori înnodate ale vechilor incaşi, dar funcţia acestora este similară cu cea a textelor scrise, pictate, incizate în lut sau pe piatră ş.a.m.d. Într-adevăr, după ce multă vreme s-a considerat că misterioasa civilizaţie *inca* nu beneficia de un limbaj

scris, s-a constatat că faimosul popor andin comunica într-un mod propriu, cu totul insolit.

Sistemul de scriere respectiv era constituit din aşa-numitul *quipu:* o sfoară principală, pe care atârnau, la fel ca pe un colier, zeci de alte bucăţi de sfoară cu noduri mai mari sau mai mici, situate la distanţe diferite şi colorate diferit. Stocarea informaţiilor corespunde sistemelor de codificare utilizate astăzi în limbajul de programare informatic, structurate pe un modul binar – după părerea specialiştilor. Şi materialul folosit (bumbac sau lână) conţinea un anume mesaj, ca şi relaţia directă dintre corzi, alături de celelalte caracteristici, deja menţionate. Pentru descifrarea mesajelor, existau doar unii iniţiaţi, membri ai elitei, numiţi *quipukamayaq*. După invazia spaniolă, în 1542, conchistadorii i-au folosit pe aceştia pentru descifrarea vechilor scrieri, dar, temându-se de un conţinut secret, adresat exclusiv incaşilor, le-au distrus în mod sistematic. Doar în jur de 600 asemenea „coliere" au supravieţuit. Într-un fel, s-ar putea spune că scrierea quipu a repetat destinul tragic al Bibliotecii din Alexandria, prin arderea căreia s-au pierdut cunoştinţe vitale pentru omenire.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Fraudă în lumea ştiinţei

50 de ani de la demascarea „OMULUI DIN PILTDOWN"

Avocatul Charles Dawson (1864-1916), supranumit şi „Vrăjitorul din Sussex", a devenit celebru pentru descoperirea unui străstrămoş al omului, denumit după numele său: Eoanthropus dawsoni. Fosila a fost găsită în anii 1911-1915, la Piltdown, în Sussex. A fost considerată cea mai mare descoperire ştiinţifică a secolului XX, pentru că nu era o fosilă oarecare, ci însăşi VERIGA LIPSĂ, cea care uneşte maimuţele cu oamenii. La un an după anunţarea descoperirii, Dawson moare. În plină glorie. 37 de ani mai târziu, la 21 noiembrie 1953, fosila de la Piltdown se dovedeşte o imensă fraudă. Cea mai mare descoperire a secolului se transformă în coşmarul său cel mai negru...

Revenirea la Piltdown

Povestea este bine cunoscută. Fosilele primilor oameni constituie raritaţi absolute şi de multe ori cercetătorii trebuie să-şi folosească din plin imaginaţia pentru a umple goluri de multe mii de ani între două asemenea mărturii ale trecutului rasei umane. Un „fals strămoş" strecurat între două exemplare autentice poate deci arunca în aer toate teoriile şi descoperirile de până atunci. Într-o dispută şi aşa tulburată de poziţiile uneori diametral opuse ale comunităţii ştiinţifice şi a celei religioase, identificarea unui exemplar care să facă legătura între maimuţă şi om rămâne probabil cea mai arzătoare dorinţă a oricărui om de ştiinţă. Este deci lesne de imaginat reacţia generală în momentul în care Dawson anunţă descoperirea la Piltdown a scheletului incomplet al unei fiinţe cu craniu de om şi maxilare de maimuţă. Şi o vârstă de aproximativ 500.000 de ani. Veriga lipsă! Se declanşează o adevărată frenezie. Ziarele explodează. Specialiştii sunt invitaţi să rescrie manualele universitare. Ştiinţa trebuie luată de la capăt!

Momente şocante

Totul se potrivea perfect: Omul din Piltdown arăta exact cum ne aşteptam să arate o... verigă lipsă! Alături de el, oase de rinocer şi hipopotam, arme şi unelte de piatră. Ce să-ţi doreşti mai mult? În 1914, un prim semnal de alarmă: un curios os de elefant este descoperit sub un deal vecin. Un glumeţ a spus imediat că semăna cu o crosă de crichet. Nimeni nu s-a alarmat. Nimeni nu a mai stat să verifice faptul că... falca „primului englez" era una de urangutan-femelă, craniul era uman iar aproape toate oasele fuseseră

vopsite ca să arate „a fosilă". Totul a fost acceptat de către Muzeul de Istorie Naturală drept autentic. Până în 1953, când cercetătorii de la Oxford şi de la British Museum a dovedit falsul prin teste chimice. Rămâne şi astăzi un mister de unde şi-au procurat falsificatorii oasele – poate chiar de la Muzeu, care cumpărase chiar în 1911 o colecţie de oase de animale din Borneo, poate de la Muzeul Hastings, cu care Dawson avea strânse legături şi de unde dispăruseră nişte oase în 1900... Iar testele cu radiocarbon au stabilit clar vârsta: 1.000 de ani.

Falsuri şi suspecţi

Dawson figurează (în proporţie de 99%!) drept principal suspect, dar lista conţine nume încă şi mai celebre, în frunte cu... Sir Arthur Conan Doyle, creatorul lui Sherlock Holmes şi un mare adept al Omului din Piltdown. Iar cel care „a plantat" crosa de cricket pentru a-i atrage atenţia că „este pe urmele sale" nu a fost luat în serios de nimeni!

Dar dacă Piltdown este frauda cea mai „grosolană", nici altele nu sunt mai prejos. De la fotografiile de extratereştri, ale lui Yetti sau ale Monstrului de la Loch Ness, la cercurile din iarbă şi la celebra fotografie a... „zânelor" realizată de două fetiţe şi pe care acelaşi Arthur Conan Doyle a declarat cu cea mai mare seriozitate că a identificat... buricul unui spiriduş! Au fost însă şi cazuri dramatice, cum este cel al cercetătorului austriac, dr. Paul Kammerer, citat Nick Yap în „Marile fraude ale lumii". În anii 1930, acesta încearcă să demonstreze că orice creatură se poate adapta cu mare viteză la mediul în care trăieşte. Îşi alesese salamandrele şi vroia să arate că dacă ele sunt ţinute o noapte întreagă în întuneric, le creşte... o piele neagră. Dornici „să-l ajute", câţiva dintre asistenţii săi vopseau dimineaţa salamandrele cu cerneală neagră! Nefericitul cercetător s-a grăbit să anunţe senzaţionala constatare, iar când a descoperit ce se întâmplase s-a dus pe un câmp şi şi-a zburat creierii.

Mulţi dintre noi suntem gata să ne lăsăm păcăliţi. Marii specialişti de la muzeele britanice ar fi trebuit să-şi dea seama de fraudă când a apărut crosa de cricket. Conan Doyle ar fi trebuit să recunoască (şi oricine altcineva!) că pozele cu zâne şi spiriduşi fuseseră mai întâi decupate dintr-o carte de poveşti extrem de populară în epocă (cele două autoare şi-au recunoscut păcăleala de-abia în anul 1980!). Dawson însuşi n-a mai avut timp să o facă. A murit fără ca măcar să primească, aşa cum avea să se întâmple cu alţi membri ai grupului său, cele mai înalte distincţii ale Imperiului Britanic. O dată cu el au „murit" şi descoperirile de la Piltdown. După 50 de ani, încă nu e clar ce l-a determinat să recurgă la un asemenea gest. Este o „comemorare" amară, dar şi o mare lecţie de care istoria ştiinţei trebuie să-şi amintească. Din când în când...

MIHAELA DOROBANŢU

Anatomia secundei

Gigantica unealtă

În a doua săptămână a lunii decembrie s-a desfăşurat, la Geneva, Summit-ul Mondial al Societăţii Informatice, cel mai important eveniment economic-social-politic al anului 2003, cu greutate net mai mare, pentru viitorul speciei umane, decât, de pildă, războiul din Irak şi tribulaţiile Constituţiei Uniunii Europene. Instinctele sociale funcţionând, deja, globalizant, la întâlnirea utilizatorilor noii unelte se anunţaseră 6.000 de specialişti – şi au venit 15.000, de toate culorile, rasele, naţionalităţile şi etniile! Au venit fabricanţi de hard (echipamente de comunicare şi tehnologie informaţională – al acestui teribil de repede crescător fenomen care este ITC), de soft (programe de computer) dar şi negustori din noua industrie, dar şi politicieni, şefi de companii transnaţionale şi responsabili de organizaţii internaţionale, guvernamentale şi neguvernamentale. Spre cinstea noastră, din România au participat peste 150 de persoane, cu preşedintele Ion Iliescu în frunte (care a şi fost vedeta nr.1 a Summit-ului). Dar poate cel mai însemnat eveniment pentru noi, românii, a fost premierea inginerului Dan Nica, ministrul Comunicaţiilor şi Tehnologiei Informaţiei, pentru programul de e-government, adică guvernare prin mijloace ITC, ale tehnologiilor informaţionale şi de comunicare electronică. Ca şi interesul stârnit de programul AEL (Educaţie Asistată pentru Licee, folosit în şcolile noastre şi pe care l-a prezentat compania SIVECO, în faţa, nu exagerez, câteva sute de clienţi potenţiali din mai multe ţări ale lumii.

Îmi place să închei turbulentul an 2003 prezentându-vă această „poveste de succes". Dar pentru că succesul îl datorăm „fenomenului ITC", voi înşira, pentru cititorii „Magazin"-ului, pietrele de hotar ale noii industrii, cea care a născut şi a crescut gigantica unealtă numită computer, cu al său frăţior, candidat la ubicuitate, care este PC-ul, micul computer personal, prezent astăzi în, probabil, jumătate de miliard de birouri şi locuinţe.

◆ Scurta istorie ar trebui să înceapă cu ENIAC, un uriaş cu un volum cât un bloc de 10 etaje, care „gândea" cu ajutorul lămpilor electronice – dar ENIAC era o combinaţie experimentală pur savantă; aşa că vom desfăşura doar agenda de „democratizare" a urmaşilor săi şi vom începe cu anul 1975, când revista „Popular Electronics" – un fel de „Tehnium" american, l-a prezentat în pagini pe „Altair 8800", pe care cititorii trebuiau să şi-l construiască singuri, acasă la ei!

◆ A urmat, în 1977, „TRS-80", vândut la tarabă, cu mare succes şi, în acelaşi an, „Apple II", cu monitor (ecran) color, ideal pentru elevi şi studenţi şi la îndemâna multor familii.

◆ Un soft (program) special apare în 1979, prin el utilizatorii de PC-uri pot face desen tehnic – a „ucis" planşeta proiectanţilor, trăgătorul cu tuş, trusa de compase; tot atunci a apărut WORDSTAR, „nimicitorul" maşinii clasice de scris, cel atât de iubit de dactilografele lumii.

◆ 1981: firma „Osborne" propune primul PC portabil, de „doar" 13 kg iar IBM PL „înghite" noua piaţă, înarmat cu un cip (tranzistor) INTEL şi un program Microsoft.

◆ În 1982, un pas înainte, cu „Commodore 6", în 1983 „Compaq Portable" cucereşte inimile, urmat de o interfaţă grafică „Macintosh", peste un an şi o ploaie de PC-uri cu adevărat portabile, „Radio Shaq", „Compaq", „NEC" plus instalarea ameninţătoare pe cerul planetei (pentru Poşta lumii) a minunatei unelte numite e-mail, adică poştă electronică (astăzi trec prin Internet, zilnic, câteva miliarde de mesaje electronice); toate acestea se întâmplă până în 1989, an în care un cercetător de la celebrul CERN din Geneva, Tim Berners-Lee, leagă mai multe computere între ele, le face să comunice – şi aşa apare World Wide Web, reţeaua reţelelor, Internet-ul care astăzi stăpâneşte lumea.

◆ În prima jumătate a deceniului următor: „Oracle", computer de reţea, foarte ieftinul „iMac", browsere („to browse" înseamnă, pe româneşte, „a paşte"!) care caută site-uri (adică pagini pe care utilizatorii şi le deschid, pe Internet) şi maşinăria „Google", cea mai importantă instituţie de căutare de pe WWW.

◆ De la 2000 încoace nu mai există, practic, limite: „laptop"-uri, adică PC-uri portabile, cântărind doar 1-2 kg, programe (soft-uri) de uluitoare performanţă, comunicare aproape instantanee, între oricine, oriunde, cu oricine, de oriunde, acces universal la muzee (e-cultură), ziare, librării (amazon.com are un succes teribil!), prăvălii (e-comerţ), administraţii (e-guvernare), institute de cercetare (e-ştiinţă), afaceri, burse de valori (e-bussiness), universităţi (e-educaţie), etc., etc.

◆ 2003, ultimele zile: nu am – şi nimeni nu are – nici cea mai mică idee ce se mai poate întâmpla mâine, cu această uluitoare unealtă care este computerul + Internet-ul. Personal am ajuns să cred că este vorba de „coloana a V-a", pe care ne-o introduce IA, inteligenţa artificială, cea care, aşa cum pronostica scriitorul de Science Fiction Arthur C. Clark, va da, într-o bună zi, o „lovitură de stat" şi va trece la pupitrul de comandă al lui Sapiens sapiens. Şi poate că, la urma urmei, nici nu ar fi chiar atât de rău...

ALEXANDRU MIRONOV

Gastronomice

Sunt sigură că meniul pentru Sărbători a fost stabilit cu atenţie. Alături de mâncărurile tradiţionale vor fi şi multe „reţete ale casei", apreciate de cei apropiaţi. Dar, v-aţi gândit care sunt vinurile cele mai potrivite? Încercăm să vă dăm o mână de ajutor.

Vinurile albe seci şi roze seci, uşoare, se armonizează cu mâncăruri pe bază de peşte, scoici, raci, fructe de mare. De asemenea, merg cu aperitive, mezeluri, grătar de pasăre, brânzeturi proaspete.

Vinurile roşii seci, uşoare, se potrivesc cu mâncăruri pe bază de carne de pasăre, carne de viţel, berbecuţ, porc.

Vinurile roşii seci, intens colorate, se servesc cu mâncăruri din carne de porc, vânat, brânzeturi fermentate.

Pateurile, ficatul gras şi deserturile se însoţesc cu **vinuri albe şi roze demiseci şi demidulci.**

Deserturile, inclusiv fructele se potrivesc cu **vinuri dulci.**

În privinţa **şampaniei,** ce nu lipseşte de pe masă la ocaziile festive, cunoscătorii spun că în funcţie de conţinutul de zahăr se poate servi la începutul mesei, o dată cu aperitivele, se poate consuma pe tot parcursul mesei, ca unică băutură, sau, dacă este demidulce, se mai serveşte spre sfârşitul mesei, la desert.

Mereu seducătoare

Paiete, strasuri, perle, bijuterii strălucitoare... De Revelion strălucirea dv. se interferează cu strălucirea lor, rezultatul făcându-vă excesiv de... seducătoare.

Imaginaţie şi bun gust

Decorarea locuinţei are darul de a vă pune în valoare imaginaţia şi bunul gust. Pentru un decor cald veţi face risipă de ghirlande, flori, globuri, lumânări, ghirlande luminoase. O idee foarte ingenioasă, de a sugera un cheminée: într-un coş aşezaţi câteva lemne cărora „le daţi foc" cu ajutorul unei ghirlande luminoase. Efectul este garantat.

Invitaţie

Chiar dacă sunteţi extrem de ocupată cu pregătirile pentru Sărbători, merită să vă rezervaţi câteva minute şi să vizitaţi, la Galeria Apollo, expoziţia personală a pictorului Lucian Irimescu.

«REGELE» SERII

Bradul, luminat feeric, împodobit cu fantezie, îi adună în jurul său pe toţi, indiferent de vârstă. Şi cei mici şi cei mari sunt nerăbdători să afle ce daruri le-a pregătit Moş Crăciun. Alese cu inspiraţie, în funcţie de vârsta copilului, jucăriile le aduc mare bucurie. Nu trebuie să uităm să evaluăm corect eventualul pericol pe care îl poate reprezenta o jucărie prost aleasă. În primul rând celor mai mici de trei ani nu li se vor oferi jucării cu piese detaşabile de mici dimensiuni, pe care ei sunt tentaţi să le bage în gură, apoi, în general, se vor evita cele cu muchii ascuţite sau prost finisate etc. Animalele din pluş sunt recomandate celor mai mici. Tricicletele din plastic îi ajută pe micuţi să facă primii paşi fără teamă. Fetiţele optează, conform tradiţiei, pentru truse medicale şi păpuşi. Cea mai dorită dintre ele, Barbie, poartă de puţin timp o rochie somptuoasă, inspirată din celebrul balet „Lacul lebedelor". Din sacul lui Moş Crăciun nu vor lipsi maşinuţe, jocuri logice, casete video cu desene animate, sâniuţe...

Alegerea darurilor pentru cei mari pare a fi mult mai complicată. Oricum, regula esenţială este să vă gândiţi ce i-ar face plăcere să primească persoana îndrăgită şi nu numai ce vă place dv. Parcă pentru a complica şi mai mult lucrurile, diverşi specialişti spun că un cadou potrivit se poate alege în funcţie de zodia destinatarului. Inclusiv parfumul.

Pentru dumneavoastră, doamnă

FRUMOASĂ ŞI ÎN FORMĂ

Orice femeie îşi doreşte să arate bine, să-şi menţină valenţele tinereţii, să fie în formă maximă. Mai ales acum, când sărbătorile oferă ocazia unor întâlniri şi petreceri împreună cu rudele şi prietenii. Câteva sfaturi sugerate de specialişti merită antenţia dv.

Psihologii recomandă să **evitaţi a fi critică** faţă de propria persoană. Dacă vă acceptaţi aşa cum sunteţi şi cei din anturaj vor gândi la fel.

Gândiţi pozitiv şi efectele se vor citi pe chipul dv. Şi aceasta pentru că ridurile, cele ce trădează vârsta, sunt accentuate de gândirea negativă. În schimb, persoanele optimiste au o circulaţie sangvină mai bună şi un sistem imunitar mai puternic.

Râsul este un excelent medicament. Râsul din inimă determină eliberarea în organism a unei cantităţi importante de hormoni ai fericirii, relaxează muşchii şi inoculează o stare generală bună.

În timpul somnului radicalii liberi din organism sunt distruşi. Şi din acest motiv lipsa de somn îmbătrâneşte mai repede organismul.

Organismul se regenerează în timpul somnului. Din acest motiv este de dorit să vă culcaţi cel târziu la ora 23.

Din când în când este bine să **petreceţi câte o zi... lenevind.** În acest fel corpul va primi un nou flux energetic.

Cel mai eficient **elixir al frumuseţii este... apa.** Cine bea zilnic 2-3 litri de apă se îmbolnăveşte mai greu pentru că toxinele sunt eliminate mai repede din organism. În plus, pielea este hidratată mai bine şi se evită sau se amână apariţia ridurilor.

Aerul proaspăt stimulează circulaţia sângelui, îmbunătăţeşte procesele celulare, înviorează aspectul tenului. O plimbare făcută zilnic, pe jos, într-un parc sau într-o zonă puţin poluată, va fi benefică.

Activităţile noi vă solicită din punct de vedere mental şi vă ţin spiritul în formă. Găsiţi-vă un hobby care să vă solicite constant inteligenţa, memoria, spiritul de observaţie.

Oricât de obosită aţi fi nu uitaţi să vă **demachiaţi în fiecare seară** cu un produs potrivit tipului dv. de ten. **Îngrijiţi-vă tenul cu băi de aburi, produse peeling, măşti hidratante.** Îngrijirea atentă a tenului este mai importantă decât machiajul. Totuşi nu uitaţi că puţin fard de obraz, într-o culoare delicată, vă va da un aer mai proaspăt.

Specialiştii spun că adesea femeile ignoră unele **metode de relaxare simple.** Astfel, după o zi obositoare, stresantă, o baie prelungită poate fi miraculoasă. Aceasta echivalează ca efect asupra psihicului cu o scurtă excursie la munte.

Un alt adevăr confirmat de psihologi: persoanele care au mai mulţi prieteni trăiesc mai mult. **Organizaţi şi participaţi cât mai des la întâlniri cu prietenii.** Sărbătorile sunt un excelent prilej de a fi alături de cei dragi.

În locul mâncărurilor grele şi al prăjiturilor cu cremă şi frişcă, încercaţi să **mâncaţi cât mai des salate proaspete, legume, fructe, produse din cereale integrale.**

Nu vă enervaţi pentru orice fleac, mai ales atunci când nu aveţi cum să schimbaţi situaţia.

Nu renunţaţi, din raţiuni financiare, **la lucruri care vă fac plăcere.** Mergeţi la coafor, la cosmetică, la un spectacol şi, din când în când, la un restaurant.

Învăţaţi să **respiraţi corect.** Respiraţia calmă şi regulată ajută la oxigenarea creierului şi a tuturor organelor, fapt ce vă menţine în formă maximă.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Secretele unor Sărbători fericite

Dacă ştii, poţi să previi

◆Oricât de apetisante vi se par mâncărurile pregătite în această perioadă, nu le înfulecaţi pe nerăsuflate, sub scuza că le-aţi aşteptat un an întreg sau că sunt binemeritate după perioada de post. Nu uitaţi că digerarea începe din gură, aşa că e bine ca alimentele să fie mestecate cu răbdare. Saliva conţine substanţe necesare procesului de digestie, care ajută alimentele să se descompună. Când simţim gustul dulce, sărat, acru etc., aceşti stimuli sunt trimişi spre creier care declanşează anumite reacţii chimice necesare aparatului digestiv.

◆Nu ignoraţi faptul că mâncărurile şi mai ales băuturile fierbinţi slăbesc sau distrug mucoasele şi sensibilitatea naturală gustativă. Se ajunge în situaţia în care mâncărurile par a nu mai avea gust dacă nu sunt puternic condimentate. De asemenea, dispare plăcerea de a mânca legume şi fructe crude. Aşadar, o anomalie o cheamă pe alta, totul în dezavantajul sănătăţii.

◆Nu uitaţi seara, oricât aţi fi de obosiţi şi de încărcaţi de sarcini gospodăreşti, să faceţi o mică plimbare, dar nu ca să mai faceţi încă o dată cumpărături sau să mai căraţi ceva!

◆Gândiţi pozitiv! Uitaţi şi iertaţi evenimentele neplăcute sau oamenii care v-au făcut rău. Acceptaţi ideea că lumea în care trăim nu este perfectă.

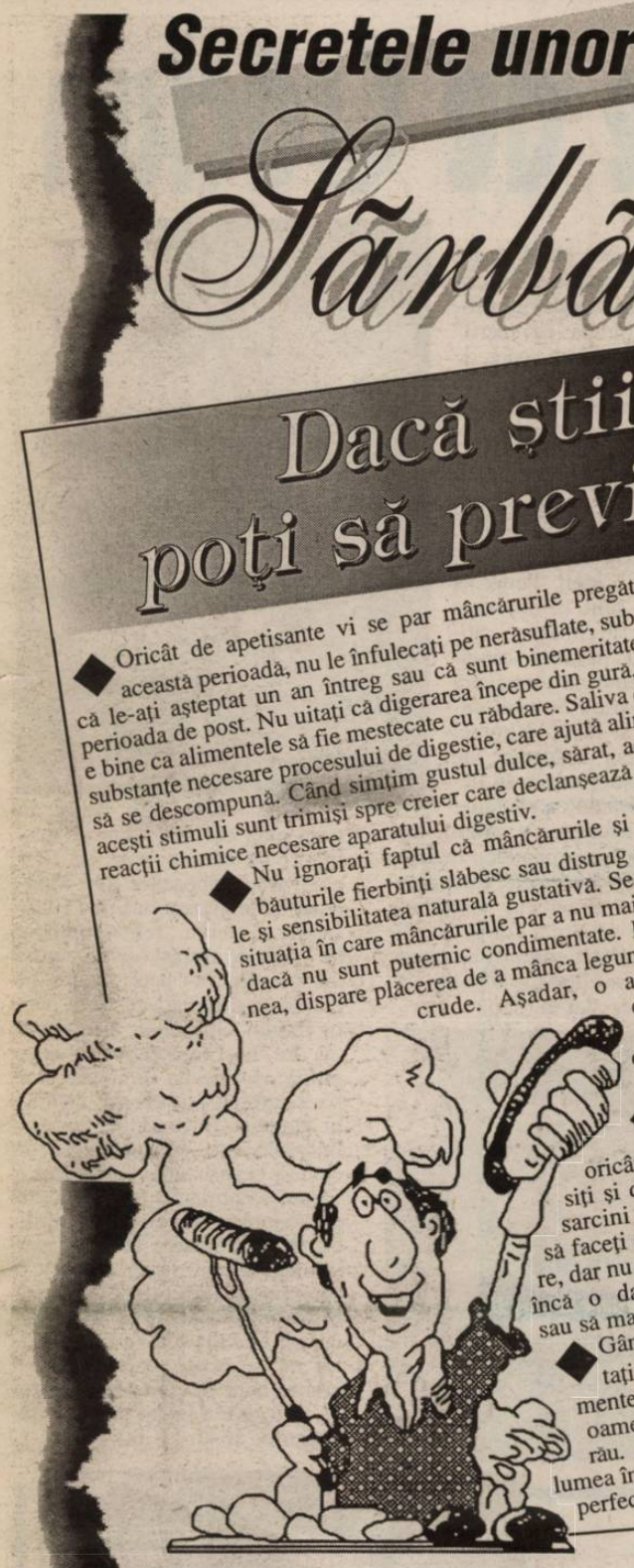

Sărbătorile de iarnă nu înseamnă doar atmosferă de basm, cu oraşul scăldat în lumini feerice, brazi împodobiţi, forfotă pentru cumpărături, ci şi aroma preparatelor culinare tradiţionale, mese festive abundente şi, uneori, sănătatea dată peste cap din cauza exceselor de tot felul.

MIRODENII salvatoare!

Preparatele culinare savuroase specifice sărbătorilor de iarnă sunt mai puţin „grele" dacă alături de ele se consumă unele mirodenii proaspete:

- ***Ţelina,*** rasă fin, asezonată cu lămâie şi puţin ulei se transformă într-o salată sau garnitură delicioasă şi foarte bună pentru digestie.
- ***Pătrunjelul,*** tăiat fin, eventual combinat cu cubuleţe mici de roşii şi cimbru sau oregano este o salată rafinată, ca să nu mai amintim că presărat pe orice mâncare dă aromă deosebită şi gust proaspăt, în timp ce funcţiile stomacului au de câştigat.
- ***Arpagicul*** este spectaculos ca aspect, poate orna orice platou cu aperitive sau se potriveşte bine ca gust cu multe preparate calde de Crăciun; stimulează diureza şi uşurează digestia.
- ***Mărarul.*** Aroma sa potenţează apetitul culinar şi, cel mai important, împiedică balonările.
- ***Anasonul.*** Se aseamănă ca proprietăţi cu mărarul, se poate presăra pe plăcinteleaperitiv sau în salate şi, la impas, se foloseşte la un ceai care linişteşte disconfortul de orice fel al stomacului.
- ***Maghiranul şi cimbrul.*** Se potrivesc la orice fel de salată sau friptură. Curăţă sângele de toxine şi stimulează activitatea glandelor.
- ***Busuiocul şi menta.*** Se află printre ingredientele majorităţii mâncărurilor sau salatelor „împrumutate" din bucătăria altor popoare. Sunt la modă iar această modă poate să-i „vină bine" oricui pentru că ajută la digestie.

MERGEŢI la plimbare!

Patinajul, săniuşul, schiul, drumeţiile sunt bucurii pe care nu vi le puteţi refuza în aceste zile speciale de iarnă, pentru că toate acestea sunt o modalitate cum nu se poate mai bună de recreere, de destindere, de stimulare a tonusului general, a optimismului şi bunei dispoziţii. Pe lângă treburile gospodăreşti şi pregătirile pentru tot felul de petreceri în casă, rezervaţi măcar 2-3 ore pe zi – mai ales dacă aveţi o scurtă vacanţă – pentru a le petrece în aer liber şi pentru a profita de mişcare. Respiraţia, circulaţia sângelui, articulaţiile, muşchii, sistemul nervos vor avea numai de câştigat.

Dacă în preajma sărbătorilor aveţi în plan o excursie la munte cu rucsacul în spate, cu atât mai bine. Fie că optaţi să faceţi parte din grupuri organizate de agenţii de turism, fie că plecaţi pe cont propriu, în grup mai restrâns, important este să nu vă aventuraţi şi să alegeţi trasee cunoscute, cu un grad de dificultate adaptat posibilităţilor fizice. Nu daţi dovadă de teribilism, nu ignoraţi avertismentele meteorologilor, nu minimalizaţi pericolul viscolului şi gerului puternic. Oferiţi-vă pauze de odihnă şi, foarte important, echipaţi-vă corespunzător. Alegeţi îmbrăcăminte călduroasă şi uşoară, încălţăminte care să nu strângă piciorul şi să nu alunece sau să se ude, purtaţi căciulă şi mănuşi. Iar dacă din cauza gerului apar frisoane, intraţi la căldură cât mai repede. Nu forţaţi limitele organismului, în special dacă aveţi o maladie cronică.

VINUL bun e vinul vechi

Petrecerea fără gram de alcool parcă nu are... sare şi piper. Totul este însă bine şi frumos dacă atmosfera nu devine prea „picantă". În mod diferit, mulţi dintre înţelepţii planetei au vorbit despre acest lucru:

- Petrecere nu înseamnă cantitatea de vin pe care o bei tu, ci doza de veselie şi voie bună pe care o transmiţi celor din faţă. *(Cervantes)*
- Vinul, în comparaţie cu alte băuturi alcoolice, este nevătămător, dacă se respectă doza, moderaţia şi cumpătarea. *(C.I. Parhon)*
- Nimeni nu trebuie să întreacă justa măsură nici în băutură, nici în mâncare. *(Pitagora)*
- Primul păhărel de vin taie setea, al doilea dă o bună dispoziţie, al treilea plăcere, al patrulea ţine în spate beţia, al cincilea mânia, al şaselea cearta, al şaptelea furia, al optulea somnul iar al nouălea boala. *(Petrarca)*

Iar acum vă propunem un **punci de vin roşu:** Într-un vas se pun câteva cuburi de gheaţă, o lingură de zahăr pudră, 10 ml zeamă de lămâie, 20 ml sirop de zmeură şi 100 ml vin roşu. Se amestecă bine, se frapează, apoi se toarnă într-un pahar mare cu picior, se adaugă câteva cubuleţe sau felii de fructe de sezon şi se ornează cu două felii de portocală.

RÂDEŢI din toţi rărunchii

Măcar de sărbători fruntea trebuie descreţită iar colţurile gurii trebuie să ajungă cât mai des la urechi. Un vechi proverb spune că o zi în care nu ai râs e o zi pierdută. Medicina modernă a studiat efectele benefice ale râsului asupra organismului sănătos, dar şi a celui afectat de diferite maladii ca migrene, artrite, reumatisme, stări depresive, nevroze acute şi cronice etc., care se pot ameliora cu ajutorul terapiei prin râs. Râsul provoacă o destindere liniştitoare a muşchilor, schimbă starea psihică a individului, face viaţa mai uşoară şi mai armonioasă, atenuează grijile şi enervările, înlătură angoasele. Zicala populară „face haz de necaz" conţine în ea un adevăr: acela că există o sursă interioară care te poate ajuta să treci peste multe întâmplări sau situaţii neplăcute cu o nuanţă de umor şi de detaşare, care lasă loc liber zâmbetului sau râsului reconfortant. De sărbători e ocazia ideală să întâlniţi persoane vesele, să vă bucuraţi împreună, în jurul mesei, de familie şi prieteni, să vizionaţi programe TV. Şi spectacole de comedie, să citiţi cărţi şi reviste amuzante, să râdeţi fără teama de ridicol în loc să dramatizaţi sau să exageraţi orice întâmplare măruntă care nu vă este pe plac şi, de ce nu, să vă propuneţi să profitaţi cât mai des de efectul sănătos al râsului.

Dansaţi sau sunteţi cu mana?

Nu puţine sunt cercetările medicale care demonstrează că dansul reprezintă un excelent mijloc terapeutic de destresare, de îndepărtare a oboselii psihice şi chiar fizice, de ieşire din stări de depresie. De sărbători, la petreceri, momentul e perfect pentru a pune în valoare abilităţile dobândite pe parcurs la dans sau... pentru a redescoperi plăcerea acestei forme de mişcare sănătoasă. Efectul reconfortant al dansului se explică prin ieşirea din inhibiţii şi apatie, mişcările corpului care intră în ritm cu muzica – alt factor terapeutic – ducând la îmbunătăţirea stării de spirit. Prin dans, omul se simte tânăr indiferent de vârsta la care a ajuns. Evident, dansul presupune un efort fizic, pentru care orice persoană ar trebui să fie antrenată. Dacă „rugina" s-a cam instalat în articulaţii sau unele boli cronice interzic efortul prea mare, tot există soluţii pentru a ajunge pe ringul de dans: ritmurile lente, cu mişcări uşoare nu fac rău nimănui, ba dimpotrivă, creează o stare de bună dispoziţie, de confort fizic şi psihic. Tinerilor în schimb, li se recomandă dansul bine ritmat, modern, cu mişcări care amintesc de exerciţiile fizice. Aşadar, nu vă daţi în lături de la dans şi de câte ori aveţi prilejul să intraţi în acest „joc" gândiţi-vă că nu întâmplător dansul se recomandă în tratarea unor afecţiuni cum ar fi: dureri de stomac, migrene de intensităţi moderate, afecţiuni uşoare ale inimii şi ale aparatului circulator, stări de anxietate, de melancolie sau depresie...

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Scurtă istorie a cărţilor poştale de Crăciun

Cerubin în stil victorian, 1890 (E.C.)

Citind nostalgicele istorii ale cărţilor poştale, aş putea afirma cu obiectivitate că acestea au reprezentat mai întâi o idee germană dezvoltată magistral de englezi.

Dacă britanicii numesc „Felicitări victoriene" (după numele reginei Victoria I, care a domnit între 1837 şi 1901) acele cartoane colorate cu imagini şi înscrisuri, înaintaşele celor moderne, germanii nu uită să amintească faptul că de la Güttenberg citire, deci din secolul XV, au inventat obiceiul de a dărui celor apropiaţi ceea ce se numea „Andachtsbilder": un carton cu imaginea unei case (simbolul gospodarului care se remarcă iarna) pe care era scris de mână sau de tipar (stil caligrafiat) „Un an nou bun şi binecuvântat!" Tot în Germania a apărut, probabil în acelaşi veac XV, şi imaginea lui Iisus ţinând în mână un sul de pergament pe care se afla aceeaşi urare.

Moş Crăciun cu mantie bej, 1891 (Ellen Clapsaddle)

Englezii au preluat ideea şi astfel pe la mijlocul secolului XVIII apare iniţiativa unor studenţi de la Oxford de a fabrica felicitări scrise de Crăciun destinate copiilor; textul avea urări fierbinţi către părinţi şi ce daruri ar vrea să primească. Dar cel care a regularizat această iniţiativă şi i-a dat un caracter religios pregnant a fost preotul englez Robert Raikes. Acesta este „inventatorul" Şcolii de Duminică, în anul 1780. Pentru a-i recompensa de Crăciun pe elevii care ştiau cel mai bine citate din Biblie, Raikes a introdus „Diploma de merit" pentru premianţi, care de fapt era o felicitare litografiată cu îngeraşi... Anul 1820 aduce în Anglia primele litografii colorate, destinate exclusiv copiilor.

În jurul anului 1850 începe diversificarea mesajului şi a destinatarului. Englezii Casell, Petter şi Ingham sunt primii care introduc în imagine clopoţeii şi păsările cântătoare (semn că primăvara nu-i departe). Spiritul comercial al lui E. Rimmel (industriaş londonez de cosmeticale) aduce în desene doamne elegante purtând săculeţe cu farduri, cartea poştală asezonată cu mătase, catifea, fire aurite etc. Ilustratoarea Kate Greenway introduce peisajele de iarnă. Tot pe la mijlocul sec.XIX englezii au lansat şi felicitarea de Moş Nicolae, care nu a rezistat în timp.

Vâsc şi alai de copii, 1890 (E.C.)

Anii 1880-1890 aduc în prim-plan cei mai faimoşi ilustratori de cărţi poştale de Crăciun: fraţii Obpacher (din München) şi englezoaica Ellen Clapsaddle. Celebra „fetiţă-bomboană", atât de răspândită pe ambalajele cadourilor pentru copii, pe cutiile cu ciocolată etc. este opera fraţilor Obpacher, însă fantezia lui E. Clapsaddle i-a adus gloria europeană şi americană. Ea a introdus numeroase capitole în tematica ilustraţiilor, inclusiv îmbrăcămintea Moşului – dar de culoare bej sau albă –, brăduţul şi vâscul ca purtători de noroc, copiii adunaţi să culeagă darurile etc. Mantia roşie a Moşului este semnalată pentru prima oară pe o carte poştală din 1907 (după istoria marelui colecţionar J. Lindsday)... Această (prea) scurtă istorie nu se poate încheia fără a aminti anul în care prima astfel de felicitare a trecut pe la poştă, şi anume 1843.

Clopoţei traşi de cerubini, anul 1878 (Cassell & Petter)

Înger tras de o bufniţă, anunţând venirea lui Mos Crăciun, 1882 (E.C.)

Cârnaţii au împlinit 5.000 DE ANI

Cine a inventat cârnaţii? Specialiştii spun că primele referiri la acest mod de a folosi carnea de porc şi de vită ne-au parvenit de la sumerieni şi sunt vechi de 5.000 de ani. Consideraţi a fi şi primii îmblânzitori de animale, sumerienii pregăteau amestecul de carne introdusă într-un mat de animal astfel încât să poată fi păstrat prin afumare şi sărare. Ulterior, babilonienii au început să introducă tot felul de „ierburi", iar în Imperiul Roman şi Grecia antică devenise o delicatesă a sus-puşilor. Însuşi Homer face referire la un astfel de produs alimentar (când Ulise şi ai săi ajuseseră pe Insula Lotofagilor); în secolul V î.Ch., poetul grec Epicharmus a compus comedia care se poate traduce „Cârnatul". Numele anglo-saxon al acestuia (sausage) provine de la expresia latină care însemna „preparat cu multă sare". La serbări şi reprezentaţii artistice, în antichitate, la Roma şi la Atena se serveau cârnaţi uscaţi.

Artă biblică
– convenţional şi neconvenţional

Apropierea Crăciunului prilejuieşte şi oferirea de cadouri sub formă de icoane de diverse valori şi tablouri sau reproduceri cu teme biblice. Trebuie amintit, în acest context, că această libertate de a crea şi de a vinde astfel de opere de artă a fost dobândită abia în anul 843 d.Ch., o dată cu finalizarea contradicţiilor dintre iconoclaşti (cei care voiau interzicerea vizualizării personajelor divine) şi iconoduli (adepţi ai reprezentărilor). Din acel moment de răscruce al creştinismului (divergenţele au accentuat antagonismul dintre Roma şi Constantinopol şi au grăbit Marea Schismă a Bisericilor surori din 1054), arta reprezentării scenelor biblice a scăpat de sub oprelişti şi, începând în special cu Renaşterea, artiştii au ilustrat consecvent principalele episoade ale Bibliei.

Bolta Capelei Sixtine şi capodoperele lui Michelangelo au descătuşat chiar reprezentarea lui Dumneazeu, ceea ce a fost considerat un mare act de nonconformism. Este bine cunoscută figurarea Creatorului precum un bărbat în vârstă cu gesturi viguroase, însoţit de alaiul Ceresc („Facerea lui Adam", Facerea Evei" etc.). Acest nonconformism artistic este continuat şi astăzi, deşi după Michelagelo (şi ulterior El Greco) chipul Demiurgului nu a mai cunoscut opere remarcabile. Dar, în zilele noastre, au apărut alte forme de reprezentare plastică ce sunt considerate de unii critici drept nonconformiste, iar autorii sunt priviţi de o parte a publicului cu îndoială. Astfel, într-o expoziţie pe teme religioase, deschisă la Toronto (Cadana), s-a constatat o adevărată concurenţă între stilul convenţional şi cel neconvenţional al temelor bilbice. Cei doi protagonişti au fost italianul Ronaldo Dicianni („extravagantul") şi canadianul Thomas Dubois („conservatorul").

Madonna neagră de la Jasna Gora

Ronaldo Dicianni şi-a „permis" să prezinte pânza „Binecuvântarea", în care *Iisus Christos oferă binecuvântarea unui tânăr îmbrăcat în blue-jeans!* De asemenea, acelaşi Dicianni a văzut relaţia dintre copilul Iisus şi mama sa, Fecioara Maria, ca pe o relaţie cât se poate de banală; o femeie simplă la căpătâiul băiatului, într-o odaie modestă, singura legătură cu atmosfera divină conferind-o cele două umbre din fundal. Spre deosebire de Dicianni, Thomas Dubois reia, în stil clasic toate temele biblice abordate şi numai tehnica coloristică îţi atrage atenţia că autorul este un contemporan.

Iisus Christos oferă binecuvântarea unui tânăr în blue-jeans (Ronaldo Diciannі)

Iisus, bărbat de culoare, merge pe ape (Aaron Hicks)

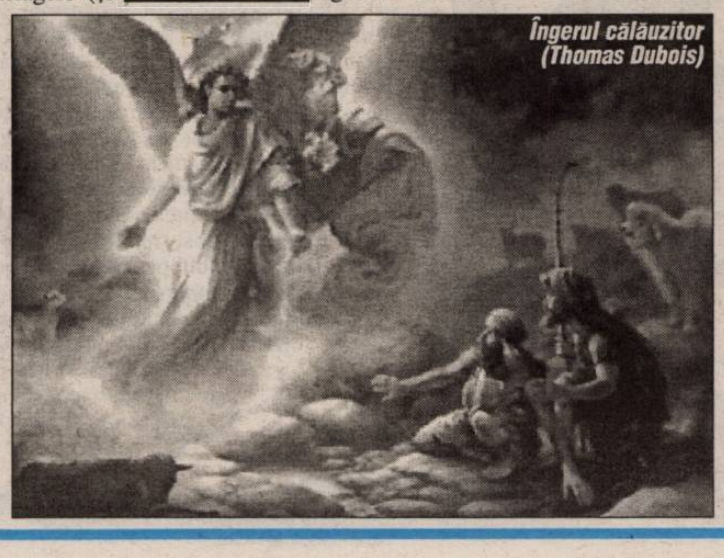
Îngerul călăuzitor (Thomas Dubois)

Întrebat de ce nu-şi „modernizează" viziunea artistică pe aceste teme, Thomas Dubois a dat un răspuns extrem de interesant: în capodopera lui Michelangelo „Facerea lui Adam" se observă foarte clar că „mâna Creatorului n-o atinge pe cea a lui Adam, deci maestrul a trasat o linie de demarcaţie fermă între divin şi uman..." Dar nonconformismul atinge şi alte zone, cum ar fi de pildă prezentarea (la aceeaşi expoziţie) a unui Iisus Christos ca pe un bărbat de culoare. Autorul este Aaron Hicks care aminteşte că în localitatea Jasna Gora (Cehia) există încă din secolul V d.Ch. o celebră „Madonnă neagră" – icoană făcătoare de minuni. În completarea acestei viziuni artistice, amintim că numeroase pânze japoneze îi prezintă pe Fecioara şi Pruncul cu trăsături asiatice... Graniţa nonformismului artelor plastice este, deci, mult mai largă decât s-ar aştepta conservatorii.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Știați că...

◆ *...în Mehedinți, în ceata de colindat la Crăciun, există o persoană însărcinată cu*

administrarea proviziilor primite: colaci, cârnați, carne? Acesta se numește colăcar.

◆ *...în Transilvania există o gazdă a cetei de colindători la sărbătorile Crăciunului? Numele primit este cel de „tată de feciori".*

◆ *...săcălușul este un instrument cu care se izgoneau spiritele rele în ziua de Bobotează. Este confecționat dintr-o țeavă de lemn de soc, un piston și două dopuri din câlți, iar în Moldova și Muntenia se folosea și ca jucărie pentru copii.*

◆ *...„fecioarele" sunt reprezentări mistice feminine sinonime cu ielele? Legendele despre ele sunt întâlnite în Oltenia (Mehedinți, Olt) și Muntenia (Prahova).*

◆ *...în ajunul Crăciunului, în Bistrița Năsăud se apreciază rodul anului care vine prin tăierea unei pâini cu o lamă de cuțit unsă cu suc de ceapă? Culorile pe care le va căpăta lama indică roadele pe care le va oferi pământul iar procedeul se numește „calendarul de ceapă".*

◆ *...în Transilvania paiele pe care au dormit în casa gazdei membrii cetei de colindat la Crăciun sunt arse în curte sau în drum iar tinerii respectivi sar peste foc pentru purificare? Momentul este cunoscut sub numele de „arderea sălașului".* (I.S.)

Basilica Sfântul Petru

În aceste zile de evalvie în așteptarea marii bucurii reprezentată de Nașterea Domnului, privind spre orașele lumii gândul și sufletul nostru se îndreaptă spre Roma, leagănul creștinătății. Aici au fost puse bazele credinței care a pornit spre toate colțurile pământului, călăuzindu-ne faptele și inimile și tot aici se află cea mai mare biserică din lumea creștină, Basilica Sfântul Petru. Înălțată în 324 pentru a adăposti moaștele Sfântului Petru, construcția, așa cum o vedem noi astăzi, este rodul a 200 de ani de muncă. Cea mai veche versiune a așezământului era de formă

dreptunghiulară, cu o intrare monumentală și o fațadă decorată cu mozaicuri. Când stabilitatea bisericii a început să fie amenințată, papa Nicolae al V-lea a hotărât dărâmarea domului comandându-i un altul lui Bernardo Rossellino. La moartea lui Nicolae al V-lea, munca a fost întreruptă până în 1506, când Bramante, însărcinat de Iulius al II-lea a reluat lucrul. Munca a fost continuată de Raphael, Antonio da Sangallo, Peruzzi și Michelangelo care a desenat domul, cel mai mare construit vreodată, bazându-se parțial pe planurile lui Bramante și inspirându-se în egală măsură după domul din Florența, operă a lui Brunellschi. Lucrarea a fost terminată 16 ani mai târziu de Domenico Fontana și Giacomo Della Porta. În secolul al XVII-lea, Carlo Maderno a fost însărcinat cu lărgirea bisericii, sarcină pe care a realizat-o prin lungirea navei și modificarea planului inițial, transformându-l în cruce latină. Impozanta fațadă a fost înălțată în 1614. O intrare decorată cu statuile papilor precede cele cinci intrări propriu-zise, decorate cu cinci portaluri. Prima ușă, cea din dreapta, se deschide numai cu ocazia marilor sărbători de unde și numele de „Ușa sfântă". Cea din mijloc, „Ușa lui Filaret", poartă numele artistului care a împodobit-o cu reliefuri de bronz 1433, iar cea din stânga, „Ușa morții", realizată în 1964, este opera artistului contemporan Giacomo Manzu.

Interiorul impresionează prin perfecta armonie, în ciuda dimensiunilor sale uriașe. Lungimea navei este de 250 metri, la care se adaugă cea a transeptului, de 136 metri. Înălțimea aceleiași nave este de 44 metri iar a domului de 136. Opt perechi de stâlpi mărginesc nava, pe ultimul din dreapta aflându-se efigia în bronz a Sfântului Petru.

Cea mai venerată statuie, datând din mijlocul secolului al XIII-lea, este atribuită lui Arnolfo di Cambio. În prima capelă din partea dreaptă se află minunata „Pieta" de Michelangelo singura statuie semnată a artistului, plasată aici din 1749. Sub dom există Altarul Papilor și Capela Confesiunii, o arie semicirculară mărginită de balustradele unui altar unde 99 de lumânări ard permanent deasupra mormântului Sfântul Petru. Tot aici se află un impresionant baldachin de bronz susținut de coloane răsucite, toate fiind opere ale lui Bernini, ca și Tronul Sfântului Petru, operă din anii 1656-1665, flancat de două morminte ale unor papi. Astfel de morminte, împodobite cu statui ale unor artiști iluștri se găsesc în toate capelele basilicii și pașii te conduc fără voie dedesubt, în Grota Vaticanului, acolo unde se află rămășițele lumești ale altor oameni care au purtat flacăra credinței aprinsă mai viu în sufletele noastre în sfânta noapte a Nașterii Domnului.

IRINA STOICA

Muzeul Aman

Aflat nu departe de Ateneul Român, de biserica Kretzulescu și de alte bijuterii arhitectonice ale Capitalei, Muzeul „Theodor Aman" este o piesă unică prin liniile sale elegante și decorațiile exterioare armonioase. Clădirea reprezintă de fapt fosta locuință a pictorului, realizată după propriile sale planuri în cea de a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Se știe că Theodor Aman (1831-1891) a desfășurat pe lângă înaltele preocupări artistice o susținută activitate didactică, fiind, alături de Gheorghe Tattarescu, fondatorul și directorul școlii de Arte Frumoase din București, înființată în 1864.

Parterul, deschis publicului, expune în cele câteva camere luminoase uleiuri, acuarele, obiecte care au aparținut artistului. De mare efect este holul cu frescele reprezentând momente importante din timpul domniei lui Mihai Viteazul. În fostul atelier al artistului se află și câteva obiecte de mobilier, sculptate de acesta, printre care vestitul dulap cu ornamente bogate. Alături, pe perete, este expusă o panoplie cu arme vechi, dar cele mai pretențioase obiecte de aici rămân, fără îndoială tablourile. Pe perete atârnă pânze vestite ca: „Hora Unirii", „Tudor Vladimirescu", naturi moarte, portrete. În curtea Muzeului se află o casă în care a locuit o vreme marele sculptor Dimitrie Paciurea (1873-1932) străjuită de lucrări ale acestuia.

Întregul așezământ urmează a fi supus unei atente restaurări, lucrare minuțioasă și de lungă durată, care va reda acestei oaze de cultură strălucirea de odinioară.

IRINA STOICA

Viitorul aparține spațiului

De Crăciun, MARTE primește... musafiri!

În ajunul Sfintelor Sărbători ale Crăciunului, atunci când stația Mars Express, lansată de Agenția Spațială Europeană (ESA) a ajuns în apropierea planetei Marte, modulul de aterizare Beagle-2 s-a desprins automat și a început să coboare spre a efectua o amartizare lină pe „Planeta Roșie"!

Alegerea denumirii „Beagle-2" pentru modulul de amartizare din compunerea sondei marțiene Mars Express comemorează nava cu același nume, cu care Charles R. Darwin (1809-1882) a efectuat o călătorie în jurul lumii, adunând un vast material geologic, paleontologic, zoologic, etnografic etc.

În timp ce aparatura de pe Mars Express – camerele de luat vederi și radarul – va transmite timp de doi ani fotografii și date privind scoarța și microstructura planetei, Beagle-2 va „recolta" timp de șase luni marțiene, informații de la suprafața Planetei Roșii, care vor fi transmise spre stațiile terestre folosind ca releu cosmic stațiile marțiene Mars Express sau Mars Odyssey. Astfel, aparatura din completul Aspera vor livra date capabile să confirme sau să infirme dacă Marte a fost vreodată mai „cald" sau mai „umed". Aparatura Omega a fost destinată să inventarieze elementele din care este format solul marțian în vederea confirmării unei ipoteze privind dispariția apei de pe suprafața planetei. Aceste aparate, la care se adaugă camera de luat vederi color panoramice HRSC, ar trebui să furnizeze date care să confirme că partea nordică a planetei a fost cu mai multe miliarde de ani în urmă, un... ocean primordial, acesta apărând ca o imensă pată de culoare cenușie pe imaginea alăturată, pentru restituirea căreia au fost folosite date de la detectorul de radiații ultraviolete al satelitului științific FUSE (Far Ultraviolet Spectroscopis Explorer).

Cercetătorii de la NASA care au folosit informații de la Telescopul Spațial Hubble pentru a confirma suplimentar existența deuteriului în atmosfera marțiană, cred că apa planetei Marte s-ar fi „ascuns" la adâncimi de peste... 1 km!

În ianuarie 2004, Marte urmează să primească alți musafiri, de această dată expediați de NASA, și anume două sonde Mars Explorer, care sunt programate să depună lin, pe suprafața marțiană, două electromobile botezate sugestiv Spirit și Opportunity...

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Piramidele, construite din pietre artificiale?

Egiptul va rămâne multă vreme, poate pentru totdeauna, cel mai spectaculos spaţiu cultural antic cu cel mai complex potenţial de enigme. Una dintre cele mai obsedante e legată de construcţia piramidelor. Cum au fost deplasate blocurile de piatră? Ce unelte, dispozitive, au folosit egiptenii: rampe înclinate, funiculare, ascensoare? Sau nimic din toate astea, dacă e să dăm crezare unei ipoteze îndrăzneţe: cea a pietrelor false, conform căreia blocurile de piatră de câteva tone fiecare ar fi fost turnate la faţa locului.

Marea piramidă, prima dintre cele şapte minuni ale lumii. A fost construită de regele Kheops (2590-2565 î. Ch.); o fantastică capodoperă arhitectonică, orientată aproape perfect spre cele patru puncte cardinale. A fost nevoie pentru construcţia ei de 2,6 milioane metri cubi de nisip, calcar şi granit (7,5 milioane de tone), o cantitate de materiale care i-ar pune în dificultate şi pe constructorii moderni. De-a lungul timpului au fost vehiculate o serie de ipoteze privind transportul blocurilor de piatră din care n-au lipsit baloanele umflate cu gaz natural. S-a încercat evaluarea cunoştinţelor tehnice din epocă şi efectuarea unui recensământ al tipurilor de unelte din care au lipsit roata şi scripetele, necunoscute de egipteni în acea vreme. De asemenea, orice dispozitiv care implica utilizarea fierului nu putea fi pus în discuţie. În fine, configuraţia geomorfologică a locului şi forma construcţiei exclud folosirea unor instrumente uriaşe de ridicare cum ar fi cumpăna, folosită pentru a scoate apa din puţuri. Ipoteza care întruneşte cele mai multe voturi e cea a rampei de acces: pentru a căra blocurile de piatră, muncitorii (felahii) ar fi trebuit să construiască un drum în pantă uşoară de-a lungul piramidei care să permită săniilor de lemn să care pietrele până la amplasamentul desemnat. Construită din nisip şi cărămizi, această rampă ar fi trebuit să fie progresiv înălţată şi, în mod regulat, unsă cu noroi umed pentru a favoriza înaintarea săniilor. Acest drum ar fi măsurat peste 3 km lungime iar volumul său l-ar fi depăşit în final, pe cel al piramidei!

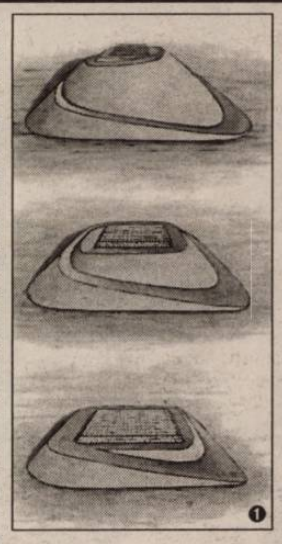

Rampă în spirală

O altă teorie: cea a rampei construite tot din cărămizi în jurul piramidei. O rampă elicoidală, largă de vreo 12 m pentru a lăsa constructorilor o marjă de manevră suficientă. După unele estimări, volumul acestei rampe ar fi fost de aproximativ 400.000 metri cubi. (foto 1)

Funicularul

O altă tehnică mult disputată. Principiul? Şine de lemn, rezemate pe peretele piramidei, care ar fi permis culisarea săniilor în sus. Muncitorii s-ar fi folosit de corzi din fibre de papirus împletite, pentru a trage încărcăturile. Ar fi rezistat însă şinele la presiunea enormă a acestora? Frecările n-ar fi împiedicat acţiunile muncitorilor? Nimic sigur. În plus ar fi fost nevoie de mult material lemnos, atât de rar în Egipt. (foto 2)

„Ascensorul"

Un sistem bazat pe principiul ascensorului reţine atenţia experţilor. Ar fi fost construit din doi pereţi paraleli deasupra cărora s-ar fi aflat un trunchi de lemn. Ridicarea blocurilor de piatră s-ar fi făcut cu ajutorul unei frânghii solide trecute peste trunchiul de lemn, la capătul opus fiind legată o nacelă pentru contragreutate, în care s-ar fi aflat muncitori. Au fost emise însă şi alte ipoteze, umbrite de o serie de rezerve de ordin tehnic. Absenţa oricăror vestigii ale dispozitivelor folosite de egipteni împiedică în continuare acreditarea vreuneia dintre ele. (foto 3)

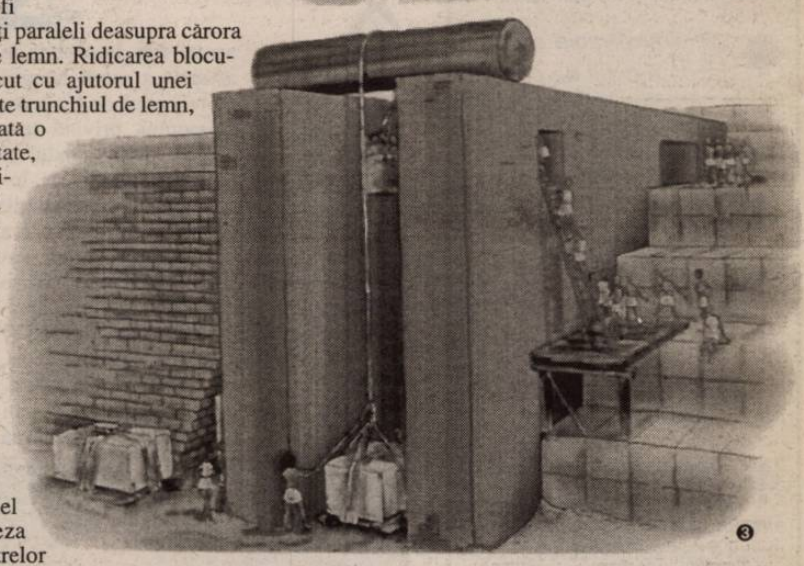

„Pietre false"

Arhitectul francez Joel Bertho avansează ipoteza mai recentă, cea a pietrelor false, turnate din praf de piatră, nisip şi un liant. O ipoteză aparent plauzibilă având în vedere faptul că în urma analizelor de laborator au fost depistate urme de gips în structura unor eşantioane din blocurile de piatră. Un alt argument ar fi netezimea blocurilor de piatră şi asamblarea lor cu o atât de mare precizie încât nici o foiţă de ţigară nu ar putea pătrunde printre ele.

DORIN MĂRAN

Pagini secrete ale omenirii

Agenţii din umbră ai trecutului

Jaro Svečený, realizator de film, refugiat din Cehoslovacia la Los Angeles şi devenit, pe neaşteptate, vânător amator de comori la revenirea în ţară pentru turnarea unui documentar despre Praga, nu avea cum să ştie că durata medie de „rezistenţă" a unui arhivar era de cel mult trei ani. Dra Bajerlova (arhivar) care îi promisese totuşi că „îl va ajuta", dispare fără urmă din Ministerul culturii şi o dată cu ea şi speranţele într-o recompensă materială, dar şi în lămurirea secretului Arhiducesei de Toscana. Dar cum lucrurile iau mai totdeauna întorsăturile cele mai neaşteptate, Svečený se pomeneşte abordat de doi „agenţi sub acoperire", care îi promit că îl vor conduce la alte comori, mult mai preţioase şi chiar mult mai speciale! Şi într-adevăr, călăuzit de cei doi foşti agenţi ai securităţii cehe (CIS), dl. MC şi dl. ZH, Svečený se vede pornit pe pista uneia din cele mai fantastice vânători de comori din Europa. De-a lungul şi de-a latul ţării, el se vede pus tot timpul în faţa descoperirii unor cripte secrete, bântuite de adevărate comando-uri de oficialităţi comuniste, agenţi dubli şi, se putea să lipsească, întregul arsenal nazist!

Începutul va fi făcut de o serie de bunkere care par a fi „destinaţia finală" a câtorva mii de documente, obiecte şi piese de artă de mare valoare, toate trimise în mare grabă de la Berlin la Praga în momentul când iminenţa înfrângerii era evidentă. Aceasta pentru că, după cum afirmă clar specialiştii, Cehoslovacia a fost atunci ultima redută a nazismului. Sub presiunea avansării aliaţilor, Otto Skorzeny, unul dintre cei mai valoroşi ofiţeri de contraspionaj ai lui Hitler, trimite câteva trenuri de marfă pline cu comori nepreţuite. Pentru a le ascunde şi a le asigura şi o depozitare corespunzătoare, el ordonă construirea bunkerelor şi, mai mult, ca în basme, construirea unui uluitor şi ucigaş sistem de capcane, practic imposibil de evitat.

Avea şi de ce să ia asemenea măsuri! Pentru că printre diamante şi obiecte de artă se aflau nepreţuite documente, inclusiv liste ale simpatizanţilor naziştii din ţară şi detalii privind eforturile de cercetare şi financiare vizând, la acel moment, realizarea de arme chimice şi nucleare la Institutul Kaiser Wilhelm din Berlin. Ştiind că au pierdut războiul, naziştii îşi asigurau o supravieţuire opulentă în ţările sud americane. Până la revenirea „în legalitate" şi mult visata reconstruire a celui de-al Treilea Reich. Listele din safe-urile Cehoslovaciei reprezentau cele mai bune scrisori de garanţie pentru ei.

„Prada de război", cum erau numite toate aceste comori, a mai fost pe punctul de a fi descoperită încă din anul 1946 (când şi informaţiile erau „fierbinţi"), dar grupurile de militari americani care erau pregătiţi să deschidă bunkerul de la Séchovice, un sătuc la 30 km sud de Praga, au fost prinse de securitatea cehă, care i-a obligat pe americani să returneze tot ce găsiseră. Ce va face Svečený acum? El este realist în primul rând conţinutul documentelor: multe dintre date este de aşteptat să nu mai aibă nici o valoare iar, pe de altă parte, utilizarea şi publicarea listelor de nume poate provoca grave probleme etice. Să fi fost atunci totul în zadar? Nicidecum: este o şansă extraordinară de a umple golul care se formase între sfârşitul războiului şi începutul unei alte vieţi în ţările care doar cu câteva zile mai devreme făceau încă parte din al Treilea Reich...

MIHAELA DOROBANŢU

Amprente ale spiritualităţii

SFINŢI AI LUNII DECEMBRIE

În aceste puţine zile care ne despart de Naşterea Domnului şi de trecerea în noul an încercăm să ne amintim câţiva dintre sfinţii acestei perioade.

Chiar astăzi, 18 decembrie, Biserica Ortodoxă Română îl prăznuieşte pe ***Cuviosul Daniil*** Sihastrul. Acesta s-a născut la începutul secolului al XV-lea pe moşia mănăstirii Sfântului Nicolae din Rădăuţi şi a fost unul dintre cei mai mari pustnici ai Moldovei. A primit la botez numele Dumitru dar îndrăgind viaţa monahală şi asceza a îmbrăcat haina călugărească sub numele David. Hirotonit preot, atrage o mulţime de credincioşi, dar, copleşit de mulţimea celor care îi cereau sfaturi, devine pustnic, primind numele Daniil. El îşi duce viaţa departe de lume, în codru, pe valea pârâului Secu, în apropierea locului unde se va înălţa Putna şi apoi în codrii Voroneţului fiind ales în cele din urmă egumen al mănăstirii respective.

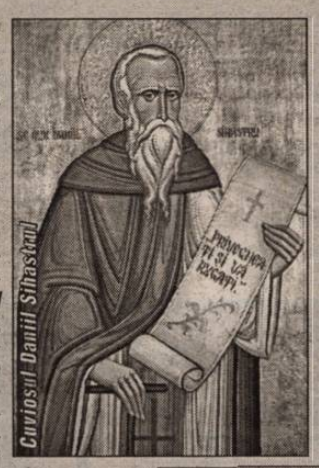

Pe la 1451 devine duhovnicul lui Ştefan cel Mare căruia îi prezice că va deveni domn. L-a încurajat pe voievod de-a lungul întregii vieţi, îndemnându-l să lupte pentru cauza creştinătăţii şi să zidească biserici. A condus o amplă mişcare isihastă, stingându-se din viaţă în 1496, considerat sfânt încă din timpul vieţii şi fiind canonizat de Biserica Ortodoxă Română în 1992.

În aceeaşi zi este prăznuit pe lângă alţi martiri ai creştinismului – ***Sfântul Sebastian.***

Acesta a trăit la sfârşitul secolului al III-lea, începutul celui de al IV-lea. Născut în Galia, îmbrăţişează cariera de oştean, ajungând comandant al trupelor din capitala imperiului în timpul împăraţilor Diocleţian şi Maximian (284-305). Fiind în taină creştin, el îşi ajută semenii în suferinţă, încurajându-i pe cei care, de teama persecuţiilor, erau gata să renunţe la credinţă. După o amplă operă de prozelitism este descoperit şi condamnat la moarte în chinuri. Trupul său este străpuns de săgeţi astfel încât să simtă durere cumplită fără a fi ucis pentru a i se curma suferinţa. În cele din urmă este zdrobit cu toiege. Moaştele sale se găsesc la Roma în catacomba care îi poartă numele.

În aceeaşi perioadă a trăit la Roma ***Sfânta Mucenită Anastasia*** pe care o prăznuim pe 22 decembrie. Aceasta, fiica unei mame creştine, primise o învăţătură aleasă de la un vestit dascăl al vremii, Hrisogon, creştin şi el.

Căsătorindu-se cu un tânăr de neam mare, dar păgân, ea se fereşte a se apropia de el, ocupându-se, în special, de săracii şi suferinzii întru Hristos. Urmărită de oamenii soţului este adusă acasă, maltratată şi păzită sever. Soţul moare însă, iar ea împarte averea celor săraci. Arestată de cei care îi prigoneau pe creştini este ucisă în chinuri, la scurt timp după dascălul ei, Hrisogon.

De aceeaşi soartă au avut parte şi ***Cei Zece Mucenici din Creta,*** prăznuiţi pe 23 decembrie. Trăind în timpul împăratului Deciu (249-251) în diferite oraşe ale insulei, sunt prinşi de asupritori, supuşi la chinuri groaznice şi decapitaţi pentru că au refuzat să-şi abjure credinţa. Sunt numai câteva exemple de dragoste şi devoţament faţă de Domnul nostru Iisus Christos, a cărui naştere o sărbătorim cu bucurie pe 25 decembrie.

IRINA STOICA

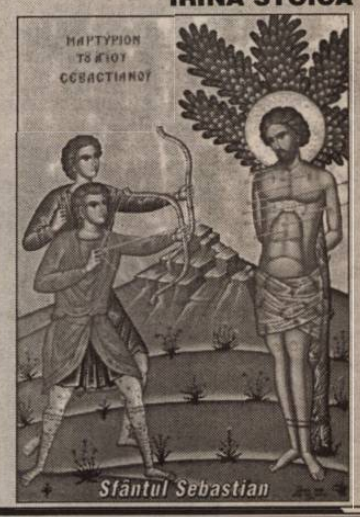

Luptă pentru EUTANASIE

O parte din cenuşa provenită de la incinerarea tânărului Vincent Humbert – francezul de 22 de ani a cărui moarte provocată de mama sa a relansat dezbaterile privind adoptarea unei legi a eutanasiei în Franţa – a fost recent răspândită deasupra râului Hudson, din New York. Oficiul a fost făcut de jurnalistul Frederic Veille care, împreună cu Vincent Humbert, a scris cartea „Vă cer dreptul la moarte", în care nefericitul paraplegic, îşi povesteşte viaţa de după accidentul rutier din septembrie 2000. Nici un membru al familiei decedatului nu a acceptat să asiste la ceremonie, sub pretextul că au nevoie de timp de reculegere după şocul suferit. La insistenţele îndelungate ale fiului său care voia să moară – fiind paralizat, mut şi aproape orb în ultima perioadă – mama lui Frederic i-a administrat o injecţie cu substanţe toxice care la 26 septembrie a.c. i-a curmat viaţa. Evident că justiţia

franceză a deschis proces împotriva sa, motiv pentru care nici ea nu a participat la ceremonie. Locul unde cenuşa, aflată într-o casetă în formă de inimă, a fost răspândită se află în apropierea fostelor turnuri gemene din New York, victime ale atentatului terorist din 11 septembrie şi nu a fost ales întâmplător, ci pe de-o parte pentru că Vincent a fost pompier, iar pe de alta pentru că „a fost mereu foarte afectat de ceea ce s-a întâmplat acolo, mai ales că a aflat de acest lucru imediat după ce a ieşit din comă. În lungile luni petrecute în spital şi-a găsit un refugiu în vizionarea tuturor emisiunilor care vorbeau de tragedia de la World Trade Center. În plus, oraşul New York reprezenta visul lui din copilărie, acolo ar fi vrut să trăiască", declara mama tânărului francez. Jurnalistul care i-a fost mult timp alături lui Vincent a declarat la rândul său că va ţine seama de ultima dorinţă a defunctului, aceea de a lupta pentru apariţia unei legi asupra eutanasiei – „legea Humbert".

Dr. Frédéric Chaussoy, care l-a îngrijit timp de trei ani pe Vincent, este şi el acuzat pentru „fapte de natură criminală, constând în otrăvirea cu premeditare a pacientului". Medicul a luat imediat responsabilitatea decesului lui Vincent asupra sa, declarând că el a fost cel care l-a debranşat pe tânăr de la aparatul de respiraţie artificială, după ce mama acestuia i-a injectat o doză mare de barbiturice. Avocaţii apărării îşi construiesc demonstraţia pe ideea că mama a acţionat din mare iubire pentru fiul ei în timp ce medicul a făcut un gest de umanitate. *(A.P.)*

Cârcotaşii acuză:

Moş Crăciun nu e ceea ce pare a fi...

Nu se ştie dacă dorinţa de a demitiza fascinantele tradiţii legate de Crăciun ori goana după senzaţional caută să schimbe, o dată pe an, chipul şi originea moşuleţului aducător de daruri pentru copii. Iată şi unele puncte de vedere cu totul şi cu totul insolite, ca să folosim un eufemism...

Moş Crăciun este un extraterestru – cred unii cârcotaşi. Argumente? Simplu: el călătoreşte prin văzduh, ca păsările; intră în casele oamenilor fără să fie văzut; aduce tone întregi de daruri... gratuit; nu are duşmani. Asemenea elemente converg către ideea că Moş Crăciun nu este om, ci o entitate extra-umană, deci extraterestru! El vine din galaxia Andromeda, ai cărei locuitori ar fi vestiţi prin viteza lor de deplasare. Pe de altă parte, bătrânelul este un pacifist, în „raidul" său nocturn nu aruncă bombe, ci „lansează" cadouri, motiv suficient pentru a fi iubit şi respectat.

Oamenii de ştiinţă veghează! Altfel spus, să nu credem noi că Moş Crăciun umblă aşa, de colo-colo, dând impresia unui Houdini omniprezent, fără să fie monitorizat. De altfel, cercetătorii au calculat că, în noaptea de Crăciun, Moşul are la dispoziţie 31 de ore de muncă, datorită diferenţelor de fus orar, presupunând că el călătoreşte dinspre Est spre Vest. Circa 378 milioane de copii beneficiază de generozitatea sa, ceea ce înseamnă 91,8 milioane de familii vizitate într-o singură noapte. Deci, el are la dispoziţie o miime de secundă pentru a ajunge la casa cu pricina, a-şi opri sania, a se strecura pe horn, a-şi lăsa cadourile, a-şi bea laptele şi a-şi mânca biscuiţii şi a ieşi. Vrând-nevrând, ne întoarcem la ipoteza „Moş Crăciun extraterestrul". Pentru că, în plus: într-o singură noapte, el parcurge cel puţin 121.155.200 kilometri, cu viteza de 43,8 km/secundă; bea 4,5 milioane litri de lapte şi mănâncă circa 100 milioane de biscuiţi; dacă un singur cadou cântăreşte un kilogram, sacul Moşului trage spre 378 milioane de kilograme, echivalentul a 63.000 de elefanţi sau a 7.560 de balene cu cocoaşă.

Nici istoricii nu dorm. Ei consideră că originile lui Moş Crăciun vin din noaptea timpului, ca rezultat al amestecului dintre tradiţii şi legende. La început, ar fi fost un fel de vrăjitor, încarnare a spiritului naturii (cu circa 10.000 de ani în urmă). Reprezentările sale sunt variate, dar cel mai frecvent el are chipul unui personaj mascat, cu mult păr (vezi pletele şi barba), purtând în mână o ramură de copac şi veşminte din blănuri. În mitologia germanică, un strămoş al lui Moş Crăciun ar fi zeul Odin, care reprezintă dorinţa de a revedea soarele, după o iarnă lungă. Totuşi, dacă la origine cultul bătrânului generos este unul păgân, de adoraţie, creştinismul îl asociază luptei împotriva practicilor păgâne. Peste timp şi spaţiu, America de astăzi l-a supus pe bietul Moş unor mutaţii radicale, adaptându-i chipul şi identitatea la regulile societăţii de consum: el este un fel de agent publicitar pentru Coca-Cola, burtos, jovial, purtând culorile casei, alb şi roşu. Şi astfel, speculaţiile se pot extinde la nesfârşit... *(A.N.P.)*

Bill Gates în Ţara Minunilor!

Las Vegas. Comdex. Unul din marile târguri internaţionale de tehnologie informaţională. Ca de fiecare dată, prima zi este cea mai spectaculoasă, plină de evenimente şi de surprize. Surpriza şi evenimentul primei seri – un videoclip promoţional în care nimeni altul decât celebrul Bill Gates, fondatorul şi Preşedintele Microsoft, alături de directorul său executiv, Steve Ballmer, sunt... Morpheus şi Neo într-o nouă versiune a nu mai puţin celebrului „Matrix"! O versiune cel puţin... „personală", în care enigmaticul şi rebelul Bill-Morpheus îi împărtăşeşte novicelui dar mesianicului Steve-Neo din experienţa luptei sale pentru salvarea omenirii de „răii", care, evident, nu sunt nimeni altcineva decât consultanţii eternei rivale IBM.

Bill Gates şi Steve Ballmer apar în costumele eroilor din „Matrix", poartă, ca şi aceştia, ochelari întunecaţi şi chiar repetă şi spectaculoasele scene de kung-fu. Parodia culminează cu Ballmer, denumit în videoclip „Steve-O", care primeşte de la Gates o salvatoare „pilulă de inovaţie" care îi permite să-şi extindă dincolo de frontierele lumii perceptibile actuale, limitele conştiinţei şi în consecinţă şi pe cele ale afacerilor de multe miliarde de dolari ale firmei.

De fapt, noul Neo are de ales între o pastilă „Big Blue" (una din poreclele super calculatoarelor IBM), care îl va duce cu siguranţă la un final prematur al afacerilor şi o pastilă roşie care îl va face să trăiască veşnic în Ţara Minunilor. Fără să stea prea mult pe gânduri o alege pe a doua, aşa că imediat se aude: „L-am îndoctrinat pe Steve-O!", strigătul de victorie al lui Bill Gates. Filmul s-a sfârşit, dar aplauzele care vin din sală sunt destul de... reţinute. *(M.D.)*

BRAZI

Acest sezon al anului, încărcat de euforia sărbătorilor, când oamenii se pregătesc să dăruiască şi să primească dragostea celor din jur, nu este lipsit de unele neplăceri. Una dintre acestea – deloc neglijabilă – este furtul brazilor din păduri şi rezervaţii. Hoţii, aceşti oaspeţi nedoriţi, jefuiesc mari cantităţi de pomi pricinuind pagube imense. Universitatea din Virginia a suferit anul trecut nu doar pierderea a şapte exemplare splendide, ci, după cum pe bună dreptate se plângea superintendentul Les Potts, ciuntirea altor 18 brazi mai bătrâni de 20 de ani, cărora li s-au retezat vârfurile, suferind o veritabilă desfigurare.

CAPCANĂ

Conducerea institutului se pare că a găsit un leac împotriva acestei barbarii. La un magazin din Virginia de Vest, specializat în tot felul de curse şi capcane pentru dăunători, a fost comandată o mare cantitate de balsam cu miros de sconcs. Acesta, rezistent în timp, a fost pulverizat peste mai bine de 400 din cei 500 de brazi, într-o zi senină, lipsită de orice urmă de nor. În felul acesta umezeala din aer n-a putut influenţa cu nimic mirosul pătrunzător, care, chiar dacă bradul va fi spălat de ploaie sau de alte jeturi de apă, se va menţine câteva bune săptămâni neputând fi înlăturat.

De ce miros de sconcs? a fost întrebat Les Potts.

Pentru că nu ştiu ceva mai urât! a declarat acesta care, pe de-o parte se bucură de mutra pe care o vor face eventualii hoţi, dacă vor putea fura vreun copac, iar pe de alta, este puţin îngrijorat de mirosul care va pluti o vreme asupra rezervaţiei, fiind totuşi convins că scopul său merită şi unele sacrificii. *(I.S.)*

Cum a fost prădat Moşul

Localitatea Andeline din Alaska cunoaşte geruri şi ninsori teribile în ajunul sosirii lui Moş Crăciun. O astfel de vreme este prielnică organizării unei festivităţi publice în care Moşul soseşte cu sania trasă de reni, încărcat cu daruri (cumpărate din timp de părinţi şi primărie). Dar cum copiii, curioşi la culme, pândesc acest moment chiar de la marginea aşezării, Moşul pleacă de departe de la o cabană izolată. În aceste condiţii, anul trecut s-a petrecut o întâmplare fără precedent: cel care juca rolul Moşului, Thomas Atkins, a fost prădat...

Fapta s-a desfăşurat la vreo zece kilometri de Andeline. Un bărbat mascat şi înarmat cu o puşcă l-a somat pe Moş Crăciun să oprească. Apoi hoţul a trecut toate pungile cu cadouri în propria sa sanie şi p-aci ţi-e drumul... Thomas Atkins a rămas singur în mijlocul troienelor, încercând să se dumirească: cine ar fi putut face o astfel de faptă infamă, care-i priva pe copii de bucuria aşteptată un an întreg? Înfruntând rafalele de vânt şi gerul năpraznic, Moş Crăciun cel prădat a luat-o la picior spre localitatea unde trebuia să ajungă triumfător. Cu chiu, cu vai, Atkins a ajuns la Andeline. A auzit mai întâi gălăgie, voci bucuroase de copii şi cântece vesele de Crăciun. Apoi, în piaţa centrală, a zărit un alt Moş Crăciun oferind daruri celor mici, după tradiţionalele întrebări despre cuminţenia de peste an. Furios, Atkins – care juca acest rol de peste zece ani – s-a repezit la Moşul „impostor" şi i-a smuls barba, mustaţa şi sprâncenele de vată. L-a recunoscut imediat pe Donald Jeremy, unul din vecinii săi cu care se certase de câtva timp. Ca să se răzbune, Jeremy îi luase locul într-un mod destul de brutal, căci ştia că Atkins n-ar fi renunţat în ruptul capului la această îndatorire cu care se obişnuise. „Impostorul" avea la el pregătită ţinuta specială şi copiii nu aveau cum să-l refuze, deşi vocea l-a trădat.

Enervat la culme, Atkins a cumpărat din economiile sale bomboane şi tablete de ciocolată şi, a doua zi, a început să umble îmbrăcat în Moş Crăciun pe la casele cu copii de până la zece ani... Aşa s-a făcut că în acel an, la Andeline Moş Crăciun a venit de două ori; o dată în ziua sorocită, şi apoi a doua zi, făcând copiilor de acolo o surpriză extraordinară, ca şi cum ar fi fost cei mai cuminţi din toată lumea. Adevărul fusese, totuşi, puţin altfel. *(P.I.)*

CROCODIL DUNDEE, misiune ratată la Hong Kong

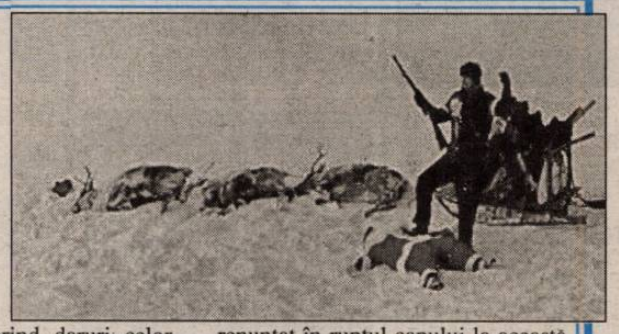

La începutul lunii noiembrie a.c. un crocodil care a scăpat probabil dintr-o fermă pentru creşterea crocodililor sau din proprietatea unei persoane particulare amatoare de animale sălbatice, a fost reperat în apele poluate din Yuen Long, un oraş aflat în nordul Hong Kong-ului. Autorităţile fostei colonii britanice au încercat în zadar să captureze animalul – fiind la prima experienţă de acest gen – aşa încât au apelat la ajutorul unui expert australian, John Lever. Acesta, în vârstă de 61 de ani, s-a înconjurat de 150 de jurnalişti şi cameramani de la CNN la care s-au adăugat câteva mii de locuitori sosiţi la faţa locului pentru a savura spectacolul. Dar vedeta cu colţi fioroşi având o lungime de aproximativ 1,5 m, nu s-a lăsat păcălită de faimosul vânător de crocodili, făcându-şi apariţia în momentele când John Lever se odihnea şi dispărând sub ape când acesta urmărea prada care tocmai îşi făcea siesta. În ciuda arsenalului folosit de vânător: năvod, frânghii, săgeţi cu anestezic, harpon, crocodilul nu s-a lăsat prins, jucându-se cu nervii australianului. Acesta a recurs în cele di urmă la o capcană, o cuşcă în care a introdus carne de porc. Animalul a intrat în capcană dar a ieşit înainte ca uşa acesteia să se închidă. Autorităţile locale s-au gândit să se adreseze unui alt expert, de astă dată unul chinez, pentru a salva onoarea naţională. *(D.M.)*

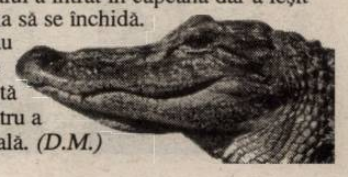

	România 1	PRO TV	antena 1	prima	acasă	2	Tele 7
VINERI - 19 decembrie	7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Bună dimineaţa, România! 9.20 Desene animate 10.00 Jocul planetelor (r) 12.00 Tezaur folcloric (r) 13.00 Serial: „Destine secrete" 16.00 Clubul de comedie (r) 17.00 Sănătate pentru toţi 18.00 Iartă-mă (r) 19.00 Jurnal 20.00 Serial: „Ultimul stinge lumina!" 20.30 Film: „Ioana d'Arc" (ultima parte) 22.10 Serial: „CSI – Investigaţii" 23.30 Taverna.	7.00 Ştirile ProTV 9.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.30 Serial: „Diagnostic: crimă!" 12.00 Doc.: „Aventuri în sălbăticie" 13.30 Film: „Vise de mărire (SUA, 1987) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Băiat de treabă" (Hong Kong). Cu: Jackie Chan 22.00 Film: „Moarte instantanee" (SUA, 1995). Cu: Jean-Claude Van Damme 0.15 Film: „Lovitura" (SUA, 1972). Cu: Steve McQueen.	7.00 Observator 9.00 Serial: „Soledad" 10.00 Serial: „Isabella" 12.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" (ultimul ep.) 13.15 Tonul câştigător 16.15 Serial: „Păcatul" 17.30 Madam 19.00 Observator 20.00 Film: „Masca lui Zorro" (SUA, 1998). Cu: Antonio Banderas, Catherina Zeta-Jones 22.45 Film: „Vânătorul nopţii" (SUA, 1995) 0.30 Film: „Averea lui Cookie" (SUA, 1999). Cu: Glenn Close.	7.00 Tradiţiile românilor 8.00 Star 30 airplay 9.00 Filmul & televiziunea 11.45 Desene animate 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie" 17.00 Serial: „Roseanne" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Film: „Noaptea cea mare" (SUA, 1996) 22.00 Focus Plus 23.00 Mircea şi Oreste Show 0.00 Serial: „Largo Winch".	6.00-12.15 Reluări 12.30 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.30 Serial: „Între iubire şi ură" 14.30 Serial: „Dragoste şi putere" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveştiri adevărate 18.05 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 20.00 Un bărbat adevărat 22.00 Serial: „Amor real" 23.10 Dacă... 0.15 Serial: „Profu'" 1.10 Serial: „Clona".	8.00 Telejurnal 10.45 Tonomatul DP2 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Împreună, în Europa 16.00 Diplomatic club 17.10 Serial: „Rebelde Way" 18.00 Via Sacra 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 20.30 Barometrul 21.30 Simeza maeştrilor 22.15 D'ale lu' Mitică 23.15 Film: „Bărbaţii frumoşi nu-mi spun nimic" (Germania, 2000).	8.30 Desene animate 9.00 Videoclipuri 12.30 Documentar 15.30 Videoclipuri 17.30 Documentar 18.15 Serial: „În căutarea «Cenuşăresei»" 19.20 Şapte ştiri 20.00 Prin lume călător - Madrid 21.00 Serial: „Staţia Spaţială 1" 22.00 Cutia muzicală.
SÂMBĂTĂ - 20 decembrie	7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Desene animate 9.00 Întâlnire de basm 10.15 Debut 50 Plus 11.00 O vedetă populară 12.00 Spectacolul lumii... 12.30 Caravana premierelor 13.00 Lumea-n care trăim 14.30 Serial: „Felicity" 15.20 Drumul spre glorie 16.00 Ora olimpică 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnal 20.00 Surprize, surprize! 23.15 Film: „Jucătorul de biliard" (SUA, 2002).	7.00 Desene animate 10.30 Schi Magazin 11.00 Promotor 11.30 Provest 13.00 Serial: „Norm încurcă lume" 14.00 Serial: „Jack şi Jill" 15.00 Film: „Regele Ralph" (SUA, 1991) 17.00 Film: „Paşaport pentru Paris" (SUA, 1999) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Oraşul infernului" (SUA, 1997). Cu: Pierce Brosnan 22.15 Film: „Misiunea" (SUA, 1997) 1.00 Film: „Imperiul soarelui" (coprod., 1987). Regia: Steven Spielberg.	8.30 Fir întins 9.00 Agenţia de turism 10.00 Roata de rezervă 10.30 Vreau şi eu 11.00 B.I.T. 11.30 Viaţa în roz 12.30 Banii vorbesc 13.45 Serial: „Îngerul păzitor" 15.00 Serial: „MacGyver" 16.00 România mea 16.50 Film: „Slappy şi Ştengarii" (SUA) 19.00 Observator 20.00 Film: „Ce-am avut şi ce-am pierdut" (SUA, 1997) 22.15 Film: „Gloria" (SUA, 1999). Cu: Sharon Stone 0.15 Film: „Raţiune şi simţire" (coprod., 1995).	7.00 Ajutor la lucrul bun 8.00 Minute de milioane 9.00 Ora nouă a României 11.00 Sport Magazin 13.00 Viteză maximă 13.30 Motor 14.00 Film: „Comoara celor patru coroane" (coprod., 1982) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Film: „Verdictul cetăţenilor" (SUA, 2003). Cu: Armand Assante 22.00 Film: „Un poliţist dur" (SUA, 1998).	8.00 Superlative la Hollywood 9.15 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 11.15 Serial (r) 12.30 Serial (r) 13.30 Serial: „Luz Maria" 15.30 Serial: „Hoţul de inimi" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 20.00 Serial: „Sărmana Maria" 22.00 Serial: „Fetele Gilmore" 23.00 Serial: „Schimbul trei" 0.00 Serial: „Profu'".	8.00 Lecţia de privit 10.20 Ora fără catalog 11.30 Casa mea 13.30 Atenţie, se colindă! 15.00 Film Puzzle 15.45 Doc.: „Memoria cărţilor" 17.10 Serial: „Rebelde Way" 18.00 Ruleta rusească 18.30 Serial: „Jocurile vieţii" 19.00 Rugby: Anglia - Barbarians 22.00 Film: „Păcatele trecutului" (Canada, 2002) 23.10 Serial: „Identitate greşită" 0.40 Concert.	9.00 Aventurile ştiinţei 12.30 Auto Run 13.30 Videoclipuri 15.30 Biserica primară 18.00 Abecedarul părinţilor 19.20 Şapte ştiri 20.00 Paradisul vacanţelor 21.00 Serial: „Staţia Spaţială 1" 22.00 Film: „Jurnalul pantofului roşu" (SUA, 1992). Cu: David Duchovny.
DUMINICĂ - 21 decembrie	7.00 Universul credinţei 8.30 Desene animate 9.30 Jocul planetelor 10.00 Dincolo de hartă 10.30 Viaţa satului 12.00 Tezaur folcloric 13.00 Cafeneaua politică 14.15 Film: „Soldăţelul de tinichea" (SUA, 1995) 16.00 Drumul spre glorie 17.15 Bravissimo! 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Caracatiţa 10" (partea a II-a) 22.00 Serial: „Şapte zile" 23.25 Film: „Centrul de control" (SUA, 1999).	7.00 Film: „Superman" (ultima parte) 8.15 Desene animate 9.30 Serial: „Lassie" 10.00 Serial: „Noile aventuri ale lui Robin Hood" 11.00 Parte de carte 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Serial: „Norm încurcă lume" 13.30 Seria: „Nikki" 14.30 Bucătăria lui Radu 15.00 Film: „Vulturii legii" (SUA, 1986). Cu: Robert Redford 17.00 Film: „Jumanji" (SUA, 1995). Cu: Robin Williams 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vacanţa Mare 21.00 Film: „Pasiune periculoasă" (SUA, 1998). Cu: George Clooney, Jennifer Lopez 23.45 Film: „Arme şi traume" (SUA, 2000). Cu: Sandra Bullock.	7.30 Serial: „Galidor" 8.00 Serial: „Pe cont propriu" 9.00 Desene animate 11.00 Serial: „Dinozaurii" 11.30 Serial: „Seaquest" 13.15 Serial: „Calea misterelor" 14.30 Serial: „Împotriva destinului" 15.30 Film: „Ninja în vacanţă" (SUA, 1995) 17.40 Cutia neagră 19.00 Observator 20.00 Divertis Parc 21.00 Canalul de ştiri 22.00 Serial: „Expertul" 23.00 Film: „Dincolo de lege" (SUA, 1996).	7.00 Agromania 8.00 Minute de milioane 9.00 Oglinda poveştilor 11.15 Excelenţa sa, gastronomia 11.45 Evenimentul săptămânii 13.05 Academia mămicilor 15.40 Cu Irina la cafea 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Ce vor fetele? 21.30 Film: „Brubaker" (SUA, 1980) 23.30 Film: „Corbul: Oraşul îngerilor" (SUA, 1996). Cu: Vincent Perez.	9.15 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 12.30 Serial (r) 13.30 Serial: „Luz Maria" 15.30 Serial: „Hoţul de inimi" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 20.00 Film: „Poveste de dragoste" (SUA, 1994). Cu: Warren Beatty 22.15 Serial: „Totul despre sex" 23.00 Serial: „Schimbul trei".	7.00 Doc.: „Pe urmele tigrului" 8.00 Ferma 10.30 Desene animate 11.30 Serial: „Steaua oceanului" 12.30 Serial: „Viaţă de câine" 13.00 Serial: „Sabrina" 13.30 Doc.: „Viaţă în sălbăticie" 15.00 Piersic Show 17.10 Serial: „Rebelde Way" 18.00 Ruleta rusească 18.30 Serial: „Jocurile vieţii" 19.00 Serial: „Stăpânul animalelor" 20.00 Telejurnal 20.15 Vacanţă la Roma 21.15 Serial: „Cracker - psihologia crimei" 22.15 Film: „Destine de război" (Franţa, 2000) 0.25 Rock Forum.	9.00 Mapamond creştin 12.00 Documentar 13.30 Jurnal europeam 14.00 Pastorul cel bun 15.30 Auto Motor Sport 17.30 Caleidoscopul artelor 19.20 Şapte ştiri 21.00 Serial: „Staţia Spaţială 1" 22.15 Film: „Părăsind Las Vegas" (SUA, 1995).
LUNI - 22 decembrie	7.00 Bună dimineaţa, România! 9.20 Desene animate 11.00 Matineu de vacanţă 12.30 Documentar 15.30 Pro Patria 16.00 Kronika 17.30 Serial: „Sânge de ţigan" 18.30 Ochiul magic 19.00 Jurnal 20.00 Iartă-mă! 21.00 Serial: „Adio, Europa!" 22.00 Maşina de tocat 23.15 Profesioniştii 0.15 Film: „Inimă de cristal" (Spania, 1985) 3.35 Film (r) 5.45 Serial: „Magnum".	7.00 Ştirile ProTV 9.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.30 Serial: „Diagnostic: crimă!" 12.00 Doc.: „Aventuri în sălbăticie" 13.30 Film: „Jumanji" (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Richie Rich" (SUA, 1994). Cu: Macaulay Culkin 22.00 La Bloc 22.45 Film: „Vizitatorii" (Franţa, 1993). Cu: Jean Reno 1.00 Serial: „Proiectul" (ultimul ep.).	7.00 Observator 9.00 Desene animate 10.15 Film: „Ninja în vacanţă" (r) 12.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 13.15 Tonul câştigător 14.15 Canalul de ştiri (r) 16.15 Serial: „Păcatul" 17.30 Madam 19.00 Observator 20.00 Film: „Legea junglei" (Canada, 1995) 22.45 „Film: „Trădarea" (SUA, 2003). Cu: Erika Eleniak.	8.00 Minute de milioane 11.15 Tradiţiile românilor 12.30 Serial: „Povestea lui Audrey Hepburn" (ep.1) 13.30 Desene animate 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „Călătorie în timp" 17.00 Serial: „Roseanne" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Film: „Candidata" (SUA, 1999) 22.30 Serial: „Pitici şi tătici" 23.00 Film: „Red Surf" (SUA, 1990).	6.00-12.30 Reluări 13.30 Serial: „Între iubire şi ură" 14.30 Serial: „Dragoste şi putere" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveştiri adevărate 18.05 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 21.00 Serial: „Amor real" 23.10 Serial: „Iubire cu două feţe" 0.00 Serial: „Micuţa mea mamă" 0.30 Serial: „Clona".	9.50 Documentar (r) 13.00 Desene animate 14.30 Serial: „Sabrina" 15.00 Primul pas 16.30 Eco-Magazin 17.10 Serial: „Rebelii" 18.00 Baricadă pentru neuitare 18.30 Floarea din Grădină 20.00 Telejurnal 20.15 Baricadă pentru neuitare 22.00 Victor Socaciu - Concert aniversar 23.00 Baricadă pentru neuitare 1.15 Pop, Rock la gura sobei.	8.30 Desene animate 9.00 Videoclipuri 11.30 Auto Motor Sport (r) 12.30 Jurnal european 15.00 Mapamond creştin (r) 16.00 Videoclipuri 18.00 Serial: „Pe strada felinarelor sparte" 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Vremurile fiarei" 22.00 Vacanţe de pomină.
MARŢI - 23 decembrie	7.00 Bună dimineaţa, România! 9.20 Desene animate 13.00 Serial: „Destine secrete" 15.00 Alege viaţa! 15.30 Kronica 16.55 TVR în direct 17.30 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „High Fidelity" (coprod., 2000) 22.00 Maşina de tocat 23.15 Poveste fără de sfârşit 0.15 Film: „Pariază pe cine vrei!" (coprod., 2001) 5.40 Serial: „Magnum".	7.00 Ştirile ProTV 9.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.30 Doc.: „Diagnostic: crimă!" 12.00 Doc.: „Aventuri în sălbăticie" (ultimul ep.) 13.30 Film (r) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Moş Crăciun cu muşchi" (SUA, 1996) 22.00 La Bloc 22.45 Film: „Vizitatorii 2 - Culoarele timpului" (SUA, 1998). Cu: Jean Reno 1.15 Film: „O vacanţă de tot râsul" (SUA, 1983).	7.00 Observator 9.00 Desene animate 10.15 Film: „Visurile copilăriei" (SUA, 1999) 12.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 13.15 Tonul câştigător 14.15 Film: „Coincidenţă fericită" (SUA, 1998) 16.15 Serial: „Păcatul" 17.30 Madam 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.45 „Film: „Instinct ucigaş" (SUA, 2001). Cu: Mark Dacascos.	8.00 Minute de milioane 11.15 Serial: „Miracolul primului Crăciun" (ep.1) 12.30 Serial: „Povestea lui Audrey Hepburn" 13.30 Desene animate 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „Călătorie în timp" 17.00 Serial: „Roseanne" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Film: „Phenomenom" (SUA, 1996) 22.30 Serial: „Trăsniţi în NATO" 23.00 Mircea şi Oreste Show 0.00 Film: „Cele zece porunci" (SUA, 1956, partea I).	6.00-12.15 Reluări 12.30 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.30 Serial: „Între iubire şi ură" 14.30 Serial: „Dragoste şi putere" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveştiri adevărate 18.05 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 21.00 Serial: „Amor real" 23.10 Serial: „Iubire cu două feţe" 0.00 Serial: „Micuţa mea mamă" 0.30 Serial: „Clona".	9.50 Teen USA 2003 - Miss Adolescenta 11.50 Omul de zăpadă 12.30 Sărbători de iarnă în lume 13.00 Desene animate 14.30 Serial: „Sabrina" 15.00 Emisiune în limba germană 17.10 Serial: „Rebelii" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 20.15 Ce bucurie de Crăciun! 22.00 Film: „La începuturi" (SUA, 2000, partea I) 23.40 Serial: „Mafia din Sankt Petersburg" 0.40 Colinde.	8.30 Desene animate 9.30 Videoclipuri 10.30 Serial (r) 14.35 Videoclipuri 17.30 Documentar (r) 18.00 Serial: „Pe strada felinarelor sparte" 18.45 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Tăcerea sufletului" 22.00 Euro Maxx.
MIERCURI - 24 decembrie	7.00 Bună dimineaţa, România! 9.20 Desene animate 10.00 Ia-mă cu tine de Crăciun! (l) 11.00 Matineu de vacanţă 13.00 Serial: „Destine secrete" 15.00 Akzente 16.00 La toată casa-i lumină! 17.35 Concert - Tudor Gheorghe 19.00 Jurnal 20.00 Film: „102 dalmaţieni" (SUA, 2002). Cu: Glenn Close 22.00 Concert extraordinar: Royal Variety Performance 2003 0.00 Taverna 5.50 Serial: „Magnum".	7.00 Ştirile ProTV 9.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.30 Doc.: „Diagnostic: crimă!" 12.00 Film: „Aventurile lui Pee-Wee (SUA, 1985) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.00 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Nume de cod: Mercury" (SUA, 1998). Cu: Bruce Willis 22.30 La Bloc 23.30 Film: „Un echipaj trăsnit" (SUA, 1997) 1.30 Doc.: „David Blaine - Omul magic".	7.00 Observator 9.00 Desene animate 10.15 Film: „A fost odată un Crăciun" (Canada, 2000) 12.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 13.15 Tonul câştigător 14.15 Din dragoste (r) 16.15 Serial: „Păcatul" 17.30 Madam 19.00 Observator 20.00 Film: „Cine este Moş Crăciun" (SUA, 1994) 22.45 „Film: „Bebeluşi geniali" (SUA, 1999). Cu: Katleen Turner 0.45 Film: „Magia Crăciunului" (SUA, 2000). Cu: Vanessa Williams.	8.00 Minute de milioane 11.15 Serial: „Miracolul primului Crăciun" 12.30 Serial: „Povestea lui Audrey Hepburn" 13.30 Desene animate 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „Călătorie în timp" 17.00 Serial: „Roseanne" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Cronica cârcotaşilor 22.30 Film: „Dorinţă de Crăciun" (SUA, 1991) 0.00 Concert de Crăciun de la Vatican.	6.00-12.15 Reluări 12.30 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.30 Serial: „Între iubire şi ură" 14.30 Serial: „Dragoste şi putere" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Desene animate 19.00 Film: „Jack Frost" (SUA, 1998). Cu: Michael Keaton, Kelly Preston 21.00 Serial: „Amor real" 23.10 Serial: „Iubire cu două feţe" 0.00 Serial: „Micuţa mea mamă" 0.30 Concert de Crăciun.	9.50 Tonomatul DP2 12.30 Crăciunul în jurul lumii 13.00 Desene animate 14.30 Serial: „Sabrina" 15.00 Parnasul 17.10 Serial: „Rebelii" 18.00 Drum spre Crăciun 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 20.15 Scrisoare către Moş Crăciun 22.00 Film: „La începuturi" (partea a II-a) 23.40 Serial: „Poliţiştii de la «Blue Murder»" 0.30 Răscruci 1.15 Cântece de petrecere.	8.30 Desene animate 9.00 Videoclipuri 12.30 Dosarele Terrei 13.00 Film (r) 14.50 Videoclipuri 17.45 Film: „Micuţul uriaş" (SUA, 1997) 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Caruso - legenda unei voci" 21.35 Cântecele Crăciunului 22.20 Concert: Cher.
JOI - 25 decembrie	7.00 Universul credinţei - Ediţie specială 11.30 Matineu de vacanţă 12.00 Deschide uşa, creştine! 14.15 De Crăciun, acasă 16.00 Retrospectivă sport 2003 17.00 Concert de Crăciun 19.00 Jurnal 20.00 Gala lunilor 22.00 Film: „Cum se cuceresc bărbaţii" (SUA, 2001). Cu: Sigourney Weaver 3.10 Film: „De Crăciun sunt acasă" (SUA, 1998) 5.45 Serial: „Magnum".	6.45 Film: „Bugs Bunny şi gaşca nebună" (SUA, 1979) 8.30 Desene animate 9.00 Film: „Bugs Bunny - Aventurile unui iepure ţăcănit" 11.00 Film: „Dinotopia" (SUA, 2002) 12.30 Film: „Toy Story" (SUA, 1995). Cu: Tom Hanks 14.30 Film: „Secretul Crăciunului" (SUA, 2000) 17.00 Film: „Şoricelul familiei" (SUA, 1999) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Mincinosul mincinoşilor" (SUA, 1997). Cu: Jim Carrey 22.00 La Bloc - Ediţie specială 23.00 Concert de Crăciun „Zori de zi" 0.30 Film: „Afacerea secolului" (SUA, 1983).	7.00 Observator 9.00 Desene animate 10.30 Comedia animalelor 13.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 14.00 Film: „Eu sunt Moşu'" (SUA, 2001) 16.00 Film: „Căpitanul Hook" (SUA, 1991). Cu: Dustin Hoffman 19.00 Observator 20.00 Gala Divertis Parc 21.00 Ciao Darwin 1.00 Film: „Cadouri de Crăciun" (SUA, 1997).	8.00 Film: „James şi piersica uriaşă" (SUA, 1996) 11.15 Serial: „Miracolul primului Crăciun" 12.30 Serial: „Povestea lui Audrey Hepburn" 13.30 Desene animate 14.00 Concert de Crăciun de la Vatican (r) 16.00 Serial: „Călătorie în timp" 17.00 Serial: „Roseanne" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Film: „Un poliţist cu explozie întârziată 2 1/2" (SUA, 1991) 22.00 Serial: „Pitici şi tătici" 23.30 Film: „Cele zece porunci" (partea a II-a).	8.45 Desene animate 13.30 Film: „Un american la Paris" (SUA, 1951) 15.30 Film: „Cântec de Crăciun" (SUA, 1999) 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Special: Aşa e Crăciunul... 19.00 Film: „Uite cine vorbeşte" (SUA, 1989). Cu: John Travolta, Kirstie Alley 21.00 Serial: „Amor real" 23.10 Serial: „Iubire cu două feţe" 0.00 Serial: „Micuţa mea mamă" 0.30 Concert Sinead O'Connor.	9.50 Tonomatul DP2 12.30 Ferestre spre cer 14.00 Desene animate 15.00 Siesta 16.30 Zestrea românilor 17.10 Serial: „Rebelii" 18.00 Ruleta rusească 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 20.15 Concertul extraordinar al celor trei tenori: Luciano Pavarotti, Placido Domingo, Jose Carreras 22.00 Film: „În timp ce tu dormeai" (SUA, 1995). Cu: Sandra Bullock 23.50 Serial: „Nemuritorul" 0.45 Colinde.	8.30 Desene animate 9.30 Colinde 12.30 Cântece populare 14.00 Concert Tudor Gheorghe 17.45 Film: „Micuţul uriaş" (SUA, 1977, partea I) 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Totul despre dragoste" 21.45 Concert: Elton John.

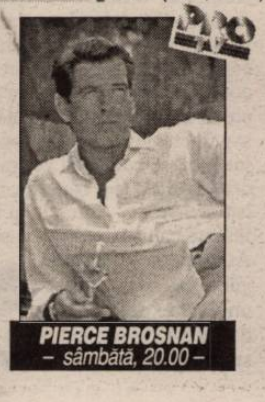

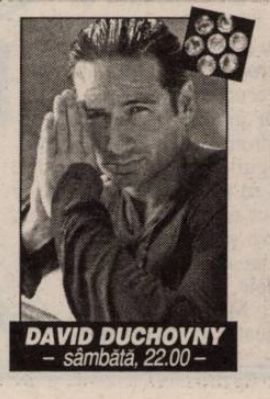

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

FLUTURI DE NOAPTE

Marii amatori de topuri şi recorduri au avut ideea de a... inventaria iubiţii sau iubitele unora dintre actriţele şi actorii de la Hollywood şi astfel au făcut liste cu amatorii de iubiri mai mult sau mai puţin pasagere. Observând câte legături sentimentale se înşiră în dreptul unor nume celebre ale filmului, ai impresia că acestea au ceva în comun cu fluturii de noapte: îşi ard rapid pasiunea la flacăra unei lumânări romantice, apoi zboară mai departe în căutarea altei lumini, mai strălucitoare. Iată câteva dintre legăturile sentimentale ale starurilor.

Ben Affleck

■ ***Iubite:*** Gwyneth Paltrow – au fost împreună trei ani, timp în care s-au despărţit, s-au împăcat dar în toamna anului 2000 şi-au spus adio; Shoshana Longstein (24 ani) – conduce o linie vestimentară care îi poartă numele şi, înainte de a-l cunoaşte pe Ben Affleck, a fost şase ani prietena lui Jerry Steinfeld; **Jennifer Lopez** – a cunoscut-o în iulie 2002 şi povestea lor e arhicunoscută.

Isabelle Adjani

■ ***Iubiţi:*** André Dussollier – legătură consumată în perioada cursurilor de teatru pe care actriţa le-a urmat; Bruno Nuytten; Daniel Day-Lewis – împreună cu care are un copil; Warren Beatty – a fost imposibil să scape seducătorului de profesie; **Jean-Michel Jarre** – pe care l-a cunoscut anul trecut şi alături de care vrea să-şi petreacă restul vieţii, după cum afirmă.

Kim Basinger

■ ***Iubiţi:*** Mickey Rourke, Burt Reynolds, Robert Redford, Prince, Jon Peters, Michael Keaton, Richard Gere, Sean Connery, Jeff Bridges, la care se adaugă cei ***doi foşti soţi:*** ● Ron Britton – macheur ● Alec Baldwin – actor.

Brigitte Bardot

■ **Iubiţi:** Serge Gainsbourg, Jean-Louis Trintignant, Louis Malle, Mick Jagger, Alain Delon, Sean Connery, Marlon Brando, Jean-Paul Belmondo, Warren Beatty, la care s-au adăugat ***cei patru soţi:*** ● Roger Vadim – regizorul multor filme în care ea a jucat ● Jacques Charrier – actorul împreună cu care are un fiu ● Gunther Sachs – milionar german ● **Bernard d'Ormale** – actualul ei soţ.

Warren Beatty

■ *Iubite:* în ordine alfabetică, actriţe din „toate timpurile": Isabelle Adjani, Brigitte Bardot, Candice Bergen, Jacqueline Bouvier Kennedy Onassis, Judy Carne, Cher, Julie Christie, Joan Collins, Britt Ekland, Jane Fonda, Melanie Griffith, Goldie Hawn, Diane Keaton, Bianca Jagger, Vivien Leigh, Madonna, Michelle Phillips, Diana Ross, Diane Sawyer, Stephanie Seymour, Carly Simon, Barbra Streisand, Liv Ullmann, Mamie Van Doren, Natalie Wood la care se adaugă actuala şi ***singura lui nevastă,*** care i-a dăruit trei copii: ● **Anette Bening** – tot actriţă.

BĂIEŢI RĂI

soţi şi taţi buni

Pentru unii actorii bărbaţi de la Hollywood, celebritatea este o povară greu de suportat. De prea mult succes, de prea multe laude şi prea mulţi bani, psihicul lor cedează şi se aventurează în... „escapade" care adesea îi duc la un pas de pierzanie: petreceri, femei, droguri, alcool, bătăi, teancuri de bani aruncaţi în dreapta şi în stânga... Sunt „băieţii răi" de la Hollywood, care mai trec prin arestul poliţiei, prin sălile de tribunale, pe la clinici de dezalcoolizare. Nick Nolte, Micky Rourke, John Travolta, Charlie Sheen, Christian Slater, Jean-Claude Van Damme, Puff Dady, David Bowie sunt doar câţiva dintre aceştia. Interesant este că după furia de câţiva ani prin care au trecut, s-au transformat în băieţi de treabă şi asta mai ales după ce au devenit taţi. Pur şi simplu şi-au dorit la un moment dat o familie şi copii şi asta i-a schimbat.

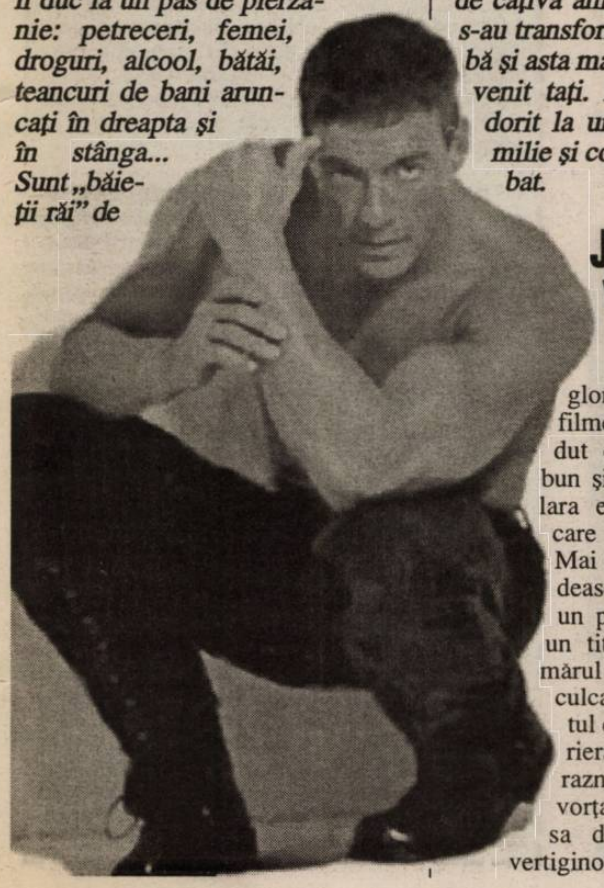

Jean-Claude Van Damme

Când era în plină glorie şi turna filme după filme, culturistul şi-a pierdut capul. „Sunt cel mai bun şi cel mai chipeş" declara el atunci publicaţiilor care îi solicitau interviuri. Mai întâi a început să gândească şi să se comporte ca un playboy, care îşi făcea un titlu de glorie din numărul femeilor cu care se culca. Apoi, a deprins gustul cocainei iar viaţa şi cariera lui au luat-o complet razna. S-a căsătorit şi a divorţat de patru ori iar cota sa de succes a coborât vertiginos. O vreme a încercat să sfideze pe toată lumea spunând: „Totul în viaţa mea este drog. Cafeaua, ţigările, dragostea, sexul, banii, munca, antrenamentele". Poliţia care l-a prins de nenumărate ori beat la volan nu s-a lăsat însă impresionată de declaraţiile lui teribiliste şi i-a aplicat pedepsele cuvenite. Până la urmă a fost obligat să se interneze două luni într-o clinică de dezalcoolizare. A slăbit 20 kg şi, după cum a declarat el însuşi, „i-a venit mintea la cap". S-a recăsătorit cu cea de-a treia soţie, Gladys Portugues, împreună cu care are doi copii. A devenit în sfârşit familist cuminte, care se topeşte de dragul copiilor şi care, în timpul liber, pictează şi cultivă orhidee.

Charlie Sheen

Încă de la vârsta fragedei adolescenţe şi-a descoperit pasiunea pentru femei, de fapt pentru sex. Vecinele din cartierul în care a crescut au fost primele lui cuceriri; nu conta că unele dintre ele abia împliniseră 13 ani. Apoi, şi-a recrutat partenerele de sex din lumea starurilor porno şi a prostituatelor. La un moment dat, era cunoscut ca bărbatul care lăsa prostituatelor câte 50.000 de dolari. Logodnicele sale nu erau însă la fel de răsfăţate. Pe Kelly Preston (actuala soţie a lui John Travolta) a împuşcat-o în braţ, pe Britney Ashley a bătut-o iar când a divorţat de Donna Peel a declarat că „nimeni nu ţine maşini stricate". De fapt, cel mai mult ţinea... la droguri, singura lui mare iubire din acea vreme. În 1998, după o supradoză care l-a aruncat la un pas de moarte, s-a trezit la realitate. A îmbrăţişat religia sub formă de „creştin reînviat", în 2002 s-a căsătorit cu Denise Richards, merge la slujba de duminică, îşi petrece serile uitându-se la televizor şi visează să fie tată.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

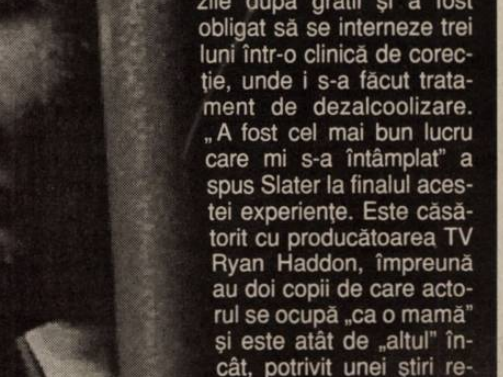

Christian Slater

În anii nebuniei totale prin care a trecut, a intrat cu maşina într-un stâlp de beat ce era şi l-a bătut pe poliţistul care l-a arestat; altă dată s-a dus la aeroport purtând într-o geantă un pistol, a fost descoperit, a încercat să mituiască agentul, apoi s-a opus din răsputeri arestării; o altă scenă este cea în care, tot sub efectul drogurilor şi al alcoolului şi-a bătut în public prietena, l-a muşcat pe bărbatul care a încercat să o apere, i-a spart nasul poliţistului care a încercat să-l potolească. După acest ultim incident a stat 59 de zile după gratii şi a fost obligat să se interneze trei luni într-o clinică de corecţie, unde i s-a făcut tratament de dezalcoolizare. „A fost cel mai bun lucru care mi s-a întâmplat" a spus Slater la finalul acestei experienţe. Este căsătorit cu producătoarea TV Ryan Haddon, împreună au doi copii de care actorul se ocupă „ca o mamă" şi este atât de „altul" încât, potrivit unei ştiri recente, a mâncat bătaie de la soţie...

STIMULAREA PROPRIILOR ANTICORPI în tratarea infecţiilor

Divinitatea a înzestrat corpul oamenesc cu toate elementele necesare protecţiei împotriva agresorilor externi. Aparent, noi nu mai avem nici un fel de mijloace de apărare proprii, idee adânc înrădăcinată în mentalul nostru, motiv pentru care majoritatea persoanelor ce suferă de boli mai grave sau mai uşoare îşi abandonează organismul în mâinile medicului, pe care-l transformă astfel într-un fel de „depanator" de trupuri. Este, poate, cea mai gravă eroare pe care o facem, atunci când zicem că ne ocupăm de sănătatea noastră. Însă nu vom dezbate aici problema respectivă, ci ne vom referi la o problemă ce poate fi vitală, la un moment dat. Cunoscutul bioterapeut Volodea CIORICI, colaborator al revistei „Magazin", ne arată cum pot fi tratate infecţiile prin stimularea propriilor anticorpi.

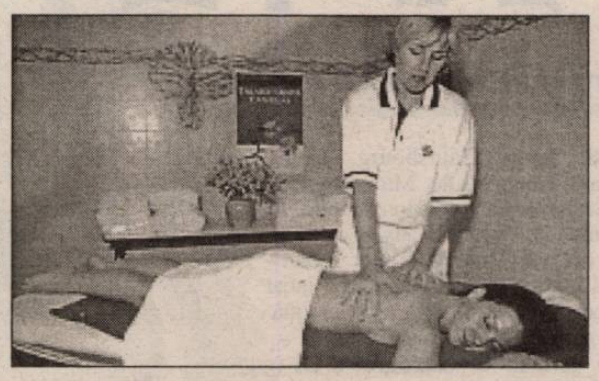

Limfa – „terenul" de manifestare a bolilor

Persoanele cu infecţii în organism pot fi identificate după inflamaţii în zona obrajilor, dureri de ceafă (mai ales în zona cervicală – vertebrele C_3-C_4), simptome confundate uneori cu cele ale spondilozei. Apoi, apar dureri în regiunea inimii, în regiunea inghinală, în tălpi sau cu localizare pe plămâni, bronhii, faringe, laringe, organele uro-genitale, intestinale etc.

La baza tratamentului propus de Volodea Ciorici stă ipoteza măririi capacităţii de rezistenţă a organismului, prin stimularea circulaţiei limfatice. Trebuie ştiut că limfa este un lichid incolor, nu are putere de circulaţie, mişcarea ei fiind condiţionată de deplasarea fizică a pacientului. Principalul „motor" al lichidului limfatic din cavitatea abdominală este tendonul lui Ahile; în cavitatea toracică, există canalul pectoral, care are şi rolul de a filtra substanţele dăunătoare organismului uman.

Confirmări ştiinţifice

O dată cu tratarea limfei – prin metode specifice bioterapiei – se tratează şi *chilul* (lichid lăptos, care constituie conţinutul vaselor limfatice intestinale). De ce e important acest aspect? Când se inflamează un ţesut (organ), limfa aspiră „impurităţile" specifice, având tendinţa să le elimine, de unde şi apariţia acelor tumefieri, umflături, care produc dureri; mai frecvent în zona gâtului, în cea inghinală, la subsuoară ş.a.m.d. Indiferenţa sau superficialitatea manifestate la apariţia infecţiilor pot duce la afecţiuni grave: sinuzite, dureri frontale, otită, faringită, laringită, bronşită, infecţii pulmonare, intestinale, urinare, genitale. Concentrarea de asemenea probleme în ţesuturi şi organe poate genera ceea ce oncologii numesc tumori. Apariţia acestora în vasele sangvine, în zona inimii, poate fi cauza infarctului; în vasele sangvine din zona organelor genitale masculine, provoacă impotenţa. De fapt, oriunde ar apărea, problemele respective determină slăbirea imunităţii organismului. Cercetări realizate în instituţii ştiinţifice foarte importante au arătat că infarctul şi cancerul sunt boli parazitare iar SIDA este infecţioasă. Întrebarea rămasă a fost de ce substanţele antibiotice nu ajută întotdeauna. Iar concluziile par, deloc exagerat, stupefiante.

„Bruiajul" comunicării între bacterii

Bacteriile şi microbii comunică între ele prin semnale. Acestea îşi trimit mesaje de avertizare, printr-un limbaj codificat, sub forma unor semnale, datorită cărora fiecare ştie – cu câteva secunde mai devreme – ce medicamente o vor ataca, astfel încât să-şi poată lua măsurile de apărare necesare. Problema rezistenţei unor germeni la medicamentele care, în mod normal, ar trebui să le distrugă, a fost pusă până acum pe seama gravităţii bolii de care suferă pacientul. Specialiştii au descoperit însă recent că bacteriile şi infecţiile îşi trimit mesaje, prin eliminarea unor substanţe din organul unde se dezvoltă, ca şi prin aer. Fenomenul semnalat este similar cu avertismentele primite de unii oameni cu puţin timp înainte de producerea unei catastrofe şi are ca scop trimiterea bacteriilor înapoi, la coloniile de unde au venit.

Acţiunea bioterapeutică asupra centrilor energetici determină senzaţii de căldură, durere, arsuri, furnicături sau destindere. Efectele tratamentului se observă chiar după prima şedinţă, prin excreţie (de exemplu, urina devine mai densă, mai urât mirositoare). Pe parcurs, dispar durerile, tumefierile, starea generală se ameliorează de la o şedinţă la alta. Cu cât se depisteză mai repede procesul inflamatoriu, cu atât mai uşor se tratează: 3-9 şedinţe în cazurile cronice, 9-21 şedinţe în situaţiile cele mai grave.

Foarte bine reacţionează la tratamentul bioenergetic copiii, la care se măreşte capacitatea de rezistenţă şi imunitatea, în sine. De asemenea, foarte bine se tratează infecţiile la persoanele alergice la antibiotice. Terapia manuală şi presopunctura reprezintă, în asemenea probleme de sănătate, soluţiile cu o eficacitate maximă, cu atât mai mult cu cât ele nu presupun introducerea în corp a unor substanţe chimice care pot genera şi neplăceri colaterale.

Remedii moderne şi insolite

Au ajuns rapid, şi în România, câteva realizări de ultimă oră din domeniul remediilor blânde, care par nişte invenţii năstruşnice, dar au efecte pozitive uimitoare şi oferă soluţii foarte simple, la probleme de sănătate cotidiene.

Ochelarii fără lentile sunt realizaţi de Institutul de oftalmologie din Moscova, au aspectul unor ochelari obişnuiţi, atâta doar că lentilele tradiţionale lipsesc, fiind înlocuite cu nişte plăcuţe de material plastic, perforate. Orificiile au o aşezare ce respectă riguros principiul pentagonului, aşa cum şi icoanele vindecătoare sunt pictate pe matrice de pentagon. Purtându-se 15-40 minute zilnic, într-o lună se restabilesc 0,5 dioptrii, până la vindecare, indiferent de vârstă şi – afirmă inventatorii – în orice afecţiune oculară, inclusiv glaucom. Principiul simplu ar fi că nervul optic se relaxează treptat, muşchii oculari nu mai deviază şi transmiterea informaţiilor vizuale către neuroni se face normal.

Suzeta antisforăit rezolvă într-o lună problema care creează insomnii pentru numeroşi semeni, întrucât se estimează că peste 40% din populaţie sforăie. Dispozitivul chiar are aspectul apropiat de cel al unei suzete, având menirea de a preveni şi a trata sforăitul. El se foloseşte, desigur, numai noaptea (nu şi în timpul şedinţelor!), fixându-se astfel limba într-o poziţie relaxată şi totodată tonificându-se muşchiul palatin (cerul gurii). Dincolo de latura uşor amuzantă, problema sforăitului e foarte serioasă pentru sănătate, întrucât

aceasta poate genera hipertensiune şi – în cazuri rare, e drept – chiar moartea în timpul somnului.

REŢETE INEDITE

Aşa cum promiteam nu demult, revenim cu prezentarea unor formule terapeutice blânde, pentru afecţiuni destul de frecvente, remedii inedite propuse de corespondentul nostru Constantin Chioralia, din Dolj.

Hemoroizi. Se fierb la foc mic, în 800 ml apă, trei cozi mari de vinete, până când apa scade la jumătate. Se beau 200 ml din preparat la orele 16,00 iar restul – înainte de culcare. Tratamentul se poate repeta, după câteva săptămâni.

Panariţiu. Se prepară un amestec sub formă de pulbere, alcătuit din părţi egale ca volum, de: *Muşeţel, Coada-şoricelului, Gălbenele* (doar corola), *Pelin, Coada-calului,* muguri de *Plop negru, Podbal.* Din combinaţie pot lipsi, eventual, 2-3 plante, dacă sunt mai greu de procurat. O linguriţă din compoziţie se umezeşte uşor şi se aplică în jurul degetului infectat, peste care se înfăşoară o bucăţică de material sintetic, astfel încât să nu se usuce praful umectat. Se ţine 8-10 ore şi, dacă este nevoie, procedura se repetă. În acelaşi mod, şi furunculii incipienţi pot fi făcuţi „să dea înapoi".

Arsuri 1. Se prepară o alifie, dintr-un ou de găină proaspăt. Într-o adâncitură a plitei de gătit sau în tigaia pentru preparat ochiuri, se arde (în spaţiu deschis, deoarece va ieşi fum) gălbenuşul, până devine o pastă cafeniu-închisă, unsuroasă. Se poate păstra într-un flacon, la frigider, deşi este de preferat ca alifia să se folosească în stare proaspătă. Cu ajutorul unei pene de pasăre, se unge arsura de două-trei ori pe zi, bandajându-se apoi, de atenţie, pentru a se evita loviturile în zona ei. Decoctul pentru curăţat se foloseşte doar pe parcursul unei zile şi nu se păstrează de pe o zi pe alta.

Arsuri 2. Peste rana curăţată cu ceaiuri dezinfectante (muguri de *Plop negru, Muşeţel, Coada-şoricelului),* se aplică un strat subţire de miere polifloră. Se repetă procedura de trei ori pe zi. Rana nu trebuie protejată cu bandaj, dar este nevoie tratamentul repetându-se până la vindecare.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Consultaţii parapsihologice

DIALOG CU DIVINUL DIN NOI

Revenim la un subiect remarcat şi în alte împrejurări, însă – practic – inepuizabil şi totodată de strictă actualitate, dacă ne raportăm la perioada în care ne aflăm: rolul credinţei în tratamente şi în vindecări. Aceasta nu se limitează la bioterapie, sacroterapie ori la alte metode terapeutice blânde, ci are acelaşi efect pozitiv, benefic, de potenţare a tratamentelor, şi în abordarea bolilor prin intermediul medicinii alopate. Colaboratoarea noastră *Emilia VLĂDESCU* – psiholog, parapsiholog, bioterapeut şi medium – utilizează această latură a vieţii intime a fiecăruia dintre noi, toate cazurile de care s-a ocupat incluzând, într-un fel sau altul, credinţa şi rugăciunea, iar rezultatele favorabile au venit întotdeauna, când pacientul a participat la procesul respectiv, cu toată sinceritatea şi cu convingeri bine conturate.

Un caz insolit al Emiliei Vlădescu l-a avut drept protagonist pe un alt terapeut, care avea, de la un timp, pacienţi destul de numeroşi, din sfera politicii. Bioterapeuţii ştiu că acest domeniu este încărcat cu energii negative, mult mai mult decât altele, agresiunile suferite de subiecţi putându-se manifesta puternic şi în jurul victimei vizate. Este ceea ce s-a întâmplat cu bărbatul supus prea des unor asemenea atacuri, din direcţii diferite şi de facturi diferite, în ciuda protecţiei pe care, firește, şi-o făcea de fiecare dată. Pentru că, dacă asupra lui efectele au fost mai degrabă nesemnificative, răul a fost deviat către persoanele apropiate, din familie. Totul a culminat cu îmbolnăvirea băiatului său, a cărui stare s-a agravat şi a intrat în comă, sub privirile neputincioase ale medicilor. Disperat, a apelat el însuşi la sprijinul terapeutei Emilia Vlădescu, aceasta sfătuindu-l să se roage foarte mult. Bărbatul a făcut-o, cu multă credinţă şi cu dorinţa puternică de a-i fi receptate rugăciunile şi de a-i fi ajutat copilul. În acest fel, băiatul a ieşit din comă, a început revenirea sa treptată la starea de sănătate şi s-a vindecat.

Cel mai important lucru este ca iubirea de Dumnezeu şi înţelepciunea să existe mereu în noi, pentru a putea înţelege rostul vieţii noastre pământeşti – spune colaboratoarea noastră. Rugăciunea se face mereu, şi atunci când ne e bine, şi atunci când ne e rău, nu doar când ne copleşesc necazurile. Dar aceasta nu înseamnă – aşa cum înţeleg mulţi – să-i cerem Divinităţii tot ce credem noi că ne lipseşte: sănătate, bogăţie, depăşirea cu bine a unor probleme şi aşa mai departe. Înainte de orice, trebuie ca omul să mulţumească pentru ceea ce îi este dat şi apoi, cerând să fie ajutat în mod concret, să-şi formuleze precis dorinţa şi să lase apoi ca Dumnezeu să-i călăuzească paşii, fără a încerca să forţeze lucrurile sau... să trişeze. Acest lucru este de altfel un nonsens, întrucât energia divină, la care suntem „racordaţi", filtrează – dacă se poate spune astfel – ceea ce este pozitiv: gândurile bune, sinceritatea, dragostea etc. De aceea, când întâmpinăm greutăţi, vinovatul principal suntem noi înşine, după cum spune Emilia Vlădescu. Marea noastră şansă constă în îndrumarea permanentă ce-o primim (fie şi inconştient, din partea noastră) de la Divinitate. Astfel, dacă o persoană oarecare are o misiune trasată din zona energiilor înalte, dar ca om muritor s-a „rătăcit", apare ceea ce se cheamă *trezirea conştiinţei* (nu a conştientului) – nu neapărat pe filon religios, dar în special astfel. Este un alt subiect important, pe care îl vom aborda mai amănunţit într-un articol viitor, întrucât la el se raportează atât sănătatea corpului fizic, cât şi cea afectivă şi spirituală.

Vom continua să vă prezentăm asemenea cazuri, lansându-vă în acelaşi timp o provocare; şi anume, să vă adresaţi colaboratoarelor noastre în condiţiile precizate mai jos, dar şi făcând în aşa fel încât experienţa dumneavoastră s-o putem face cunoscută şi celorlalţi cititori ai revistei „Magazin". Aceasta, numai cu acordul dumneavoastră scris, care va însemna, firesc, şi o lecţie de viaţă în plus pentru oricine ne va citi. În acest sens, vă invităm pe toţi cei ce simţiţi nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresaţi *Emiliei Vlădescu* – psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, care vă stă la dispoziţie prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare (însoţită de o fotografie cât mai recentă), în care să precizaţi exact numele şi datele personale, precum şi solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeaşi adresă *(Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701)* trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.

Îmbrăcăminte

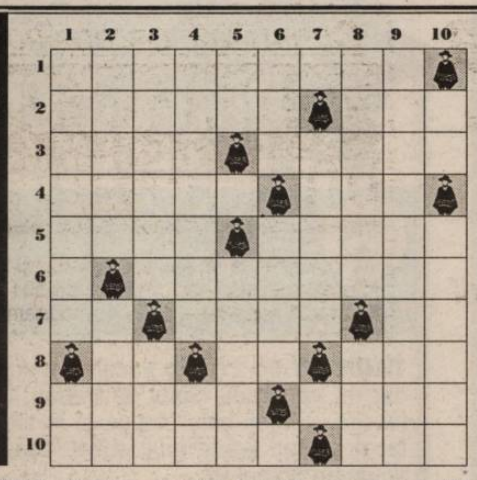

ORIZONTAL: 1) Pictor român, autorul compoziției „Țărancă cu broboadă verde" (Ion; 1850-1882). 2) Ilustră actriță franceză, protagonistă în filmul „Mireasa era în negru" (Jeanne) – Perioade în evoluția modei. 3) Pictor clasic, autor al tablourilor„Femeie în costum național" și „Femeie în rochie neagră" (Theodor) – Șef religios la evrei care poartă un fes roșu. 4) Ajuns în haine de doliu (fig.) – Partea de jos a unei rochii. 5) Cunoscut magazin de confecții în capitală – Țesătură de bumbac din care se confecționează lenjeria. 6) Dau prea mare importanță amănuntelor din vestimentație. 7) Unealta croitorului – Mediu în care se poartă fota și iia – Cap de șnur. 8) Strigăt de durere – Limitele unei rochii – Liric clujean, autorul poeziei „Brâu negru, țintat cu aur" (Aurel). 9) Pantaloni țărănești – Ritual religios care impune o vetimentație specifică. 10) Îmbrăcăminte care se poartă pe piele – Se poartă pe cal.

VERTICAL: 1) Umblă prost îmbrăcată – Intră în blană! 2) Nestatornic, în haine țigănești – Pliseu la fustă. 3) Îmbrăcat în falduri – Îmbrăcăminte pentru cal. 4) Atribut pentru „Croitorașul cel isteț" din basmul lui Andersen – Primul raglan! 5) Dânsa – Mare metropolă europeană, care a promovat imaginația și fantezia bogată în moda feminină. 6) Cartier modern din Roma – Se destramă la ciorapi. 7) Țesătură fină executată din fire textile de borangic. 8) Spațiu special amenajat pentru probarea hainelor – Popor slav, renumit în confecționarea blănurilor. 9) Stiluri de modă cunoscute în toată lumea. 10) Plantă textilă – Îmbrăcăminte elegantă.

DICȚIONAR: EUR.

GHEORGHE CÂMPEANU – *Focșani*

SOLUȚIA CAREULUI („Îmbrăcăminte"): ANDREESCU - MOREAU - ANI - AMAN - RABIN - RAPUS - TIV - ADAM - FINET - T - TRICAI - AC - TARA - SN - UH - RE - RAU - ITARI - CULT - CAMASA - SEA.

Verificați-vă cunoștințele DE CRĂCIUN

1. Ce sărbătorim de 25 decembrie, adică de Crăciun?
2. Cine a compus „Oratoriul de Crăciun"?
3. Ce prozator american a scris schița „Darul magilor"?
4. Ce mare pictor flamand, de la sfârșitul secolului al XVI-lea și prima jumătate a celui de al XVII-lea, a pictat „Adorația păstorilor", lucrare în ulei pe lemn, aflată la Muzeul de Artă al României?
5. Ce culoare au florile plantei decorative numită în popor „Crăciunică"?
6. Unde au localizat istoricii cetatea „Crăciuna", construită înainte de 1471 de Radu cel Frumos și cucerită în 1482 de Ștefan cel Mare?
7. Ce regizor a realizat în 1990 filmul „Crăciun în familie"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) În emisfera boreală iarna se întinde între solstițiul de iarnă (circa 20 decembrie) și echinocțiul de primăvară (circa 21 martie). 2) În mitologia greacă zeița iernii și a zăpezii era Niobe. 3) Piesa de teatru „Poveste de iarnă" aparține lui William Shakespeare. 4) Tabloul „Vânători în zăpadă" sau „Iarna" este opera pictorului flamand Peter Bruegel cel Bătrân (1525-1569). 5) Romanul „Fructele iarnii" a fost scris în 1964 de prozatorul francez Bernard Clavel. 6) Filmul „Viscolul" a fost realizat, în 1953, de regizorul român Mirel Ilieșiu. 7) Muzica filmului „Visul unei nopți de iarnă" a fost compusă de Nicolae Kirculescu.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările din numărul 47 al revistei cu tema „Gâște" am primit:

– 7 răspunsuri corecte: *Prof. Maria Iova – Constanța; Ion Ciocșan – Pucioasa – Mihai Waspusch – București.*

– 6 răspunsuri corecte: *Mirela Ionescu – Iași.*

– 5 răspunsuri corecte: *Monica Vlad – Timișoara.*

Ne surprinde „lipsa la apel", ca să zic așa, a domnului profesor *Marin Ștefan*, din *Șimleul Silvaniei*, dar s-ar putea ca scrisoarea să se fi rătăcit pe drum, cu atât mai mult cu cât ne-au parvenit altele trimise ulterior.

Ion Ciocșan – Pucioasa. Tema propusă de dumneavoastră va apărea în unul din primele numere ale anului viitor.

Cu ocazia Sărbătorilor de Iarnă și a Anului Noi urăm tuturor cititorilor sănătate, bucurie și împlinirea tuturor dorințelor! *(Irina Stoica)*

Fotografii de la cititori

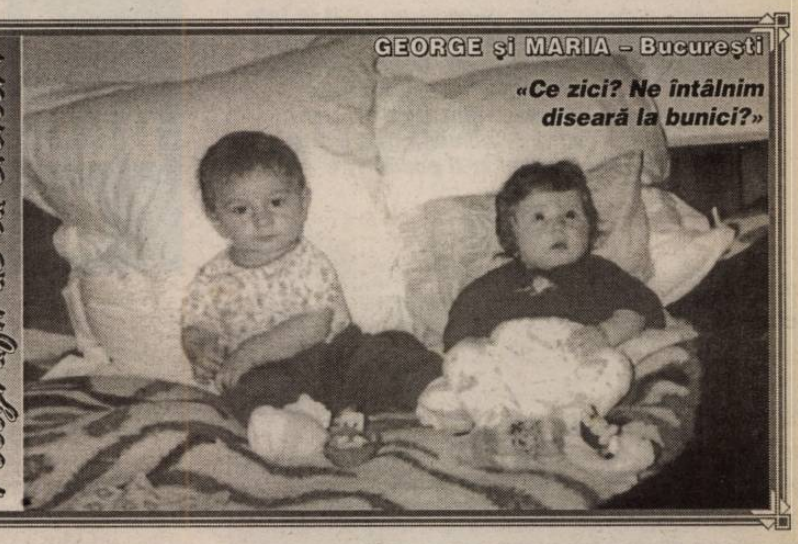

GEORGE și MARIA – București

«Ce zici? Ne întâlnim diseară la bunici?»

ȘAH

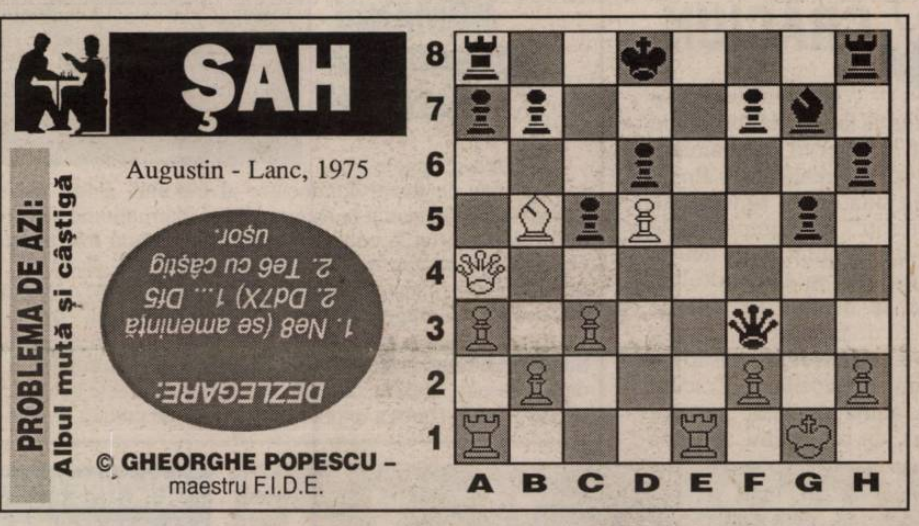

GRĂDINA
micul nostru Paradis

Îse mai mai spune și „lanterna chinezească", iar denumirea botanică este „Abutilon", nume arab. Este originar din zonele tropicale și temperate ale Americii de Sud și, conform modei din ultimii ani, de a transforma arborii cu dimensiuni fastuoase în plante de apartament, arțarul s-a înscris, alături de bradul de cameră sau de tei, pe lista plantelor decorative... de interior. Dorința de a-i găsi un loc în casă e justificată, arțarul în varianta de cameră fiind absolut încântător prin frumusețea florilor și frunzelor sale, susținute de lăstari ce se arcuiesc cu multă grație. În funcție de specie, arțarii de cameră pot avea flori galbene, roșii sau roz. Vara pot fi scoși în curți interioare, pe balcon sau terase. Cert este că, în interior sau afară, aceștia devin un punct de atracție, mai ales că înflorirea se întinde de la începutul primăverii până la sfârșitul toamnei. Mai mult, dacă beneficiază de lumină și căldură, poate să înflorească în orice perioadă din an, ca și cum ceasul bilogic se defectează. Totuși, cel mai potrivit este ca planta să nu fie forțată și, din noiembrie până în aprilie, să fie lăsată într-un repaus ușor, așezată într-un spațiu răcoros (minimum 10 grade C), dar bine luminat.

Arțarul de cameră

Necesită și suportă bine tăierile, care se efectuează primăvara devreme, pentru îndepărtarea ramificațiilor îmbătrânite, corectarea taliei plantei și obținerea unei tufe dense. Pretinde temperaturi moderate, are nevoie de multă lumină, deși afară (vara) se acomodează ușor atât la soare, cât și la umbră. Apă i se oferă cu moderație, nu suportă pământul foarte ud, ci permanent reavăn. Îi convine orice pământ, singura condiție fiind să dreneze bine. Fertilizarea este necesară pe toată perioada de creștere și înflorire; vara se îngrașă de 2-3 ori pe lună, iarna deloc. După perioadele cu înflorire maximă e bine să se scurteze ramurile pentru a se stimula o nouă lăstărire și înflorire. Tratarea cu Cycocel (0,2%) stimulează planta să dezvolte o coroană frumoasă, compactă, și o înflorire abundentă. Musculița albă și păianjenul roșu pot crea uneori probleme. *(A. Popescu)*

Integramă de GHEORGHE POPESCU

URĂRI TRADIȚIONALE

FIR DE UNDIȚĂ / FEMEI DIN CAPITALĂ		ÎI PLACE SĂ ZBURDE / A VIRA		SLUJIRE / ÎN ORAȘ!		DIN DOTĂ / SCAUNE PE BICICLETE		PLINĂ DE NĂMOL / ÎN VEST!		PERECHI DE CAI / PUNTE PESTE APĂ	
MĂRUNȚIREA CU SATÂRUL / AJUTOR DE BĂTĂUȘ						MĂNUNCHI DE PAIE / SMALȚURI					
				CULTURA DE STRUGURI / SĂMÂNȚĂ DE SCANDAL				IN SLOVENA! / ÎNCHEIE O ENUMERARE			
	RAPIZI / CUPRINSĂ DE ZBUCIUM					RASE... LA PLĂCINTĂ / SCULE DE BĂRBIER					BURUIENI
		1).... / ȘI-A FĂCUT ALIMENTAREA	S	Ă	R	B	Ă	T	O	R	I
ÎN STAL! / GEO HAIDU / DESPOT			2)... / STADION	F	E	R	I	C	I	T	E
					IELE! / ALIANȚA NORD-ATLANTICĂ			SUVERAN SLAV / MAȘINĂ DE RĂZBOI			
IUBITĂ BĂDIȚEI / FRUMOASE DIN BASME										REPRIZĂ DE VOLEI	
				A PRIMENI ATMOSFERA / ÎN AULĂ!					SEU! / CAP DE GIRAFĂ!		
REGIUNE / REGISTRUL CLASEI						PASĂREA PARADISULUI					
							A FACE LECTURA				

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „TRUCURI"

Orizontal: F - S - F - N - S - F - DISTRIBUITOR - EPOPEE - TAIA - TROC - RIMA - NN - TRUCA - ALIAT - SI - RARISIM - A - O - UIMIT - AIA - LOT - PIAN - TEC - IACI - RATARI - PE - INSIRA - IU - RANGI - URCAT - SIRA - ELIMINA.

SPORT FLASH

MUTU, OMUL RENAȘTERII

Publicația engleză „Sunday Herald" a publicat recent un material amplu, în care îi face un portret destul de neobișnuit lui Adrian Mutu. Dacă n-am ști că e vorba despre un articol propagandistic, mai că am crede și noi că Mutu este „Omul Renașterii", cum îl numește publicația. Așa o fi, dar poate când doarme... În fine, iată, în continuare, câteva extrase din acest material, reproduse de pe situl onlinesport.ro:

„Când era mai mic, familia Mutu se strângea deseori în jurul mesei din bucătărie și rezolva probleme matematice de plăcere", scrie *Sunday Herald*. „Sora mea este norocoasă pentru ca a continuat cu matematica. Își va lua doctoratul în matematică, eu a trebuit să mă mulțumesc cu fotbalul", spune Mutu. „Ai impresia că glumește numai pe jumătate când spune acest lucru, ca și cum o carieră cu cifre și formule ar putea fi mai atrăgătoare decât un stil de viață milionar de fotbalist", notează publicația citată. Dar interesul cultural al lui Mutu nu se oprește la matematică. „Poetul meu preferat este Mihai Eminescu", spune Mutu fără sfială. „Dar citesc și clasicii, atât români, cât și străini. Sunt fascinat de puterea cuvintelor. Ele pot distruge orice zid, dar, în același timp, pot să creeze bariere insurmontabile. Și pot să se adreseze direct inimii, ocolind mintea. Provoc pe oricine să citească scrisorile lui Eminescu adresate Veronicăi și să vadă dacă poate rămâne impasibil", povestește Mutu de-a dreptul stupefiant. „Spre deosebire de unii dintre colegii săi din campionatul Angliei care au avut probleme cu legea, Adrian Mutu studiază dreptul în timp ce citește poezie și face matematică", începe descrierea realizată de jurnaliștii britanici. Fostul antrenor al lui Mutu, Alberto Malesani, consideră că Mutu este „prea bun ca să fie adevărat". „Este tipul de om cu care aș vrea ca fiica mea să se căsătorească. Talentat, altruist, darnic, frumos, inteligent... dacă aș fi cu câteva decenii mai tânăr ar fi exact tipul de om care aș vrea să fiu", l-a caracterizat fostul antrenor al echipei Verona. Actualul antrenor, Claudio Ranieri, nu folosește atâtea epitete pentru a-l descrie pe Mutu: „Sunt destul de protector când vine vorba de fata mea... dar cu siguranță Mutu este un bun profesionist și un tânăr minunat. La sfârșitul sezonului trecut era primul pe lista mea cu jucători doriți, dar știam că va fi greu să-l achiziționam. Apoi, a venit Abramovici la echipă și totul s-a schimbat pentru Chelsea și mi-am dat seama că-l putem lua". Conform *Sunday Herald*, Adrian Mutu evită să reacționeze la astfel de laude, dar, „deși e prea politicos să prezinte un disconfort vizibil, îți poți da seama că preferă să nu vorbească despre el în termeni atât de elogioși". „Este minunat când oamenii spun lucruri atât de frumoase. Dar trebuie să rămâi cu picioarele pe pământ. În general sunt mulțumit de ce am obținut până acum, dar știu, de asemenea, că puteam să fac mai mult și ceea ce e și mai important este că trebuie să mă perfecționez în continuare. Și nu vorbesc numai despre fotbal", a declarat jucătorul român, pe deplin conștient. Jurnaliștii britanici susțin că Mutu nu se limitează numai la arta lovirii unei sfere, ci este ceva mai mult. De fapt, mult mai mult. Auziți: „De fapt, este un om al Renașterii care privește jocul doar ca pe un aspect al vieții sale". Publicația britanică mai notează că sâmbăta seara, când colegii săi își pierd vremea prin baruri, Mutu se află în compania cărților și nu este vorba de scriitori comerciali. „Fotbalul este meseria mea. Orice în afara acestui domeniu este relaxare. Chiar și studiul", spune Mutu. Astfel, dacă pentru unii fotbaliști din *Premier league* legea este ceva de care fug, pentru Mutu este o carieră de rezervă. Jucătorul român studiază, prin corespondență, dreptul în România și va absolvi în 2005. „Îmi pare rău că e numai învățământ la distanță. Îmi voi da examenele la vară. Este un domeniu interesant care îți oferă o educație completă și te face să gândești într-un anumit mod. Dar nu este prima mea dragoste în ceea ce privește studiul...", spune Mutu.

Mai mult ca sigur că în vremea Renașterii, Leonardo da Vinci nu știa nimic despre fotbal, dar în privința lui Mutu, cu siguranță că dreptul poate fi cariera sa de rezervă. Papagal are, sau așa pretind ziariștii britanici, mari meșteri la răstălmăciri.

GEORGE CUȘNARENCU

Un instantaneu surprins pe un teren aflat în faţa barajului de pe Lacul Morii, de unde Dâmboviţa regularizată intră în Bucureşti. O mână grăbită a scris pe o cutie metalică aceste două cuvinte care trădează, dincolo de o trăire mistică, şi o speranţă comună fără ieşire. Dar dacă totuşi ar fi posibil?

RĂZBOI DECLARAT RENILOR

Moş Crăciun trăieşte în Granberget, pe „Colina Brazilor", în apropiere de Arvidsjaur, în Laponia suedeză. Locuieşte într-o căsuţă de lemn pe care asociaţia rurală din Arvidsjaur a fost de acord s-o boteze „Casa lui Moş Crăciun". Din anii 1990, căsuţa este înscrisă în patrimoniul cultural suedez şi beneficiază de subvenţii din partea Uniunii Europene pentru prezervare. Dar de ce a declarat Moş Crăciun război renilor, aceste animale blânde care, din timpuri imemoriale, îl ajută să ducă cadouri tuturor copiilor din lume? Totul a început de la flori. În ultimii ani, reni din regiune distrug sistematic specii de flori rare, cum ar fi calypso, genţiane, violete tricolor, toate acestea făcând parte din cele 72 de flori repertoriate în jurul sătucului Granberget. „Renii au devenit un mare pericol", spune Moş Crăciun, „risc să pierd subvenţiile dacă aceste flori dispar". Până la urmă, cu reni sau fără reni, copiii de pretutindeni, parcă mai materialişti ca niciodată, îşi aşteaptă cadourile: de la basmele cu Harry Potter, la consolele de jocuri electronice. Cine are timp să se mai gândească la flori?

...DE CRĂCIUN

Nu ştim care este situaţia la noi, dar britanicii sunt cu nervii la pământ. Într-un sondaj realizat de *Royal Mail*, 42 la sută dintre britanici se declară „stresaţi" de cumpărăturile de Crăciun, într-atât de mult încât dau în fandacsie, dureri de cap, ameţeli, insomnii şi claustrofobie. Culmea este că doar 21 la sută se declară stresaţi de problemele financiare, doar 7 la sută de faptul că îşi petrec prea puţin timp în familie şi doar 6 la sută sunt agasaţi de pregătirile mesei de Crăciun. Şi cum sărbătorile de Crăciun se măsoară pentru comercianţi în suma de bani pe care oamenii o cheltuiesc pentru cadouri, un alt studiu arată că britanicii cheltuiesc în medie 806 euro, tendinţă uşor crescătoare faţă de anul trecut. Comercianţii au motive de bucurie, iar oamenii îşi găsesc clipa de fericire sub bradul de Crăciun, astfel că toată lumea e mulţumită.

„Zaziba şi Regele" ROMANUL LUI SADDAM HUSSEIN

„Zaziba şi Regele", un roman scris de fostul conducător al Irakului, a fost tradus în limba rusă şi prezentat la recentul Târg internaţional de carte de la Moscova, aflat la ediţia a 16-a. Cartea a mai fost tradusă în chineză şi franceză. Acest roman filozofic, un adevărat „best-seller" în Irak, narează povestea de dragoste dintre o tânără fată din popor şi regele străvechii Mesopotamii, în spatele personajelor aflându-se, de fapt, poporul irakian şi dictatorul Saddam. Editura rusă a ales să pună pe copertă numele lui Saddam Hussein, „pentru că toată lumea ştia că el este autorul acestei cărţi", după cum a explict un purtător de cuvânt al editurii.

Dudon, ursul ucigaş

Urşii par ascultători atunci când sunt legaţi în lanţuri, dar nu de puţine ori, devin periculos de agresivi. Un urs plin de draci a scăpat recent din cuşca sa, vărsându-şi furia şi ucigând doi angajaţi ai teatrului animalier pentru copii „Ugolok Durova", din Moscova, în care el era principala atracţie. Dudon, cum era numit animalul, după ce i-a muşcat făcându-i ferfeliţă pe cei doi angajaţi, a sărit pe un al treilea pe care n-a apucat decât să-l prindă de mână, acesta scăpând ca prin minune de o soartă crudă.

CONCURS MORTAL CU VOTCĂ

Proprietarul unui magazin din Volgodonsk, din sudul Rusiei, a fost inculpat pentru omucidere voluntară după ce câştigătorul unui concurs de votcă a murit în drum spre casă. Învingătorul, al cărui premiu erau 10 litri de băutură, a reuşit să bea trei sticle de votcă, în total 1,5 litri, dar dus spre casă cu taxiul a murit 20 de minute mai târziu.

DIN NUMĂRUL SPECIAL DE ANUL NOU:
- CASTELUL SECRETELOR
- HOROSCOP 2004
- PROGRAMUL TV DE REVELION

HOROSCOP
22-28 DECEMBRIE

BERBEC (21.03-20.04): Două veşti bune veţi primi în acest interval, ambele provenind din sânul familiei. Prima este de natură financiară – veţi primi bani –, iar cea de-a doua este una sentimentală.

TAUR (21.04-21.05): Vacanţa a sosit, dar nu vă vedeţi capul de treburi. Din fericire, sunteţi bine dispus şi în tot ce faceţi puneţi foarte mult suflet. Dragostea este acum pe primul loc.

GEMENI (22.05-21.06): Două veşti bune veţi primi chiar în primele zile şi acestea vă vor schimba programul de sărbători. De departe va sosi un vechi prieten sau o rudă foarte simpatică.

RAC (22.06-22.07): Curba financiară este în plină ascensiune şi miercuri sau joi va avea un maxim de toată frumuseţea. Se pare că veţi primi un cadou consistent, care le va umbri pe toate celelalte.

LEU (23.07-22.08): Sunteţi puţin indispus pentru că o persoană foarte apropiată nu a venit la întâlnire. Dar nu este cazul să vă faceţi probleme, pentru că veţi face o nouă cunoştinţă.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Marţi sau miercuri aveţi prilejul să vă împăcaţi cu o persoană foarte dragă, dar care v-a dezamăgit în ultimul timp. Sâmbătă sau duminică bugetul dv. se va înzdrăveni.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Conform cu alura curbei psihicului, cred că nu v-ar strica o evadare în afara oraşului şi o mini-exilare în natură. Vă simţiţi obosit şi aceasta ar fi relaxarea optimă.

SCORPION (23.10-21.11): Trebuie neapărat să vă debarasaţi de insistenţele unei cunoştinţe care se ţine scai de dv. Pe de altă parte, curba financiară este în creştere, iar bugetul personal în scădere!

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Poziţia lui Jupiter faţă de Soare este favorabilă, astfel încât veţi fi avantajat dacă veţi lua decizii acum. Poate că în viaţa cuplului ar fi ceva de schimbat.

CAPRICORN (21.12-19.01): Una caldă, una rece. Aşa s-ar putea caracteriza acest interval. O bucurie consistentă provine din sânul familiei, însă din partea unui prieten aveţi o surpriză neplăcută.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Toate curbele astrale principale se află mult peste normal, semn că nu vă puteţi aştepta la nici un nor care să vă întunece spiritul. Luni sau marţi primiţi bani.

PEŞTI (19.02-20.03): Vremea capricioasă vă induce o stare de iritare inutilă, dar o veste excelentă din familie vă readuce echilibrul sufletesc. Din păcate, bugetul personal nu înfloreşte deloc.

Personalităţile săptămânii: *Tristan Tzara, Tudor Vianu, Ovid Densuşianu, Ioan Alexandru, Radu Stanca, Ion Ţugui; A.N. Tupolev, Woodrow Wilson, Pablo Casals, La Bruyére, Marlene Dietrich.*

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	30.000 LEI	❑ 3 LUNI	90.000 LEI	❑ 5 LUNI	150.000 LEI
❑ 2 LUNI	60.000 LEI	❑ 4 LUNI	120.000 LEI	❑ 6 LUNI	180.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (110 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 55 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10^00 – 14^00

Bibliote[illegible]eană

SERIE NOUĂ - 657 • ANUL XLVI • 29 DECEMBRIE 2003 • 16 PAGINI • 8000 LEI

Nr. 52 (2407)

magazin

SPECIAL

Următoarea apariţie, joi - 8 ianuarie 2004

EMail: magazin@com.pcnet.ro

Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

CASTELUL SECRETELOR

Programele TV de Revelion

LA MULŢI ANI, 2004!

Invitaţie la castel

Cum a fost uitat Disney în congelator

Absenţii din Arca lui Noe

DEMONUL ÎNCHIS ÎN CRAMIUL DE AUR

Previziuni numai de bine pentru primul an Bisect al Mileniului

HOROSCOP

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

Scheletul din dulapul de haine

Arta de a dezgoli umărul unui secret

William Poundstone este omul care şi-a făcut o meserie din a deconspira secrete bine ascunse şi care se încăpăţânează să caute răspunsuri. Iată ce a povestit el revistei „Focus”...

Pasionat de secrete încă de mic copil, Poundstone îşi obţine diploma de fizician la celebrul MIT şi îşi găseşte imediat de lucru în redacţia unei reviste ştiinţifice. Dar... se plictiseşte repede şi decide să-şi folosească cunoştinţele pentru a se reîntoarce la pasiunea copilăriei sale. Secretele pe care încearcă să le explice nu şi le alege el, ci... publicul care îi trimite zeci de mail-uri pe zi. Le studiază pe toate, dar alegerea lui se opreşte în final la cel pe care îl consideră cel mai fascinant în momentul respectiv. Aşa s-a „ocupat” de secretul Coca Cola, de cel al puilor la grătar din reţeaua „Kentucky Fried Chicken”, prezentă pe jumătate din globul pământesc, de spionajul cubanez sau de celebra Zonă 51, unde se spune că guvernul american ascunde navele extraterestre cu care de fapt cooperează („o prostie absolută”, spune el!). Dar, desigur, nu toate secretele au acelaşi grad de dificultate...

CUM A FOST UITAT DISNEY ÎN CONGELATOR

Staruri, secrete, politică...

Sigur că, scormonită mai ales de toţi amatorii de senzaţii, o adevărată comoară o reprezintă viaţa marilor staruri de cinema sau a oamenilor politici. Şi dacă primii nici măcar nu fac un secret prea bine apărat din aventurile lor, cei din urmă nu sunt de obicei prea bucuroşi când micile sau marile lor secrete sunt expuse publicului. Ce o fi spus de exemplu Barbara Bush aflând că soţul său a făcut în tinereţe parte dintr-o societate universitară secretă care impunea membrilor săi să intre goi într-un sicriu şi să povestească cu lux de amănunte cele mai intime secrete ale legăturilor lor amoroase? Şi ce ar fi spus alegătorii dacă ar fi ştiut de la început că Gerald Ford, Ronald Reagan, Bill Clinton şi acelaşi George Bush Sr. au făcut cu toţii parte din ultrasecretul „Bohemian Club” în care, printre altele, se montau piese de teatru în care rolurile feminine erau jucate de bărbaţi în travesti? Se spune că grija cea mai importantă a iluzioniştilor este să controleze atenţia publicului. O lecţie pe care politicienii de succes se pare că au învăţat-o foarte bine. Bazându-se şi pe faptul că acesta este, în fond, un secret pe care nimeni nu prea îşi doreşte să îl dezlege...

Mickey Mouse şi crematoriul

Cel mai uşor de descifrat a fost secretul „congelării” lui Walt Disney.

S-a spus, şi multă lume a fost convinsă, că inventatorul lui Mickey Mouse şi al lui Pluto a lăsat prin testament să fie congelat în speranţa că în curând se vor pune la punct tehnicile de reanimare a unei fiinţe şi astfel va fi şi el readus la viaţă. În realitate a fost vorba de... o confuzie. El a murit în aceeaşi perioadă cu James Bedford, primul om din lume care într-adevăr a cerut să fie congelat. Cum acesta nu era „chiar un nume”, oamenii au crezut cu uşurinţă zvonul că în realitate ar fi fost vorba de Disney. De fapt, acesta, care a murit în urma unui teribil cancer, a fost incinerat.

Reţeta originală...

Citrat de cafeină şi cola: 30 g ■ Acid citric: 85 g ■ Suc de lime: 1,1 l ■ Apă: 9,5 l ■ Zahăr: 13,5 kg ■ Extract de vanilie: 30 g ■ Extract lichid de coca: 115 g Ingredientul „7X”: esenţă de portocale 17,6 g ◗ esenţă de lămâie 26,5 g ◗ esenţă nucă muscată 8,8 g ◗ esenţă de scorţişoară 8,8 g ◗ esenţă de coriandru 4,4 g ◗ esenţă de neroli 8,8 g ■ Alcool: 1,1 l ■ Caramel: cât cuprinde

...şi cea actuală, descifrată de William Poundstone în urma analizei cu spectograful:

Suc de *lime*: 30 g ■ Zahăr: 2,4 kg ■ Caramel: 37 g ■ Cafeină: 3,1 g ■ Acid fosforic: 1,1 g ■ Vanilie: 1,5 g ■ Frunze de coca: 1,1 g ■ Nuci de cola: 0,37 g

Ingredientul „7X”: esenţă de portocale 0,47 g ◗ esenţă de lămâie 0,88 g ◗ esenţă nucă muscată 0,07g ◗ esenţă de *casis* 0,20 g ◗ esenţă de coriandru şi *neroli* sub 0,01 g

Misteriosul ingredient 7X

Azi Coca Cola nu conţine nici coca, nici cola!

8 mai 1886. În Atlanta, Georgia, este o primăvară călduţă. La numărul 107 pe strada Marietta se află casa farmacistului John Stith Pemberton. Din grădina aflată în spatele casei îşi face apariţia farmacistul asudat, obosit dar fericit. Pusese la punct reţeta unui... sirop pentru a fi vândut la farmacie. Poate că nici nu se gândea atunci, dar acea reţetă avea să reprezinte în acelaşi timp începutul uneia din cele mai mari şi mai profitabile afaceri a tuturor timpurilor – COCA COLA – şi unul din secretele cel mai bine păstrate până în zilele noastre. Cei care îl cunosc astăzi se pot număra pe degetele unei singure mâini!

Un sirop, dar nu de tuse

Frank Robinson, asociatul lui Pemberton, este amuzat probabil de prezenţa, printre ingrediente, a frunzelor de coca şi a nucilor de cola, seminţe ale unui arbore african. Şi are ideea de a propune un nume pentru noul „sirop”: coca cola. Se născuse un mit! Este aproape sigur că la origini siropul era „lungit” cu apă naturală, dar Pemberton a avut imediat ideea genială de a o înlocui cu... sifonul! Succesul nu se mai lasă aşteptat. Cu puţin înainte de a muri (1888), Pemberton avea să-şi dezvăluie secretul fiului său, Charles, lui Robinson şi la încă doi parteneri care cumpăraseră o parte din acţiuni. Întreprinderea este vândută pentru suma de 2.300 de dolari unui întreprinzător cu un formidabil fler pentru afaceri, Asa Candler. Care schimbă „pe ici pe colo” reţeta, asigurând băuturii un gust omogen şi reducând numărul ingredientelor.

Codurile din sticle

Candler are şi o idee genială pentru a-şi apăra proprietatea – demnă de un adevărat agent secret: de îndată ce primeşte noi ingrediente le scoate etichetele originale şi le înlocuieşte cu... numere, codul fiind ştiut numai de el. Este o adevărată lecţie: îşi desface singur poşta pentru ca nimeni altcineva să nu aibă acces la facturile furnizorilor, iar „ingredientul secret”, celebrul 7X, nu îl dezvăluie nici măcar fiului său. Nimic nu este scris, totul se află în capul său! „Dependenţa” originară se datorează probabil şi infimei cantităţi de cocaină care se mai găsea printre substanţele folosite până în 1903, dar pe care Candler a promis (şi s-a ţinut de cuvânt!) să o elimine. În mod ironic, Coca Cola este astăzi o băutură care nu conţine nici coca, nici cola! Şi totuşi lumea de astăzi în proporţie de 94% este... dependentă de această băutură!

Mai tare decât ONU

Astăzi, în întreaga lume, se beau 250 de milioane de litri de Coca Cola pe zi. Este prezentă în 200 de ţări – „familia Coca Cola” fiind astfel mai puternică decât... Organizaţia Naţiunilor Unite care numără doar 189 de membri! În fond, nici nu se putea aştepta mai puţin de la cel mai bine păstrat secret al lumii actuale...

Legendele care o înconjoară sunt fără sfârşit. De la faptul (valabil de altfel şi în cazul altor băuturi) că un dinte sau o bucată de carne lăsate o zi sau două în Coca se dizolvă complet până la ideea că spălături vaginale cu aceeaşi băutură ajută femeile să nu rămână gravide.

Dacă vreţi să faceţi COCA COLA în cada din baie: Se obţine un sirop dezlegând zahărul în apă şi adăugând caramel, cofeină şi acid fosforic. Se macerează frunzele de coca şi cola în 22 g de alcool 20%, se filtrează şi se adaugă în sirop împreună cu esenţa de *lime*. Se amestecă aromele în 4,9 g de alcool de 95%, se adaugă 2,7 g de apă şi se lasă să se decanteze 24 de ore la 15,5 grade Celsius. Se uneşte partea limpede cu siropul. Se adaugă glicerină şi vanilie şi se completează cu apă până se obţin 3,8 l de sirop.

O altă legendă legată de Coca Cola este şi presupusul mesaj anti-islamic. Răsucind emblema companiei cu 180º, stilizând-o şi apoi transformând-o în litere arabe s-ar citi mesajul

Pagină realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

DISPARIŢIA STATUII LIBERTĂŢII!

Cel mai greu de „descifrat” a fost secretul din spatele performanţei lui David Copperfield, care în faţa lumii şi într-o transmisie de televiziune în direct, a făcut să dispară nici mai mult nici mai puţin decât... Statuia Libertăţii! Dificultatea a provenit şi din faptul că între iluzionişti funcţionează o adevărată „omerta”: este o lege nescrisă că nici un magician nu acceptă să dezvăluie secretul unui coleg, indiferent cât de „gelos” ar fi pe acesta! Performanţa faimosului iluzionist fiind una cu totul specială, o prezentăm şi noi în detaliu, pentru plăcerea dv.

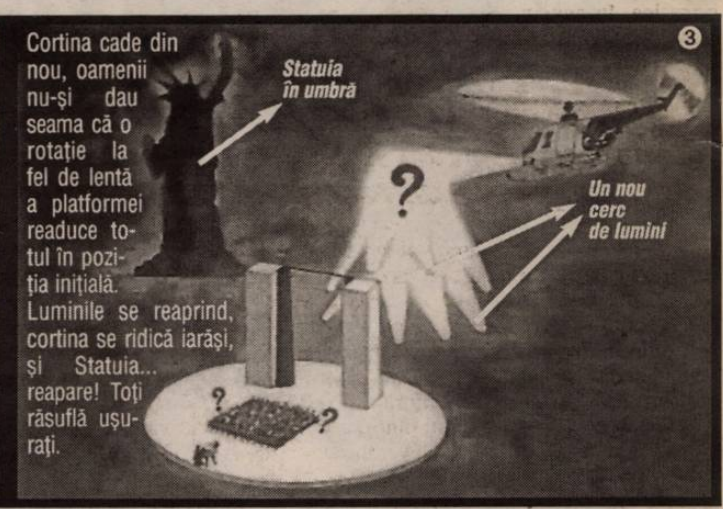

Săptămânalul „Magazin” este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN” S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac” S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin” S.R.L.
Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 224.39.96

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN”
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.